



Arthur S. Selby.
Hereham School.
Feb 2nd. [illegible]

GRAECAE GRAMMATICAE

RUDIMENTA.

A

Londini



APUD

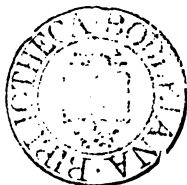
ALEXANDRUM MACMILLAN

GRAECAE GRAMMATICAE

RUDIMENTA

IN USUM SCHOLARUM

EDITIO OCTAVA-DECIMA



OXONII

E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO

MDCCCLXXV

PRAEFATIO

PRIMAE EDITIONIS.

Cum hodiè inter omnes constet Graecam Grammaticam vulgò Etonensem dictam, et plusquàm duo abhinc saecula compositam, provectiori hujus aetatis scientiae parum respondere, sperabam equidem me commodis ejus provinciae, cui vitâ et officio addictus sum, nonnihil inserviturum, si Graecae linguae rudimenta vetere nostro Auctore paulò plenius et emendatius tradere conarer. Quod consilium cùm cepissem, duplex rei perficiendae videbatur esse ratio. Poteram enim vel novam omninò, secundum ea principia, quae recentioribus Grammaticis, maximè in Germaniâ, placent, Grammaticam adornare, vel veterem illam mendis purgatam, et supplementis idoneis auctam, denuò edere. Priorem rationem multi jam iique non indocti viri nuper secuti erant: quo successu, dixerint alii: posterior adhuc tentanda erat. *Illa* quidem specie simplicior est; regulis paucioribus utitur; si *linguae philosophiam*, quam vocant, spectas, ad veritatem sine dubio propiùs accedit. *Haec* molestiae discentium occurrere ante omnia vult; subtilioris scientiae argutias, ut a puerorum disciplinâ alienas, procul ablegat; rerum effectus magis quàm causas respicit; *simpliciores* regulas multitudine exceptionum

lucrari nolit. Quod si res de integro agenda esset, illa fortasse probabilior; haec certè ad praesentem scholarum statum magis accommodata: neque enim leve est, in publico puerorum seminario, certo quovis tempore institutionis quasi flumen perenne in novum omninò alveum convertere. Atque hoc erat, fateor, quod me potissimùm impulit, ut viam, quam secutus sim, insisterem; et spem inde fore concepi, ut, si non omnia, quae cuperem, efficere possem, aliquantulum tamen his nostris artibus adjumenti afferrem, si neque a tritis discentium formulis, neque a solitâ docentium consuetudine longiùs discessissem. Itaque, cùm horum amborum commoditati praecipuè consulendum esse statuerem, illud in animo habui; veterem libellum Etonensem utpote celeberrimum, et in plerisque jam scholis diu usurpatum, ita denuò ad incudem revocare, ut abundantia resecarem, omissa supplerem, errata corrigerem, rationem tamen pristinam ac methodum operis, quoad fieri posset, conservarem. Ea nimirùm in emendando, delendo, amplificando, adhibenda erat moderatio,

"*Mutatam* ignorent subitò ne semina *matrem.*"

Quarè meminerint, quaeso, Critici non mihi integrum fuisse ejusmodi opus conscribere, quale per se optimum judicarem, sed quale et lectorum praejudicatam opinionem minimùm offenderet, et ab erroribus, qui veterem illum libellum maculant, plerisque certè purgatum esset.

Restitit alter dubitationi locus, utrum in opere scribendo linguâ uti Latinâ an vernaculâ praestaret. Difficilis sanè et vexata quaestio; de quâ equidem confiteor fuisse me diu multumque haesitaturum, nisi doctiores viros, quos sequi debeo, consuluissem; quos cùm in tali

re νεωτερίζειν non volentes viderem, satius duxi cum iis consentire, quàm committere (id quod a bono Praeceptore alienissimum esse sentio) ut saeculi vel ignaviae vel fastidio indulsisse existimarer.

Quod si quis, ex iis quae supra dixi, existimabit me Germanorum Grammaticorum merita et auctoritatem elevare velle, immò non etiam maximi aestimare, id tantum a vero aberit, ut, me ipso judice, ad hanc opellam suscipiendam ne minimâ quidem ex parte instructus accessissem, nisi Virorum inter eos clarissimorum, Buttmanni scilicet, Matthiaei, Thierschii, Rostii, et praecipuè Kühneri, opera diligenter priùs evolvissem; unde, nî fallor, factum est, ut paenè universam Graecae Grammaticae materiem, et, quae dicuntur, *Accidentia*, post eos retractârim, nonnulla etiam, quæ vix alibi reperiantur, de meo adjecerim. Erat enim pars neque inutilis, uti spero, neque inepta propositi mei, ut Grammaticam, Scholarum usibus praecipuè destinatam, ejusmodi concinnarem, quae neque *nimia* videretur, cum *nihil omitteret*, quamque *Tirones* in manus libenter caperent, *Veterani* in usu retinere non dedignarentur.

Ceterùm quicquid vel exactae scientiae, vel reconditioris doctrinae hoc opusculum contineat, id potissimùm fratri meo Joanni Wordsworth, M. A. Collegii S. S. Trin. apud Cant. Socio, Viro in his artibus, si quis alius, inter principes numerando, acceptum et ego gratissimè refero, et lectores mei, velim, referant.

C. W.

Ventae Belgarum,
Mens. Jan. 1839.

PRAEFATIO

SECUNDAE EDITIONIS.

PRODIT maturiùs, quàm sperâram, repetita hujus Grammaticae editio. Itaque cùm multa praeteritus annus mihi quidem tulit luctuosissima, hoc felicitèr accidisse fateor, quod opella haec nostra idoneis judicibus se quodammodo probaverit; et eo nomine Magistris Informatoribus, imprimis Harroviensi, Rugbaeo, Vintoniensi, qui libellum discipulis suis ediscendum tradiderint, gratias habeo, agoque maximas; non quasi ex hôc doctissimorum Virorum testimonio mihimet ipsi gloriolae aliquid aucupari velim; sed quia Scholasticarum artium studia, si liceat, promovere, id mihi profectò laboris est praemium et gratissimum, et amplissimum. Interim nonnulla mutavi, addidi, correxi, prout, vel meo vel amicorum judicio, res postulabat; idem libentissimè facturus, si quandò Viri Docti vel doctrinae suae vel experientiae fructus mecum communicaverint.

C. W.

Ventae Belgarum,
Mens. Jan. 1840.

PRAEFATIO

SEXTAE-DECIMAE EDITIONIS.

In hâc sextâ-decimâ Editione Declinationes Substantivorum in tres tantùm conclusae sunt; Declinationibus Contractorum sub tertiam redactis, et in quinque *formulas,* quae nunc vocantur, (nomine scilicet mutatas, re easdem) divisis.

Ut ex pristinâ methodo in hâc re decederetur, effecit sententia et auctoritas Virorum Doctissimorum qui Scholis novem Publicis, in Angliâ primariis, Informatorum loco praesidentes, quod discipulis suis commodius judicabant, jure optimo videbantur praescribere.

Quaedam etiam minora subinde in libello corriguntur, supplentur: caetera manent immutata. Totum autem opus prodit, uti spero, emendatius, ne dicam perfectius, cùm alias ob causas tùm praecipuè quòd Vir Eruditissimus, Britanniarum Porsonus alter, Gulielmus Veitch, chartulas e prelo missas inspicere, et si quid erratum deprehendisset notare, pro humanitate suâ dignatus sit.

C. W.

Perthae apud Scotos,
Mens. Jul. 1867.

TABULA RERUM.

I. ELEMENTA VOCUM.

II. DECLINATIO VOCUM.

III. DERIVATIO VOCUM.

APPENDIX.

TABULA EXEMPLORUM.

EXEMPLA SUBSTANTIVORUM.

Declinationis

- Primae, *ταμίας, κριτὴς, μοῦσα, τιμὴ, φιλία, ἡμέρα*;
- Secundae, *λόγος, ξύλον*; *Contractae*, *νόος, ὀστέον*;
  Atticae, *λεὼς, ἀνώγεων*.
- Tertiae *Simplicis*, *σῶμα, Τιτὰν*.
- ——— *Contractae* secundum quinque formulas:
  1. *Δημοσθένης, τεῖχος*
  2. *πόλις, πῆχυς, σίναπι, ἄστυ*
  3. *βασιλεὺς*
  4. *αἰδὼς, φειδὼ*
  5. *κέρας*.

EXEMPLA ADJECTIVORUM.

Classis

- Primae, (*a*) *καλὸς, δίκαιος, ἐχθρὸς* (*b*) *χαρίεις* (*c*) *ὀξὺς*
- Secundae, (*a*) *ἀθάνατος* (*b*) *ἀληθὴς* (*c*) *εὔχαρις*
  (*d*) *ἄρσην* (*e*) *σώφρων* (*f*) *εὔνους*
  (*g*) *δίπηχυς* (*h*) *ἵλεως*
- Tertiae, *πένης*.

EXEMPLA VERBORUM IN Ω.

Conjugationis

- Primae, *τέρπω, λείβω, γράφω, τύπτω*
- Secundae, *πλέκω, λέγω, βρέχω, τάσσω, -ττω*
- Tertiae, *ἀνύτω, ἐρείδω, πείθω, φράζω*
- Quartae, *ἀγγέλλω, νέμω, κρίνω, σπείρω*
- Quintae,
  - Non-Contractae, *τίω, παύω*
  - Contractae, *τιμάω, φιλέω, χρυσόω*.

EXEMPLA VERBORUM IN MI.

Form.

- Primae, *ἵστημι*
- Secundae, *τίθημι*

Form.

- Tertiae, *δίδωμι*
- Quartae, *δείκνυμι*.

MONITUM.

Partes libri, quae majoribus typis impressae sunt, utpote Principia Grammaticae continentes, plerasque edisci priùs volumus, quàm ad ceteras, minore descriptas formulá, accedatur.

Asteriscum (*) *Verborum formis inusitatis, et, quas vocant, Radicibus, praefigi jussimus.*

RUDIMENTA
GRAECAE GRAMMATICAE.

ELEMENTA VOCUM.

LITERAE.

§ 1. LITERAE apud Graecos sunt viginti quatuor.

Figura.†	Nomen.		Potestas.
Α α	ἄλφα	Alpha	a
Β β	βῆτα	Beta	b
Γ γ	γάμμα	Gamma	g
Δ δ	δέλτα	Delta	d
Ε ε	ἒ ψῑλόν	Epsīlon	e breve
Ζ ζ	ζῆτα	Zēta	z
Η η	ἦτα	Ēta	e longum
Θ θ	θῆτα	Thēta	th
Ι ι	ἰῶτα	Iōta	i
Κ κ	κάππα	Kappa	k, c
Λ λ	λάμβδα	Lambda	l
Μ μ	μῦ	Mu	m
Ν ν	νῦ	Nu	n
Ξ ξ	ξῖ	Xi	x
Ο ο	ὂ μῑκρόν	Omīcron	o parvum
Π π	πῖ	Pi	p
Ρ ρ	ῥῶ	Rho	r, rh
Σ σ ς	σίγμα	Sigma	s
Τ τ	ταῦ	Tau	t
Υ υ	ὖ ψῑλόν	Upsīlon	u, y
Φ φ	φῖ	Phi	ph
Χ χ	χῖ	Chi	ch
Ψ ψ	ψῖ	Psi	ps
Ω ω	ὦ μέγα	Omĕga	o magnum

(*a*.) Solum Σίγμα duas habet formas minores σ ς, quarum illa in initio et medio, haec in fine vocis usurpari solet, ut in σοφιστής *sophista*.

† Literarum nexus *et* contractiones, quales sunt ȣ pro ου, ϛ pro στ, *vide in Appendice*, cap. 1.

(*b.*) Litera γ ante γ, κ, χ, ξ, tanquam ν pronuntiatur; ut in ἄγγελος *angelus*, συγκοπὴ *Syncope*, Ἀγχίσης *Anchises*, Σφὶγξ *Sphinx*.

(*c.*) Syllaba τι ante vocalem, ut in Γαλατία *Galatia*, contra morem Latinè legendi semper sine sibilatione pronuntiatur.

Obs. 1. Veteribus Graecis literae fuerunt tantùm sedecim numero α β γ δ ε ι κ λ μ ν ο π ρ σ τ υ quas *in Graeciam intulisse e Phoenice Cadmum* testis est, post Herodotum 5. 58, 59, Plinius H. N. vii. 56; idque ex earum formâ, ordine, ac nominibus verisimillimum videtur. Posteà ab aliis ac praesertim a Simonide (nam de Palamede et Epicharmo testimonia minùs constant) adjectae sunt θ φ χ—ζ ξ ψ—η ω; quae tamen non tam nova literarum elementa sunt habenda, quàm ex antiquioribus simplicioribusque signis composita; literae enim θ φ χ, quae dicuntur *aspiratae*, ex literis tenuibus τ π κ, adjectâ aspiratione, sunt formatae; tum *duplices* ζ ξ ψ ex aliquâ mutarum cum σ compositae; denique *vocales* η ω non aliam potestatem habent quàm productae literae ε ο (Lennep. Anal. p. 30. Conf. Plat. Cratyl. § 91, 114); unde verisimile est harum omnium vim anteà in pronuntiatione exstitisse (Bent. Phal. p. 241). His accedat *aspirationis* signum, quod antiquiores Graeci, planè ut Latini Graecos imitati, formâ H (eâdem scilicet quae posteà literae vicem gessit) expresserunt. Ceterùm recentiores octo literae primum in Ioniâ, ac praecipuè Samo, usurpatae, peragratâ dehinc Graeciâ, postremò tandem apud Atticos auctoritate publicâ receptae sunt, Archonte Euclide, A. C. 403: unde viginti quatuor literae, (hoc est, totum Alphabetum,) τὰ Ἰωνικὰ γράμματα, antiquiores verò sedecim τὰ Ἀττικά, distinctionis causâ appellatae sunt. Quod verò hodie in Homero, caeterisque antiquissimis Scriptoribus, qui priùs floruerunt quàm plenus hic literarum ordo repertus est, eandem orthographiam, quam in recentiorum Graecorum scriptis, invenimus, id Grammaticis tribuendum est, qui jam olim veterum Poëtarum opera refinxerunt ad eam scribendi legem, quae ipsorum temporibus vigeret. Lennep. Anal. p. 34.

Obs. 2. In antiquissimâ linguâ tria alia elementa exstiterunt, quae inusitata posteà, a Grammaticis dumtaxat inter signa numeralia (ἐπισήμων nomine) recensentur: haec sunt 1. Ϝ, Βαῦ, *Vau*, sive, ut a Grammaticis propter formam appellatum est, *Digamma*, addito cognomine *Aeolicum*, quòd Aeolibus diutiùs quàm ceteris in usu perstitit. Etiam Homeri aetate nondum interierat, et in ejus carminibus rectè constitutis suum locum jure vindicat. Idem apud Latinos ferè per V exprimitur; ut in Ϝέλεα *Velia*, αἰών *aevum*, ἴς *vis*. 2. Ϙ Κόππα. 3. ϡ Σαμπῖ, vide § 36.

Literae sunt vel Vocales, vel Consonantes.

§ 2. Vocales sunt septem; α ε η ι ο υ ω: quarum

breves	sunt ε ο,	ut	χαῖρĕ *salve*, πόνŏς *labor*.
longae	— η ω,	ut	τιμῆ *honor*, τύπτω̄ *verbero*.
ancipites	— α ι υ,	ut	σῶμᾰ *corpus*, ἡμέρᾱ *dies*, μέλῐ *mel*, κρηπῖs *fundus*, γλυκῠ *dulce*, ὄμνῡ *jura*.

Ex his vocalibus ita conjunctis, ut ι vel υ semper posteriores sint, Diphthongi Propriae fiunt octo; *αι, αυ, ει, ευ, οι, ου, υι, ηυ*:

e quibus αι Latinè fit	ae, ut Φαῖδρος *Phaedrus*. ai, ut Μαῖα *Maia*, vel aj ut Αἴας Aj*ax*.
αυ ——	au ante consonantem, ut Γλαῦκος *Glaucus*. av ante vocalem, ut Τιμαῦος *Timavus*.
ει ——	i, ut Νεῖλος *Nilus*. e, ut Μήδεια *Medea*.
ευ ——	eu ante consonantem, ut Εὖρος Eu*rus*. ev ante vocalem, ut Εὔανδρος Ev*ander*.
οι ——	oe, ut Βοιωτία *Boeotia* (rarò oj, ut Τροία, *Troja*.)
ου ——	u, ut Μοῦσα *Musa*.
υι ——	yi, ut Εἰλείθυια *Ilithyia*. (Lat. Gr. § 98. § 99.)

His accedunt tres vocalium conjunctiones sic scriptae ᾳ, ῃ, ῳ; hoc est, cum ι, posteriore vocali, non ampliùs ad latus, quod olim semper fieri solebat (immò etiamnum fit ubi literis uncialibus scribitur), sed subter positâ; ut in τῷ καλῷ *honesto;* literis uncialibus ΤΩΙ ΚΑΛΩΙ: ita ut, potestate Diphthongorum salvâ, figura tamen amittatur; unde Impropriae Diphthongi appellatae sunt.

Obs. 1. Nimirum litera ι cum a recentiorum linguis in illâ sede, hoc est, post longam vocalem, vix pronuntiari posset, loco etiam cedere coacta est. Hinc Latinè a τραγῳδὸς antiquiùs factum est *tragoedus*, recentiùs verò a προσῳδία, formâ Diphthongi demùm amissâ, *Prosodia*.

Obs. 2. Nona Diphthongus ωυ pro αυ apud *Ionicos* scriptores solos reperitur; ut ἑωυτοῦ pro ἑαυτοῦ.

Vocalis, sive syllaba, dicitur pura, quam altera vocalis, vel diphthongus, proximè praecedit; ut in σοφία *sapientia α est pura, in* δίκαιος *justus* ος est pura.

§ 3. CONSONANTES sunt aliae Simplices, aliae Duplices sive compositae.

(*a.*) Simplices sunt quatuordecim;

1. Semivocales quinque, λ μ ν ρ (quae Liquidae vocantur) cum literâ *s*.

2. Mutae novem, scilicèt { Tenues π κ τ; Mediae β γ δ; Aspiratae φ χ θ.

Inter se cognatae sunt, ita ut invicem mutentur in Verborum et Nominum inflexionibus, (Lat. Gr. § 97.)

π	β	φ	quae vocantur	b soni, sive Labiales;
κ	γ	χ		c soni, sive Gutturales;
τ	δ	θ		d soni, sive Linguales.

(*b.*) Duplices sunt tres, ζ ξ ψ; quae ex aliquâ Mutarum cum *s* componuntur; nempe ζ ex δ*s* vel σδ;—ξ ex κ*s* (γ*s* vel χ*s*);—ψ ex π*s* (β*s* vel φ*s*). ζ praetereà nascitur interdùm ex γ χ γγ cum *s* compositis. Conf. § 47. *c.*

Obs. 1. Scilicèt—(quod imprimis notandum est in nominum ac verborum inflexione, Conf. § 21. *b.*)—

p sonus cum sequente *s* fit ψ; ut
λαῖλαψ (πs) Gen. -πος; χάλυψ (βs) -βος; κατῆλιψs (φs) -φος:
βλέψω (πσ) Fut. a βλέπω; τρίψω (βσ) a τρίβω; γράψω (φσ) a γράφω:

k sonus cum sequente *s* fit ξ; ut
κόραξ (κs) Gen. -κος; πτέρυξ (γs) -γ.s; ὄνυξ (χs) -χος:
πλέξω (κσ) Fut. a πλέκω; λέξω (γσ) a λέγω; βρέξω (χσ) a βρέχω:

t sonus, sequente *s*, plerumque ejicitur; ut
πένης (τs) Gen. -τος; ἔρις (δs) -δος; κόρυς (θs) -θος:
ἀνύσω (τσ) ab ἀνύτω; ἐρείσω (δσ) ab ἐρείδω; πείσω (θσ) a πείθω:

sed aliquando δ cum *s* vel sequente, vel praeeunte, fit ζ; ut
* φράδσω fit φράζω; κωμάσδω fit κωμάζω; Ἀθήνασδε fit Ἀθήναζε.

Obs. 2. *Aeoles* ac *Dores* Duplicum usu abstinebant; scilicèt scribebant μελίσδεται, non μελίζεται; κσένος, non ξένος; Πέλοπs, non Πέλοψ.

Literae variè inter se permutantur, vel ex Euphoniae legibus (vide Append. cap. 2), vel ex usu Dialectorum.

Obs. *Poëtae* etiam, metri causâ, transponebant literas, quam licentiam *METATHESIN* vocant Grammatici, ut κραδίη *Ep.* pro καρδία, *cor;* ἔ ραθον *pro* ἔπαοθον *a* πέρθω, *vasto.* Conf. § 84.

DIALECTI.

§ 4. DIALECTI, sive loquendi varietates praecipuae, sunt quatuor; tres, pro numero praecipuarum Graeciae gentium, viz. DORICA, AEOLICA, et IONICA; ex Ionicâ deinde quarta profluxit, cognomine ATTICA, utpote ab Atheniensibus Ionicae stirpis usurpata. Nam prisca quidem Hellenica oratio, ante harum gentium originem, qualis fuerit, hodiè non licet conjecturam facere, nisi ex reliquiis antiquissimorum Poëtarum, praesertim Homeri et Hesiodi, qui hanc Dialectorum divisionem aetate praecesserunt: unde vetustior illa lingua EPICA, sive Homerica, appellari solet. Denique post Philippi et Alexandri tempora, vulgatior jam lingua atque adeò corruptior facta, in quintam quasi dialectum, vel potiùs novam universi sermonis speciem transiit; quae ex recentiori Atticismo, cum vocibus tralatitiis, praesertim Macedonicis et Alexandrinis, commixto originem nacta, dialectus COMMUNIS (ἡ κοινὴ), *Macedonica*, sive *Alexandrina* vocata est.

Obs. 1. Hinc Grammaticos, qui idiomata Homerica alia ad aliam Dialectum referant, anachronismo uti apparet. Nimirùm, cùm ita loquuntur, id agunt, ut varietates Epicae dictionis insigniores faciliùs distinguant, indito unicuique nomine ejus Dialecti, quae illam posteà praecipuè retinuisset.

Obs. 2. Ex his quatuor Dialectis, *Dorica* asperitate et πλατειασμῷ, sive usu literae α productae, insignis est. Huic *Aeolica*, etsi cultior, affinis: cujus linguae, ut ait *Quintil.* 6. *sermo Latinus est simillimus.* (1.) *Ionica*, mollis ac jucunda, aspirationem rejicit; Hiatûs patientissima, vocalium contractionibus abstinet, diphthongos resolvit; η ferè ponit, ubi Dores α. Contrà *Attica*, omnium purissima, contractionibus imprimis gaudet. Harum cujusque varietas insignior suo quaeque in loco reperietur: conspectum universarum adjecimus in Appendice, cap. 3.

Ceterùm Doricâ usi sunt *Pindarus*, et *Bucolici Poëtae;* Aeolicâ *Poëtae Lyrici;* Ionicâ *Herodotus, Hippocrates;* Atticâ *Thucydides, Xenophon, Plato, Oratores,* et *Poëtae Scenici;* praeterquam in melicis, ubi Doricas quasdam formulas admiscuerunt.—*Scriptores Novi Testamenti* et *Veteris,* quos vocant, *Septuaginta Interpretes* Communi, sive Alexandrinâ dialecto scripserunt; et Ἑλληνισταὶ dicti sunt, ut qui alienae stirpis Graecè tamen *loquerentur; lingua eorum* Hellenistica appellatur.

SPIRITUS, ACCENTUS ET PUNCTA.

Ad Graecè legendum et scribendum haec pertinent.

§ 5. Omnis vocalis et una consonans ρ in initio vocis cum Spiritu pronunciatur, quod notâ suprà eam positâ indicatur.

SPIRITUS duplex est, lenis et asper.

1. Lenis sic (᾿) notatur, ut in ὄρος *mons*.

2. Asper, qui eandem ac Latina litera H potestatem habet (et antiquissimis temporibus eodem modo scribebatur), sic (῾), ut in ὅρος *terminus*, ἥρως *heros*.

In diphthongis spiritus supra posteriorem vocalem ponitur; ut in εὐθυς *statim*, οἷος *qualis*.

Omnes voces incipientes ab υ vel ρ aspirantur, ut ὕδωρ *aqua*, ῥήτωρ *rhetor*.

Obs. Spiritûs differentia nonnunquam pendet ex Dialectis, quarum alia quasdam voces cum aspero, alia cum leni libentiùs pronuntiabat, sic vulgo Ἀΐδης, *Atticè* ᾍδης. Praesertim ubi fit mutatio literarum, spiritus parùm sibi constat, et saepiùs asper transit in lenem, sic ἥλιος, *Ionicè* ἠέλιος; ὑμιν, *Aeolicè* ὔμμιν. Vide plura in Appendice, cap. 4.

§ 6. ACCENTUM etiam, sive syllabae tonum, voces ferè singulae inscriptum habent, qui supra vocales ponitur; in diphthongis autem supra vocalem posteriorem.

Accentus † duo sunt, Acutus (΄), et Circumflexus (῀). Acutus autem in fine dictionis, nisi ante punctum, invertitur, sic (`).

Accentus cadere mavult in terminationem Vocis; nec usquam rejicitur a fine, si Acutus, ultra antepenultimam syllabam, si Circumflexus, ultra penultimam.

§ 7. PUNCTORUM ratio eadem est atque in libris hodiernis, nisi quòd duo nostra colon et semicolon hôc uno signo (·) notentur; deinde quòd nota interrogationis sic (;) scribatur; exclamationis, non appingatur.

---

† *Accentûs* regulas vide in Appendice, cap. 5.

ELISIO, SYNAERESIS, CRASIS, &c.

Oratio Graeca, imprimis Atticorum, abhorret ab HIATU, hoc est, concursu vocalium, praesertim in carminibus. Hinc vocalium concurrentium saepiùs vel alteram ELIDUNT, vel ambas in unam CONTRAHUNT, atque adeò MISCENT, vel denique consonantem *ν* INTERPONUNT.

§ 8. ELISIO per Apostrophum (') notatur; ut *κατ' αὐτὸν*, pro *κατὰ αὐτὸν secundum eum.*

Si vocalis, quae Elisionem facit, aspiratur, mutatur tenuis praecedens in aspiratam; ut *ἀφ' ἡμῶν* pro *ἀπὸ ἡμῶν a nobis.*

Obs. Praeterquam apud *Ionas*, qui tenuem retinent; ut *ἀπ' ἡμέων.*

§ 9. SYNAERESIS,* sive Contractio, fit cùm in eâdem voce duae syllabae in unam contrahuntur; vel immutatis vocalibus, ut *τείχεϊ, τείχει muro, ἠχόϊ, ἠχοῖ sono;* vel mutatâ vocali alterâ aut utrâque, ut *τριήρεες, τριήρεις triremes, ἄστεα, ἄστη urbes;* vel alterâ ejectâ, ut *φιλέω, φιλῶ amo, βότρυες, βότρυς racemi, δήϊος, δῇος hostilis.*

§ 10. CRASIS,† sive Mixtura, (cujus signum, Coronis appellatum, idem est ac spiritûs lenis,) fit cum in diversis vocibus duae syllabae per contractionem vocalium ita coëunt, ut syllaba una longa, una vox efficiatur; ut *καὶ ἔλεγον* per Crasin *κἄλεγον et dicebant; ὁ αὐτὸς, ὡὐτὸς idem; τοὶ ἄρα, τᾶρα tamen certe; ἐγὼ οἶδα, ἐγᾦδα ego novi.*

Si Crasis fit cum aspiratâ vocali praecedente tenui, tenuis in aspiratam suam mutatur; ut *καὶ ἕτερος, χᾶτερος et alter; ὅτου ἕνεκα, ὁθούνεκα quòd.*

Obs. 1. *Iones* tamen tenuem retinent; ut *τοὔνεκα.*

Obs. 2. Alterum genus est Craseos apud *Poëtas*, nomine SYNIZESIS, quod fit ubi duae syllabae vel singularum vocum vel binarum continentium, specie quidem neque *contractae* neque *mixtae*, ita tamen pronuntiando coalescant, ut pro unâ syllabâ habeantur; ut *θεοί, μὴ οὐ* pro monosyllabis, *πόλεως, ἐπεὶ οὐ* pro dissyllabis.

---

* Contractionis conspectum vide in Appendice, cap. 6.

† *Craseos conspectum* vide in Appendice, cap. 7.

§ 11. Dativis pluralibus, et tertiis personis Verborum in ι vel ε desinentibus, necnon Adverbiis quibusdam, si vocalis vel diphthongus sequatur, frequentissimè ν additur (quod inde παραγωγικὸν, sive ἐφελκυστικὸν vocatur); ut, λέουσιν ἐκείνοις *leonibus illis*; ἔτυπτεν αὐτὸν *verberabat eum*.

Obs. Et apud *Poëtas*, metri gratiâ, etiam ubi consonans sequitur; ut ἀπέκλωσεν θεὰ ἔριν, Eurip. Orest. 12.

PARTES ORATIONIS.

1. Nomen.

Substantivum cum Pronominibus Substantivis.	Adjectivum cum Articulo, Pronominibus Adjectivis, et Participiis Verborum.

2. Verbum.

3. Particulae.

Conjunctio.	Praepositio.	Adverbium.	Interjectio.

DECLINATIO VOCUM.

NOMEN.

§ 12. Nomina, sive Substantiva, sive Adjectiva, eandem ferè sequuntur normam Declinationis.

Numeri sunt tres, Singularis, Dualis, et Pluralis.

Casus sunt quinque, Nominativus, Vocativus, Accusativus, Genitivus, Dativus; e quibus Nominativum rectum, ceteros obliquos appellamus.

Genera sunt tria, Masculinum, Femininum, Neutrum.

Regulae Generales.

Neutra omnia similes habent Nominativum, Vocativum, et Accusativum per omnes Numeros.

Genitivus Pluralis semper desinit in *ων*.

Dativus Singularis semper desinit in *ι*, quod tamen plerumque subscribi solet.

Obs. Necnon Dativus Pluralis olim semper exiit in *ι*; siquidem terminationes *αις*, *οις* vi Apocopes factae sunt pro *αισι*, *οισι*; quae formae in *Atticâ* prosâ perrarò, in *Ionicâ*, et apud *Poëtas omnium Dialectorum*, non infrequentèr reperiuntur.

ARTICULUS.

§ 13. Articulus est *ὁ*, *ἡ*, *τὸ* (*the*), qui sic declinatur;

	Sing.			*Dual.*				*Plural.*		
	M.	F.	N.	M.	F.	N.		M.	F.	N.
N.	*ὁ*	*ἡ*	*τὸ*		N. A.		N.	*οἱ*	*αἱ*	*τὰ*
A.	*τὸν*	*τὴν*	*τὸ*	*τὼ*	*τὰ*	*τὼ*	A.	*τοὺς*	*τὰς*	*τὰ*
G.	*τοῦ*	*τῆς*	*τοῦ*		G. D.		G.	*τῶν*	*τῶν*	*τῶν*
D.	*τῷ*	*τῇ*	*τῷ*	*τοῖν*	*ταῖν*	*τοῖν*	D.	*τοῖς*	*ταῖς*	*τοῖς*.

Obs. 1. Articulus in priscâ linguâ Pronominis potiùs quàm Articuli partes gerebat, et hic ejus usus apud Homerum constans est. Conf. § 37. *a. Obs.*

Obs. 2. Dialecti. Masculinum et Neutrum genus sequuntur varietates secundae declinationis, Femininum primae: quibus adde Gen. *τεῦ* *Ep.* pro *τοῦ*; Plur. Nom. *τοι*, *ται* *Ep.* et *Dor.* pro οἱ, αἱ. Dualis apud Atticos *interdùm caret Feminino genere.* Conf. οὗτος. p. 35.

§ 14. NOMINA SUBSTANTIVA.

Declinationes Substantivorum sunt tres; quarum duae priores sunt parisyllabicae, hoc est, *non crescunt Genitivo;* tertia verò imparisyllabica, hoc est, *Genitivo crescit.*

§ 15. Prima Declinatio.

Prima Declinatio quatuor habet terminationes; *ας* et *ης* generis masculini, ut *ὁ ταμίας dispensator*, *ὁ κριτὴς judex;* et *α* et *η* feminini generis, ut *ἡ μοῦσα musa*, *ἡ τιμὴ honor.*

Sing.	*Dual.*	*Plural.*
N. *ταμίας*	N.V.A. *ταμίᾱ*	N. *ταμίαι*
V. *ταμίᾱ*	G.D. *ταμίαιν*	V. *ταμίαι*
A. *ταμίᾱν*		A. *ταμίᾱς*
G. *ταμίου*		G. *ταμιῶν*
D. *ταμίᾳ*		D. *ταμίαις.*

Sing.	*Dual.*	*Plural.*
N. *κριτὴς*	N.V.A. *κριτὰ*	N. *κριταὶ*
V. *κριτᾰ*	G.D. *κριταῖν*	V. *κριταὶ*
A. *κριτὴν*		A. *κριτὰς*
G. *κριτοῦ*		G. *κριτῶν*
D. *κριτῇ*		D. *κριταῖς.*

Obs. 1. Quaedam nomina in *ης* Vocativum formant per *η*, non per *ᾰ*; ut, *ὦ Ἀτρείδη O Atride!* Et nonnulla per *η* et *α*; ut *ὦ Ἑρμῆ* vel -*ᾶ O Mercuri!* Hinc apud *Horatium* leguntur '*Atridē*' et '*Atridă*.'

Sing. N.V. *μοῦσᾰ* A. *μοῦσᾰν* G. *μούσης* D. *μούσῃ.*
N.V. *τιμὴ* A. *τιμὴν* G. *τιμῆς* D. *τιμῇ.*

Dualis et Pluralis sequuntur formas masculinas.

§ 16. Quòd si *α* finalis nominum femininorum vocalem *vel ρ praeeuntem* habeat, servatur *α* per omnes casus

Singulares; sin minus, in Genitivo et Dativo fit inflexio per η; ut ἡ φιλία *amicitia;* ἡ ἡμέρα *dies.*

Sing. N.V. φιλία A. φιλίαν G. φιλίας D. φιλίᾳ.
N.V. ἡμέρα A. ἡμέραν G. ἡμέρας D. ἡμέρᾳ.

Excipe μνᾶ *mina*, μνᾶς; Ἀθηνᾶ *Minerva*, -νᾶς; quippe quae contrahantur a μνάα, Ἀθηνάα; et quaedam Nomina Propria, ut Λήδα, Ἀνδρομέδα.

Obs. Dialecti. *Iones* ᾱ (rarius ᾰ) per omnes casus Singulares hujus declinationis in η mutare amant; ut νεηνίης pro -ας, *juvenis*, -ῃ, -ην; φιλίη -ης, -ῃ, -ην. *Dores* e contrario η in α; ut δεσπότας *magister*, pro -της; τιμὰ, ᾶς, -ᾷ, -ὰν.

Quae sequuntur in singulari ad masculinas tantùm formas pertinent:—

Sing.	Nom.	Acc.	Gen.	Plur.	Acc.	Gen.	Dat.
Ep.			ᾱο, ω	*Ep.*		αων	αισι
Ion.		εα	εω	*Ion.*	εας	εων	ῃσι, ῃς
Dor.			ᾱ	*Dor.*	ᾰς	ᾶν	
Aeol.	ᾰ pro ης			*Aeol.*	αις.		

Ex *Aeolico* Nominativo in ᾰ pro ης fluxere Latina illa *Poëta, Propheta, Nauta* et similia. Conf. § 4. *Obs.* 2.

§ 17. Secunda Declinatio.

Secunda Declinatio duas habet terminationes ος et ον; ος masculini, feminini, et communis generis; ut ὁ λόγος *sermo*, ἡ νόσος *morbus*, ὁ καὶ ἡ θεὸς *Deus* vel *Dea*; et ον neutrius; ut τὸ ξύλον *lignum*.

Sing.	*Dual.*	*Plural.*
N. λόγος	N.V.A. λόγω	N. V. λόγοι
V. λόγε	G.D. λόγοιν	A. λόγους
A. λόγον		G. λόγων
G. λόγου		D. λόγοις.
D. λόγῳ		

Sing.	*Dual.*	*Plural.*
N.V.A. ξύλον	N.V.A. ξύλω	N.V.A. ξύλα
G. ξύλου	G.D. ξύλοιν	G. ξύλων
D. ξύλῳ		D. ξύλοις.

§ 18. Nomina in *εος, εον, οος, οον*, in omnibus casibus contrahuntur; ut *ὁ νόος, νοῦς mens; τὸ ὀστέον, ὀστοῦν os.*

	Sing.		*Sing.*
N.	*νόος, νοῦς*	N.V.A.	*ὀστέον, -οῦν*
V.	*νόε, νοῦ*	G.	*ὀστέου, -οῦ*
A.	*νόον, νοῦν*	D.	*ὀστέῳ, -ῷ*
G.	*νόου, νοῦ*		
D.	*νόῳ, νῷ*		
	Dual.		*Dual.*
N.V.A.	*νόω, νώ*	N.V.A.	*ὀστέω, -ώ*
G.D.	*νόοιν, νοῖν*	G.D.	*ὀστέοιν, -οῖν*
	Plural.		*Plural.*
N.V.	*νόοι, νοῖ*	N.V.A.	*ὀστέα, -ᾶ*
A.	*νόους, νοῦς*	G.	*ὀστέων, -ῶν*
G.	*νόων, νῶν*	D.	*ὀστέοις, -οῖς.*
D.	*νόοις, νοῖς.*		

Obs. 1. Nominum in *ος* Nominativus saepe pro Vocativo ponitur, praesertim apud *Atticos;* ut *ὦ θεὸς O Deus! ὦ φίλος O amice!*

Obs. 2. Huc pertinent duae Voces Hebraicae; viz. Nomen Sacro-sanctum Ἰησοῦς *Jesus*, quod facit Acc. Ἰησοῦν, Voc. Gen. et Dat. Ἰησοῦ; Σάββατον, quod habet alteram formam *σάββας -ἅτος*, unde Dat. Pl. *σάββασι.*

Obs. 3. Quaedam sunt substantiva in *ος* quae cum in Singulari numero masculina tantùm aut feminina sunt, in Plurali vel communitèr vel universè neutra fiunt, praesertim in *Dialectico* vel *Poëtico* sermone: sic

ὁ δεσμὸς vinculum	Pl. -οὶ et -ὰ	*ὁ σταθμὸς statio*	Pl. -οὶ et -ὰ
ὁ δρυμὸς quercetum	-οὶ et -ὰ	*ὁ (ἡ) δίφρος currus*	-οι et -α
ὁ θεσμὸς lex	-οὶ et -ὰ	*ἡ κέλευθος via*	-οι et -α
ὁ κύκλος orbis	-οι et -α	*ὁ σῖτος frumentum*	-α
ὁ λύχνος lucerna	-οι et -α	*ὁ (ἡ) Τάρταρος Tartarus*	-α
ὁ ῥύπος sordes	-οι et -α		

Contrà, unum neutrum in *ον* fit in Plurali masculinum, *τὸ στάδιον studium;* Plur. *οἱ στάδιοι* et *-α.*

Obs. 4. Dialecti.

Ep.	Gen. *οιο.*	Dual. Gen. Dat. *οιιν.*
Dor.	— *ω.*	Plur. Ac. *ως, ος.*
Ion.	— *εω.*	Plur. (Gen. *εων*) Dat. *οισι.* vide § 12. *Obs.*

Obs. 5. Recentiores formant *νοῦς*, Gen. *νοὸς*, *πλοῦς*, Gen. *πλοὸς*; more *tertiae Declinationis.* Conf. § 20. *Obs.* 2.

§ 19. Ad secundam etiam Declinationem pertinent quaedam nomina, Atticorum ferè propria, quae desinunt in ως et ων; ως masculini ac feminini generis, ut ὁ λεὼς *populus*, ἡ ἅλως *area;* et ων neutrius, ut τὸ ἀνώγεων *coenaculum.*

Sing.	*Dual.*	*Plural.*
N.V. λεὼς	N.V.A. λεὼ	N.V. λεῴ
A. λεὼν	G.D. λεῷν	A. λεὼς
G. λεὼ		G. λεῶν
D. λεῷ		D. λεῷς.

Sing.	*Dual.*	*Plural.*
N.V.A. ἀνώγεων	N.V.A. ἀνώγεω	N.V.A. ἀνώγεῳ
G. ἀνώγεω	G.D. ἀνώγεῳν	G. ἀνώγεων
D. ἀνώγεῳ		D. ἀνώγεῳς.

Obs. 1. Exempla hujusmodi Nominum, *Atticè* formata, sunt

ὁ λεὼς *populus Att.*	pro	λᾱὸς	ὁ κάλως *rudens Att.*	pro	κάλος
ὁ νεὼς *templum*	——	νᾱὸς	ἡ ἕως *aurora*	——	ἠὼς
ὁ Τυνδάρεως	——	Τυνδάρεος	ὁ Ἀμφιάρεως	——	Ἀμφιάραος:

Item Adjectiva

ἵλεως *propitius*	——	ἵλᾱος	πλέως *plenus*	——	πλέος
ἀγήρως *senii expers*	——	ἀγήραος	εὔγεως *fertilis*	——	εὔγειος
εὐκέρως *benè cornutus*	——	εὐκέραος	ἀνώγεως *supraterrenus*	——	ἀνώγαιος,

unde τὸ ἀνώγεων, quod reverà adjectivum est, subintellectâ voce οἴκημα.

Obs. 2. Quaedam etiam nomina in ως, vulgò imparisyllabica, *Atticam* inflexionem in quibusdam casibus Singularibus admittunt; sic

ἡ ἅλως *area*, -ωος et -ω	ὁ μήτρως *avunculus*, -ωος et -ω
ὁ Μίνως *Minos*, -ωος et -ω	ὁ πάτρως *patruus*, -ωος et -ω
ὁ τυφὼς *turbo*, -ῶνος et -ῶ	ὁ γέλως *risus*, -ωτα et -ων

ἱδρὼς *sudor* -ῶτος, apud *Homerum* facit Dat. ἱδρῷ, Acc. ἱδρῶ.

Item Adjectivum φιλόγελως *risus amans* habet -ωτος et -ω.

Obs. 3. Nonnulla interdùm ν Accusativi abjiciunt, praesertim Nomina Propria; ut τὴν Κῶ, τὴν Τέω, τὴν ἅλω, τὴν ἕω.—Idem faciunt Adjectiva in neutro genere posita et in *Nominativo* et *Accusativo;* ut τὸ ἀγήρω, τὸ ἐπίπλεω.

Obs. 4. Epic. Gen. desinit in ωο; ut Πηνέλεως, -ωο.

§ 20. Tertia Declinatio.

Tertia Declinatio, imparisyllabica, complures habet terminationes, quarum tres, *α*, *ι*, *υ*, generis neutrius sunt; ut τὸ σῶμα *corpus;* reliquae pleraeque aut masculini aut feminini; ut ὁ Τιτὰν *Titan*, ἡ χεὶρ *manus*.

Obs. Olim una tantùm hujus declinationis terminatio fuisse videtur, nempe litera *ς* post consonantes ferè omnes et plerasque vocales; quae litera Nominativum constituit, et *ο* ante eam immissa Genitivum: *σῶμα* nimirùm primitùs fuerit *σωματς*; *μέλι, μελιτς mel; γόνυ, γονυτς* vel *γονατς genu; τιτὰν, τιτανς; μάρτυρ, μαρτυρς testis; νὺξ, νυκτς nox; φλὲψ, φλεβς vena.* Hinc in quibusdam nominibus duplex terminatio orta est; ut *ῥὶς* et *ῥὶν naris*, *ἀκτὶς* et *-ὶν jubar*, *δελφὶς* et *-ὶν delphin.*

Sing.	*Dual.*	*Plural.*
N.V.A. σῶμα	N.V.A. σώματε	N.V.A. σώματα
G. σώματος	G.D. σωμάτοιν	G. σωμάτων
D. σώματι		D. σώμασι.

Sing.	*Dual.*	*Plural.*
N.V. Τιτὰν	N.V.A. Τιτᾶνε	N.V. Τιτᾶνες
A. Τιτᾶνα	G.D. Τιτάνοιν	A. Τιτᾶνας
G. Τιτᾶνος		G. Τιτάνων
D. Τιτᾶνι		D. Τιτᾶσι.

Obs. 1. Vox anomala ἡ *ναῦς navis* sic declinatur;

	Sing.			*Dual.*			*Plural.*	
	Ion.	Att.		Ion.	Att.		Ion.	Att.
N.	*νηῦς*	*ναῦς*	N.V.A.	*νῆε*		N.	*νῆες*	
V.	*νηῦ*	*ναῦ*	G.D.		*νεοῖν*	V.	*νῆες*	
A.	*νῆα*	*ναῦν*				A.	*νῆας*	*ναῦς*
G.	*νηὸς*	*νεὼς*				G.	*νηῶν*	*νεῶν*
D.	*νηΐ*					D.	*νηυσὶ*	*ναυσί.*

Reliquae formationes sunt,

Ep. S. *νηῦς, νέα, νεὸς.* Pl. *νέες, νέας, νεῶν, νή-* et *νέ-εσσι.*
Dor. *ναῦς, ναῦν, νᾱὸς, ναΐ.* *νᾶες, νᾶας, νᾱῶν, ναυσί* et *νάεσσι.*

Apud *Tragicos* etiam Doricae formae G. *ναὸς*, D. *ναΐ* reperiuntur: apud Herodotum *Epicae* tantum nisi in Dativo Sing. et Plur.

Obs. 2. Eodem modo, quo *ναῦς*, declinatur *γραῦς anus*, *Ionicè γρηῦς*; Nom. Plur. *γρᾶες* vel *γρῆες*; *βοῦς*, Gen. *βοὸς* et *Poët.* *βοῦ*, Nom. Plur. *βόες*: *χόος, χοῦς cumulus*, Gen. *χοός*; sic etiam *χόος, χοῦς congius*, Acc. *χοῦν* et *χοᾶ*, Gen. *χοός* et *χοώς*, Dat. *χοΐ*. Conf. § 18. *Obs.* 5.

REGULAE TERTIAE DECLINATIONIS.

§ 21. GENITIVUS hujus Declinationis ferè formatur addendo τος, si nomen in vocalem desinit; ut σῶμα -ατος, si in consonantem, ος; ut Τιτὰν -ᾶνος. Sed etiam post consonantem ν saepè subjicitur τος, ut Ξενοφῶν *Xenophon*, -ῶντος. In plerisque autem ulteriùs fit mutatio:

(*a.*) Nomina, quae desinunt in ς, vel omninò ς abjiciunt; ut ἥρως *heros*, ἥρωος; vel ejus vice assumunt

nonnulla	τ	ut χάρις	*gratia*	Gen.	χάριτος
alia	δ	ut ἐλπὶς	*spes*	—	ἐλπίδος
alia	θ	ut ὄρνις	*avis*	—	ὄρνῑθος
alia	ν	ut Σαλαμὶς	*Salamis*	—	Σαλαμῖνος:

et, post ν addito τος; ut ἱμὰς *habena*, ἱμάντος.

(*b.*) Quae desinunt in ξ, ψ, hoc est κς, γς, χς vel πς, βς, φς, semper abjiciunt ς; ut

κόραξ(κς)	*corvus*,	-ακος	λαῖλαψ(πς)	*procella*,	-απος
πτέρυξ(γς)	*penna*,	-υγος	χάλυψ(βς)	*ferrum*,	-υβος
ὄνυξ(χς)	*ungula*,	-υχος	κατῆλιψ(φς)	*scala*,	-ιφος.

Ex his duo addunt τος; scilicet νὺξ(κς) *nox*, νυκτὸς; ἄναξ(κς) *rex*, -ακτος.

Obs. Θρὶξ *coma* facit genitivum τριχὸς pro θριχὸς; vide p. 134. § 2. φάρυγξ *guttur*, φάρυγγος, et *Poeticè* φάρῠγος.

(*c.*) Longa vocalis in ultimâ Nominativi posita, in penultimâ Genitivi mutatur in cognatam brevem; ut

ποιμὴν *pastor*, -ένος; ῥήτωρ *rhetor*, -ορος:

et, post ν addito τος; ut γέρων *senex*, -οντος.

Excipiuntur autem multa, praesertim monosyllaba, quae vocalem longam retinent; ut

θὴρ *fera*, θηρὸς; ἀγὼν *certamen*, -ῶνος.

Obs. 1. Quaedam in ων interdùm apud *Poëtas* ambabus formis ονος et ωνος, illâ plerùmque post longam Vocalem, hâc post brevem, utuntur; sic Κρονῑων -ονος, et Κρονῐων -ωνος; Ἀκταίων -ωνος et -ονος.

Obs. 2. Pleraque neutra in αρ vice ρ assumunt τ; ut, φρέαρ *puteus*, -ᾱτος, ἧπαρ *jecur*, -ᾰτος; στέαρ *sebum*, -ᾱτος, contr. στῆτος; sic Anomala ὕδωρ *aqua*, ὕδᾰτος; σκὼρ *stercus*, σκᾰτός. Femininum δάμαρ, post ρ addito τος, facit δάμαρτος.

Obs. 3. Nomen ἀνὴρ *homo*, imparisyllabicum, mutatâ ε in δ ex Euphoniae lege (p. 135) parisyllabicè declinatur; quâ quidem declinatione *Attici*

semper utuntur; sic N. ὁ ἀνὴρ, G. ἀνέρος, ἀνδρὸς, D. ἀνέρι, ἀνδρὶ κ. τ. λ. Idem in Dativo Plurali (pro ἀνέρσι) tantum facit ἀνδράσι. Huic similia sunt tria Nomina πατὴρ *pater*, μήτηρ *mater*, θυγάτηρ *filia*, quae in Gen. et Dat. Sing. item in Dat. Plur. semper apud *Atticos* Syncopen patiuntur; sic N. ὁ πατὴρ, G. πατρὸς, D. πατρὶ κ. τ. λ.

Obs. 4. Quaedam, praesertim Nomina Propria, in ις, -ιδος, *Epicè*, *Doricè*, et *Ionicè* abjiciunt δ; ut Θέτις *Thetis*, -ιος, D. Θέτῑ; Θέμις *Justitia*, -ιος, et *Ep.* -ιστος. Conf. § 26. *Obs.* 1. δαῒς *pugna Ep.* Dat. δαΐ. Quaedam in ις purum, ut κληῒς (*Ion.*) *clavis*, *Atticè* per omnes casus contrahuntur; sic N. κληῒς, κλῇς, G. κληῗδος -ῇδος κ. τ. λ. Conf. § 30. *b. Obs.*

Obs. 5. Ex iis quae desinunt in υ, alia in Genitivo omittunt τ; ut δάκρυ *lacryma*, -υος; νᾶπυ *sinapi*, -υος; alia pro υ ante τ assumunt α; ut γόνυ *genu*, -ατος, *Ion.* γούνατος; δόρυ *hasta*, -ατος, *Ion.* δούρατος; unde per Sync. *Poëtae* usurpant G. δουρὸς, D. δουρὶ κ. τ. λ., *Attici* ex δόρατος, G. δορὸς, D. δορὶ, et rariùs δόρει.

Obs. 6. Anomala sunt

γάλα *lac*, γάλακτος tanquam a γάλαξ.
γυνὴ *mulier*, γυναικὸς, tanquam a γύναιξ.
κύων *canis*, per Syncopen κυνὸς.
κτεὶς *pecten*, et ποὺς *pes*, correptâ diphthongo, κτενὸς, ποδὸς. Sic Σιμόεις *Simois*, -εντος, more Participiorum in εις.
χεὶρ *manus*, Gen. χειρὸς, sed *Poët.* χερὸς. Conf. § 24. *Obs.* 1.
ὀδοὺς *dens* (Ion. ὀδὼν), ὀδόντος; οὖς *auris* (Dor. ὦς), ὠτὸς, *Ion.* οὔατος.
Ζεὺς Gen. *Poët.* Ζηνὸς, vulgo Διὸς a Δεὺς vel Δὶς inusitato.
κάρα *caput*, *Vox Poët.* (*Ep.* κάρη -ητος -ήᾰτος), κρᾱτὸς, D. κρατὶ et κάρᾳ.
υἱὸς *filius* triplicem Declinationem sibi vindicat; sic, praeter Gen. υἱοῦ, Dat. υἱῷ κ. τ. λ. reperiuntur *Epicae* formae G. υἷος, D. υἷι, κ. τ. λ. Dat. Plur. υἱάσι, tanquam a *υἷς;—et, A. υἱέα *Ep.* G. υἱέος *Ep.* et *Att.* D. υἱέϊ *Ep.* υἱεῖ *Ep.* et *Att.* κ. τ. λ. Dat. Plur. υἱέσι *Att.* tanquam a υἱΐς.

§ 22. Accusativus desinit in *a* imparisyllabicè; ut Τιτὰν, Τιτᾶνα; nisi nomen neutrius generis sit, ut τὸ πῦρ *ignis* et *ignem*. Conf. § 12.

Obs. 1. Pauca in ις et υς cum Accus. imparisyllabico in α alterum etiam habent parisyllabicum, quo *Attici* propè solo utuntur, mutando *s* in ν; ut

ἔρις *lis*, -ιδα et -ιν	χάρις *gratia*, -ιτα et -ιν
κόρυς *galea*, -υθα et -υν	κλεὶς *clavis*, κλεῖδα et κλεῖν.

Quaedam etiam, praesertim monosyllaba in ις et υς, hunc solum Accusat. habent υν et ιν; ut

λῖς *leo*, λῖν	μῦς *mus*, μῦν	ἰσχὺς *vis*, -ὺν
κὶς *curculio*, κὶν	ὗς *sus*, ὗν	ἰχθὺς *piscis*, -ὺν

et *recentiores Poëtae* ἰχθύα. Conf. § 20. *Obs.* 1. 2.

Obs. 2. Nonnulla in ων, -ωνος abjiciunt να in Accusativo; sic Ἀπόλλω *Apollinem*, Ποσειδῶ *Neptunum*, pro Ἀπόλλωνα κ. τ. λ. Alia in ως, -ωος abjiciunt α, ut ἥρω pro ἥρωα; sed Conf. § 19. *Obs.* 2.

§ 23. VOCATIVUS plerumque similis est Nominativo; nonnunquam tamen variatur:

(*a.*) Nomina in ηρ, ωρ et ων, quae vocalem in obliquis corripiunt, eandem retinent brevem in Vocativo; ut μήτηρ *mater*, -ερος, ὦ μῆτερ; ῥήτωρ -ορος, *rhetor*, ὦ ῥῆτορ; γέρων -οντος, *senex*, ὦ γέρον.

(*b.*) Nomina in ις et υς formant Vocativum abjiciendo ς; ut Θαΐς *Thais*, ὦ Θαΐ; βότρυς *racemus*, ὦ βότρυ.

(*c.*) Nomina in ας, Gen. αντος, formant Vocativum in αν; ut Αἴας *Ajax*, -αντος, ὦ Αἶαν; γίγᾱς *gigas*, ὦ γίγᾰν: nonnulla etiam abjiciunt ν; ut ὦ Πολυδάμᾱ *Polydamas.*

Obs. 1. Etiam horum tamen plerisque Vocativus interdùm similis est Nominativo, praesertim apud *Atticos;* sic reperiuntur

ὦ Αἴας *Ajax,* ὦ Σαλαμὶς *Salamis,* ὦ Ἐριννὺς *Furia.*

Obs. 2. Haec tria vocalem in obliquis longam, in Vocativo tamen corripiunt; Ἀπόλλων -ωνος, ὦ Ἄπολλον; Ποσειδῶν -ῶνος, ὦ Πόσειδον; σωτὴρ -ῆρος *servator,* ὦ σῶτερ.

Obs. 3. Anomala sunt ὦ γύναι a γυνὴ *mulier:* ὦ ἄνᾰ ab ἄναξ, *rex Deus* (vel *Dea,* pro ἄνασσα). Nominativus tamen pro Vocativo non modò ad homines, sed etiam ad Deos usitatior est; ut ὦ ἄναξ, per Crasin ὦναξ.

§ 24. DATIVUS PLURALIS formatur a Dativo Singulari inserendo σ ante finalem ι; ut

ῥήτωρ	-ορι	-ορσι	λαῖλαψ	-απι	-α(πσ)ψι
βότρυς	-υι	-ῠσι	κόραξ	-ακι	-α(κσ)ξι:

et abjiciendo, ubicunque praecedunt, δ, θ, ν, τ; ut

ἐλπὶς	-ίδι	-ίσι	Τιτὰν	-ᾶνι	-ᾶσι
ὄρνις	-ῑθι	-ῑσι	σῶμα	-ᾰτι	-ᾰσι.

Sin praecedant ντ, νθ, ambae abjiciuntur, et vocalis praecedens, si sit ο, mutatur in diphthongum ου; si sit α vel ι, non mutatur quidem, sed producta servatur; ut

γέρων	-οντι	-ουσι	γίγας	-αντι	-ᾱσι.

ἕλμινς *vermis* -ινθι, -ῑσι. (Conf. *Append.* cap. 2.)

Obs. 1. Χεὶρ facit in Dativo Duali χεροῖν (interdùm χειροῖν), et in Dativo Plurali χερσί. Conf. § 21. *Obs.* 6.

Obs. 2. *Epica* lingua suum habet Dativum Pluralem, qui a Genitivo Singulari formatur mutando ος in εσι vel εσσι; ut ἄναξ -ακτος, Dat. Pl. ἀνάκτεσι; κύων, κυνὸς, Dat. Pl. κύνεσσι.

Formulae Contractionum in Tertia Declinatione.

Multa Nomina quae ad hanc Declinationem pertinent, contractionem patiuntur, cujus quinque sunt formulae.

§ 25. Prima Contractionis formula duas habet terminationes *ης* et *ος*: *ης* masculini generis, et Nominum tantùm Propriorum, ut *ὁ Δημοσθένης Demosthenes*; et *ος* neutrius, ut *τὸ τεῖχος murus*.

	Sing.
N.	Δημοσθένης
V.	Δημόσθενες
A.	Δημοσθένεα, -η
G.	Δημοσθένεος, -ους
D.	Δημοσθένεϊ, -ει.

	Sing.
N.V.A.	τεῖχος
G.	τείχεος, -ους
D.	τείχεϊ, -ει
	Dual.
N.V.A.	τείχεε, -η
G.D.	τειχέοιν, -οῖν
	Plural.
N.V.A.	τείχεα, -η
G.	τειχέων, -ῶν
D.	τείχεσι.

Obs. 1. Composita a *κλέος gloria*, ut Περικλέης *Pericles*, Ἡρακλέης *Hercules*, contrahuntur etiam in Nominativo (et hâc quidem formâ Comici et Prosaici *Attici* constanter utuntur); quapropter in Dativo, et rariùs in Accusativo duplicem contractionem patiuntur.

Sing. N.	Ἡρακλέης	-λῆς			
V.	Ἡράκλεες	-λεις			
A.	Ἡρακλέεα	-λέᾶ	-λῆ	*Ion.*	-ηα
G.	Ἡρακλέεος	-λέους		*Ion.* -εος et -ῆος	
D.	Ἡρακλέεϊ	-λέει	-λεῖ	*Ion.* -έϊ et -ῆι.	

Obs. 2. Nomina propria in *ης*, quae huc pertinent, non rarò in Accusativo utuntur etiam formâ parisyllabicâ, secundum primam Declinationem, in *ην*; ut *ὁ Σωκράτης*, *Acc.* *Σωκράτεα -η* et *Σωκράτην*.

§ 26. SECUNDA Contractionis formula quatuor habet terminationes ις, ι, υς et υ: ις et υς masculini aut feminini generis; ut ἡ πόλις *civitas*, ὁ πῆχυς *cubitus*; et ι et υ neutrius; ut τὸ σίνᾱπι *sinapi*, τὸ ἄστυ *urbs*.

	Sing.		*Sing.*
N.	πόλις	N.	πῆχυς
V.	πόλῐ	V.	πῆχυ
A.	πόλιν	A.	πῆχυν
G.	πόλεως, *rar.* -εος	G.	πήχεως, *vel* -εος
D.	πόλεϊ, -λει	D.	πήχεϊ, -ει
	Dual.		*Dual.*
N.V.A.	πόλεε	N.V.A.	πήχεε
G.D.	πολέοιν	G.D.	πηχέοιν
	Plural.		*Plural.*
N.V.	πόλεες, -εις	N.V.	πήχεες, -εις
A.	πόλεας, -εις	A.	πήχεας, -εις
G.	πόλεων	G.	πήχεων
D.	πόλεσι.	D.	πήχεσι.

	Sing.		*Sing.*
N.V.A.	σίνᾱπι	N.V.A.	ἄστυ
G.	σινάπεος, *rar.* -εως	G.	ἄστεος, *rar.* -εως
D.	σινάπεϊ, -ει	D.	ἄστεϊ, -ει
	Dual.		*Dual.*
N.V.A.	σινάπεε	N.V.A.	ἄστεε
G.D.	σιναπέοιν	G.D.	ἀστέοιν
	Plural.		*Plural.*
N.V.A.	σινάπεα, -η	N.V.A.	ἄστεα, -η
G.	σιναπέων	G.	ἀστέων
D.	σινάπεσι.	D.	ἄστεσι.

Obs. 1. Nomina hujusmodi in ις *Ion.* inflectuntur per ι et *Poët.* per η: sic *Ion.* πόλις G. πόλιος D. πόλιῐ et πόλι Pl. N. πόλιες πόλῑς κ. τ. λ.
Poët. —— G. πόληος D. πόληῐ A. πόληα.

Obs. 2. De formis υἱέος, υἱεῖ -εῖ, κ. τ. λ., tanquam a υἱῐς, vide § 20. *Obs.* 6.

Obs. 3. Nomina in *ις -ιος, υς -υος*, quae in Singulari pertinent ad tertiam Declinationem Simplicem, contrahuntur in Plurali N. V. A.: ut

πόρτις vitula	Pl. N. V. *πόρτιες, -ῖς*	A. *πόρτιας, -ῖς*
ἰχθὺς piscis	Pl. N. V. *ἰχθύες, -ῦς*	A. *ἰχθύας, -ῦς.*

sed *ἔγχελυς anguilla* Pl. N. (*Ion. ἐγχέλυες*) vulgò *ἐγχέλεις*, G. *-εων, κ. τ. λ.* Vox *ὄϊς ovis*, in Plur. Nom. et Acc. duplicem contractionem patitur; ut N. *ὄϊες, ὄϊς* et *οἶς*, A. *ὄϊας, οἶας* et *οἶς*.

Obs. 4. Etiam *ὄρνις avis*, G. *ὄρνῖθος*, praeter suam Declinationem habet in Sing. A. *ὄρνιν* et Pl. N. A. *ὄρνεις* vel *-ῖς*, G. *ὀρνέων*.

§ 27. Tertia Contractionis formula unam habet terminationem in *ευς* generis masculini; ut *ὁ βασιλεὺς rex.*

Sing.	*Plural.*
N. βασιλεὺς	N. βασιλέες, -εῖς et -ῆς
V. βασιλεῦ	V. βασιλέες, -εῖς
A. βασιλέᾱ, -ῆ	A. βασιλέᾱς, -εῖς
G. βασιλέος, -έως	G. βασιλέων
D. βασιλέϊ, *rar.* -εῖ	D. βασιλεῦσι

Dual.

N.V.A. βασιλέε G.D. βασιλέοιν.

Obs. 1. Apud *Ionas* fit inflectio per *η*: sic G. *βασιλῆος -ῆϊ, -ῆα, κ. τ. λ.*

Obs. 2. Nomina in *ευς* purum, ut *ὁ χοεὺς congius* saepius *Atticè* contrahuntur hoc modo; Sing. N. *ὁ χοεὺς*, G. *χοέως -ῶς*, A. *χοέα -ᾶ*, Plur. G. *χοέων -ῶν*, A. *χοέας, ᾶς.*

§ 28. Quarta Contractionis formula duas habet terminationes *ως* et *ω* generis feminini; ut *ἡ αἰδὼς pudor*, *ἡ φειδὼ parsimonia.*

Sing.	*Sing.*
N. αἰδὼς	N. φειδὼ
V. αἰδοῖ	V. φειδοῖ
A. αἰδόα, -ῶ	A. φειδόα, -ῶ
G. αἰδόος, -οῦς	G. φειδόος, -οῦς
D. αἰδόϊ, -οῖ.	D. φειδόϊ, οῖ.

Hujusmodi nomina carent Duali et Plurali.

Obs. Quaedam in *ων, -ονος Atticè* etiam huc pertinent; ut *εἰκὼν imago, -όνος*, et *-οῦς*, tanquam ab *εἰκὼ*; *ἀηδὼν luscinia, -όνος* et *-οῦς.*

§ 29. QUINTA Contractionis formula unam habet terminationem in *ας*, generis neutrius; ut *τὸ κέρας cornu*. Hujusmodi autem nomina partim ad simpliciter declinata pertinent.

		Sing.	
N.V.A.	κέρᾰς		
G.	κέρᾱτος	*Ion.* κέραος	*Att.* κέρως
D.	κέρᾱτι	— κέραϊ	— κέρᾳ.
		Dual.	
N.V.A.	κέρᾱτε	— κέραε	— κέρᾱ
G.D.	κεράτοιν	— κεράοιν	— κερῷν.
		Plural.	
N.V.A.	κέρᾱτα	— [κέραα]	— κέρα
G.	κερᾱτων	— κεράων	— κερῶν
D.	[κεράτεσι]	— κεράεσι	— κέρασι.

Obs. 1. Sic etiam declinantur
κρέας caro -ᾰτος, -ᾰος, -ως, Pl. κρεᾰτα [-αα] -ᾶ, G. -ᾰτων, -ᾰων, -ῶν. *Ion.* κρειῶν.
τέρας prodigium, -ᾰτος, -ᾰος, sed contrahitur tantum in Plurali, ut τέρα.
οὖας auris, -ᾰτος ad simplicitèr tantùm declinata referendum.

Contra *γέρας praemium honoris*, -αος, *γῆρας senectus*, -αος, -ως, *δέπας poculum*, -αος, *κνέφας caligo*, -αος, -ους, (Conf. *Obs.* 2.), *σκέπας tegmen*, -αος, nunquam sumunt τ; neque (praeter γῆρας) contrahi solent in Genitivo. Contractum α in Nom. et Acc. Plur. *Poëtae* saepè corripiunt, ut κέρᾰ, κρέᾰ, σκέπᾰ.

Obs. 2. Apud *Ionas* in his nonnunquam ε pro α legitur; ut G. κέρεος, pro -αος, tanquam a κέρος. Quod etiam vulgò sequuntur haec *Poëtica;* *βρέτας simulacrum*, G. -εος, *οὖδας solum*, G. -εος, *κῶας vellus*, Pl. N. κώεα.

OBSERVATIONES GENERALES.

Obs. 1. Nominibus cujuscunque Declinationis apud *Epicos Poëtas* additur interdum syllaba φι vel φιν pro inflexione Genitivi et Dativi Singularis et Pluralis, ita ut

Parisyllabica in η vel α forment hos casus in	ηφι	ut εὐνῆφι ab εὐνὴ *cubile*
os vel ον	οφι	θεόφιν a θεὸς *Deus*
Imparisyllabica in ος (Gen. εος)	εσφι	ὄρεσφι ab ὄρος *mons.*

Obs. 2. Eodem modo syllaba θε vel θεν pro Genitivis apponitur; ut Τροίαθε a Τροία *Troja;* οὐρανόθεν ab οὐρανὸς *caelum.*

NOMINA ADJECTIVA.

Adjectiva in tres classes dividuntur, ut apud Latinos, prout pro tribus suis generibus vel tres, vel duas, vel unam tantùm terminationem habent.

Participia ferè declinantur more Adjectivorum trium terminationum.

§ 30. Primae Classis Adjectiva sunt,

(*a.*) Desinentia in *ος, η, ον*; ut *καλὸς, -ὴ, -ὸν, honestus, -a, -um*. Quod si *ος* vocalem vel *ρ* praeeuntem habeat, fit femininum per *α*; ut *δίκαιος, -ᾱ, ον, justus, -a, -um*; *ἐχθρὸς, -ᾱ, -ὸν, inimicus, -a, -um*. (Conf. § 16.)

Sing.

	M.	F.	N.	M.	F.	N.	M.	F.	N.
N.	καλὸς,	-ὴ,	-ὸν	δίκαιος,	-α,	-ον	ἐχθρὸς,	-ὰ,	-ὸν
V.	καλὲ,	-ὴ,	-ὸν	δίκαιε,	-α,	-ον	ἐχθρὲ,	-ὰ,	-ὸν
A.	καλὸν,	-ὴν,	-ὸν	δίκαιον,	-αν,	-ον	ἐχθρὸν,	-ὰν,	-ὸν
G.	καλοῦ,	-ῆς,	-οῦ	δικαίου,	-ας,	-ου	ἐχθροῦ,	-ᾶς,	-οῦ
D.	καλῷ,	-ῇ,	-ῷ.	δικαίῳ,	-ᾳ,	-ῳ.	ἐχθρῷ,	-ᾷ,	-ῷ.

Dual.

N.V.A.	—— ω,	-α,	-ω
G.D.	—— οιν,	-αιν,	-οιν.

Plural.

N.V.	—— οι,	-αι,	-α
A.	—— ους,	-ας,	-α
G.	—— ων,	-ων,	-ων
D.	—— οις,	-αις	-οις.

Obs. 1. Quaedam in *οος* desinentia, neglectâ regulâ purorum, formant femininum per *η*; ut *ὄγδοος, -όη, -οον, octavus*.

Obs. 2. Quaedam in *οος* et *εος* per omnes casus contrahuntur; ut *διπλόος duplex, χρύσεος aureus, ἀργύρεος argenteus:* sic

Sing. M. διπλόος,	-οῦς	F. διπλόη,	-ῆ	N. διπλόον,	-οῦν	Pl. N. διπλόα,	-ᾶ
χρύσεος,	-οῦς	χρυσέα,	-ῆ	χρύσεον,	-οῦν	χρύσεα,	-ᾶ
ἀργύρεος,	-οῦς	ἀργυρέα,	-ᾶ	ἀργύρεον,	-οῦν	ἀργύρεα,	-ᾶ

ubi notanda in Singulari contractio *έα* in *ῆ*, *χρυσέα, -ῆ*; sin *ρ* praecedat, in *ᾶ*, *ἀργυρέα, -ᾶ*. Conf. § 27. *Obs.* 2.

Obs. 3. Dialectos Sing. Numeri vid. § 18. *Obs.* 4. Plur. § 16. *Obs.*

(*b.*) Desinentia in *εις, εσσα, εν*; ut *χαρίεις*, ***gratiosus.***

Sing.

N.	χαρίεις	χαρίεσσα	χαρίεν
V.	χαρίεν	χαρίεσσα	χαρίεν
A.	χαρίεντα	χαρίεσσαν	χαρίεν
G.	χαρίεντος	χαριέσσης	χαρίεντος
D.	χαρίεντι	χαριέσσῃ	χαρίεντι.

Dual.

N.V.A.	χαρίεντε	χαριέσσᾱ	χαρίεντε
G.D.	χαριέντοιν	χαριέσσαιν	χαριέντοιν.

Plural.

N.V.	χαρίεντες	χαρίεσσαι	χαρίεντα
A.	χαρίεντᾰς	χαριέσσᾱς	χαρίεντα
G.	χαριέντων	χαριεσσῶν	χαριέντων
D.	χαρίεσι	χαριέσσαις	χαρίεσι.

Obs. **Desinentia in** *ήεις* **et** *όεις* **saepè per omnes casus contrahuntur: sic** ***τιμήεις, -ῆs, honoratus, -ήεσσα, -ῆσσα, -ῆεν, -ῆν*** **(Dor.** ***-ᾶs, -ᾶσσα, -ᾶν*****),** ***μελιτόεις, -οῦs, mellitus, -όεσσα, -οῦσσα, -όεν, -οῦν.*** **Conf. § 21.** ***Obs.*** **4.**

(*c.*) Desinentia in *ὺς, εῖα, ὺ*; ut *ὀξὺς*, *acutus.*

Sing.

N.	ὀξὺς	ὀξεῖᾰ	ὀξὺ
V.	ὀξὺ	ὀξεῖᾰ	ὀξὺ
A.	ὀξὺν	ὀξεῖᾰν	ὀξὺ
G.	ὀξέος	ὀξείᾱς	ὀξέος
D.	ὀξέϊ, -εῖ	ὀξείᾳ	ὀξέϊ, -εῖ.

Dual.

N.V.A.	ὀξέε	ὀξείᾱ	ὀξέε
G.D.	ὀξέοιν	ὀξείαιν	ὀξέοιν.

Plural.

N.V.	ὀξέες, -εῖς	ὀξεῖαι	ὀξέα
A.	ὀξέας, -εῖς	ὀξείᾱς	ὀξέα
G.	ὀξέων	ὀξειῶν	ὀξέων
D.	ὀξέσι	ὀξείαις	ὀξέσι.

Obs. 1. ***Iones*** **pro ᾱ longo ponunt** ***η*****, ut Fem. Gen. ὀξείης, -είῃ, -είην.** ***Poëtae*** **insuper** ***ponunt ε in penultimâ*** **pro** ***ει*****, ut Fem. N. ὀξέα, -έης, -έῃ, -έαν.**

Obs. 2. Est etiam Accus. *Poëticus* in εα, ut εὐρέα πόντον, Hom.

Obs. 3. Nonnulla in υς apud *Poëtas* tanquam communia usurpantur, ut Ἥρη θῆλυς ἐοῦσα, Hom. Il. T. 97. ταρφὺς θρίξ, Aesch. ἁδέα χαίταν, Theocr.

(*d.*) Duo in ας, αινᾰ, ᾰν; μέλας *niger*, et τάλας *miser*.

Sing.

N.	μέλας	μέλαινα	μέλαν
V.	μέλαν	μέλαινα	μέλαν
A.	μέλανα	μέλαιναν	μέλαν
G.	μέλανος	μελαίνης	μέλανος
D.	μέλανι	μελαίνῃ	μέλανι.

Dual.

N.V.A.	μέλανε	μελαίνᾱ	μέλανε
G.D.	μελάνοιν	μελαίναιν	μελάνοιν.

Plural.

N.V.	μέλανες	μέλαιναι	μέλανα
A.	μέλανας	μελαίνας	μέλανα
G.	μελάνων	μελαινῶν	μελάνων
D.	μέλασι	μελαίναις	μέλασι.

(*e.*) Unicum in ας, ασα, αν, πᾶς, *omnis*, cum compositis, ἅπᾱς, σύμπας, κ. τ. λ. (Conf. Participia in ας, p. 41);

Sing.

N.V.	πᾶς	πᾶσα	πᾶν
A.	πάντα	πᾶσαν	πᾶν
G.	παντὸς	πάσης	παντὸς
D.	παντὶ	πάσῃ	παντὶ.

Dual.

N.V.A.	πάντε	πάσα	πάντε
G.D.	πάντοιν	πάσαιν	πάντοιν.

Plural.

N.V.	πάντες	πᾶσαι	πάντα
A.	πάντας	πάσας	πάντα
G.	πάντων	πασῶν	πάντων
D.	πᾶσι	πάσαις	πᾶσι.

Duo Anomala in υς, et ας, πολὺς *multus* et μέγας *magnus*, plerumque declinantur, tanquam πολλὸς, et *μέγαλος; sic

N. πολὺς, πολλὴ, πολὺ	μέγας, μεγάλη, μέγα
A. πολὺν, πολλὴν, πολὺ	μέγαν, μεγάλην, μέγα
G. πολλοῦ, πολλῆς, πολλοῦ	μεγάλου, μεγάλης, μεγάλου
D. πολλῷ, πολλῇ, πολλῷ.	μεγάλῳ, μεγάλῃ, μεγάλῳ.

Obs. Apud *Poëtas* πολὺς per omnes casus Masc. et Neutr. inflectitur. Sing. πολὺς (*Ion.* πουλὺς), -έος, -έϊ, πολὺν. Pl. πολέες. *Neut.* πολέα. G. -έων, κ.τ.λ. Ceterùm πολλὸς exstat in *Ionicâ* dialecto; μεγάλος omninò inusitatum est: in Vocativo autem reperiuntur μεγάλε et μέγας.

§ 31. Secundae Classis Adjectiva sunt

(*a*.) Composita ferè omnia in ος, et quaedam alia, imprimis in ιμος desinentia, quae formant Neutrum in ον; ut

ὁ καὶ ἡ ἀθάνατος *immortalis*, τὸ ἀθάνατον,

ὁ καὶ ἡ δόκιμος *probabilis*, τὸ δόκιμον,

et cetera, ut καλὸς, nisi quod formae Femininae desunt.

Obs. 1. Excipe composita in κος desinentia, quae semper tres terminationes habent; ut ἐπιδεικτικὸς, -ὴ, -ὸν, *demonstrativus*, -*a*, -*um*.

Obs. 2. Omnia Adjectiva composita in ος apud antiquissimos Graecos per tria genera declinabantur: velut ἀθανάτη, Hom. Il. Hujusmodi formae complures etiam apud *Atticos Poëtas* reperiuntur.

(*b*.) Desinentia in ης, quae formant Neutrum in ες; ut

Sing.	N.	ὁ καὶ ἡ ἀληθὴς, τὸ ἀληθὲς *verus*,
	V.	ἀληθὲς
	A.	τὸν καὶ τὴν ἀληθέα -ῆ, τὸ ἀληθὲς
	G.	τοῦ, τῆς, τοῦ ἀληθέος -οῦς
	D.	τῷ, τῇ, τῷ ἀληθέϊ -εῖ.
Dual.	N.V.A.	τὼ, τὰ, τὼ ἀληθέε
	G.D.	τοῖν, ταῖν, τοῖν ἀληθέοιν -οῖν.
Plural.	N.V.	οἱ καὶ αἱ ἀληθέες -εῖς, τὰ ἀληθέα -ῆ
	A.	τοὺς καὶ τὰς ἀληθέας -εῖς, τὰ ἀληθέα -ῆ
	G.	τῶν ἀληθέων -ῶν
	D.	τοῖς, ταῖς, τοῖς ἀληθέσι.

Obs. 1. Quae desinunt in ης purum, in Acc. Sing. contrahunt εα in α; ut ὑγιὴς *sanus*, Acc. Sing. ὑγιέα -ᾶ; sed in Plur. ὑγιέας -εῖς, non -ᾶς. Composita a κλέος *gloria* habent alteram formam Accusativi in -εᾶ, ultimâ brevi; ut εὐκλέα *gloriosum*, tanquam ab εὐκλής.

Obs. 2. Composita ab ἔτος *annus* alteram femininam habent formam in ις; ut ὁ καὶ ἡ ἑπτέτης, et ἡ ἑπτέτις *septennis*.

(*c.*) Desinentia in ις, quae formant Neutrum in ι; ut

Sing. N. ὁ καὶ ἡ εὔχαρις, τὸ εὔχαρι *gratiosus*,
G. τοῦ, τῆς, τοῦ εὐχάριτος, κ. τ. λ.

Hujusmodi Adjectiva ferè omnia composita sunt, et sequuntur inflexionem Primitivorum, nisi quod Accusativus Masc. et Fem. generis semper desinit in ιν.

Obs. 1. Excipe composita a πόλις, quae faciunt ιδος; ut ἄπολις *expers civitatis*, Gen. -ιδος (*Ion.* -ιος), Dat. -ιδι (*Ion.* -ῖ), Acc. -ιδα et -ιν. Conf. § 22. *Obs.* 1.

Obs. 2. Primitiva, quae huc pertinent, sequuntur tertiam Declinationem, partim ad normam secundae Contractorum formulae, partim vero secundum simplicem formam; sic

ἴδρις *sciens*	*Ion.* -ιος (*Att.* -εως)		νῆστις *jejunus*	-ιος (-εως)	-ιδος
τρόφις *pinguis*	— -ιος		εὖνις *orbus*	-ιος (-εως)	-ιδος

(*d.*) Desinentia in ην, quae formant Neutrum in εν; ut

Sing. N. ὁ καὶ ἡ ἄρσην, τὸ ἄρσεν *masculus*,
G. τοῦ, τῆς, τοῦ ἄρσενος, κ. τ. λ.

Obs. Unum in ην tres habet terminationes, τέρην, τέρεινα, τέρεν, *tener*.

(*e.*) Desinentia in ων, quae formant Neutrum in ον; ut

Sing. N. ὁ καὶ ἡ σώφρων, τὸ σῶφρον *modestus*,
G. τοῦ, τῆς, τοῦ σώφρονος, κ. τ. λ.

(*f.*) Desinentia in ους, quae formant Neutrum in ουν; ut

Sing. N. ὁ καὶ ἡ εὔνους, τὸ εὔνουν *benevolus*,
G. τοῦ, τῆς, τοῦ εὔνου, κ. τ. λ.

Obs. 1. Composita a ποῦς duplicem habent formam vel secundae vel tertiae Declinationis; ut ὁ καὶ ἡ πολύπους *multipes*, τὸ πολύπουν. G. τοῦ, τῆς, τοῦ πολύπου vel πολύποδος, κ. τ. λ.

Obs. 2. Composita ab ὀδοὺς *dens* faciunt Neutrum per ον, ut ὁ καὶ ἡ μονόδους *unum habens dentem*, τὸ μονόδον. G. τοῦ, τῆς, τοῦ μονόδοντος.

(*g.*) Composita in υς, quae formant Neutrum in υ; ut

Sing. N. ὁ καὶ ἡ δίπηχυς, τὸ δίπηχυ *bicubitus*,
G. τοῦ, τῆς, τοῦ διπήχεος, κ. τ. λ.

(*h.*) Nomina *Attica* in ως, quae formant Neutr. in ων; ut

Sing. N. ὁ καὶ ἡ ἵλεως, τὸ ἵλεων *propitius*,
G. τοῦ, τῆς, τοῦ ἵλεω, κ. τ. λ. (Conf. § 19.)

Obs. Composita in ως partim sequuntur tertiam Declinationem; ut
ὁ καὶ ἡ ὠμοβρὼς, *crudivorus*, -α; G. τοῦ, τῆς, τοῦ ὠμοβρῶτος;
partim duas formas, et secundae, et tertiae Declinationis, habent; ut
ὁ καὶ ἡ φιλόγελως, *ridibundus*; G. -ω et -ωτος. Conf. § 19. *Obs.* 2.

§ 32. Tertiae Classis Adjectiva variè desinunt. Exemplum sit *ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ πένης* *pauper*, G. *πένητος*.

Obs. 1. Hujusmodi Adjectiva rariùs, et vix extra Genitivum et Dativum, in neutro genere ponuntur; ut *πένητι σώματι pauperi corpori, μανιάσιν λυσσήμασιν furiosâ rabie*. Ceterùm alia potiùs cum Nominibus Masculinis, alia cum Femininis concordare solent. (Conf. p. 128.) Quae ferè concordant

cum Masculinis, desinunt in	cum Femininis, desinunt in
ας, ου, ut *γεννάδας magnanimus*	*ας, αδος,* ut *μανιὰς furiosus*
ης, ου, ut *ἐθελοντὴς lubens*	*ις, ιδος,* ut *εὐῶπις pulchra.*

Alia porrò ferè communiter usurpantur cum Nominibus vel Masculini vel Feminini generis. Hujusmodi sunt quae desinunt

in *ας, αντος,* ut *ἀκάμας indefessus*	in *ὼς, ῶτος,* ut *ἀγνὼς ignotus*
ὴν, ῆνος, ut *ἄπτην implumis*	*ξ,* ut *ἧλιξ aequalis*
υς, υδος, ut *ἐπήλυς advena*	*ψ,* ut *αἰγίλιψ proclivis;*

cum quibusdam compositis, quae ita desinunt, ut formam Substantivorum sine mutatione servent; ut

ab *αἰὼν*	*aevum*	*μακραίων, -ωνος*	*longaevus*
χεὶρ	*manus*	*μακρόχειρ, -ειρος*	*longimanus*
ῥὶς	*nasus*	*εὔρις, -ῖνος*	*nasutus.*

Obs. 2. Reperiuntur *ὁ καὶ ἡ μάκαρ beatus* et *ἡ μάκαιρα*; sic
ὁ καὶ ἡ παιδολέτωρ *sobolis perditor* et *ἡ παιδολέτειρα*
ὁ καὶ ἡ παμμήτωρ *omnium mater* et *ἡ παμμήτειρα*.

COMPARATIO ADJECTIVORUM.

§ 33. Ad formandos gradus Comparationis, Positivis plerumque additur in Comparativo *τερος*, in Superlativo *τατος*; ut *μάκαρ beatus, μακάρ -τερος, μακάρ -τατος*.

(*a.*) Finita in *ος* etiam abjiciunt *ς*; ut

ἔνδοξος gloriosus, ἐνδοξό -τερος, ἐνδοξό -τατος.

Porrò quae penultimam habent brevem, mutant *ο* in *ω*; ut

φρόνιμος prudens, φρονιμ -ώτερος, φρονιμ -ώτατος.

Obs. 1. Excipe	*στενὸς*	*angustus*	(*Ion. στεινὸς*)	*-ότερος*	*-ότατος*
	κενὸς	*vacuus*	(*Ion. κεινὸς*)	*-ότερος*	*-ότατος*
et contrà	*λᾶρὸς*	*hilaris*		*-ώτερος*	*-ώτατος*
	ὀϊζυρὸς	*calamitosus*		*-ώτερος*	*-ώτατος.*

Obs. 2. Ex iis quae penultimam habent communem, sequente mutâ cum liquidâ, Dissyllaba per *ο*, Hyperdissyllaba saepiùs per *ω*, comparantur; sic
πικρὸς acerbus, -ότερος : *δύσποτμος infelix, -ώτερος*.

Obs. 3. Nonnulla in αιος, solent ο elidere; ut ἡσυχαῖος *quietus*, -αίτερος, -αίτατος. Sic

γεραιὸς *senilis*	-αίτερος	-αίτατος	σχολαῖος *otiosus*	-αίτερος	-αίτατος
παλαιὸς *vetus*	-αίτερος	-αίτατος			

sic φῖλος *amicus*, elidit ο; φίλτερος, φίλτατος.

Obs. 4. *Atticè* etiam comparantur quaedam in ος per αίτερος, αίτατος; ut ἴσος *aequalis*, -αίτερος, -αίτατος. Sic

εὔδιος *serenus*	νέος *novus*	φίλος *carus*
μέσος *medius*	πλήσιος *propinquus*	ἄσμενος *placitus*

quorum haec duo μέσος, νέος, alterum quoque interdùm Superlativum habent μέσατος, νέατος.

Alia in ος comparantur per έστερος, έστατος, tanquam a Nominibus in ης; ut ἄφθονος *invidiae expers*, -έστερος, -έστατος. Sic

αἰδοῖος *venerabilis*	ἄμορφος *informis*	ἐῤῥωμένος *robustus*
ἄκρᾶτος *immixtus*	ἄσμενος *placitus*	ἄπονος *laboris expers*

postrema duo, et σπουδαῖος *diligens*, communem formam frequentiùs adsciscunt.

Alia porrò per ίστερος, ίστατος, tanquam a Nominibus in ις; ut λάλος *loquax*, -ίστερος, -ίστατος. Sic

ὀψοφάγος *gulosus*	πτωχὸς *mendicus*.

(*b.*) Finita in εις amittunt ι diphthongi; ut

χαρίεις *gratiosus*, χαρι -έστερος, χαρι -έστατος.

(*c.*) Finita in ας et ης, et partim in υς (Conf. infra, § 34.), adhibent Neutrius terminationem αν, ες, et υ; ut

μέλας *niger*,	Neutr. -αν,	μελ	-άντερος	-άντατος
εὐσεβὴς *pius*,	Neutr. -ὲς,	εὐσεβ	-έστερος	-έστατος
εὐρὺς *latus*,	Neutr. -ὺ,	εὐρ	-ύτερος	-ύτατος.

Obs. Excipe nonnulla in ης, praesertim declinata e more primae Declinationis, quae comparantur tanquam a Nominibus in ις; ut ψευδὴς *mendax*, -ίστερος, -ίστατος; sic κλέπτης *furax*, πλεονέκτης *avarus*.

(*d.*) Finita in ων, adhibitâ ον terminatione Neutrius, porrò inserunt syllabam ες; ut

εὐδαίμων *felix*, Neutr. -ον, εὔδαιμον -έστερος, -έστατος.

Obs. Excipe πέπων *maturus*,	πεπαίτερος	πεπαίτατος
πίων *pinguis*,	πιότερος	πιότατος.

(*e.*) Finita in ξ, resolutâ ξ in elementa sua, vocalem ε vel ι inter eadem inserunt; ut

ἀφῆλιξ (κς) *adultus*,	ἀφηλικ-έστερος	-έστατος
ἅρπαξ (γς) *rapax*,	ἁρπαγ-ίστερος	-ίστατος.

Obs. *Βλὰξ mollis* facit βλακίστερος et βλακώτερος.

§ 34. Quibusdam Adjectivis usitatior forma comparationis fit per *ίων*, *ιστος*, praesertim exeuntibus in *υς*; ut *ἡδὺς dulcis*, *-ίων*, *-ιστος*; *κακὸς malus*, *-ίων*, *-ιστος*.

Nonnulla in *ρος* amittunt *ρ* ante *-ίων* et *-ιστος*; ut *αἰσχρὸς turpis*, *αἰσχίων*, *αἴσχιστος*.

Obs. 1. Penultima in *ίων*, a ceteris correpta, apud *Atticos* producitur.

Obs. 2. ANOMALA sunt

ἀλγεινὸς [*ἄλγος*]	*ἀλγίων molestior*	*ἄλγιστος*
[?**ἀμενής*, i.q. *ζαμενής*]	*ἀμείνων melior*	
[*Ἄρης*]	*ἀρείων Poët. praestantior*	*ἄριστος*
[*βέλος*]	*βέλτερος* et *βελτίων melior*	*βέλτατος* et *βέλτιστος*
βραδὺς tardus	*βραδίων*, *βράσσων*	*βάρδιστος*
ἐλαχὺς parvus	[**ἐλαχίων*] *ἐλάσσων*	*ἐλάχιστος*
[* *ἡκὺς*]	[**ἡκίων*] *ἥσσων minor*	*ἥκιστος*
καλὸς [*κάλλος*]	*καλλίων honestior*	*κάλλιστος*
κερδαλέος [*κέρδος*]	*κερδίων quaestuosior*	*κέρδιστος*
κρατὺς, [*κράτος*]	{ [**κρατίων*, **κράσσων*] *Ion. κρέσσων*, *κρείσσων melior* }	*κράτιστος* et *κάρτιστος*
[* *λώϊος gratus*]	*λωΐτερος* et *λῴων potior*	*λῷστος*
μακρὸς longus [**μηκὺς*, **μακὺς*]	} [**μακίων*] *μάσσων*	*μήκιστος*
μέγας magnus	*μείζων*, et *Ion. μέζων*	*μέγιστος*
[**μέος*, Conf. *πλέος*]	*μείων minor*	[*μεῖστος*]
ὀλίγος paucus		*ὀλίγιστος*
[* *ὅπλον*]	*ὁπλότερος junior*	*ὁπλότατος*
παχὺς pinguis	[**παχίων*] *πάσσων*	*πάχιστος*
πλέος plenus	*πλέων* et *πλείων*	*πλεῖστος*
ῥᾴδιος [* *ῥᾶος*, *ῥέος*]	*ῥᾴων facilior*	*ῥᾷστος*
ταχὺς celer	[*ταχίων*] *θάσσων*	*τάχιστος*
[**φερὴς* a *φέρω*]	*φέρτερος validior*	*φέρτατος* et *φέριστος*
**χέρης tenuis*	*χείρων deterior*	*χείριστος.*

§ 35. Comparativa in *ων*, ut *ἥσσων minor*, in quibusdam casibus contrahuntur; ut

Sing.	Acc. *ἥσσονα* [-*οα*] -*ω*	Neutr.	*ἧσσον*
Plur.	N.V. *ἥσσονες* [-*οες*] -*ους*	——	*ἥσσονα* [-*οα*] -*ω*
	Acc. *ἥσσονας* [-*οας*] -*ους*	——	*ἥσσονα* [-*οα*] -*ω*.

De Comparatione Adverbiorum vide infra, p. 121.

§ 36. NUMERALIA Adjectiva sunt vel Cardinalia vel Ordinalia.

		Cardinalia.		*Ordinalia.*
1	α′	εἷς, μία, ἓν	*unus*	πρῶτος
2	β′	δύο	*duo*	δεύτερος
3	γ′	τρεῖς, τρία	*tres*	τρίτος
4	δ′	τέσσαρες	*quatuor*	τέταρτος
5	ε′	πέντε	*quinque*	πέμπτος
6	ϛ′	ἓξ	*sex*	ἕκτος
7	ζ′	ἑπτὰ	*septem*	ἕβδομος
8	η′	ὀκτὼ	*octo*	ὄγδοος
9	θ′	ἐννέα	*novem*	ἔνατος
10	ι′	δέκα	*decem*	δέκατος
11	ια′	ἕνδεκα	*undecim*	ἑνδέκατος
12	ιβ′	δώδεκα	*duodecim*	δωδέκατος
13	ιγ′	τρὶς καὶ δέκα	*tredecim*	τρὶς καὶ δέκατος
20	κ′	εἴκοσι	*viginti*	εἰκοστὸς
21	κα′	εἴκοσιν εἷς	*unus et vig.*	εἰκοστὸς πρῶτος
30	λ′	τριᾶκοντα	*triginta*	τριᾶκοστὸς
40	μ′	τεσσαρᾶκοντα	*quadraginta*	τεσσαρακοστὸς
50	ν′	πεντήκοντα	*quinquaginta*	πεντηκοστὸς
60	ξ′	ἑξήκοντα	*sexaginta*	ἑξηκοστὸς
70	ο′	ἑβδομήκοντα	*septuaginta*	ἑβδομηκοστὸς
80	π′	ὀγδοήκοντα	*octoginta*	ὀγδοηκοστὸς
90	ϙ†	ἐνενήκοντα	*nonaginta*	ἐνενηκοστὸς
100	ρ′	ἑκατὸν	*centum*	ἑκατοστὸς
200	σ′	διᾶκόσιοι	*ducenti*	διᾶκοσιοστὸς
300	τ′	τριᾶκόσιοι	*trecenti*	τριᾶκοσιοστὸς
400	υ′	τετρακόσιοι	*quadringenti*	τετρακοσιοστὸς
500	φ′	πεντακόσιοι	*quingenti*	πεντακοσιοστὸς
600	χ′	ἑξακόσιοι	*sexcenti*	ἑξακοσιοστὸς
700	ψ′	ἑπτακόσιοι	*septingenti*	ἑπτακοσιοστὸς
800	ω′	ὀκτακόσιοι	*octingenti*	ὀκτακοσιοστὸς
900	ϡ†	ἐνακόσιοι	*noningenti*	ἐνακοσιοστὸς

† *De* his figuris vide suprà, § 1. Obs. 2.

1,000 ͵α χίλιοι	*mille*	χιλιοστὸς
2,000 ͵β δισχίλιοι	*duo millia*	δισχιλιοστὸς
3,000 ͵γ τρισχίλιοι	*tria millia*	τρισχιλιοστὸς
10,000 ͵ι μύριοι	*decem millia*	μυριοστὸς
20,000 ͵κ δισμύριοι	*viginti millia*	δισμυριοστὸς
100,000 ͵ρ δεκακισμύριοι	*centum millia*	δεκακισμυριοστός.

(*a.*) Cardinalia quatuor priora declinantur sic;

N.	εἷς	μίᾰ	ἓν	δύο	et	δύω
A.	ἕνα	μίᾰν	ἓν	δύο	et	δύω
G.	ἑνὸς	μιᾶς	ἑνὸς	δυοῖν	*recentiùs*	δυεῖν
D.	ἑνὶ	μιᾷ	ἑνὶ	δυοῖν	*rarò*	δυσὶ.

Eodem modo quo εἷς, declinantur composita οὐδεὶς et μηδεὶς *nullus*, sic οὐδεὶς, οὐδεμία, οὐδέν; et eodem modo quo δύο declinatur ἄμφω *ambo*.

Obs. Δύω, *Atticè* semper δύο scriptum, et ἄμφω, tanquam indeclinabilia, non rarò pro δυοῖν et ἀμφοῖν reperiuntur.

N.	τρεῖς	τρία	τέσσαρες	τέσσαρα
A.	τρεῖς	τρία	τέσσαρας	τέσσαρα
G.	τριῶν		τεσσάρων	
D.	τρισὶ		τέσσαρσι, *Poët.*	τέτρασι.

Cetera Cardinalia a quinque usque ad centum indeclinabilia; post centum, declinabilia sunt.

(*b.*) Ordinalia omnia declinantur more Adjectivorum primae Classis in ος, ut πρῶτος, -η, -ον, *primus*.

Obs. Ex his Numeralibus dependent alia, quae exprimunt

(*a.*) Multiplicationem.
ἁπλόος -οῦς, *simplex*
διπλόος -οῦς *duplex*
sic τριπλοῦς, τετραπλοῦς, κ. τ. λ.

(*b.*) Proportionem.
διπλάσιος *duplo major*
sic τριπλάσιος, τετραπλάσιος, κ. τ. λ.

(*c.*) Quoties (ποσάκις;) quid agatur.
ἅπαξ *semel*
δὶς *bis*
sic τρὶς, τετράκις, ἑξάκις, κ. τ. λ.

(*d.*) Diem quo (ποσταῖος;) quid agatur.
δευτεραῖος, secundo die
sic τριταῖος, τεταρταῖος, κ. τ. λ.

PRONOMEN.

PRONOMINA sunt vel Substantiva vel Adjectiva.

§ 37. SUBSTANTIVA PRONOMINA sunt

a.) PERSONALIA ἐγὼ *ego*, σὺ *tu*, οὗ *sui*.

Obs. Tertia persona caret suo pronomine; οὗ enim, etsi saepe in *Epicâ* et *Ionicâ* linguâ simplicitèr tertiam personam designat, apud *Atticos* ferè semper, praeterquam in Dat. Sing. et Plur., Reflexivum est. Hunc defectum quodammodo supplet partim Demonstrativum *αὐτὸς ipse*, quod in Nominativo solo propriam vim vindicat, in ceteris autem casibus tertiae personae usui inservit; partim Articulus *ὁ, ἡ, τὸ*. (Conf. § 13. *Obs.* 1.); partim, quod ad accusativum attinet, formulae *Poëticae*, *νὶν*, *σφὲ*, et *Ionica μιν*, quae plerumque Reflexivae non sunt.

		Sing.		
N.	ἐγὼ	σὺ		
A.	ἐμὲ, μὲ	σὲ	ἓ	
G.	ἐμοῦ, μοῦ	σοῦ	οὗ	
D.	ἐμοὶ, μοὶ	σοὶ	οἷ	
		Dual.		
N.A.	νὼ	σφὼ		
G.D.	νῷν	σφῷν	σφωῒν	
		Plural.		
N.	ἡμεῖς	ὑμεῖς	σφεῖς	N. σφέα
A.	ἡμᾶς	ὑμᾶς	σφᾶς	N. σφέα
G.	ἡμῶν	ὑμῶν	σφῶν	
D.	ἡμῖν	ὑμῖν	σφίσι.	

Obs. DIALECTI.

	Sing.	
N. *ἐγὼν Aeol. Ep.*	*τὺ Dor., τύνη Ep.*	
A.	*τὲ Dor. Ep. τὶν Dor.* *τὺ Dor.*	*ἑὲ Ep. νὶν Dor.* et *Att. Poët.* trium generum. *μὶν Ion.* trium generum. *σφὲ Dor.* et *Att. Poët.* trium gen. Conf. Plur.
G. *ἐμέο, ἐμεῦ, μεῦ, Ep. Ion.* *ἐμεῖο, ἐμέθεν, Ep.* *ἐμεῦς, ἐμοῦς, Aeol. Dor.*	*τεῦ Dor. σέο, σεῦ, Ep. Ion.* *σεῖο, τεοῖο Ep. σέθεν Poët.* *τεῦς, τεοῦς, Aeol. Dor.*	*ἕο, εὗ, Ep. Ion.* *εἷο, ἑεῖο, ἕθεν, Ep.* *ἑοῦς, Aeol. Dor.*
D. *ἐμῖν Dor.*	*τὶν Dor., τεῒν Aeol. Ep.* *τοὶ Ep. Ion.*	*ἶν Dor., σφὶν Poët.* *ἑοῖ Ep.*

	Dual.	
N. *νῶϊ Ep.*	*σφῶϊ Ep.*	
A. *νῶϊ Ep.*	*σφῶϊ Ep.*	*σφῶε, σφώ, Ep.*
G.D. *νῶϊν Ep.*	*σφῶϊν Ep.*	*σφῶϊν Ep.*
	Plur.	
N. *ἡμέες Ion.*	*ὑμέες Ion.*	
ἀμὲς Dor., ἄμμες Aeol.	*ὑμές Dor., ὔμμες Aeol.*	
A. *ἡμέας Ion.*	*ὑμέας Ion.*	*σφέας Ion. Ep.*
ἄμμε Aeol. Ep.	*ὔμμε Aeol. Ep.*	*σφὲ Ep.* et *Att. Poët.*
ἀμὲ Dor.	*ὑμὲ Dor.*	trium gen. Conf. Sing.
		ψὲ Dor., ἄσφε Aeol.
		νὶν Att. Poët. trium generum.
G. *ἡμέων Ion. Ep.*	*ὑμέων Ion. Ep.*	*σφέων Ion. Ep.*
ἡμείων Ep.	*ὑμείων Ep.*	*σφείων Ep.*
ἀμμέων Aeol.	*ὑμμέων Aeol.*	
D. *ἄμμι Aeol. Ep.*	*ὔμμι Aeol. Ep.*	*σφὶ, σφὶν Poët.*
ἀμμέσι Aeol.		*φὶν, ψὶν Dor.*

(*b.*) Reflexiva (quae derivantur a Personalibus cum Demonstrativo *αὐτὸς ipse* compositis) *ἐμαυτοῦ mei ipsius*, *σεαυτοῦ*, contractum *σαυτοῦ, tui ipsius*, *ἑαυτοῦ*, contractum *αὑτοῦ*, *sui ipsius*.

Obs. *Ἑαυτοῦ, αὑτοῦ* interdùm pro *ἐμαυτοῦ* et *σεαυτοῦ* positum reperitur.

S. A. *ἐμαυτὸν,* -*ὴν*	*σεαυτὸν,* -*ὴν*	*ἑαυτὸν, -ὴν, -ὸ*
G. *ἐμαυτοῦ,* -*ῆς*	*σεαυτοῦ,* -*ῆς*	*ἑαυτοῦ, -ῆς, -οῦ*
D. *ἐμαυτῷ,* -*ῇ*	*σεαυτῷ,* -*ῇ*	*ἑαυτῷ, -ῇ, -ῷ*
Pl. A. *ἡμᾶς αὐτοὺς, -ὰς*	*ὑμᾶς αὐτοὺς, -ὰς*	*ἑαυτοὺς, -ὰς, -ὰ*
G. *ἡμῶν αὐτῶν*	*ὑμῶν αὐτῶν*	*ἑαυτῶν -ῶν, -ῶν*
D. *ἡμῖν αὐτοῖς, -αῖς*	*ὑμῖν αὐτοῖς, -αῖς*	*ἑαυτοῖς, -αῖς, -οῖς.*

Obs. Pro *ἑαυτῶν, -οῖς, -οὺς, κ. τ. λ.*, leguntur etiam *σφῶν αὐτῶν, σφίσιν αὐτοῖς, σφᾶς αὐτούς.*

(*c.*) Reciprocum;

Dual. A. *ἀλλήλω, -α, -ω*	*Plural.*	*ἀλλήλους, -ας, -α*
G. D. *ἀλλήλοιν, -αιν, -οιν*		*ἀλλήλων*
		ἀλλήλοις, -αις, -οις.

§ 38. Adjectiva Pronomina sunt

(*a.*) *Possessiva,* quae a Personalibus derivantur

ἐμὸς (*Poet.* ἁμὸς) *meus*	σὸς (*Poët.* τεὸς) *tuus*
ἡμέτερος (*Dor.* ἁμὸς) *noster*	ὑμέτερος (*Ep. et Dor.* ὑμὸς) *vester.*

Obs. 1. Tertiae personae et singularis numeri Possessivum, ἑὸς (ἑὴ vel ἑὰ) et ὃς *suus Ionicè, Doricè,* et *Poëticè* legitur. A Duali Personalium derivata σφωΐτερος et νωΐτερος tantùm *Homerica* sunt.

Obs. 2. Pronomen σφὸς *Homericum* semper tertiae Personae et Pluralis numeri Possessivum est. Sic et σφέτερος apud *Homerum;* ut ἄστυ σφέτερον, *sua ipsorum urbs:* sed apud *Hesiodum* interdùm etiam secundae Personae Plurali inservit; ut σφέτερον πατέρα, *vestrum patrem.* Posteà ad Nomina vel Singularis numeri referri coepit; ut σφετέραις φρεσὶν, *suâ ipsius mentè,* Aesch. Pers. 898. Tum apud *Xenophontem* positum reperitur pro ἡμέτερος; denique apud *Theocritum* etiam pro ἐμὸς et σός. Itaque fit ut hoc Pronomen aliquandò omnium Personarum utriusque numeri commune sit.

(*b.*) Relativum ὅς, ἥ, ὅ, *qui, quae, quod,* quod eodem modo quo Articulus inflectitur, omisso τ; sic

Sing. N. ὅς, ἥ, ὅ. G. οὗ, ἧς, οὗ, κ. τ. λ.

Obs. E Relativo et Indefinito τις componitur ὅστις (Ep. ὅτις) *quicunque,* ἥτις, ὅτι; Gen. ὅτου, Dat. ὅτῳ. Plur. Gen. ὅτων, Dat. ὅτοις. Idem *Atticè* in Plurali facit ἅττα et ἅσσα pro ἅτινα. Sed ἄττα sine aspiratione *Atticè* ponitur pro τινὰ *quaedam.*

(*c.*) Indefinitum τις *aliquis.*

Sing.		*Dual.*	*Plural.*	
N. τις	τι	N.A. τινε	N. τινες	τινα
A. τινα	τι	G.D. τινοιν	A. τινας	τινα.
G. τινος vel του			G. τινων	
D. τινι vel τῳ			D. τισι	

Obs. 1. Dialecticae varietates sunt;
Sing. *Ep.* G. τεο, τευ. D. τεῳ, τῳ. Plur. *Ep.* G. τεων. *Ion.* D. τεοισι.

Obs. 2. Indefinitum *Atticum* δεῖνα, omnium generum, sic declinatur:

Sing. N. δεῖνα.	A. δεῖνα.	G. δεῖνος.	D. δεῖνι.
Plur. N. δεῖνες.	A. δεῖνας.	G. δείνων.	D. deest.

(*d.*) Interrogativa τίς, cum accentu, *quis?* ποῖος *qualis?* πόσος *quantus?* πότερος *uter?*

Obs. His, cùm obliquè interrogant, praefigitur vel ὁ, ut in ὅστις, vel ὁ, ut in ὅτις (*Ep.*), ὁποῖος, ὁπόσος, ὁπότερος. Conf. supr. (*b.*) *Obs.*

(*e.*) Demonstrativa ἐκεῖνος *is, ille,* οὗτος *hic,* ὅδε *hicce,* αὐτὸς *ipse* (tantùm in Nomin., in obliquis *is,* Conf. § 37. *Obs.*),

ὁ αὐτὸς idem; quae omnia, et *ἄλλος alius*, faciunt Neutrum genus per *ο*; more Articuli *ὁ, ἡ, τὸ*. Sic declinatur *οὗτος*:—

		Sing.	
N.	οὗτος	αὕτη	τοῦτο
A.	τοῦτον	ταύτην	τοῦτο
G.	τούτου	ταύτης	τούτου
D.	τούτῳ	ταύτῃ	τούτῳ
		Dual.	
N.A.	τούτω	ταύτα	τούτω
G.D.	τούτοιν	ταύταιν	τούτοιν
		Plural.	
N.	οὗτοι	αὗται	ταῦτα
A.	τούτους	ταύτας	ταῦτα
G.	τούτων	τούτων	τούτων
D.	τούτοις	ταύταις	τούτοις.

Obs. 1. Dualis *Atticè* caret interdùm feminino genere. Conf. § 13. *Obs.* 2.

Obs. 2. Composita cum *οὗτος* eodem modo declinantur; viz.

a *τοῖος,*	*τοιοῦτος*	*talis*	a *τηλίκος,*	*τηλικοῦτος*	*tantae aetatis*
a *τόσος,*	*τοσοῦτος*	*tantus*	a *τυννὸς,*	*τυννοῦτος*	*tantillus:*

nisi quòd horum Neutrum *Atticè* vulgò desinit in *ον*. *Attici* etiam *ταὐτὸν*, per Crasin pro *τὸ αὐτὸ idem*, scribunt potiùs quàm *ταὐτὸ*. Apud *Sophoclem* *τηλικοῦτος* legitur pro feminino *τηλικαύτη*.

Obs. 3. Quaedam sunt Adjectiva-Pronomina, quae inter se respondent; sic

Interrogativa.	Indefinita.	Demonstrativa.	Relativa.
[*πός*]	[*πος*]	[*τός*]	*ὃς, ὅστε qui.*
πόσος quantus?	*ποσὸς aliquantus.*	*τόσος tantus.*	*ὅσος quantus.*
ποῖος qualis?	*ποιὸς qualis.*	*τοῖος talis.*	*οἷος qualis.*
πηλίκος cujus aetatis?	*πηλίκος alicujus aetatis.*	*τηλίκος ejus aetatis.*	*ἡλίκος cujus aetatis.*

Unde Adverbialia-Pronomina oriuntur; viz.

ποῦ ubi?	*πού alicubi.*	*αὐτοῦ ibidem.*	*οὗ ubi.*
πόθεν unde?	*ποθὲν alicunde.*	*τόθεν inde.*	*ὅθεν unde.*
ποῖ quo?	*ποὶ aliquo.*	*αὐτόσε eodem.*	*οἷ Poët. quo.*
πότε quando?	*ποτὲ aliquando.*	*τότε tunc.*	*ὅτε quùm.*
πηνίκα quo temporis puncto?	deest.	*τηνίκα eo temporis puncto.*	*ἡνίκα quo ipso tempore.*
πῶς quomodo?	*πὼς aliquo modo.*	*τὼς Poët. eo modo.*	*ὡς quomodo.*
πῇ quo? quà?	*πὴ aliquo.*	*τῇ Poët. eò, hìc.*	*ᾗ quo.*

Horum Interrogativis, cum obliquè interrogant, praefigitur *ὁ*; sic *ὁπόσος*, *ὅπου κ. τ. λ.*: quae formae non raró etiam pro Relativis ponuntur; sic *ὁπόσος* pro *ὅσος*, *ὅπου* pro *οὗ*.

VERBUM.

Verbi, quod ad formam attinet, genera sunt duo:

(*a.*) Unum desinit in ω, ut τύπτω *verbero*;

(*b.*) Alterum in μι, ut ἵστημι *statuo*.

§ 39. Voces sunt tres, Activa, Media, et Passiva.

Activa et Passiva Vox eandem vim habent, quam apud Latinos, ut τύπτω *verbero*, τύπτομαι *verberor*.

Vox Media ita dicitur, quòd *actionem cum passione mixtam* denotet, et sic inter Vocem Activam et Passivam reverà *mediam* se habeat; ut τύπτομαι *verbero me ipsum*.

Nonnulla tamen verba sunt, quae formationem quidem habent partim Mediam, partim Passivam, at significationem plane Activam, ut δέχομαι *accipio*; itaque, *depositâ* vi propriâ, *Deponentia* vocantur, ut apud Latinos.

Obs. 1. Verborum verè Mediorum vis Reflexiva est; hoc est *ipsius in semet*, vel *sibimet*, *aliquid agentis*, aut *agendum curantis*; idque tribus ferè modis; sic

(*a.*) λούομαι *lavo me ipsum*, λούομαι τὸ σῶμα *meum ipsius corpus lavo*.

(*b.*) κατεστρέψατο τὸν Μῆδον *sibi subdidit Medorum Regem*.
ἀμύνομαι πολέμιον *hostem a me ipso arceo*.

(*c.*) διδάσκομαι τὸν υἱὸν *meum mihimet filium docendum curo*.

Obs. 2. Praeter.-Perfectum et Pluperfectum Medium, quae vulgò dicuntur, nec formam nec ferè sensum habent cum Mediâ Voce communem, et potiùs Perfectum et Pluperfectum secundum Activae Vocis haberi debent.

§ 40. Modi sunt quinque, Indicativus, Imperativus, Subjunctivus, Optativus, Infinitivus.

Obs. Modus Subjunctivus *subjicitur* Conjunctioni aut Relativo, plerumque ubi sermo est de re Praesenti, aut Futurâ. Modus, qui dicitur Optativus, tribus aequè nominibus poterat appellari; nam et Subjunctivi vicem gerit, et Optativi et Potentialis: *Subjunctivi*, quoties subjicitur Conjunctioni aut Relativo, ubi sermo est de re Praeteritâ; *Optativi*, quoties, per se positus, *optatum* exprimit; *Potentialis*, quoties conjungitur cum particulâ ἂν, vel apud *Epicos Poëtas* cum κε, κεν: sic

Subj. *I raise*, or *will raise*, *my arm*, ἵνα τύπτω *that I may strike*.

Opt. (*a.*) *I raised my arm*, ἵνα τύπτοιμι *that I might strike*.

(*b.*) τύπτοιμι *might I strike!* optantis.

(*c.*) τύπτοιμι ἂν, vel κε, *I might strike*, *possibly*, or *if I chose*.

VERBA IN Ω.

§ 41. VERBORUM IN ω Modi plerumque sex TEMPORA complectuntur; quorum tria vocamus *Primaria:* reliqua tria nuncupari solent *Historica,* quia in Historiâ conscribendâ praecipuè usurpantur.

PRIMARIA Tempora sunt Praesens, Futurum, et Praeteritum-Perfectum.

HISTORICA nuncupantur Praeteritum-Imperfectum, Praeteritum-Pluperfectum, et Praeteritum-Aoristum.

Praeteritum-Aoristum per omnes Voces, et Futurum in Passivâ, duas habent formas, quibus nomina sunt Primum, Secundum; Passivae etiam tertium Futurum accedit, quod vocatur Perfectum, vel Paulo-post-Futurum.

Ceterùm Futuro carent Imperativus et Subjunctivus.

Obs. 1. Paucissimis tamen verbis exstitit, in eâdem utique Voce, et apud Scriptores ejusdem aevi ac Dialecti, utraque Aoristi forma; sed verbum aliud hanc, aliud illam sibi maluit: Conf. § 66. *Obs.* 1. Sic Verbi τύπτω Vocis Activae Aoristum vulgò legitur ἔτυψα, non autem ἔτυπον. Contra verbi λείπω Aoristum vulgò legitur ἔλιπον, non autem ἔλειψα.

Obs. 2. De significatione Temporum, praeter sensus usitatos, singulis Temporibus infrà affixos, haec etiam notanda sunt:

(*a.*) Praeter.-Imperfectum non modò significat *quod quis agebat,* (*to be about a thing,*) sed interdùm etiam *quod agere solet* (*to be often about it*) *: quod agere coeperat* (*to be just about it*)*; quod agere volebat, vel conabatur* (*to be desirous* or *eager about it*)*;* denique *quod quis agens dicitur* (*to be described* or *represented as about it*).

(*b.*) Praeter.-Aoristum etiam saepe significat non modò *quod quis egit,* sed etiam *quod agere solitus est;* praesertim, si additur particula ἄν.

Verbis, ut Nominibus, Numeri sunt tres; Numeris tres Personae; nisi quòd Dualis, in Voce saltem Activâ, primâ Personâ caret.

Apud Tempora Primaria Modi Indicativi, et apud omnia Subjunctivi, ambae Dualis personae exeunt in *ον*, apud Historica Indicativi, et apud omnia Optativi exeunt in *ην*.

PARADIGMA VOCIS ACTIVAE.

Modus Indicativus.

Tempus Praesens τύπτω, *I strike.*

Sing.	τύπτω	τύπτεις	τύπτει
Dual.		τύπτετον	τύπτετον
Plur.	τύπτομεν	τύπτετε	τύπτουσι.

Futurum, *I shall strike.*

Sing.	τύψω	τύψεις	τύψει

Et cetera ut Praesens.

Futurum Circumflexum -ῶ, -εῖς, -εῖ, -εῖτον, -εῖτον, -οῦμεν, -εῖτε, -οῦσι.

Praeteritum-Perfectum, *I have struck.*

Sing.	τέτυφᾰ	τέτυφᾰς	τέτυφε
Dual.		τετύφᾰτον	τετύφᾰτον
Plur.	τετύφαμεν	τετύφᾰτε	τετύφασι.

Praeteritum-Imperfectum, *I was striking.*

Sing.	ἔτυπτον	ἔτυπτες	ἔτυπτε
Dual.		ἐτυπτέτην	ἐτυπτέτην
Plur.	ἐτύπτομεν	ἐτύπτετε	ἔτυπτον.

Praeteritum-Pluperfectum, *I had struck.*

Sing.	ἐτετύφειν	ἐτετύφεις	ἐτετύφει
Dual.		ἐτετυφείτην	ἐτετυφείτην
Plur.	ἐτετύφειμεν	ἐτετύφειτε	ἐτετύφεισαν,

[vel, quod usitatius est, -εσαν.

Praeteritum-Aoristum I. *I struck.*

Sing.	ἔτυψᾰ	ἔτυψᾰς	ἔτυψε
Dual.		ἐτυψάτην	ἐτυψάτην
Plur.	ἐτύψαμεν	ἐτύψατε	ἔτυψᾰν.

Praeteritum-Aoristum II. *I struck.*

Sing.	ἔτυπον	ἔτυπες	ἔτυπε

Et cetera ut Imperfectum.

Modus Imperativus.

Praesens, *strike thou.*

Sing.	τύπτε	τυπτέτω
Dual.	τύπτετον	τυπτέτων
Plur.	τύπτετε	τυπτέτωσαν, vel τυπτόντων.

Praeteritum-Perfectum.

Sing.	τέτυφε	τετυφέτω

Et cetera ut Praesens; sed rarissimè legitur.

Praeteritum-Aoristum I.

Sing.	τύψον	τυψάτω
Dual.	τύψατον	τυψάτων
Plur.	τύψατε	τυψάτωσαν, vel τυψάντων.

Praeteritum-Aoristum II.

Sing.	τύπε	τυπέτω

Et cetera ut Praesens.

Modus Subjunctivus.

Praesens, *I may strike.*

Sing.	τύπτω	τύπτῃς	τύπτῃ
Dual.		τύπτητον	τύπτητον
Plur.	τύπτωμεν	τύπτητε	τύπτωσι.

Praeteritum-Perfectum.

Sing.	τετύφω	τετύφῃς	τετύφῃ

Et cetera ut Praesens; sed rarò legitur. Vid. § 42. *Obs.* 8.

Praeteritum-Aoristum I.

Sing.	τύψω	τύψῃς	τύψῃ

Et cetera ut Praesens.

Praeteritum-Aoristum II.

Sing.	τύπω	τύπῃς	τύπῃ

Et cetera ut Praesens.

Modus Optativus.

Praesens, *I might strike.*

Sing.	τύπτοιμι	τύπτοις	τύπτοι
Dual.		τυπτοίτην	τυπτοίτην
Plur.	τύπτοιμεν	τύπτοιτε	τύπτοιεν.

Futurum.

Sing.	τύψοιμι	τύψοις	τύψοι

Et cetera ut Praesens.

Praeteritum-Perfectum.

Sing.	τετύφοιμι	τετύφοις	τετύφοι

Et cetera ut Praesens; sed rarò legitur. Vid. § 42. *Obs.* 8.

Praeteritum-Aoristum I. (Conf. § 42. *Obs.* 11.)

Sing.	τύψαιμι	τύψαις (*vel* -ειας)	τύψαι (*vel* -ειε)
Dual.		τυψαίτην	τυψαίτην
Plur.	τύψαιμεν	τύψαιτε	τύψαιεν (*vel*-ειαν).

Praeteritum-Aoristum II.

Sing.	τύποιμι	τύποις	τύποι

Et cetera ut Praesens.

Modus Infinitivus.

Praesens τύπτειν, *to strike.* Futurum τύψειν.
Praet.-Perf. τετυφέναι. Aor. I. τύψαι. Aor. II. τυπεῖν.

Participia.

Praesens, *striking.*

Sing.	N.V.	τύπτων	τύπτουσᾰ	τύπτον
	A.	τύπτοντα	τύπτουσᾰν	τύπτον
	G.	τύπτοντος	τυπτούσης	τύπτοντος
	D.	τύπτοντι	τυπτούσῃ	τύπτοντι.
Dual.	N.A.	τύπτοντε	τυπτούσᾱ	τύπτοντε
	G.D.	τυπτόντοιν	τυπτούσαιν	τυπτόντοιν.
Plur.	N.V.	τύπτοντες	τύπτουσαι	τύπτοντα
	A.	τύπτοντας	τυπτούσας	τύπτοντα
	G.	τυπτόντων	τυπτουσῶν	τυπτόντων
	D.	τύπτουσι	τυπτούσαις	τύπτουσι.

Futurum, *about to strike.*

Sing. N.V.	τύψων	τύψουσα	τύψον
G.	τύψοντος, *et cetera* ut Praesens.		

Futurum Circumflexum.

N. -ῶν, -οῦσα, -οῦν, G. -οῦντος, -ούσης, -οῦντος, κ. τ. λ.

Praeteritum-Perfectum, *having struck.*

Sing. N.V.	τετυφὼς	τετυφυῖᾰ	τετυφὸς
A.	τετυφότα	τετυφυῖᾰν	τετυφὸς
G.	τετυφότος	τετυφυίᾱς	τετυφότος
D.	τετυφότι	τετυφυίᾳ	τετυφότι.
Dual. N.A.	τετυφότε	τετυφυίᾱ	τετυφότε
G.D.	τετυφότοιν	τετυφυίαιν	τετυφότοιν.
Plur. N.V.	τετυφότες	τετυφυῖαι	τετυφότα
A.	τετυφότᾰς	τετυφυίᾱς	τετυφότα
G.	τετυφότων	τετυφυιῶν	τετυφότων
D.	τετυφόσι	τετυφυίαις	τετυφόσι.

Praeteritum-Aoristum I. (Conf. § 42. *Obs.* 13.)

Sing. N.V.	τύψας	τύψᾱσᾰ	τύψᾰν
A.	τύψαντα	τύψασᾰν	τύψᾰν
G.	τύψαντος	τυψάσης	τύψαντος
D.	τύψαντι	τυψάσῃ	τύψαντι.
Dual. N.A.	τύψαντε	τυψάσα	τύψαντε
G.D.	τυψάντοιν	τυψάσαιν	τυψάντοιν.
Plur. N.V.	τύψαντες	τύψασαι	τύψαντα
A.	τύψαντᾰς	τυψάσᾱς	τύψαντα
G.	τυψάντων	τυψασῶν	τυψάντων
D.	τύψασι	τυψάσαις	τύψασι.

Praeteritum-Aoristum II.

Sing. N.V.	τυπὼν	τυποῦσα	τυπὸν
G.	τυπόντος, *et cetera* ut Praesens.		

DIALECTI ET ALIA OBSERVANDA IN VOCE ACTIVA.

Obs. 1. OMNIUM TEMPORUM prima persona Pluralis *Doricè* erat in μες, et PRIMARIORUM tertia in ντι; unde Latinae terminationes ortae sunt *mus*, *nt*; ut τύπτομες *verberamus*, ἤνθομες *venimus*, τύπτοντι *verberant*, ᾠδήκαντι *tumuerunt*. Interdùm etiam PRAESENTIS et FUTURI tertia Pluralis *Dorica* erat in οισι pro ουσι, ut περιπνέοισι, ναίοισι.

Obs. 2. PRAESENTIS in secundâ personâ Singulari *Dores* pro εις, saepiùs ponunt ες, ut συρίσδες pro συρίζεις; et in tertiâ nonnunquam η pro ει, ut διδάσκη, pro διδάσκει. Et PERFECTUM inflectunt per ης, η, pro ας, ε; ut πεπόνθης, ὀπώπη, pro πέπονθας, ὄπωπε.

Obs. 3. TEMPORUM HISTORICORUM in *Communi* Dialecto reperitur tertia Pluralis in σαν pro ν, ut ἐσχάζοσαν pro ἔσχαζον, ἐδολιοῦσαν pro ἐδολίουν.

Obs. 4. PLUPERFECTI forma *Ionica* erat in εα, εας, εε; unde *Dorica* εια, et contracta *Attica* antiquior in η; sic in Media Voce ab *εἴδω Pluperf. ᾔδειν et *Att.* ᾔδη. Conf. infrà, § 43. *Obs.* 5.

Obs. 5. SUBJUNCTIVI prima persona in *Epicâ* linguâ interdùm fit tanquam Verbum in μι; ut κτείνωμι, pro κτείνω. Conf. infrà, *Obs.* 7.

Obs. 6. Secundae personae, praesertim Modi Subjunctivi, *Dores* addunt θα; ut τύπτησθα pro τύπτης; ἔχεισθα pro ἔχεις. Conf. § 72. *Obs.* 1.

Obs. 7. Subjunctivi tertiae personae Singulari *Dores* addunt τι, *Iones* σι; ut τύπτητι, *Dor.*, τύπτησι, *Ion.*, pro τύπτῃ. Conf. *Obs.* 5.

Obs. 8. Subjunctivi primae et secundae personae Pluralis penultima longa apud *Veteres Poëtas* saepè corripitur mutato ω in ο, η in ε; ut εἴδομεν, εἴδετε pro εἰδῶμεν, εἰδῆτε.

Obs. 9. Pro SUBJUNCTIVI ET OPTATIVI PERFECTO, quod rarò legitur, circumlocutio saepiùs fit, sicut in Passivâ Voce, per Participium et eosdem Modos Verbi Substantivi; ut τετυφὼς ὦ pro τετύφω; τετυφὼς εἴην pro τετύφοιμι.

Obs. 10. OPTATIVI Pluperfectum, necnon FUTURUM QUARTAE CONJUGATIONIS (sicuti Verborum Contractorum in έω, όω) desinit in οίην, ης, η, κ. τ. λ., 3 plur. εν; ut ἐκπεφευγοίην pro -οιμι, φανοίην pro -οῖμι.

Obs. 11. Optativo tertium Aoristum est, nomine *Aeolicum*, quod formatur ab Aoristo primo Indicativi, interserendo ει ante α, et abjiciendo Augmentum; ut ἔτυψα, τύψεια.

τύψεια, -ειας, -ειε | -ειάτην, -ειάτην | -είαμεν, -είατε, -ειαν.

Hujus Aoristi persona secunda et tertia Singularis et tertia Pluralis vulgò, apud *Atticos* etiam, alteris formis usitatiores sunt: reliquae personae vix uspiam leguntur.

Obs. 12. INFINITIVUS apud *Veteres Poëtas* desinit in έμεναι et έμεν pro ειν vel εῖν; ut ἐλθέμεναι et ἐλθέμεν pro ἐλθεῖν. Idem apud *Doras* exit in εν, rariùs ην; ut τύπτεν pro τύπτειν, ἁρμόσεν, λάβεν, χαίρην, λαβῆν.

Obs. 13. PARTICIPIA Praesentis Femininum *Doricè* formant in οισα pro ουσα, ut τύπτοισα pro τύπτουσα; et Aoristi primi Masculinum et Femininum in αις, αισα, pro ας, ασα; ut τύψαις, -αισα, pro τύψᾱς, -ᾱσα.

§ 42. PARADIGMA VOCIS MEDIAE.

Modus Indicativus.

Praesens, *I strike myself.*

Sing.	τύπτομαι	τύπτει (vel -ῃ)	τύπτεται
Dual.	τυπτόμεθον	τύπτεσθον	τύπτεσθον
Plur.	τυπτόμεθα	τύπτεσθε	τύπτονται.

Futurum, *I shall strike myself.*

Sing.	τύψομαι	τύψει (vel -ῃ)	τύψεται

Et cetera ut Praesens.

Futurum Circumflexum.

-οῦμαι, -εῖ, -εῖται, -ούμεθον, -εῖσθον, -εῖσθον, -ούμεθα, -εῖσθε, -οῦνται.

Praeteritum-Perfectum, *I have struck*, vid. § 39. *Obs.* 2.

Sing.	τέτυπα	τέτυπᾰς	τέτυπε

Et cetera ut Perfectum Activum.

Praeteritum-Imperfectum, *I was striking myself.*

Sing.	ἐτυπτόμην	ἐτύπτου	ἐτύπτετο
Dual.	ἐτυπτόμεθον	ἐτυπτέσθην	ἐτυπτέσθην
Plur.	ἐτυπτόμεθα	ἐτύπτεσθε	ἐτύπτοντο.

Praeteritum-Pluperfectum, *I had struck*, vid. § 39. *Obs.* 2.

Sing.	ἐτετύπειν	ἐτετύπεις	ἐτετύπει

Et cetera ut Pluperfectum Activum.

Praeteritum-Aoristum I. *I struck myself.*

Sing.	ἐτυψάμην	ἐτύψω	ἐτύψατο
Dual.	ἐτυψάμεθον	ἐτυψάσθην	ἐτυψάσθην
Plur.	ἐτυψάμεθα	ἐτύψασθε	ἐτύψαντο.

Praeteritum-Aoristum II. *I struck myself.*

Sing.	ἐτυπόμην	ἐτύπου	ἐτύπετο

Et cetera ut Imperfectum.

MODUS IMPERATIVUS.

Praesens, *strike thyself.*

Sing.	*τύπτου*	*τυπτέσθω*
Dual.	*τύπτεσθον*	*τυπτέσθων*
Plur.	*τύπτεσθε*	*τυπτέσθωσαν* et *τυπτέσθων.*

Praeteritum-Perfectum.

Sing.	*τέτυπε*	*τετυπέτω*

Et cetera ut Praes. Imperat. Activ.; sed rariss. legitur.

Praeteritum-Aoristum I.

Sing.	*τύψαι*	*τυψάσθω*
Dual.	*τύψασθον*	*τυψάσθων*
Plur.	*τύψασθε*	*τυψάσθωσαν* et *τυψάσθων.*

Praeteritum-Aoristum II.

Sing.	*τυποῦ*	*τυπέσθω*

Et cetera ut Praesens.

MODUS SUBJUNCTIVUS.

Praesens, *I may strike myself.*

Sing.	*τύπτωμαι*	*τύπτῃ*	*τύπτηται*
Dual.	*τυπτώμεθον*	*τύπτησθον*	*τύπτησθον*
Plur.	*τυπτώμεθα*	*τύπτησθε*	*τύπτωνται.*

Praeteritum-Perfectum.

Sing.	*τετύπω*	*τετύπῃς*	*τετύπῃ*

Et cetera ut Praes. Act.; sed rarò legitur.

Praeteritum-Aoristum I.

Sing.	*τύψωμαι*	*τύψῃ*	*τύψηται*

Et cetera ut Praesens.

Praeteritum-Aoristum II.

Sing.	*τύπωμαι*	*τύπῃ*	*τύπηται*

Et cetera ut Praesens.

Modus Optativus.

Praesens, *I might strike myself.*

Sing.	τυπτοίμην	τύπτοιο	τύπτοιτο
Dual.	τυπτοίμεθον	τυπτοίσθην	τυπτοίσθην
Plur.	τυπτοίμεθα	τύπτοισθε	τύπτοιντο.

Futurum.

Sing.	τυψοίμην	τύψοιο	τύψοιτο

Et cetera ut Praesens.

Praeteritum-Perfectum.

Sing.	τετύποιμι	τετύποις	τετύποι

Et cetera ut Praesens Optativi Activi; sed rarò legitur.

Praeteritum-Aoristum I.

Sing.	τυψαίμην	τύψαιο	τύψαιτο
Dual.	τυψαίμεθον	τυψαίσθην	τυψαίσθην
Plur.	τυψαίμεθα	τύψαισθε	τύψαιντο.

Praeteritum-Aoristum II.

Sing.	τυποίμην	τύποιο	τύποιτο

Et cetera ut Praesens.

Modus Infinitivus.

Praesens *τύπτεσθαι.* Futurum *τύψεσθαι.*
Praet.-Perf. *τετυπέναι.* Praet.-Aor. I. *τύψασθαι.*
Aor. II. *τυπέσθαι.*

Participia.

Praesens	*τυπτόμενος*	*-η*	*-ον,*	G. *-ου -ης -ου.*
Futurum	*τυψόμενος*	*-η*	*-ον,*	ut Praesens.
Praet.-Perf.	*τετυπὼς*	*-υῖα*	*-ὸς,*	ut Perf. Act.

Obs. De formulis contractis in ὼς ῶσα, ὼς vel ὸς vide p. 101. § 83 (*b.*) *τετριγῶτας* Acc. Plur., a *τρίζω strideo* reperitur apud Hom. Il. ii. 314.

Aor. I.	*τυψάμενος*	*-η*	*-ον,*	ut Praesens.
Aor. II.	*τυπόμενος*	*-η*	*-ον,*	ut Praesens.

§ 43. PARADIGMA VOCIS PASSIVAE.

Modus Indicativus.

Praesens ut Praesens Medium.

Praeteritum-Perfectum, *I have been struck.*

Sing.	τέτυμμαι	τέτυψαι	τέτυπται
Dual.	τετύμμεθον	τέτυφθον	τέτυφθον
Plur.	τετύμμεθα	τέτυφθε	τετυμμένοι† εἰσὶ.

Praeteritum-Imperfectum ut Imperfectum Medium.

Praeteritum-Pluperfectum, *I had been struck.*

Sing.	ἐτετύμμην	ἐτέτυψο	ἐτέτυπτο
Dual.	ἐτετύμμεθον	ἐτετύφθην	ἐτετύφθην
Plur.	ἐτετύμμεθα	ἐτέτυφθε	τετυμμένοι ἦσαν.

Praeteritum-Aoristum I. *I was struck.*

Sing.	ἐτύφθην	ἐτύφθης	ἐτύφθη
Dual.		ἐτυφθήτην	ἐτυφθήτην
Plur.	ἐτύφθημεν	ἐτύφθητε	ἐτύφθησαν.

Praeteritum-Aoristum II. *I was struck.*

Sing.	ἐτύπην	ἐτύπης	ἐτύπη

Et cetera ut Aoristum I.

Futurum I. *I shall be struck.*

Sing.	τυφθήσομαι	τυφθήσει (vel ῃ)	τυφθήσεται

Et cetera ut Praesens.

Futurum II. *I shall be struck.*

Sing.	τυπήσομαι	τυπήσει (vel ῃ)	τυπήσεται

Et cetera ut Praesens.

Paulo-post-Futurum, *I shall have been struck.*

Sing.	τετύψομαι	τετύψει (vel ῃ)	τετύψεται

Et cetera ut Praesens.

---

† Sed de verbis quae ται in tertiâ Sing. purum habent, vide § 43. *Obs. 8.*

Modus Imperativus.

Praesens ut Praesens Medium.

Praeteritum-Perfectum.

Sing.	τέτυψο	τετύφθω
Dual.	τέτυφθον	τετύφθων
Plur.	τέτυφθε	τετύφθωσαν et τετύφθων.

Praeteritum-Aoristum I. (Conf. § 43. *Obs.* 10.)

Sing.	τύφθητι	τυφθήτω
Dual.	τύφθητον	τυφθήτων
Plur.	τύφθητε	τυφθήτωσαν et τυφθέντων.

Praeteritum-Aoristum II.

Sing.	τύπηθι	τυπήτω

Et cetera ut Aoristum I.

Modus Subjunctivus.

Praesens ut Praesens Medium.

Praeteritum-Perfectum (Conf. § 43. *Obs.* 12.)

Sing.	τετυμμένος	†ὦ	—ᾗς	—ᾗ
Dual.	τετυμμένω		—ἦτον	—ἦτον
Plur.	τετυμμένοι	ὦμεν	—ἦτε	—ὦσι.

Praeteritum-Aoristum I.

Sing.	τυφθῶ	τυφθῇς	τυφθῇ

Et cetera ut Praesens Subjunctivi Activi.

Praeteritum-Aoristum II.

Sing.	τυπῶ	τυπῇς	τυπῇ

Et cetera ut Praesens Subjunctivi Activi.

---

† *A verbo εἰμὶ sum,* quod vide infrà, § 80 (a.)

MODUS OPTATIVUS.

Praesens ut Praesens Medium.

Praeteritum-Perfectum (Conf. § 43. *Obs.* 12.)

Sing.	τετυμμένος	†εἴην	—εἴης	—εἴη
Dual.	τετυμμένω		—εἰήτην	—εἰήτην
Plur.	τετυμμένοι	εἴημεν	—εἴητε	—εἴησαν
	————	εἶμεν	—εἶτε	—εἶεν.

Praeteritum-Aoristum I.

Sing.	τυφθείην	τυφθείης	τυφθείη
Dual.		τυφθειήτην	τυφθειήτην
Plur.	τυφθείημεν	τυφθείητε	(τυφθείησαν)
	———εἷμεν	———εἷτε	———εἷεν.

Praeteritum-Aoristum II.

Sing. τυπείην τυπείης τυπείη

Et cetera ut Aoristum I.

Futurum I.

Sing. τυφθησοίμην τυφθήσοιο τυφθήσοιτο

Et cetera ut Praesens.

Futurum II.

Sing. τυπησοίμην τυπήσοιο τυπήσοιτο

Et cetera ut Praesens.

Paulo-post-Futurum.

Sing. τετυψοίμην τετύψοιο τετύψοιτο

Et cetera ut Praesens.

MODUS INFINITIVUS.

Praesens τύπτεσθαι, ut Praesens Medium.
Praet.-Perf. τετύφθαι. Aor. I. τυφθῆναι. Aor. II. τυπῆναι.
Fut. I. τυφθήσεσθαι. Fut. II. τυπήσεσθαι.
Paulo-post-Fut. τετύψεσθαι.

---

† *Ab εἰμὶ sum*, quod vide infrà, § 80 (a.)

Participia.

Praesens	*τυπτόμενος*	-*η*	-*ον*.
Praet.-Perf.	*τετυμμένος*	-*η*	-*ον*, G. -*ου* -*ης* -*ου*.
Aor. I.	*τυφθεὶς*	-*εῖσα*	-*ὲν* (vide infrà.)
Aor. II.	*τυπεὶς*	-*εῖσα*	-*ὲν* ut Aor. I.
Futurum I.	*τυφθησόμενος*	-*η*	-*ον*, G. -*ου* -*ης* -*ου*.
II.	*τυπησόμενος*	-*η*	-*ον*, G. -*ου* -*ης* -*ου*.
Paulo-post-Fut.	*τετυψόμενος*	-*η*	-*ον*, G. -*ου* -*ης* -*ου*.

Sic declinatur Participium Aoristi I.

		Sing.	
N.V.	*τυφθεὶς*	*τυφθεῖσᾰ*	*τυφθὲν*
A.	*τυφθέντα*	*τυφθεῖσᾰν*	*τυφθὲν*
G.	*τυφθέντος*	*τυφθείσης*	*τυφθέντος*
D.	*τυφθέντι*	*τυφθείσῃ*	*τυφθέντι.*
		Dual.	
N.A.V.	*τυφθέντε*	*τυφθείσα*	*τυφθέντε*
G.D.	*τυφθέντοιν*	*τυφθείσαιν*	*τυφθέντοιν.*
		Plur.	
N.V.	*τυφθέντες*	*τυφθεῖσαι*	*τυφθέντα*
A.	*τυφθέντᾰς*	*τυφθείσᾱς*	*τυφθέντα*
G.	*τυφθέντων*	*τυφθεισῶν*	*τυφθέντων*
D.	*τυφθεῖσι*	*τυφθείσαις*	*τυφθεῖσι.*

Dialecti et alia Observanda in Voce Media et Passiva.

Obs. 1. Temporum omnium quorum prima persona exit in *μαι*, secundae antiquior forma erat in *σαι*. Sic olim in Praesenti ac Futuris ab *ομαι* secunda persona fiebat *εσαι*, et ab *ωμαι* in Subjunctivo *ησαι*; *Iones* tollebant *σ*, ac deinde *Attici* contrahebant *εαι* et *ηαι* in *η*; quod, quo Modos faciliùs distinguerent, in Subjunctivo quidem retinuerunt, in Indicativo autem *ει* pro *η* libentiùs scripserunt; praesertim in his Praesentibus *βούλει vis*, *οἴει putas*; in Futuro *ὄψει* ab *ὄπτομαι video*; et in omnibus Futuris circumflexis, ut *σπεροῦμαι, σπερεῖ*; *τελοῦμαι, τελεῖ.*

Obs. 2. Simili modo Temporum, quorum prima persona exit in *όμην* vel *άμην*, olim secunda erat illi *εσο*, huic *ασο*; *Iones* tollebant *σ*, et deinde *Attici* contrahebant *εο* in *ου*, *αο* in *ω*; sic Imperf. *ἐτυπτόμην*, -*εσο*, *Ion.* -*εο*, *Att.* -*ου*; Aor. 1. Med. *ἐτυψάμην*, -*ασο*, *Ion.* -*αο*, *Att.* -*ω*. Idem quoque factum est in Imperativo; sic *τύπτεσο*, -*εο*, -*ου*. Quod si *ε* praecedat *εαι* vel *εο*, *Ionicè* saepiùs ejicitur; sic *φιλέαι*, *Ion.* pro *φιλέεαι*; *φιλέο* pro *φιλέεο*. Deinde *εο* apud *Homerum* nonnunquam producitur in *ειο*, ut *ἔρειο*, *σπεῖο*.

Obs. 3. In primâ personâ Plurali *Poëtae* pro *μεθα* saepè ponunt antiquiorem formam *μεσθα*; ut *τυπτόμεσθα* pro -*μεθα*.

Obs. 4. In tertiâ personâ Plur. pro ν, ante το, *Iones* ponunt α, mutatâ etiam ο vel α vel ει, si praecedat, in ε, ut τυπτοίατο pro τύπτοιντο; ἐτυπτέατο pro ἐτύπτοντο; ἐδυνέατο pro ἐδύναντο; ἐκέατο pro ἔκειντο. Pro terminatione ανται vel ειντai ponunt etiam εαται; ut πεπτέαται pro πέπτανται, κέαται pro κεῖνται.

Obs. 5. Anomalum PERFECTUM MEDIUM οἶδα *novi*, sic inflectitur: *Sing.* οἶδα, οἶσθα, (rar. οἶδας), οἶδε. *Du.* ἴστον, ἴστον. *Pl.* ἴσμεν, (*Ion.* ἴδμεν), ἴστε, ἴσασι.

In Plur. reperiuntur οἴδαμεν, οἴδατε, οἴδασι sed ferè tantum apud *Recent.* Modi reliqui sunt ἴσθι, εἰδῶ, εἰδείην, εἰδέναι, et Participium εἰδώς. Conf. εἰκὼς ab ἔοικα. Vid. § 68. *Obs.* 2. Hinc PLUPERFECTUM ᾔδειν (*Ep.* ἠείδειν) *noram*, quod sic inflectitur;

S. ᾔδειν *Att.* ᾔδη	*D.* ᾐδείτην et ᾔστην	*P.* ᾔδειμεν et ᾖσμεν
ᾔδεις ᾔδης § 72. Obs. 1.	ᾐδείτην et ᾔστην	ᾔδειτε et ᾖστε
ᾔδει ᾔδη, et -ειν		ᾔδεσαν et ᾖσαν.

Perf. Med. ἔοικα *Epicè* facit in Duali ἔϊκτον pro ἐοίκατον (vid. infr. p. 103, § 83) et Pluperfectum in Sing. ᾔϊκτο (*Atticè*), vel ἔϊκτο, et in Duali ἐΐκτην.

Obs. 6. AORISTUM PRIMUM MEDIUM *Epicè* interdùm mutat α in ε in penultimâ; ut ἐβήσετο pro -ατο, Imperat. βήσεο pro -αο.

Obs. 7. PERFECTUM PASSIVUM in reliquis Conjugationibus sic inflectitur:

2. Conj.	λέλεγμαι	-εξαι	-εκται,	-έγμεθον	-εχθον	-εχθον,	κ.τ.λ.
3. Conj.	πέπεισμαι	-εισαι	-ειστai,	-είσμεθον	-εισθον	-εισθον,	κ.τ.λ.
4. Conj.	ἔσπαρμαι	-αρσαι	-αρται,	-άρμεθον	-αρθον	-αρθον,	κ.τ.λ.
5. Conj.	πέπαυμαι	-αυσαι	-αυται,	-αύμεθον	-αυσθον	-αυσθον,	κ.τ.λ.

Imperat. λέλεξο · -έχθω: ἔσπαρσο -άρθω:
πέπεισο -είσθω: πέπαυσο -αύσθω.

Anomalum Perfectum ἧμαι *sedeo* in tertiâ Singulari facit ἧσται (sed in composito κάθηται); Pluperfectum ἥμην facit ἧστο (in composito ἐκάθητο et ἐκάθηστο).

Obs. 8. Perfecti et Pluperfecti Passivi tertia Pluralis ritè formatur a tertiâ Singulari, inserendo ν ante ται vel το, ut κέκριται, κέκρινται; ἐπεποίητο, ἐπεποίηντο. Quòd si ται vel το sit impurum, ne plures consonantes concurrant (p. 135. § 6.), circumlocutio fit per Participium et εἰσὶ seu ἦσαν. *Iones* verò, eidem incommodo alitèr medentes, more suo pro consonante ν ante ται vel το ponunt vocalem α, tenui simul praeeunte in aspiratam mutatâ, et σ in θ, aliquando in δ; sic

a τέτυπται	fit τετυμμένοι	εἰσὶ	pro τέτυπνται,	*Ion.* τετύφαται
λέλεκται	λελεγμένοι	εἰσὶ	λέλεκνται,	λελέχαται
πέπεισται	πεπεισμένοι	εἰσὶ	πέπεισνται,	πεπείθαται
ἐσκεύασται	ἐσκευασμένοι	εἰσὶ	ἐσκεύασνται,	ἐσκευάδαται.

Praetereà si vocalis longa vel diphthongus praecedat, *Ionicè* corripitur; ut κεκοσμέαται pro κεκόσμηνται, τεθέαται pro τέθεινται. Conf. *Obs.* 4.

Obs. 9. AORISTI PASSIVI tertia persona Pluralis apud *Poëtas* interdùm exit in εν pro ησαν, ut ἔκρυφθεν pro ἐκρύφθησαν.

Obs. 10. IMPERATIVI Aoristum Primum Passivum formatur in τι pro θι, *ut* τύφθητι *pro* τύφθηθι, ex euphoniae lege. Vid. Infra, p. 134, § 2. *Obs.* 2.

Obs. 11. Subjunctivi in Aoristis Passivis *Iones*, quod solent, circumflexam syllabam resolvunt inserendo ε; sic *τυφθῶ, -ῇς, -ῇ* fit *τυφθέω,-έῃς, -έῃ, κ.τ.λ.*

Obs. 12. Quaedam verba, secundùm quintam Conjugationem inflexa, formant Perfectum Subjunctivi et Optativi sine circumlocutione; ut *κτάομαι acquiro*, P.P. *κέκτημαι*, Subj. *κεκτῶμαι*, Opt. *κεκτῄμην*; sic

* *βλάω, βάλλω jacio*, P.P. *βέβλημαι*, Subj. *βεβλῶμαι*;
καλέω voco, P.P. *κέκλημαι*, Opt. *κεκλῄμην, -ῇο, -ῇτο*;
* *μνάω memoro*, P.P. *μέμνημαι*, Subj. *μεμνῶμαι*, Opt. *μεμνῄμην*,
* *τμάω, τέμνω seco*, P.P. *τέτμημαι*, Subj. *τετμῶμαι*. [vel *μεμνῴμην*;

Obs. 13. Infinitivi Aorista Passiva *Epicè* exeunt in *ήμεναι*, *Doricè* in *ῆμεν*, aliquando *ην*, pro *ῆναι*; ut, *φανήμεναι, φανῆμεν* pro *φανῆναι*; *μεθύσθην* pro *μεθυσθῆναι*.

Obs. 14. Verba Deponentia.

αἰδέομαι verecundor
αἰνίζομαι admiror
αἰνίσσομαι aenigma do
αἰσθάνομαι sentio
αἰτιάομαι accuso
ἀκέομαι medeor
ἀκροάομαι audio
ἀλάομαι erro
ἀλέομαι } *vito*
ἀλεύομαι }
ἄλθομαι sanus fio
ἅλλομαι salio
ἀναίνομαι recuso
ἀπεχθάνομαι invisus sum
ἀποκρίνομαι respondeo
ἀράομαι precor
ἀρνέομαι nego
ἀσάομαι nauseo
ἀσπάζομαι saluto
ἄχθομαι oneror
βιάζομαι violo
βούλομαι volo
βρῡχάομαι rugio
γείνομαι } *nascor*
γίγνομαι }
δεδίσσομαι terreo
δέρκομαι video
δέχομαι accipio
διανοέομαι meditor
ἐπαυρίσκομαι fruor
ἐπίσταμαι scio
ἕπομαι sequor
ἐργάζομαι operor
ἐρέπτομαι edo
ἔρομαι interrogo
ἔρχομαι eo
εὔχομαι precor
ἡγέομαι duco
ἧμαι sedeo
ἡσσάομαι vincor
θεάομαι specto
θέρομαι calefacio
ἰάομαι sano
ἱκνέομαι venio
ἱλάσκομαι placo
καθέζομαι sedeo
**καταπροΐκομαι* vel *-ίζομαι impune irrideo*
καυχάομαι glorior
κεῖμαι Perf. *jaceo*
κέλομαι jubeo
κήδομαι curo
κτάομαι obtineo
λιλαίομαι cupio
λίσσομαι oro
μαίνομαι insanio
μαίομαι } *peto*
μάομαι }
μάχομαι pugno
μείρομαι sortior
μέμφομαι culpo
μηκάομαι mugio
μνάομαι recordor
μῡκάομαι mugio
νίσσομαι eo
ὀδύρομαι lamentor
**ὀδύσσομαι odi*
οἴομαι, οἶμαι puto
ὀσφραίνομαι odoror
πατέομαι gusto
πένομαι laboro
πέτομαι volo
πεύθομαι } *sciscitor*
πυνθάνομαι }
ῥύομαι libero
ῥώομαι ruo
σέβομαι revereor
σεβάζομαι metuo
σίνομαι, σινέομαι laedo
σκέπτομαι considero
στέρομαι privo
στεῦμαι Ep. *promitto*
τιτύσκομαι struo
ὑπισχνέομαι promitto
φείδομαι parco
φθέγγομαι sono
χάζομαι recedo
χράομαι utor
χώομαι irascor
ὠνέομαι emo

§ 44. PARADIGMA VERBORUM CONTRACTORUM.

Verba quae desinunt in άω, έω, όω in Praesenti et Imperfecto contrahuntur: ut, τιμάω -ῶ, *honoro*; φιλέω -ῶ, *amo*; χρυσόω -ῶ, *inauro*.

VOX ACTIVA.

Modus Indicativus.

		Sing.			Dual.			Plur.		
Praes.	1. τιμάω, ῶ	άεις, ᾷς	άει, ᾷ	άε, ᾶ		άο, ῶ	άε, ᾶ	άου, ῶ
	2. φιλέω, ῶ	έεις, εῖς	έει, εῖ	έε, εῖ, τον	-τον	έο, οῦ, μεν	έε, εῖ, τε	έου, οῦ, σι.
	3. χρυσόω, ῶ	όεις, οῖς	όει, οῖ	όε, οῦ		όο, οῦ	όε, οῦ	όου, οῦ

		Sing.			Dual.			Plur.		
Imperf.	1. ἐτίμαον, ων	αες, ας	αε, α	αέ, ά		άο, ῶ	άε, ᾶ	αον, ων
	2. ἐφίλεον, ουν	εες, εις	εε, ει	εέ, εί, την	-την	έο, οῦ, μεν	έε, εῖ, τε	εον, ουν
	3. ἐχρύσοον, ουν	οες, ους	οε, ου	οέ, ού		όο, οῦ	όε, οῦ	οον, ουν.

Imperativus.

Sing.		Dual.				Plur.	
1. τίμαε, α	αέ, ά	άε, ᾶ	αέ, ά	άε, ᾶ	αέ, ά		αόν, ών
2. φίλεε, ει	εέ, εί, τω	έε, εῖ, τον	εέ, εί, των	έε, εῖ, τε	εέ, εί, τωσαν, et		εόν, ούν, των
3. χρύσοε, ου	οέ, ού	όε, οῦ	οέ, ού	όε, οῦ	οέ, ού		οόν, ούν.

Subjunctivus.

	Sing.			*Dual.*			*Plur.*	
1. τιμάω, ῶ	άῃς, ᾷς	άῃ, ᾷ	άη, ᾶ		άω, ῶ	άη, ᾶ	άω, ῶ
2. φιλέω, ῶ	έῃς, ῇς	έῃ, ῇ	έη, ῆ, τον	-τον	έω, ῶ, μεν	έη, ῆ, τε	έω, ῶ, σι.
3. χρυσόω, ῶ	όῃς, οῖς	όῃ, οῖ	όη, ῶ		όω, ῶ	όη, ῶ	όω, ῶ

Optativus.

	Sing.			*Dual.*			*Plur.*	
1. τιμάοιμι, ῷ	άοις, ῷς	άοι, ῷ	αοί, ῷ		άοι, ῷ	άοι, ῷ	άοι, ῷ
2. φιλέοιμι, οῖ, μι	έοις, οῖς	έοι, οῖ	εοί, οί, την	-την	έοι, οῖ, μεν	έοι, οῖ, τε	έοι, οῖ, εν.
3. χρυσόοιμι, οῖ	όοις, οῖς	όοι, οῖ	οοί, οί		όοι, οῖ	όοι, οῖ	όοι, οῖ

Obs. Altera est forma Optativi in ῴην, οίην, eaque frequentior apud *Atticos;* unde Attica nuncupatur; sed apud *Ionicos* et *Doricos* scriptores etiam reperitur: ut 1. τιμῴην, -ης, -η; 2. φιλοίην, -ης, -η; 3. χρυσοίην, -ης, -η, κ.τ.λ. Hinc in primâ personâ Plurali (ζώημεν =) ζῷμεν, apud Sophoclem, a ζάω *vivo.*

Infinitivus.

1. τιμάειν, ᾶν
2. φιλέειν, εῖν
3. χρυσόειν, οῦν

Participium.

1. τιμάων, ῶν	τιμάουσα, ῶσα	τιμάον, ῶν
2. φιλέων, ῶν	φιλέουσα, οῦσα	φιλέον, οῦν
3. χρυσόων, ῶν	χρυσόουσα, οῦσα	χρυσόον, οῦν.

VOX MEDIA ET PASSIVA.

INDICATIVUS.

Praesens.

	Sing.			*Dual.*			*Plur.*		
1. τιμάο, ῶ	άη, ᾷ	άε, ᾶ	αό, ώμεθον	άε, ᾶ		αό, ώ	άε, ᾶ	άον, ῶν
2. φιλέο, οῦ, μαι	έη, ῇ †,	έε, εῖ, ται	εό, ούμεθον	έε, εῖ, σθον	-σθον	εό, ού, μεθα	έε, εῖ, σθε	έον, οῦν, ται.
3. χρυσόο, οῦ	όη, οῖ	όε, οῦ	οό, ούμεθον	όε, οῦ		οό, ού	όε, οῦ	όον, οῦν

Imperfectum.

	Sing.			*Dual.*			*Plur.*		
1. ἐτιμαό, ώ	άον, ῶ	άε, ᾶ	αό, ώ	αέ, ά		αό, ώ	άε, ᾶ	άον, ῶν
2. ἐφιλεό, ού, μην	έον, οῦ	έε, εῖ, το	εό, ού, μεθον	εέ, εί, σθην	-σθην	εό, ού, μεθα	έε, εῖ, σθε	έον, οῦν, το.
3. ἐχρυσοό, ού	όον, οῦ	όε, οῦ	οό, ού	οέ, ού		οό, ού	όε, οῦ	όον, οῦν

IMPERATIVUS.

	Sing.	*Dual.*		*Plur.*	
1. τιμάου, ῶ	αέ, ά	άε, ᾶ	αέ, ά	άε, ᾶ	αέ, ά
2. φιλέου, οῦ	εέ, εί, σθω	έε, εῖ, σθον	εέ, εί, σθων	έε, εῖ, σθε	εέ, εί, σθωσαν, et σθων.
3. χρυσόου, οῦ	οέ, ού	όε, οῦ	οέ, ού	όε, οῦ	οέ, ού

† Vel φιλεῖ.

SUBJUNCTIVUS.

	Sing.		*Dual.*			*Plur.*		
1. τιμάω, ῶ,	άῃ, ᾷ	άη, ᾶ	αώ, ώ	άη, ᾶ		αώ, ώ	άη, ᾶ	άων, ῶν
2. φιλέω, ῶ, μαι	έῃ, ῇ,	έη, ῆ, ται	εώ, ώ, μεθον	έη, ῆ, σθον	-σθον	εώ, ώ, μεθα	έη, ῆ, σθε	έων, ῶν, ται.
3. χρυσόω, ῶ	όῃ, οῖ	όη, ῶ	οώ, ώ	όη, ῶ		οώ, ώ	όη, ῶ	όων, ῶν

OPTATIVUS.

	Sing.		*Dual.*			*Plur.*		
1. τιμαοί, ῴ	άοι, ῷ	άοι, ῷ	αοί, ῴ	αοί, ῴ		αοί, ῴ	άοι, ῷ	άοιν, ῷν
2. φιλεοί, οί, μην	έοι, οῖ, ο	έοι, οῖ, το	εοί, οί, μεθον	εοί, οί, σθην	-σθην	εοί, οί, μεθα	έοι, οῖ, σθε	έοιν, οῖν, το.
3. χρυσοοί, οί	όοι, οῖ	όοι, οῖ	οοί, οί	οοί, οί,		οοί, οί	όοι, οῖ	όοιν, οῖν

INFINITIVUS.

1. τιμάε, ᾶ
2. φιλέε, εῖ, σθαι.
3. χρυσόε, οῦ

PARTICIPIUM.

1. τιμαόμενος, ώ	αο, ω	αό, ώ
2. φιλεόμενος, ού, μενος	εο, ου, μένη	εό, ού, μενον.
3. χρυσοόμενος, ού	οο, ου	οό, ού

DIALECTI VERBORUM CONTRACTORUM.

Obs. 1. Verborum in άω, έω, όω formâ contractâ *Attici* semper utuntur, nisi in dissyllabis in έω, quae nullam ferè contractionem admittunt, praeter ει, quae semper fit pro έει vel εε; sic a πλέω *navigo*, dicunt *Attici* semper πλεῖ et ἔπλει, non autem πλῶ, πλοῦμεν, πλοῦσι sed πλέω, πλέομεν, πλέουσι. Ceterae Dialecti partim communem contrahendi normam sequuntur, partim novis varietatibus indulgent.

Obs. 2. VERBA IN άω.

Iones resolvunt η contractam in εε, ut χρῆται in χρέεται; et ω contractam in εω, ut χρῶνται in χρέωνται (Conf. p. 51. *Obs.* 9.); unde interdùm etiam in aliis formis declinantur haec verba tanquam verba in έω; sic in OPTATIVO ἐρωτοίη pro -ῴη.

contrahunt εο et εου (pro αο et αου) in ευ; ut εἰρώτεον, pro -αον, εἰρώτευν; γελέουσα, pro -άουσα, γελεῦσα. Conf. *Obs.* 3.

Dores contrahunt αε et αει in η (pro α); ut τιμάετε, -ῆτε; ὁράειν, -ῆν: quod etiam *Attici* sequuntur in quibusdam verbis; viz.

διψάω *sitio*	πεινάω *esurio*	χράομαι *utor*
ζάω *vivo*	σμάω *abstergo*	ψάω *tergo*
κνάω *scalpo*	χράω *oraculum edo*	ἱμάω *haurio*, Inf. -ῆν.

sic ζῶ, ζῇς, ζῇ, ζῆτον, ζῆτε: quibus accedant nonnullae formae Duales, viz. προσαυδήτην, συλήτην, συναντήτην, φοιτήτην, pro -άτην. Conf. τῆ *accipe*, quasi a *τάω, apud *Homerum*.

Aeoles contrahunt αο et αου in ᾱ (pro ω), ut πεινάομεν in -ᾶμες, πεινάουσι in -ᾶντι.

Epica lingua saepiùs ᾱ contractam extendit in ᾰᾱ, vel ᾱᾰ, et ω in οω vel ωω; sic ὁρᾷς, fit ὁρᾴᾳς, μενοινᾷ fit μενοινάᾳ; ναιετᾶσκον (contr. ex ναιετάεσκον, Conf. p. 72. *Obs.* 10.) fit ναιετάασκον; ὁρῶ fit ὁρόω, δρῶσι fit δρώωσι (Conf. φάος *lux* φῶς, et *Poëticè* φόως): interdùm post ω contractam inserit ο, et ῳ vertit in ωοι: sic ἡβῶντα fit ἡβώοντα; ἡβῷμι fit ἡβώοιμι.

pro Infinitivo ᾶν ponit ήμεναι; ut γοήμεναι pro γοᾶν.

Apud *recentiores*, et in *Novo Testamento* legitur secunda persona Praesentis Medii, et Passivi in ᾶσαι pro ᾷ, sic καυχᾶσαι, ὀδυνᾶσαι pro καυχᾷ, ὀδυνᾷ.

Obs. 3. VERBA IN έω.

Iones ε, sequente alterâ Vocali, producunt in ει; ut φιλέω in φιλείω, τελέει in τελείει.

ε ante εαι vel εο, in secundâ personâ Singulari Mediae et Passivae Vocis saepiùs elidunt; ut μυθέαι pro μυθέεαι, φοβέο pro φοβέεο. (Conf. § 43. *Obs.* 1, et 2.) αἴτεο Imper. pro αἰτέεο = έου = οῦ.

contrahunt εο et εου in ευ (pro ου); sic φιλέομεν, -εῦμεν, φιλέου, -εῦ.

Dores in INFINITIVO ponunt έεν vel ῆν pro εῖν; ut ποιέεν pro ποιεῖν; φιλῆν pro φιλεῖν. Conf. § 43. *Obs.* 11.

Epica lingua nonnunquam in DUALI ponit ήτην pro είτην; ut ἀπειλήτην pro ἠπειλείτην.

pro INFINITIVO εῖν ponit ήμεναι, et aliquando ῆναι; ut φορήμεναι et φορῆναι pro φορεῖν. Conf. ibid.

Obs. 4. Verba in οω.

Iones saepe contrahunt οο et οου in ευ (pro ου); ut *στεφανέονται*, *-εῦνται*, *δικαιέουσι*, *-εῦσι*.

Epica lingua vel ο producit in ω; ut *ἱδρώω* pro *ἱδρόω*; vel pro contractione ου sumit οω, et pro οι, οῳ, quo fit ut hujusmodi verba eandem quam verba in άω speciem induant (Conf. suprà, *Obs.* 2.), ut *ἀρόωσι* pro *ἀροῦσι*, *δηϊόῳεν* pro *δηϊοῖεν*.

Communis tertia Pluralis Imperfecti in *οῦσαν* pro *ουν* vide § 42. *Obs.* 1.

Obs. 5. Duo verba, *ῥιγόω rigeo*, et (*Ionica* vox) *ἱδρόω sudo*, contrahunt οο et οει in ω (pro ου), et όῃ in ῷ (pro οῖ): sic Imperf. *ἐῤῥίγοον*, *-ων*, Infin. *ῥιγόειν*, *-ῶν* pro *-οῦν*, Optat. *ἱδρῴην* pro *-οίην*.

CONJUGATIONES VERBORUM IN Ω.

§ 45. Conjugationes Verborum in ω sunt quinque, quae dignoscuntur per literam Characteristicam.

Litera Characteristica est ea litera Praesentis quae praecedit ω: sed in πτ prior litera est Characteristica.

Obs. 1. Nempe litera τ posteriùs in radicem inserta est. Idem factum est in duobus verbis, quae exeunt in κτ; viz. *πέκτω* vel *-έω Att.*, *πείκω Ep.* *πέκω*, *como*, F. *πέξω*; *τίκτω*, **τέκω*, *pario*, F. *τέξω*, et *-ομαι*. A. 2. *ἔτεκον*. Sic etiam in verbis exeuntibus in κν, μν, litera ν posteriùs inserta est: Vide *δάκνω*, *κάμνω*, *τέμνω*, *apud Verba Anomala*; *et* Conf. infrà, *Obs.* 2.

Tres priores Conjugationes habent Mutas Characteristicas;

Prima π β φ cum πτ hoc est, b sonos, (Labiales.)

Secunda κ γ χ cum σσ ττ —— c sonos, (Gutturales.)

Tertia τ δ θ cum ζ —— d sonos, (Linguales.)

Quarta, Liquidas λ μ ν ρ;

Quinta, Vocales et Diphthongos.

Quinta Conjugatio duplex est;

1. Contracta, quae Vocales α, ε, ο, habet Characteristicas;
2. Non-contracta, quae quamvis aliam Vocalem vel Diphthongum habet Characteristicam.

Obs. 2. Binae σσ, pro quibus *recentioris Atticismi* sunt ττ, primitivae non sunt, et singularum κ, γ, vel χ locum occupaverunt; sic *φρίσσω horreo* primitus erat **φρίκω*: *τάσσω ordino*, **τάγω*, *ταράσσω turbo*, **ταράχω*. Similiter duplex ζ locum occupavit simplicis δ, et aliquando γ (quo fit, ut interdùm ad secundam Conjugationem pertineat); sic *φράζω dico*, primitus **φράδω*, *κράζω clamo*, **κράγω*. Conf. § 1. *Obs.* 1; § 70. (b); et § 47. (c) 1. 2.

§ 46. Specimen Temporum Primariorum in Conjugatione.

	Prima.	F. ψω	P.A. φα	P.P. μαι, μμαι.
π.	τέρπω *delecto*	τέρψω	τέτερφα	τέτερμαι
β.	λείβω *libo*	λείψω	λέλειφα	λέλειμμαι
φ.	γράφω *scribo*	γράψω	γέγρᾰφα	γέγραμμαι
πτ.	τύπτω *verbero*	τύψω	τέτῠφα	τέτυμμαι.
	Secunda.	F. ξω.	P.A. χα.	P.P. γμαι.
κ.	πλέκω *plico*	πλέξω	πέπλεχα	πέπλεγμαι
γ.	λέγω *dico*	λέξω	*λέλεχα	λέλεγμαι
χ.	βρέχω *rigo*	βρέξω	βέβρεχα	βέβρεγμαι
σσ. / ττ.	τάσσω / τάττω } *ordino*	τάξω	τέταχα	τέταγμαι.
	Tertia.	F. σω.	P.A. κα.	P.P. σμαι.
τ.	ἀνύτω *perficio*	ἀνῠσω	ἤνῠκα	ἤνυσμαι
δ.	ἐρείδω *firmo*	ἐρείσω	ἤρεικα	ἤρεισμαι
θ.	πείθω *persuadeo*	πείσω	πέπεικα	πέπεισμαι
ζ.	φράζω *dico*	φρᾰσω	πέφρᾰκα	πέφρασμαι.
	Quarta.	F. ῶ.	P.A. κα.	P.P. μαι.
λ.	ἀγγέλλω *nuntio*	ἀγγελῶ	ἤγγελκα	ἤγγελμαι
μ.	νέμω *distribuo*	νεμῶ	νενέμηκα‖	νενέμημαι‖
ν.	κρῖνω *judico*	κρῐνῶ	κέκρῐκα†	κέκρῐμαι‖
ρ.	σπείρω *sero*	σπερῶ	*ἔσπαρκα†	ἔσπαρμαι†.
	Quinta.	F. σω.	P.A. κα.	P.P. μαι.
ιω.	τῑω‡ *honoro*	τίσω	τέτικα	τέτῑμαι
αύω.	παύω *sisto*	παύσω	*πέπαυκα	πέπαυμαι
άω.	τιμάω -ῶ *honoro*	τιμήσω	τετίμηκα	τετίμημαι
έω.	φιλέω -ῶ *amo*	φιλήσω	πεφίληκα	πεφίλημαι
όω.	χρυσόω -ῶ *inauro*	χρυσώσω	κεχρύσωκα	κεχρύσωμαι.

Verba quae habent Mutam Characteristicam, vocantur Muta; quae habent Liquidam, Liquida; quae Vocalem vel Diphthongum, Pura; quod contra, cetera Impura nuncupantur.

‖ *Vide § 58. Obs.* 3. † Vide § 58. *Obs.* 2. ‡ Vox *Poëtica.*

§ 47. EXCEPTIONES.

(*a*) In PRIMA Conjugatione.

Verbum πίπτω, per Syncopen pro πιπέτω, a *πέτω, cum syllabâ † præfixâ πι, sequitur Conjugationem radicis suae; unde Fut. πεσοῦμαι. § 56. *Obs.* 1.

(*b*) In SECUNDA Conjugatione.

Quaedam verba in σσω, ττω, etsi, Characteristicas habent secundae Conjugationis, tertiam tamen sequuntur; ut ἐρέσσω *remigo*, -έσω, ἤρεκα. Sic

ἀφάσσω *contrecto*	-άσω, ἤφασα		πάσσω *inspergo*,	-ᾰσω,	πέπᾰκα
βλίττω *mel exprimo*	-ῐσω, βέβλῐκα		πλάσσω *fingo*	-ᾰσω,	πέπλᾰκα
ἱμάσσω *verbero*	-ᾰσω		πτίσσω *pinso*	-ῐσω,	ἔπτῐκα

ἀφύσσω *haurio*, -ξω, sed A. 1. ἤφυσα. νάσσω *aequo*, -ξω, sed P.-P. νένασμαι. κορύσσω *galeâ armo*, -ξω, sed A. 1. M. ἐκορυσάμην. Conf. § 61. *Obs.* 2.

(*c*) In TERTIA Conjugatione.

1. Nonnulla in ζω (praesertim verba, quae *soni emittendi* notionem habent et plerumque *Poëtica*), etsi ζ, tertiae Conjugationis Characteristicam, prae se ferunt, pertinent ad secundam, prout ζ nata est ex γ, χ: et *Doricè* omnia Verba in ζω cum ξ conjugantur; ut αἰάζω *lugeo*, -ξω. Sic

ἀλαλάζω *clamo*	-ξομαι	ἰύζω *exclamo*	(-ξω)	πολεμίζω *bello*	-ξω
ἀλαπάζω *spolio*	-ξω	κοΐζω *grunnio*	-ξω	ῥέζω *facio*	-ξω
ἀτύζω *terreo*	-ξω	κράζω *clamo*	(-ξω)	ῥυστάζω *traho*	(-ξω)
αὐδάζω *loquor*	-ξω	κρώζω *crocito*	(-ξω)	σίζω *sibilo*	(-ξω)
βάζω *loquor*	-ξω	μερμηρίζω *cogito*	-ξω	στάζω *stillo*	-ξω
βρίζω *dormio*	-ξω	μύζω *musso*	(-ξω)	σταλάζω *stillo*	-ξω
γρύζω *grunnio*	-ξομαι	ὀδάζω *mordeo*	-ξω	στενάζω *gemo*	-ξω
δαΐζω *divido*	-ξω	οἰμώζω *gemo*	-ξομαι	στίζω *pungo*	-ξω
ἐγγυαλίζω *praebeo*	-ξω	ὀλολύζω *ululo*	-ξομαι	στυφελίζω *quatio*	-ξω
ἐλελίζω *clamo*	-ξω	ὀτοτύζω *ploro*	-ξομαι	σφύζω *palpito*	-ξω
ἐλελίζω *convolvo*	-ξω	πελεμίζω *moveo*	-ξω	φεύζω *lamentor*	-ξω.
ἐναρίζω *interficio*	-ξω				

2. Pauca etiam in ζω ad ambas Conjugationes pertinent, prout ζ modò ex δ, modò ex γ, χ, nata est: ut νυστάζω *dormito*, F. -σω et -ξω. Sic

ἁρπάζω *rapio*	F. -σω et -ξω (*Dor.*) A. 1. ἥρπασα et ἥρπαξα.
βαστάζω *porto*	F. -σω, A. 1. ἐβάστασα, sed A. 1. Pass. ἐβαστάχθην.
παίζω *ludo*	F. -ξομαι, A. 1. ἔπαισα et -ξα, P.-P. πέπαισμαι et -γμαι.
πιέζω *premo*	F. -σω, A. 1. ἐπίεσα, P.-P. πεπίεσμαι et -γμαι.
στηρίζω *firmo*	F. -σω, sed A. 1. ἐστήριξα, P.-P. ἐστήριγμαι.
τρίζω *strideo*	F. -σω, et -ξω | συρίζω *sibilo*, F. -ξω et -σω.

---

† Quaedam Verba Primitiva in ω, sicut Verba in μι, reduplicationem primae literae cum ι praefixam habent; quae tamen plerumque abjicitur in formatione Temporum; sic

βιβρώσκω	a *βρόω	διδράσκω	a *δράω	πιπράσκω	a *πράω
γίγνομαι	a *γένω	μιμνήσκω	a *μνάω	τιτράω	a *τράω
γιγνώσκω	a *γνόω	πιπίσκω	a *πίω	τιτρώσκω	a *τρόω,

quae omnia sine reduplicatione conjungantur. Contrà pauca sunt, quae eam retinent; ut διδάσκω, a *δάω, F. διδάξω; βιβάζω a *βάω, F. βιβάσω.

3. Tria in *ζω* conjugantur tanquam Verba in *γγω*, prout *ζ* nata est ex *γγ*; *κλάζω clamo, -γξω, πλάζω errare facio, -γξω, σαλπίζω tubâ cano, -γξω.*

4. Anomalum *σπένδω libo* ex Euphoniae lege (p. 135. § 3.) facit F. *σπείσω*; sic **χάδω* (*χανδάνω*) *hio*, F. *χείσομαι*, **πένθω* (*πάσχω*) *patior*, F. *πείσομαι*.

(*d*) In QUARTA Conjugatione.

Futurum antiquius erat in *έσω*; unde quatuor Verba *Poëtica*, elisâ *ε*, formant Futurum in *σω* pro *ῶ*; ut

κέλλω navem appello, Fut. *κέλσω*	*ὀρνύω*, **ὄρω excito*, *ὄρσω*
κύρω consequor, — *κύρσω*	*φύρω misceo*, *φύρσω*;

quibus addi potest **ἄρω apto*, Fut. *ἀρῶ*, *Ion.* *ἄρσω*.

(*e*) In QUINTA Conjugatione.

1. Quaedam Verba in *άω*, praesertim ferè omnia quae Vocalem vel *ρ* ante *άω* praeeuntem habent, conjugantur non per *η*, sed per *α* productam; ut *ἀνιάω molestiâ afficio*, *-ᾱσω*; *δράω facio*, *δρᾱσω*, *πορπάω fibulo -ᾱσω*. Sic

ἀγαλλιάω gestio	*-ᾱσομαι*	*γηράω senesco*	*-ᾱσομαι*	*αἰτιάομαι culpo*	*-ᾱσομαι*
ἐάω sino	*-ᾱσω*	**δράω aufugio*	*-ᾱσομαι*	*ἀκροάομαι audio*	*-ᾱσομαι*
θυμιάω suffio	*-ᾱσω*	*περάω transeo*	*-ᾱσω*	*ἀράομαι precor*	*-ᾱσομαι*
κοπιάω laboro	*-ᾱσω*	*φυράω misceo*	*-ᾱσω*	*θεάομαι video*	*-ᾱσομαι*
μειδιάω rideo	*-ᾱσω*	*φωράω deprehendo*	*-ᾱσω*	*ἰάομαι sano*	*-ᾱσομαι.*

Adde *ὁράω video*, Perf. *ἑώρᾱκα*; *πάομαι*, P.P. *πέπᾱμαι* A. 1. M. *ἐπασάμην*; *θοινάω epulor*, *-άσω* et *-ήσω*; *ποινάω punio*, *-άσω* et *-ήσω*; *πεινάω esurio*, vulgò *-ήσω*, sed apud recentiores interdùm *-ᾱσω*.

Nonnulla etiam sunt, quae *α* brevem servant; ut *χαλάω laxo*, *-ᾰσω*. (Eadem interdùm *Doricè* conjugantur cum *ξ*, tanquam Verba in *ζω*; ut *γελάω rideo*, Fut. *γελάξω*, A. 1. *ἐγέλαξα*. Conf. suprà, c. 1.) Sic

**ἐλάω agito*	*-ᾰσω*	*περάω transfero*	*-ᾰσω*	*ἀγάομαι admiror*	*-ᾰσομαι*
θλάω contundo	*-ᾰσω*	**πετάω expando*	*-ᾰσω*	**δάω divido*	*-ᾰσομαι*
**κεράω misceo*	*-ᾰσω*	**σκεδάω dissipo*	*-ᾰσω*	*ἱλάομαι placo*	*-ᾰσομαι*
κλάω frango	*-ᾰσω*	*σπάω traho*	*-ᾰσω*	**μάω prehendo*	*-ᾰσομαι*
**κρεμάω suspendo*	*-ᾰσω*	**φθάω praevenio*	*-ᾰσω*	*ἐράω amo*	*ἠράσθην.*

Contra *βοάω clamo* facit *βοήσομαι*, *χράω commodo χρήσω*, *χράομαι utor χρήσομαι*; *ἀλοάω tritūro* facit *ἀλοήσω* et *-ᾱσω*. Denique **δυνάω*, *δύναμαι possum* facit A. 1. P. *ἐδυνήθην*, *ἠδυνήθην* (§ 53. *Obs.* 2.) et *ἐδυνάσθην*.

2. Duo in *αίω* (*άω*) tanquam a Verbis in *αύω* conjugantur: *καίω* (*Att.* *κάω*) *uro*, *καύσω*; *κλαίω* (*Att.* *κλάω*) *fleo*, *κλαύσομαι*; interdùm etiam *κλαιήσω*, *κλαήσω*.

3. Quaedam Verba in *έω* vocalem brevem in omnibus Temporibus retinent; ut *τελέω perficio*, *τελέσω*, *τετέλεκα*, *τετέλεσμαι*, *ἐτελέσθην*. Sic

ἀλέω molo	*-έσω*	**ἕω induo*	*ἕσω*	**στορέω sterno*	*-έσω*
**ἀρέω placeo*	*-έσω*	*ζέω ferveo*	*-έσω*	*τρέω tremo*	*-έσω*
ἀρκέω sufficio	*-έσω*	*νεικέω rixor*	*-έσω*	*αἰδέομαι verecundor*	*-έσομαι*
**ἐδέω edo*	*-έσω*	*ξέω rado*	*-έσω*	*ἀκέομαι medeor*	*-έσομαι*
ἐμέω vomo	*-οῦμαι*	**ὀλέω perdo*	*-ῶ*	**ἀχθέομαι oneror*	*-έσομαι*

Quaedam etiam ambabus formis, per η et ε, hâc plerumque in *Atticâ*, illâ in *Ionicâ* dialecto, utuntur; ut *δέω ligo*, *δήσω*, *ἔδησα*, sed *δέδεκα*, *δέδεμαι*, *ἐδέθην* (Conf. § 61. *Obs.* 3. § 64. *Obs.* 2.). Sic

αἱρέω cupio	*-ήσω,*	*ᾕρηκα,*	*ᾕρημαι,*	sed *ᾑρέθην*
αἰνέω laudo	*-ήσω, Ion.*		*ᾔνημαι*	
	-έσω, Att.	*ᾔνεκα,*		*ᾐνέθην*
γαμέω uxorem duco	*-ήσω, Ion.*	*γεγάμηκα,*	*γεγάμημαι,*	*ἐγαμήθην*
	-έσω -ῶ, Att.			*ἐγαμέθην*
**κορέω satio*		*κεκόρηκα,*	*κεκόρημαι*	
	-έσω -ῶ, Att.		*κεκόρεσμαι,*	*ἐκορέσθην*
ποθέω desidero	*-ήσω,*	*πεπόθηκα*		
	-έσω et *-έσομαι,*		*πεπόθεσμαι,*	*ἐποθέσθην*
**σβέω extinguo*	*-ήσομαι,*	*ἔσβηκα*		
	-έσω,		*ἔσβεσμαι*	*ἐσβέσθην*
στερέω privo	*-ήσω,*	*ἐστέρηκα,*	*ἐστέρημαι,*	*ἐστερήθην.*
	-έσω,			

De verbo *καλέω voco*, *-έσω*, *Att.* *-ῶ*, *κέκληκα*, *κέκλημαι*, *ἐκλήθην*, vide § 84.

4. Dissyllaba quinque in *έω* conjugantur tanquam a Verbis in *εύω*; ut *θέω curro*, *θεύσομαι*; *νέω no*, *νεύσομαι*; *πλέω navigo*, *πλεύσομαι*; *πνέω spiro*, *πνεύσω*; *ῥέω fluo*, *ῥεύσομαι*.

Verbum *χέω fundo*, facit Fut. *χέω*, Perf. *κέχῠκα*. Conf. § 61. *Obs.* 4.

5. Verbum *φθίω*, *φθίνω pereo, perdo* (§ 91), in formandis Temporibus, vocalem ι apud *Homerum* producit, apud *Atticos* corripit:

φθῖω, *φθῖνω Hom.* F. *φθῖσω*, A. 1. *ἔφθῖσα* }
φθῐνω Att. *φθῐσω* *ἔφθῐσα* } P.-P. semper *ἔφθῐμαι*. Conf. § 81. *a*.

**τίω* (*τῖνω Hom.*, *τῐνω Att.*) *solvo*, ι in omnibus Temporibus ubique producit; sic *τῖσω*, *ἔτῖσα*; facit tamen in Perfecto Passivo *τέτισμαι* et *τέτῖμαι*.

6. Tria, ad Verba in *όω* pertinentia, retinent ο; viz. *ἀρόω aro*, *-όσω*; *ὀμόω*, *ὄμνυμι juro*, (*-όσομαι*) *-οῦμαι*; **ὀνόω*, *ὄνομαι vitupero*, *-όσομαι*.

7. Penultima Verborum in *ύω*, utcunque inconstans in Praesente, in formatione Temporum plerumque longa fit, ut *κωλῠ́ω prohibeo*, *-ῡσω*, *κεκώλῡκα*. Excipiuntur tamen non pauca, quae in quibusdam Temporibus vocalem Praesentis vel brevem non producunt, ut *κῠ́ω osculor* penultima brevi facit Aor. 1. *ἔκῠσα*, vel etiam longam corripiunt, ut *πτῡ́ω exspuo*, penultimâ longâ facit Fut. *πτῠ́σω*. Sic

ἀφῠ́ω haurio, Aor. 1. *ἤφῠσα*. | *τανῠ́ω tendo*, Fut. *-ῠσω*.
ἑλκύω traho, *εἵλκῠσα*. | *μεθῠ́ω* (§ 94 (*b*)) A. 1. *ἐμέθῠσα*.

δῦω	*subeo,*	*δῡσω,*	*ἔδῡσα,*	*δέδῡκα,*	sed	*δέδῠμαι,*	*ἐδῠθην.*
θῦω	*sacrifico,*	*θῡσω,*	*ἔθῡσα,*		sed *τέθῠκα,*	*τέθῠμαι,*	*ἐτῠθην.*
λῦω	*solvo,*	*λῡσω,*	*ἔλῡσα,*		sed *λέλῠκα,*	*λέλῠμαι,*	*ἐλῠθην.*
εἰλῦω	*verso,*	*-ῡσω,*	P.-P.	*εἴλῡμαι,*	sed A. 1. *εἴλῠσα* A. 1. P. *εἰλύ-*		
					[*σθην* et *ἐλύσθην* ab *ἐλῠ́ω*.		
μύω	*claudo,*			*μέμῡκα,*	sed A. 1. *ἔμῠσα.*		

ἐρῠ́ω traho, *-ῠσω* et *-ῠω*. Vid. § 55. *Obs.* 2. P.-P. *εἴρῠμαι*.
ῥύομαι libero, A. 1. *Hom.* *ῥῠσάμην*, *Att.* *ἐρρῡσάμην*, A. 1. P. recent. *ἐρρύσθην*.

Observanda ad omnes Conjugationes pertinentia.

Obs. 1. Quinque verba Spiritum Asperum ex Euphoniae lege (p. 134. § 2.) modò sumunt, modò deponunt; ut ἔχω *habeo*, ἕξω; sic
θάπτω (*τάφω) *fodio*, θάψω, P. τέταφα, A. 2. P. ἐτάφην.
τρέφω (*θρέφω) *nutrio*, θρέψω, τέτροφα, τέθραμμαι. A. 2. P. ἐτράφην.
τρέχω (*θρέχω) *curro*, θρέξομαι, (saepius δραμοῦμαι).
τύφω (*θύφω) *fumigo*, θύψω, —— τέθυμμαι. A. 2. P. ἐτύφην.

Obs. 2. Multa sunt verba, quae diversas, sive vulgo, sive pro diversis Dialectis, formas habent, quarum plerumque altera ad hanc, altera ad aliam Conjugationem pertinet; ut ἀνύω et *Atticè ἀνύτω perficio*. Sic

αἰδέομαι et *Ep.* *αἴδομαι verecundor*
ἀντάω et *ἄντομαι occurro*
ἀντιάζω, ἀντιάω et *Ep.* *-όω occurro*
ἁρμόζω et *Att.* *ἁρμόττω apto*
ἀρτύω et *ἀρτύνω apto*
ἀρύω et *Att.* *ἀρύτω traho*
ἀφάω et *ἀφάσσω contrecto*
βλύω, βλύζω, et *βλύττω scaturio*
βράσσω, *Att.* -ττω, et *βράζω ferveo*
γίγνομαι et γείνομαι (*Ep.*) *nascor*
γλύφω et *γλύπτω sculpo*
δαμάζω et *Ep.* *δαμάω domo*
δείδω et *δίω (δείω) *timeo*
δέμω et *δομέω aedifico*
δρέπω et *Poët.* *δρέπτω decerpo*
ἕλκω et *ἑλκύω traho*
ἐσθίω, *Poët.* ἔσθω, et *ἔδω, *-εω edo*
ἔχω, *σχῶ, et *ἴσχω habeo, cohibeo*
ζεύγνυμι et *ζευγνύω jungo*
θρυλλίζω, θρυλλίσσω et *Att.* -ττω *frango*
ἰκμάζω et *ἰκμαίνω humecto*
κονίω et *Att.* *κονίζω pulvero*
κτείνω, *κτονέω, et *κτίνυμι occido*
κυλίω, κυλίνδω et *-έω volvo*
λαμβάνω (*λάβω) *Poët.* λάζομαι et -υμαι *capio*
λίσσομαι et *λίτομαι oro*
μεθύω et *μεθύσκω ebrius sum*
μίγνυμι (*μίγω), μιγνύω et *μίσγω misceo*
μένω et *Ep.* *μίμνω maneo*
νίζω et *νίπτω lavo*
ὄμνυμι et *ὀμνύω juro*
ὀνομάζω, et *Dor.* *ὀνομαίνω nomino*
ὀπτάζω *ὄπτω, ὀπταίνω, et -άνω, *video*
πελάω et *πελάζω propinquo*
πέσσω, -ττω, et *πέπτω coquo*
πίπτω (*πέτω) et *πίτνω* vel *-έω cado*
ῥήγνυμι (*ῥήγω) et *Ep.* *ῥήσσω frango*
ῥίπτω *jacio* et *ῥιπτέω jacto*
σβέννυμι et *σβεννύω extinguo*
σταλάω, σταλάζω, et *σταλάσσω stillo*
στενάζω et *στενάχω gemo*
στερέω (στέρομαι), et *στερίσκω privo*
στρέφω, et *Poët.* et *Ion.* *στρωφάω verto*
συρίζω, *Att.* συρίττω, *Dor.* *συρίσδω sibilo*
σφάζω et *Att.* *σφάττω jugulo*
σώζω et *Ep.* *σόω servo*
ταράσσω et *Att.* *θράττω turbo*
τίνω, τίω, et *τίνυμι solvo*
τρέμω et *Ep.* et *Ion.* *τρομέω tremo*
τρέφω et *Dor.* *τράφω nutrio*
τρέχω et *Ep.* *τρωχάω curro*
φέρω et *Ep.* et *Ion.* *φορέω fero*
φθάνω et *φθάω praevenio
φθίνω, et *φθίω pereo*
φοβέομαι et *Poët.* *φέβομαι timeo*
φρύγω et *Dor.* *φρύσσω torreo*
χόω et *χώννυμι aggero*
χρώζω, χρωννύω et *-υμι tingo.*

		Indicat.	Imperat.	Subjunct.	Optat.	Infin.	Particip.
Activa.	Praes.	τύπτω	τύπτε	τύπτω	τύπτοιμι	τύπτειν	τύπτων
	Imp.	ἔτυπτον					
	Fut.	τύψω	deest	deest	τύψοιμι	τύψειν	τύψων
	Aor. 1.	ἔτυψα	τύψον	τύψω	τύψαιμι	τύψαι	τύψας
	Perf.	τέτυφα	τέτυφε	τετύφω	τετύφοιμι	τετυφέναι	τετυφὼς
	Plup.	ἐτετύφειν					
	Aor. 2.	ἔτυπον	τύπε	τύπω	τύποιμι	τυπεῖν	τυπὼν
Media.	Praes.	τύπτομαι	τύπτου	τύπτωμαι	τυπτοίμην	τύπτεσθαι	τυπτόμενος
	Imp.	ἐτυπτόμην					
	Fut.	τύψομαι	deest	deest	τυψοίμην	τύψεσθαι	τυψόμενος
	Aor. 1.	ἐτυψάμην	τύψαι	τύψωμαι	τυψαίμην	τύψασθαι	τυψάμενος
	Perf.	*τέτυπα	τέτυπε	τετύπω	τετύποιμι	τετυπέναι	τετυπὼς
	Plup.	*ἐτετύπειν					
	Aor. 2.	ἐτυπόμην	τυποῦ	τύπωμαι	τυποίμην	τυπέσθαι	τυπόμενος
Passiva.	Perf.	τέτυμμαι	τέτυψο	τετυμμένος ὦ	τετυμμένος εἴην	τετύφθαι	τετυμμένος
	Plup.	ἐτετύμμην					
	P.p.F.	τετύψομαι	deest	deest	τετυψοίμην	τετύψεσθαι	τετυψόμενος
	Aor. 1.	ἐτύφθην	τύφθητι	τυφθῶ	τυφθείην	τυφθῆναι	τυφθεὶς
	Fut. 1.	τυφθήσομαι	deest	deest	τυφθησοίμην	τυφθήσεσθαι	τυφθησόμενος
	Aor. 2.	ἐτύπην	τύπηθι	τυπῶ	τυπείην	τυπῆναι	τυπεὶς
	Fut. 2.	τυπήσομαι	deest	deest	τυπησοίμην	τυπήσεσθαι	τυπησόμενος

VOX MEDIA ET PASSIVA.

INDICATIVUS.

Praesens.

	Sing.		Dual.			Plur.		
1. τιμάο, ῶ	άη, ᾷ	άε, ᾶ	αό, ώμεθον	άε, ᾶ		αό, ώ	άε, ᾶ	άον, ῶν
2. φιλέο, οῦ, μαι	έη, ῇ †,	έε, εῖ, ται	εό, ούμεθον	έε, εῖ, σθον	-σθον	εό, ού, μεθα	έε, εῖ, σθε	έον, οῦν, ται.
3. χρυσόο, οῦ	όη, οῖ	όε, οῦ	οό, ούμεθον	όε, οῦ		οό, ού	όε, οῦ	όον, οῦν

Imperfectum.

	Sing.		Dual.			Plur.		
1. ἐτιμαό, ώ	άον, ῶ	άε, ᾶ	αό, ώ	αέ, ά		αό, ώ	άε, ᾶ	άον, ῶν
2. ἐφιλεό, ού, μην	έον, οῦ	έε, εῖ, το	εό, ού, μεθον	εέ, εί, σθην	-σθην	εό, ού, μεθα	έε, εῖ, σθε	έον, οῦν, το.
3. ἐχρυσοό, ού	όον, οῦ	όε, οῦ	οό, ού	οέ, ού		οό, ού	όε, οῦ	όον, οῦν

IMPERATIVUS.

	Sing.	Dual.		Plur.	
1. τιμάου, ῶ	αέ, ά	άε, ᾶ	αέ, ά	άε, ᾶ	αέ, ά
2. φιλέου, οῦ	εέ, εί, σθω	έε, εῖ, σθον	εέ, εί, σθων	έε, εῖ, σθε	εέ, εί, σθωσαν, et σθων.
3. χρυσόου, οῦ	οέ, ού	όε, οῦ	οέ, ού	όε, οῦ	οέ, ού

† Vel φιλεῖ.

	Sing.		Dual.			Plur.		
1. τιμάω, ῶ,	άῃ, ᾷ	άη, ᾶ	αώ, ώ	άη, ᾶ		αώ, ώ	άη, ᾶ	άων, ῶν
2. φιλέω, ῶ, μαι	έῃ, ῇ,	έη, ῆ, ται	εώ, ώ, μεθον	έη, ῆ, σθον	-σθον	εώ, ώ, μεθα	έη, ῆ, σθε	έων, ῶν, ται.
3. χρυσόω, ῶ	όῃ, οῖ	όη, ῶ	οώ, ώ	όη, ῶ		οώ, ώ	όη, ῶ	όων, ῶν

OPTATIVUS.

	Sing.		Dual.			Plur.		
1. τιμαοί, ῴ	άοι, ῷ	άοι, ῷ	αοί, ῴ	αοί, ῴ		αοί, ῴ	άοι, ῷ	άοιν, ῷν
2. φιλεοί, οί, μην	έοι, οῖ, ο	έοι, οῖ, το	εοί, οί, μεθον	εοί, οί, σθην	-σθην	εοί, οί, μεθα	έοι, οῖ, σθε	έοιν, οῖν, το.
3. χρυσοοί, οί	όοι, οῖ	όοι, οῖ	οοί, οί	οοί, οί,		οοί, οί	όοι, οῖ	όοιν, οῖν

INFINITIVUS.

1. τιμάε, ᾶ
2. φιλέε, εῖ, σθαι.
3. χρυσόε, οῦ

PARTICIPIUM.

1. τιμαόμενος, ώ	αο, ω	αό, ώ
2. φιλεόμένος, ού, μενος	εο, ου, μένη	εό, ού, μενον.
3. χρυσοόμενος, ού	οο, ου	οό, ού

DIALECTI VERBORUM CONTRACTORUM.

Obs. 1. Verborum in άω, έω, όω formâ contractâ *Attici* semper utuntur, nisi in dissyllabis in έω, quae nullam ferè contractionem admittunt, praeter ει, quae semper fit pro έει vel εε; sic a πλέω *navigo*, dicunt *Attici* semper πλεῖ et ἔπλει, non autem πλῶ, πλοῦμεν, πλοῦσι sed πλέω, πλέομεν, πλέουσι. Ceterae Dialecti partim communem contrahendi normam sequuntur, partim novis varietatibus indulgent.

Obs. 2. VERBA IN άω.

Iones resolvunt η contractam in εε, ut χρῆται in χρέεται; et ω contractam in εω, ut χρῶνται in χρέωνται (Conf. p. 51. *Obs.* 9.); unde interdùm etiam in aliis formis declinantur haec verba tanquam verba in έω; sic in OPTATIVO ἐρωτοίη pro -ῴη.

contrahunt εο et εου (pro αο et αου) in ευ; ut εἰρώτεον, pro -αον, εἰρώτευν; γελέουσα, pro -άουσα, γελεῦσα. Conf. *Obs.* 3.

Dores contrahunt αε et αει in η (pro α); ut τιμάετε, -ῆτε; ὁράειν, -ῆν: quod etiam *Attici* sequuntur in quibusdam verbis; viz.

διψάω *sitio*	πεινάω *esurio*	χράομαι *utor*
ζάω *vivo*	σμάω *abstergo*	ψάω *tergo*
κνάω *scalpo*	χράω *oraculum edo*	ἱμάω *haurio*, Inf. -ῆν.

sic ζῶ, ζῇς, ζῇ, ζῆτον, ζῆτε: quibus accedant nonnullae formae Duales, viz. προσαυδήτην, συλήτην, συναντήτην, φοιτήτην, pro -άτην. Conf. τῆ *accipe*, quasi a *τάω, apud *Homerum.*

Aeoles contrahunt αο et αου in ᾱ (pro ω), ut πεινάομεν in -ᾶμες, πεινάουσι in -ᾶντι.

Epica lingua saepiùs ᾱ contractam extendit in ᾰᾱ, vel ᾱᾰ, et ω in οω vel ωω; sic ὁρᾷς, fit ὁράᾳς, μενοινᾷ fit μενοινάᾳ; ναιετᾶσκον (contr. ex ναιετάεσκον, Conf. p. 72. *Obs.* 10.) fit ναιετάασκον; ὁρῶ fit ὁρόω, δρῶσι fit δρώωσι (Conf. φάος *lux* φῶς, et *Poëticè* φόως): interdùm post ω contractam inserit ο, et ῳ vertit in ωοι: sic ἡβῶντα fit ἡβώοντα; ἡβῷμι fit ἡβώοιμι.

pro Infinitivo ᾶν ponit ήμεναι; ut γοήμεναι pro γοᾶν.

Apud *recentiores*, et in *Novo Testamento* legitur secunda persona Praesentis Medii, et Passivi in ᾶσαι pro ᾷ, sic καυχᾶσαι, ὀδυνᾶσαι pro καυχᾷ, ὀδυνᾷ.

Obs. 3. VERBA IN έω.

Iones ε, sequente alterâ Vocali, producunt in ει; ut φιλέω in φιλείω, τελέει in τελείει.

ε ante εαι vel εο, in secundâ personâ Singulari Mediae et Passivae Vocis saepiùs elidunt; ut μυθέαι pro μυθέεαι, φοβέο pro φοβέεο. (Conf. § 43. *Obs.* 1, et 2.) αἴτεο Imper. pro αἰτέεο = έου = οῦ.

contrahunt εο et εου in ευ (pro ου); sic φιλέομεν, -εῦμεν, φιλέου, -εῦ.

Dores in INFINITIVO ponunt έεν vel ῆν pro εῖν; ut ποιέεν pro ποιεῖν; φιλῆν pro φιλεῖν. Conf. § 43. *Obs.* 11.

Epica lingua nonnunquam in DUALI ponit ήτην pro είτην; ut ἀπειλήτην pro ἠπειλείτην.

pro INFINITIVO εῖν ponit ήμεναι, et aliquando ῆναι; ut φορήμεναι et φορῆναι pro φορεῖν. Conf. ibid.

Obs. 4. VERBA IN οω.

Jones saepe contrahunt οο et οου in ευ (pro ου); ut στεφανέονται, -εῦνται, δικαιόουσι, -εῦσι.

Epica lingua vel ο producit in ω; ut ἱδρώω pro ἱδρόω; vel pro contractione ου sumit οω, et pro οι, οῳ, quo fit ut hujusmodi verba eandem quam verba in άω speciem induant (Conf. suprà, *Obs.* 2.), ut ἀρόωσι pro ἀροῦσι, δηϊόῳεν pro δηϊοῖεν.

Communis tertia Pluralis IMPERFECTI in οῦσαν pro ουν vide § 42. *Obs.* 1.

Obs. 5. Duo verba, ῥιγόω *rigeo*, et (*Ionica* vox) ἱδρόω *sudo*, contrahunt οο et οει in ω (pro ου), et όη in ῷ (pro οῖ): sic Imperf. ἐρρίγοον, -ων, Infin. ῥιγόειν, -ῶν pro -οῦν, Optat. ἱδρῴην pro -οίην.

CONJUGATIONES VERBORUM IN Ω.

§ 45. CONJUGATIONES Verborum in ω sunt quinque, quae dignoscuntur per literam Characteristicam.

Litera Characteristica est ea litera Praesentis quae praecedit ω: sed in πτ prior litera est Characteristica.

Obs. 1. Nempe litera τ posteriùs in radicem inserta est. Idem factum est in duobus verbis, quae exeunt in κτ; viz. πέκτω vel -έω *Att.*, πείκω *Ep.* πέκω, *como*, F. πέξω; τίκτω, *τέκω, *pario*, F. τέξω, et -ομαι. A. 2. ἔτεκον. Sic etiam in verbis exeuntibus in κν, μν, litera ν posteriùs inserta est: Vide δάκνω, κάμνω, τέμνω, *apud Verba Anomala; et* Conf. infrà, *Obs.* 2.

Tres priores Conjugationes habent MUTAS Characteristicas;

Prima π β φ cum πτ hoc est, b sonos, (Labiales.)
Secunda κ γ χ cum σσ ττ — — c sonos, (Gutturales.)
Tertia τ δ θ cum ζ — — d sonos, (Linguales.)

Quarta, LIQUIDAS λ μ ν ρ;

Quinta, VOCALES et DIPHTHONGOS.

Quinta Conjugatio duplex est;

1. Contracta, quae Vocales α, ε, ο, habet Characteristicas;
2. Non-contracta, quae quamvis aliam Vocalem vel Diphthongum habet Characteristicam.

Obs. 2. Binae σσ, pro quibus *recentioris Atticismi* sunt ττ, primitivae non sunt, et singularum κ, γ, vel χ locum occupaverunt; sic φρίσσω *horreo* primitus erat *φρίκω: τάσσω *ordino*, *τάγω, ταράσσω *turbo*, *ταράχω. Similiter duplex ζ locum occupavit simplicis δ, et aliquando γ (quo fit, ut interdùm ad secundam Conjugationem pertineat); sic φράζω *dico*, primitus *φράδω, κράζω *clamo*, *κράγω. Conf. § 1. *Obs.* 1; § 70. (b); et § 47. (c) 1. 2.

§ 46. Specimen Temporum Primariorum in Conjugatione.

	Prima.	F. ψω	P.A. φα	P.P. μαι, μμαι.
π.	τέρπω *delecto*	τέρψω	τέτερφα	τέτερμαι
β.	λείβω *libo*	λείψω	λέλειφα	λέλειμμαι
φ.	γράφω *scribo*	γράψω	γέγρᾰφα	γέγραμμαι
πτ.	τύπτω *verbero*	τύψω	τέτῠφα	τέτυμμαι.
	Secunda.	F. ξω.	P.A. χα.	P.P. γμαι.
κ.	πλέκω *plico*	πλέξω	πέπλεχα	πέπλεγμαι
γ.	λέγω *dico*	λέξω	*λέλεχα	λέλεγμαι
χ.	βρέχω *rigo*	βρέξω	βέβρεχα	βέβρεγμαι
σσ. ττ.	τάσσω, τάττω } *ordino*	τάξω	τέταχα	τέταγμαι.
	Tertia.	F. σω.	P.A. κα.	P.P. σμαι.
τ.	ἀνύτω *perficio*	ἀνῠσω	ἤνῠκα	ἤνυσμαι
δ.	ἐρείδω *firmo*	ἐρείσω	ἤρεικα	ἤρεισμαι
θ.	πείθω *persuadeo*	πείσω	πέπεικα	πέπεισμαι
ζ.	φράζω *dico*	φρᾰσω	πέφρᾰκα	πέφρασμαι.
	Quarta.	F. ῶ.	P.A. κα.	P.P. μαι.
λ.	ἀγγέλλω *nuntio*	ἀγγελῶ	ἤγγελκα	ἤγγελμαι
μ.	νέμω *distribuo*	νεμῶ	νενέμηκα‖	νενέμημαι‖
ν.	κρῑνω *judico*	κρῐνῶ	κέκρῐκα†	κέκρῐμαι‖
ρ.	σπείρω *sero*	σπερῶ	*ἔσπαρκα†	ἔσπαρμαι†.
	Quinta.	F. σω.	P.A. κα.	P.P. μαι.
{ ίω.	τῑω‡ *honoro*	τίσω	τέτικα	τέτῑμαι
αύω. }	παύω *sisto*	παύσω	*πέπαυκα	πέπαυμαι
{ άω.	τιμάω -ῶ *honoro*	τιμήσω	τετίμηκα	τετίμημαι
έω.	φιλέω -ῶ *amo*	φιλήσω	πεφίληκα	πεφίλημαι
όω. }	χρυσόω -ῶ *inauro*	χρυσώσω	κεχρύσωκα	κεχρύσωμαι.

Verba quae habent Mutam Characteristicam, vocantur Muta; quae habent Liquidam, Liquida; quae Vocalem vel Diphthongum, Pura; quod contra, cetera Impura nuncupantur.

‖ *Vide § 58. Obs. 3.* † Vide § 58. Obs. 2. ‡ Vox *Poëtica.*

§ 47. EXCEPTIONES.

(*a*) In PRIMA Conjugatione.

Verbum πίπτω, per Syncopen pro πιπέτω, a *πέτω, cum syllabâ † praefixâ πι, sequitur Conjugationem radicis suae; unde Fut. πεσοῦμαι. § 56. *Obs.* 1.

(*b*) In SECUNDA Conjugatione.

Quaedam verba in σσω, ττω, etsi, Characteristicas habent secundae Conjugationis, tertiam tamen sequuntur; ut ἐρέσσω *remigo*, -έσω, ἤρεκα. Sic

ἀφάσσω *contrecto*	-άσω, ἤφασα		πάσσω *inspergo*,	-ἄσω, πέπᾰκα
βλίττω *mel exprimo*	-ἴσω, βέβλῐκα		πλάσσω *fingo*	-ἄσω, πέπλᾰκα
ἱμάσσω *verbero*	-ἄσω		πτίσσω *pinso*	-ῐσω, ἔπτῐκα

ἀφύσσω *haurio*, -ξω, sed A. 1. ἤφυσα. νάσσω *aequo*, -ξω, sed P.-P. νένασμαι. κορύσσω *galeâ armo*, -ξω, sed A. 1. M. ἐκορυσάμην. Conf. § 61. *Obs.* 2.

(*c*) In TERTIA Conjugatione.

1. Nonnulla in ζω (praesertim verba, quae *soni emittendi* notionem habent et plerumque *Poëtica*), etsi ζ, tertiae Conjugationis Characteristicam, prae se ferunt, pertinent ad secundam, prout ζ nata est ex γ, χ: et *Doricè* omnia Verba in ζω cum ξ conjugantur; ut αἰάζω *lugeo*, -ξω. Sic

ἀλαλάζω *clamo*	-ξομαι	ἰύζω *exclamo*	(-ξω)	πολεμίζω *bello*	-ξω
ἀλαπάζω *spolio*	-ξω	κοΐζω *grunnio*	-ξω	ῥέζω *facio*	-ξω
ἀτύζω *terreo*	-ξω	κράζω *clamo*	(-ξω)	ῥυστάζω *traho*	(-ξω)
αὐδάζω *loquor*	-ξω	κρώζω *crocito*	(-ξω)	σίζω *sibilo*	(-ξω)
βάζω *loquor*	-ξω	μερμηρίζω *cogito*	-ξω	στάζω *stillo*	-ξω
βρίζω *dormio*	-ξω	μύζω *musso*	(-ξω)	σταλάζω *stillo*	-ξω
γρύζω *grunnio*	-ξομαι	ὀδάζω *mordeo*	-ξω	στενάζω *gemo*	-ξω
δαΐζω *divido*	-ξω	οἰμώζω *gemo*	-ξομαι	στίζω *pungo*	-ξω
ἐγγυαλίζω *praebeo*	-ξω	ὀλολύζω *ululo*	-ξομαι	στυφελίζω *quatio*	-ξω
ἐλελίζω *clamo*	-ξω	ὀτοτύζω *ploro*	-ξομαι	σφύζω *palpito*	-ξω
ἐλελίζω *convolvo*	-ξω	πελεμίζω *moveo*	-ξω	φεύζω *lamentor*	-ξω.
ἐναρίζω *interficio*	-ξω				

2. Pauca etiam in ζω ad ambas Conjugationes pertinent, prout ζ modò ex δ, modò ex γ, χ, nata est: ut νυστάζω *dormito*, F. -σω et -ξω. Sic

ἁρπάζω *rapio*	F. -σω et -ξω (*Dor.*) A. 1. ἥρπασα et ἥρπαξα.
βαστάζω *porto*	F. -σω, A. 1. ἐβάστασα, sed A. 1. Pass. ἐβαστάχθην.
παίζω *ludo*	F. -ξομαι, A. 1. ἔπαισα et -ξα, P.-P. πέπαισμαι et -γμαι.
πιέζω *premo*	F. -σω, A. 1. ἐπίεσα, P.-P. πεπίεσμαι et -γμαι.
στηρίζω *firmo*	F. -σω, sed A. 1. ἐστήριξα, P.-P. ἐστήριγμαι.
τρίζω *strideo*	F. -σω, et -ξω | συρίζω *sibilo*, F. -ξω et -σω.

† Quaedam Verba Primitiva in ω, sicut Verba in μι, reduplicationem primae literae cum ι praefixam habent; quae tamen plerumque abjicitur in formatione Temporum; sic

βιβρώσκω	a *βρόω	διδράσκω	a *δράω	πιπράσκω	a *πράω
γίγνομαι	a *γένω	μιμνήσκω	a *μνάω	τιτράω	a *τράω
γιγνώσκω	a *γνόω	πιπίσκω	a *πίω	τιτρώσκω	a *τρόω,

quae omnia sine reduplicatione conjungantur. Contrà pauca sunt, quae eam retinent; ut διδάσκω, a *δάω, F. διδάξω; βιβάζω a *βάω, F. βιβάσω.

3. Tria in ζω conjugantur tanquam Verba in γγω, prout ζ nata est ex γγ; *κλάζω clamo*, -γξω, *πλάζω errare facio*, -γξω, *σαλπίζω tubâ cano*, -γξω.

4. Anomalum *σπένδω libo* ex Euphoniae lege (p. 135. § 3.) facit F. *σπείσω*; sic **χάδω* (*χανδάνω*) *hio*, F. *χείσομαι*, **πένθω* (*πάσχω*) *patior*, F. *πείσομαι*.

(*d*) In QUARTA Conjugatione.

Futurum antiquius erat in έσω; unde quatuor Verba *Poëtica*, elisâ ε, formant Futurum in σω pro ῶ; ut

κέλλω navem appello, Fut. *κέλσω*	*ὀρνύω*, **ὄρω excito*, *ὄρσω*
κύρω consequor, — *κύρσω*	*φύρω misceo*, *φύρσω*;

quibus addi potest **ἄρω apto*, Fut. *ἀρῶ*, *Ion.* *ἄρσω*.

(*e*) In QUINTA Conjugatione.

1. Quaedam Verba in άω, praesertim ferè omnia quae Vocalem vel ρ ante άω praeeuntem habent, conjugantur non per η, sed per α productam; ut *ἀνιάω molestiâ afficio*, -ᾱσω; *δράω facio*, *δρᾱσω*, *πορπάω fibulo* -ᾱσω. Sic

ἀγαλλιάω gestio -ᾱσομαι	*γηράω senesco* -ᾱσομαι	*αἰτιάομαι culpo* -ᾱσομαι
ἐάω sino -ᾱσω	**δράω aufugio* -ᾱσομαι	*ἀκροάομαι audio* -ᾱσομαι
θυμιάω suffio -ᾱσω	*περάω transeo* -ᾱσω	*ἀράομαι precor* -ᾱσομαι
κοπιάω laboro -ᾱσω	*φυράω misceo* -ᾱσω	*θεάομαι video* -ᾱσομαι
μειδιάω rideo -ᾱσω	*φωράω deprehendo* -ᾱσω	*ἰάομαι sano* -ᾱσομαι.

Adde *ὁράω video*, Perf. *ἑώρᾱκα*; *πάομαι*, P.P. *πεπᾱμαι* A. 1. M. *ἐπασάμην*; *θοινάω epulor*, -άσω et -ήσω; *ποινάω punio*, -άσω et -ήσω; *πεινάω esurio*, vulgò -ήσω, sed apud recentiores interdùm -ᾱσω.

Nonnulla etiam sunt, quae α brevem servant; ut *χαλάω laxo*, -ᾰσω. (Eadem interdùm *Doricè* conjugantur cum ξ, tanquam Verba in ζω; ut *γελάω rideo*, Fut. *γελάξω*, A. 1. *ἐγέλαξα*. Conf. suprà, c. 1.) Sic

**ἐλάω agito* -ᾰσω	*περάω transfero* -ᾰσω	*ἀγάομαι admiror* -ᾰσομαι
θλάω contundo -ᾰσω	**πετάω expando* -ᾰσω	**δάω divido* -ᾰσομαι
**κεράω misceo* -ᾰσω	**σκεδάω dissipo* -ᾰσω	*ἱλάομαι placo* -ᾰσομαι
κλάω frango -ᾰσω	*σπάω traho* -ᾰσω	**μάω prehendo* -ᾰσομαι
**κρεμάω suspendo* -ᾰσω	**φθάω praevenio* -ᾰσω	*ἐράω amo* *ἠράσθην*.

Contra *βοάω clamo* facit *βοήσομαι*, *χράω commodo* *χρήσω*, *χράομαι utor* *χρήσομαι*; *ἀλοάω trituro* facit *ἀλοήσω* et -ᾱσω. Denique **δυνάω*, *δύναμαι possum* facit A. 1. P. *ἐδυνήθην*, *ἠδυνήθην* (§ 53. *Obs.* 2.) et *ἐδυνάσθην*.

2. Duo in αίω (άω) tanquam a Verbis in αύω conjugantur: *καίω* (*Att.* *κᾱω*) *uro*, *καύσω*; *κλαίω* (*Att.* *κλᾱω*) *fleo*, *κλαύσομαι*; interdùm etiam *κλαιήσω*, *κλαήσω*.

3. Quaedam Verba in έω vocalem brevem in omnibus Temporibus retinent; ut *τελέω perficio*, *τελέσω*, *τετέλεκα*, *τετέλεσμαι*, *ἐτελέσθην*. Sic

ἀλέω molo -έσω	**ἕω induo* *ἕσω*	**στορέω sterno* -έσω
**ἀρέω placeo* -έσω	*ζέω ferveo* -έσω	*τρέω tremo* -έσω
ἀρκέω sufficio -έσω	*νεικέω rixor* -έσω	*αἰδέομαι verecundor* -έσομαι
**ἐδέω edo* -έσω	*ξέω rado* -έσω	*ἀκέομαι medeor* -έσομαι
ἐμέω vomo -οῦμαι	**ὀλέω perdo* -ῶ	**ἀχθέομαι oneror* -έσομαι

Quaedam etiam ambabus formis, per η et ε, hâc plerumque in *Atticâ*, illâ in *Ionicâ* dialecto, utuntur; ut *δέω ligo*, *δήσω*, *ἔδησα*, sed *δέδεκα*, *δέδεμαι*, *ἐδέθην* (Conf. § 61. *Obs.* 3. § 64. *Obs.* 2.). Sic

αἱρέω cupio	-ήσω,	ᾕρηκα,	ᾕρημαι,	sed ᾑρέθην
αἰνέω laudo	-ήσω, *Ion.*		ᾕνημαι	
	-έσω, *Att.*	ᾕνεκα,		ᾐνέθην
γαμέω uxorem duco	-ήσω, *Ion.*	γεγάμηκα,	γεγάμημαι,	ἐγαμήθην
	-έσω -ῶ, *Att.*			ἐγαμέθην
**κορέω satio*		κεκόρηκα,	κεκόρημαι	
	-έσω -ῶ, *Att.*		κεκόρεσμαι,	ἐκορέσθην
ποθέω desidero	-ήσω,	πεπόθηκα		
	-έσω et -έσομαι,		πεπόθεσμαι,	ἐποθέσθην
**σβέω extinguo*	-ήσομαι,	ἔσβηκα		
	-έσω,		ἔσβεσμαι	ἐσβέσθην
στερέω privo	-ήσω,	ἐστέρηκα,	ἐστέρημαι,	ἐστερήθην.
	-έσω,			

De verbo *καλέω voco*, *-έσω*, *Att.* *-ῶ*, *κέκληκα*, *κέκλημαι*, *ἐκλήθην*, vide § 84.

4. Dissyllaba quinque in *έω* conjugantur tanquam a Verbis in *εύω*; ut *θέω curro*, *θεύσομαι*; *νέω no*, *νεύσομαι*; *πλέω navigo*, *πλεύσομαι*; *πνέω spiro*, *πνεύσω*; *ῥέω fluo*, *ῥεύσομαι*.

Verbum *χέω fundo*, facit Fut. *χέω*, Perf. *κέχῠκα*. Conf. § 61. *Obs.* 4.

5. Verbum *φθίω*, *φθίνω pereo*, *perdo* (§ 91), in formandis Temporibus, vocalem *ι* apud *Homerum* producit, apud *Atticos* corripit:

φθῖω, *φθῖνω Hom.* F. *φθῖσω*, A. 1. *ἔφθῖσα* } P.-P. semper *ἔφθῐμαι*. Conf. § 81. *a.*
φθῐνω Att. *φθῐσω* *ἔφθῐσα* }

**τίω* (*τῖνω Hom.*, *τῐνω Att.*) *solvo*, *ι* in omnibus Temporibus ubique producit; sic *τῖσω*, *ἔτῖσα*; facit tamen in Perfecto Passivo *τέτισμαι* et *τέτῑμαι*.

6. Tria, ad Verba in *όω* pertinentia, retinent *ο*; viz. *ἀρόω aro*, *-όσω*; *ὀμόω*, *ὄμνυμι juro*, (*-όσομαι*) *-οῦμαι*; **ὀνόω*, *ὄνομαι vitupero*, *-όσομαι*.

7. Penultima Verborum in *ύω*, utcunque inconstans in Praesente, in formatione Temporum plerumque longa fit, ut *κωλῡ͂ω prohibeo*, *-ῡσω*, *κεκώλῡκα*. Excipiuntur tamen non pauca, quae in quibusdam Temporibus vocalem Praesentis vel brevem non producunt, ut *κῠω osculor* penultima brevi facit Aor. 1. *ἔκῠσα*, vel etiam longam corripiunt, ut *πτῡω exspuo*, penultimâ longâ facit Fut. *πτῠσω*. Sic

ἀφῠω haurio, Aor. 1. *ἤφῠσα*. | *τανῠω tendo*, Fut. *-ῠσω*.
ἑλκύω traho, *εἵλκῠσα*. | *μεθῠω* (§ 94 (*b*)) A. 1. *ἐμέθῠσα*.

δῡ͂ω subeo, *δῡσω*, *ἔδῡσα*, *δέδῡκα*, sed *δέδῠμαι*, *ἐδῠθην*.
θῡ͂ω sacrifico, *θῡσω*, *ἔθῡσα*, sed *τέθῠκα*, *τέθῠμαι*, *ἐτῠθην*.
λῡ͂ω solvo, *λῡσω*, *ἔλῡσα*, sed *λέλῠκα*, *λέλῠμαι*, *ἐλῠθην*.
εἰλῡ͂ω verso, *-ῡσω*, P.-P. *εἴλῡμαι*, sed A. 1. *εἴλῠσα* A. 1. P. *εἰλύσθην* et *ἐλύσθην* ab *ἐλῠω*.
μύω claudo, *μέμῡκα*, sed A. 1. *ἔμῠσα*.
ἐρῠω traho, *-ῠσω* et *-ῠω*. Vid. § 55. *Obs.* 2. P.-P. *εἴρῠμαι*.
ῥύομαι libero, A. 1. *Hom.* *ῥῠσάμην*, *Att.* *ἐρρῡσάμην*, A. 1. P. recent. *ἐρρύσθην*.

Observanda ad omnes Conjugationes pertinentia.

Obs. 1. Quinque verba Spiritum Asperum ex Euphoniae lege (p. 134. § 2.) modò sumunt, modò deponunt; ut ἔχω *habeo*, ἕξω; sic

θάπτω (*τάφω) *fodio*, θάψω, P. τέταφα, A. 2. P. ἐτάφην.
τρέφω (*θρέφω) *nutrio*, θρέψω, τέτροφα, τέθραμμαι. A. 2. P. ἐτράφην.
τρέχω (*θρέχω) *curro*, θρέξομαι, (saepius δραμοῦμαι).
τύφω (*θύφω) *fumigo*, θύψω, —— τέθυμμαι. A. 2. P. ἐτύφην.

Obs. 2. Multa sunt verba, quae diversas, sive vulgo, sive pro diversis Dialectis, formas habent, quarum plerumque altera ad hanc, altera ad aliam Conjugationem pertinet; ut ἀνύω et *Atticè* ἀνύτω *perficio*. Sic

αἰδέομαι et *Ep.* αἴδομαι *verecundor*
ἀντάω et ἄντομαι *occurro*
ἀντιάζω, ἀντιάω et *Ep.* -όω *occurro*
ἁρμόζω et *Att.* ἁρμόττω *apto*
ἀρτύω et ἀρτύνω *apto*
ἀρύω et *Att.* ἀρύτω *traho*
ἀφάω et ἀφάσσω *contrecto*
βλύω, βλύζω, et βλύττω *scaturio*
βράσσω, *Att.* -ττω, et βράζω *ferveo*
γίγνομαι et γείνομαι (*Ep.*) *nascor*
γλύφω et γλύπτω *sculpo*
δαμάζω et *Ep.* δαμάω *domo*
δείδω et *δίω (δείω) *timeo*
δέμω et δομέω *aedifico*
δρέπω et *Poët.* δρέπτω *decerpo*
ἕλκω et ἑλκύω *traho*
ἐσθίω, *Poët.* ἔσθω, et *ἔδω, -εω *edo*
ἔχω, *σχῶ, et ἴσχω *habeo, cohibeo*
ζεύγνυμι et ζευγνύω *jungo*
θρυλλίζω, θρυλλίσσω et *Att.* -ττω *frango*
ἰκμάζω et ἰκμαίνω *humecto*
κονίω et *Att.* κονίζω *pulvero*
κτείνω, *κτονέω, et κτίνυμι *occido*
κυλίω, κυλίνδω et -έω *volvo*
λαμβάνω (*λάβω) *Poët.* λάζομαι et -υμαι *capio*
λίσσομαι et λίτομαι *oro*
μεθύω et μεθύσκω *ebrius sum*
μίγνυμι (*μίγω), μιγνύω et μίσγω *misceo*
μένω et *Ep.* μίμνω *maneo*
νίζω et νίπτω *lavo*
ὄμνυμι et ὀμνύω *juro*
ὀνομάζω, et *Dor.* ὀνομαίνω *nomino*
ὀπτάζω *ὄπτω, ὀπταίνω, et -άνω, *video*
πελάω et πελάζω *propinquo*
πέσσω, -ττω, et πέπτω *coquo*
πίπτω (*πέτω) et πίτνω vel -έω *cado*
ῥήγνυμι (*ῥήγω) et *Ep.* ῥήσσω *frango*
ῥίπτω *jacio* et ῥιπτέω *jacto*
σβέννυμι et σβεννύω *extinguo*
σταλάω, σταλάζω, et σταλάσσω *stillo*
στενάζω et στενάχω *gemo*
στερέω (στέρομαι), et στερίσκω *privo*
στρέφω, et *Poët.* et *Ion.* στρωφάω *verto*
συρίζω, *Att.* συρίττω, *Dor.* συρίσδω *sibilo*
σφάζω et *Att.* σφάττω *jugulo*
σώζω et *Ep.* σώω *servo*
ταράσσω et *Att.* θράττω *turbo*
τίνω, τίω, et τίνυμι *solvo*
τρέμω et *Ep.* et *Ion.* τρομέω *tremo*
τρέφω et *Dor.* τράφω *nutrio*
τρέχω et *Ep.* τρωχάω *curro*
φέρω et *Ep.* et *Ion.* φορέω *fero*
φθάνω et *φθάω *praevenio*
φθίνω, et φθίω *pereo*
φοβέομαι et *Poët.* φέβομαι *timeo*
φρύγω et *Dor.* φρύσσω *torreo*
χόω et χώννυμι *aggero*
χρώζω, χρωννύω et -υμι *tingo.*

		Indicat.	Imperat.	Subjunct.	Optat.	Infin.	Particip.
Activa.	Praes.	τύπτω	τύπτε	τύπτω	τύπτοιμι	τύπτειν	τύπτων
	Imp.	ἔτυπτον					
	Fut.	τύψω	deest	deest	τύψοιμι	τύψειν	τύψων
	Aor. 1.	ἔτυψα	τύψον	τύψω	τύψαιμι	τύψαι	τύψας
	Perf.	τέτυφα	τέτυφε	τετύφω	τετύφοιμι	τετυφέναι	τετυφὼς
	Plup.	ἐτετύφειν					
	Aor. 2.	ἔτυπον	τύπε	τύπω	τύποιμι	τυπεῖν	τυπὼν
Media.	Praes.	τύπτομαι	τύπτου	τύπτωμαι	τυπτοίμην	τύπτεσθαι	τυπτόμενος
	Imp.	ἐτυπτόμην					
	Fut.	τύψομαι	deest	deest	τυψοίμην	τύψεσθαι	τυψόμενος
	Aor. 1.	ἐτυψάμην	τύψαι	τύψωμαι	τυψαίμην	τύψασθαι	τυψάμενος
	Perf.	*τέτυπα	τέτυπε	τετύπω	τετύποιμι	τετυπέναι	τετυπὼς
	Plup.	*ἐτετύπειν					
	Aor. 2.	ἐτυπόμην	τυποῦ	τύπωμαι	τυποίμην	τυπέσθαι	τυπόμενος
Passiva.	Perf.	τέτυμμαι	τέτυψο	τετυμμένος ὦ	τετυμμένος εἴην	τετύφθαι	τετυμμένος
	Plup.	ἐτετύμμην					
	P.p.F.	τετύψομαι	deest	deest	τετυψοίμην	τετύψεσθαι	τετυψόμενος
	Aor. 1.	ἐτύφθην	τύφθητι	τυφθῶ	τυφθείην	τυφθῆναι	τυφθεὶς
	Fut. 1.	τυφθήσομαι	deest	deest	τυφθησοίμην	τυφθήσεσθαι	τυφθησόμενος
	Aor. 2.	ἐτύπην	τύπηθι	τυπῶ	τυπείην	τυπῆναι	τυπεὶς
	Fut. 2.	τυπήσομαι	deest	deest	τυπησοίμην	τυπήσεσθαι	τυπησόμενος

		Indicat.	Imperat.	Subjunct.	Optat.	Infin.	Particip.
Activa.	Praes.	πλέκω	πλέκε	πλέκω	πλέκοιμι	πλέκειν	πλέκων
	Imp.	ἔπλεκον					
	Fut.	πλέξω	deest	deest	πλέξοιμι	πλέξειν	πλέξων
	Aor. 1.	ἔπλεξα	πλέξον	πλέξω	πλέξαιμι	πλέξαι	πλέξας
	Perf.	πέπλεχα	πέπλεχε	πεπλέχω	πεπλέχοιμι	πεπλεχέναι	πεπλεχὼς
	Plup.	ἐπεπλέχειν					
	Aor. 2.	*ἔπλακον	πλάκε	πλάκω	πλάκοιμι	πλακεῖν	πλακὼν
Media.	Praes.	πλέκομαι	πλέκου	πλέκωμαι	πλεκοίμην	πλέκεσθαι	πλεκόμενος
	Imp.	ἐπλεκόμην					
	Fut.	πλέξομαι	deest	deest	πλεξοίμην	πλέξεσθαι	πλεξόμενος
	Aor. 1.	ἐπλεξάμην	πλέξαι	πλέξωμαι	πλεξαίμην	πλέξασθαι	πλεξάμενος
	Perf.	*πέπλακα	πέπλακε	πεπλάκω	πεπλάκοιμι	πεπλακέναι	πεπλακὼς
	Plup.	*ἐπεπλάκειν					
	Aor. 2.	*ἐπλακόμην	πλακοῦ	πλάκωμαι	πλακοίμην	πλακέσθαι	πλακόμενος
Passiva.	Perf.	πέπλεγμαι	πέπλεξο	πεπλεγμένος ὦ	πεπλεγμένος εἴην	πεπλέχθαι	πεπλεγμένος
	Plup.	ἐπεπλέγμην					
	P. p. F.	πεπλέξομαι	deest	deest	πεπλεξοίμην	πεπλέξεσθαι	πεπλεξόμενος
	Aor. 1.	ἐπλέχθην	πλέχθητι	πλεχθῶ	πλεχθείην	πλεχθῆναι	πλεχθεὶς
	Fut. 1.	πλεχθήσομαι	deest	deest	πλεχθησοίμην	πλεχθήσεσθαι	πλεχθησόμενος
	Aor. 2.	ἐπλάκην	πλάκηθι	πλακῶ	πλακείην	πλακῆναι	πλακεὶς
	Fut. 2.	πλακήσομαι	deest	deest	πλακησοίμην	πλακήσεσθαι	πλακησόμενος

		Indicat.	Imperat.	Subjunct.	Optat.	Infin.	Particip.
Activa.	Praes.	πείθω	πεῖθε	πείθω	πείθοιμι	πείθειν	πείθων
	Imp.	ἔπειθον					
	Fut.	πείσω	deest	deest	πείσοιμι	πείσειν	πείσων
	Aor.1.	ἔπεισα	πεῖσον	πείσω	πείσαιμι	πεῖσαι	πείσας
	Perf.	πέπεικα	πέπεικε	πεπείκω	πεπείκοιμι	πεπεικέναι	πεπεικὼς
	Plup.	ἐπεπείκειν					
	Aor.2.	ἔπιθον	πίθε	πίθω	πίθοιμι	πιθεῖν	πιθὼν
Media.	Praes.	πείθομαι	πείθου	πείθωμαι	πειθοίμην	πείθεσθαι	πειθόμενος
	Imp.	ἐπειθόμην					
	Fut.	πείσομαι	deest	deest	πεισοίμην	πείσεσθαι	πεισόμενος
	Aor.1.	ἐπεισάμην	πεῖσαι	πείσωμαι	πεισαίμην	πείσασθαι	πεισάμενος
	Perf.	πέποιθα	πέποιθε	πεποίθω	πεποίθοιμι	πεποιθέναι	πεποιθὼς
	Plup.	ἐπεποίθειν					
	Aor.2.	ἐπιθόμην	πιθοῦ	πίθωμαι	πιθοίμην	πιθέσθαι	πιθόμενος
Passiva.	Perf.	πέπεισμαι	πέπεισο	πεπεισμένος ὦ	πεπεισμένος εἴην	πεπεῖσθαι	πεπεισμένος
	Plup.	ἐπεπείσμην					
	P.p.F.	πεπείσομαι	deest	deest	πεπεισοίμην	πεπείσεσθαι	πεπεισόμενος
	Aor.1.	ἐπείσθην	πείσθητι	πεισθῶ	πεισθείην	πεισθῆναι	πεισθεὶς
	Fut.1.	πεισθήσομαι	deest	deest	πεισθησοίμην	πεισθήσεσθαι	πεισθησόμενος
	Aor.2.	ἐπίθην	πίθητι	πιθῶ	πιθείην	πιθῆναι	πιθεὶς
	Fut.2.	πιθήσομαι	deest	deest	πιθησοίμην	πιθήσεσθαι	πιθησόμενος

		Indicat.	Imperat.	Subjunct.	Optat.	Infin.	Particip.
Activa.	Praes.	σπείρω	σπεῖρε	σπείρω	σπείροιμι	σπείρειν	σπείρων
	Imp.	ἔσπειρον					
	Fut.	σπερῶ	deest	deest	σπεροῖμι	σπερεῖν	σπερῶν
	Aor. 1.	ἔσπειρα	σπεῖρον	σπείρω	σπείραιμι	σπεῖραι	σπείρας
	Perf.	*ἔσπαρκα	ἔσπαρκε	ἐσπάρκω	ἐσπάρκοιμι	ἐσπαρκέναι	ἐσπαρκὼς
	Plup.	ἐσπάρκειν					
	Aor. 2.	*ἔσπαρον	σπάρε	σπάρω	σπάροιμι	σπαρεῖν	σπαρὼν
Media.	Praes.	σπείρομαι	σπείρου	σπείρωμαι	σπειροίμην	σπείρεσθαι	σπειρόμενος
	Imp.	ἐσπειρόμην					
	Fut.	σπεροῦμαι	deest	deest	σπεροίμην	σπερεῖσθαι	σπερούμενος
	Aor. 1.	ἐσπειράμην	σπεῖραι	σπείρωμαι	σπειραίμην	σπείρασθαι	σπειράμενος
	Perf.	*ἔσπορα	ἔσπορε	ἐσπόρω	ἐσπόροιμι	ἐσπορέναι	ἐσπορὼς
	Plup.	*ἐσπόρειν					
	Aor. 2.	*ἐσπαρόμην	σπαροῦ	σπάρωμαι	σπαροίμην	σπαρέσθαι	σπαρόμενος
Passiva.	Perf.	ἔσπαρμαι	ἔσπαρσο	ἐσπαρμένος ὦ	ἐσπαρμένος εἴην	ἐσπάρθαι	ἐσπαρμένος
	Plup.	ἐσπάρμην					
	Aor. 1.	ἐσπάρθην	σπάρθητι	σπαρθῶ	σπαρθείην	σπαρθῆναι	σπαρθεὶς
	Fut. 1.	σπαρθήσομαι	deest	deest	σπαρθησοίμην	σπαρθήσεσθαι	σπαρθησόμενος
	Aor. 2.	ἐσπάρην	σπάρηθι	σπαρῶ	σπαρείην	σπαρῆναι	σπαρεὶς
	Fut. 2.	σπαρήσομαι	deest	deest	σπαρησοίμην	σπαρήσεσθαι	σπαρησόμενος

Verba Quartae Conjugationis carent Paulo-post-Futuro.

		Indicat.	Imperat.	Subjunct.	Optat.	Infin.	Particip.
Activa.	Praes.	παύω	παῦε	παύω	παύοιμι	παύειν	παύων
	Imp.	ἔπαυον					
	Fut.	παύσω	deest	deest	παύσοιμι	παύσειν	παύσων
	Aor. 1.	ἔπαυσα	παῦσον	παύσω	παύσαιμι	παῦσαι	παύσας
	Perf.	*πέπαυκα	πέπαυκε	πεπαύκω	πεπαύκοιμι	πεπαυκέναι	πεπαυκὼς
	Plup.	*ἐπεπαύκειν					
Media.	Praes.	παύομαι	παύου	παύωμαι	παυοίμην	παύεσθαι	παυόμενος
	Imp.	ἐπαυόμην					
	Fut.	παύσομαι	deest	deest	παυσοίμην	παύσεσθαι	παυσόμενος
	Aor. 1.	ἐπαυσάμην	παῦσαι	παύσωμαι	παυσαίμην	παύσασθαι	παυσάμενος
Passiva.	Perf.	πέπαυμαι	πέπαυσο	πεπαυμένος ὦ	πεπαυμένος εἴην	πεπαῦσθαι	πεπαυμένος
	Plup.	ἐπεπαύμην					
	P.p.F.	πεπαύσομαι	deest	deest	πεπαυσοίμην	πεπαύσεσθαι	πεπαυσόμενος
	Aor. 1.	†ἐπαύθην	παύθητι	παυθῶ	παυθείην	παυθῆναι	παυθεὶς
	Fut. 1.	παυθήσομαι	deest	deest	παυθησοίμην	παυθήσεσθαι	παυθησόμενος

Verba Quintae Conjugationis carent omnibus Temporibus secundis, necnon Perfecto et Plu-perfecto Medio; praeter ἀκούω *audio*, quod facit Perfectum Medium ἀκήκοα. Vid. § 68. *Obs.* 3.

† et ἐπαύσθην. Vid. § 64. *Obs.* 1.

		Indicat.	Imperat.	Subjunct.	Optat.	Infin.	Particip.
Activa.	Praes.	-ω	-ε	-ω	-οιμι	-ειν	-ων
	Imp.	-ον					
	Fut.	-σω, -ῶ	deest	deest	-σοιμι, -οῖμι	-σειν, -εῖν	-σων, -ῶν
	Aor. 1.	-α	-ον	-ω	-αιμι	-αι	-ας
	Perf.	-α	-ε	-ω	-οιμι	-έναι	-ὼς
	Plup.	-ειν					
	Aor. 2.	-ον	-ε	-ω	-οιμι	-εῖν	-ὼν
Media.	Praes.	-ομαι	-ου	-ωμαι	-οίμην	-εσθαι	-όμενος
	Imp.	-όμην					
	Fut.	-σομαι -οῦμαι	deest	deest	-οίμην	-σεσθαι, -εῖσθαι	-σόμενος, -ούμενος
	Aor. 1.	-άμην	-αι	-ωμαι	-αίμην	-ασθαι	-άμενος
	Perf.	-α	-ε	-ω	-οιμι	-έναι	-ὼς
	Plup.	-ειν					
	Aor. 2.	-όμην	-οῦ	-ωμαι	-οίμην	-έσθαι	-όμενος
Passiva.	Perf.	-μαι	-σο	-μένος ὦ	-μένος εἴην	-θαι	-μένος
	Plup.	-μην					
	P.p.F.	-σομαι	deest	deest	-σοίμην	-σεσθαι	-σόμενος
	Aor. 1.	-θην		-θῶ	-θείην	-θῆναι	-θεὶς
	Fut. 1.	-θήσομαι	deest	deest	-θησοίμην	-θήσεσθαι	-θησόμενος
	Aor. 2.	-ην	-ηθι, or -ητι	-ῶ	-είην	-ῆναι	-εὶς
	Fut. 2.	-ήσομαι	deest	deest	-ησοίμην	-ήσεσθαι	-ησόμενος

TEMPORUM FORMATIO.

Conspectus Temporum Formationis.

I. *Formata a Praesente.*

(*a.*) *Praesens Medium et Passivum.*
(*b.*) *Praeter.-Imperfectum Act. Med. et Pass.*
(*c.*) *Futurum Activum.*

II. *Formata a Futuro Activo.*

(*a.*) *Futurum Medium.*
(*b.*) *Praeter.-Aoristum* 1. *Activum; unde*
(*c.*) *Praeter.-Aoristum* 1. *Medium.*
(*d.*) *Praeter.-Perfectum Activum.*

III. *Formata a P. Perfecto Activo.*

(*a.*) *Praeter.-Pluperfectum Activum.*
(*b.*) *Praeter.-Perfectum Passivum.*

IV. *Formata a P. Perfecto Passivo.*

(*a.*) *Praeter.-Pluperfectum Passivum.*
(*b.*) *Paulo-post-Futurum.*
(*c.*) *Praeter.-Aoristum* 1. *Passivum.*

V. *Formatum ab Aoristo* 1. *Passivo.*

Futurum 1. *Passivum.*

VI. *Formata ab*† *antiquiore forma Praesentis.*

(*a.*) *Praeter.-Aoristum* 2. *Act. Med. et Pass.; unde*
(*b.*) *Futurum* 2. *Passivum.*
(*c.*) *Praeter.-Perfectum Medium; unde*
(*d.*) *Praeter.-Pluperfectum Medium.*

---

† Tirones illud intelligant, minimè esse credendum formas antiquiores, quas Radices appellamus, omnes in ipsâ linguâ unquam exstitisse; sed potiùs a Grammaticis recentioribus plerasque fictas esse, ut tota haec doctrina, secundum Analogiae leges, faciliùs animo et distinctiùs *comprehendatur*.

PRAESENS MEDIUM ET PASSIVUM.

Praesens Medium et Passivum formatur a Praesente Activo mutando ω in *ομαι*, ut *τύπτω, τύπτομαι.*

PRAET. IMPERFECTUM ACT. MED. ET PASS.

Imperfectum Activum formatur a Praesente, mutando ω in *ον*, et praeponendo Augmentum, ut *τύπτω, ἔτυπτον.*

Imperfectum Medium et Passivum formatur a Praesente suo, mutando *ομαι* in *όμην* et praeponendo Augmentum, ut *τύπτομαι, ἐτυπτόμην.*

§ 53. De Augmento.

Augmentum praefigitur omnibus Temporibus Historicis Modi Indicativi; in reliquis Modis abjicitur.

Obs. Unum **ἔπω dico*, ut Grammatici volunt, etiam per omnes Modos in Aoristis servat Augmentum (Conf. infr. *b. Obs.* 2); ut Aor. 2 *εἶπον, εἰπὲ, εἴπω, εἴποιμι, εἰπεῖν, εἰπὼν*: quae tamen, ne contra Analogiam peccent, a radice **εἴπω* fortasse meliùs derivantur. Item ex **ἄγω frango* reperiuntur A. 1. Part. *ἐάξας*, A. 2. P. Subj. *ἐαγῶ*, et Part. *ἐαγεὶς*. Conf. infr. *b. Obs.* 7.

Augmentum est duplex, Syllabicum et Temporale.

(*a.*) Syllabicum Augmentum *syllabâ auget* verbum, quod a consonante incipiat, praefixâ *ἐ*; ut *τύπτω, ἔτυπτον.*

Si verbum incipiat a *ρ*, ferè geminatur *ρ* post Augmentum, ut *ῥίπτω jacio*, *ἔρριπτον.*

Obs. 1. Geminantur etiam ceterae semivocales apud *Epicos Poëtas*, post Augmentum (Conf. p. 139.); ut *λαμβάνω capio* A. 2. *ἔλλαβον*, *μείρω divido*, A. 2. *ἔμμορον*, *νέω no*, Imperf. *ἔννεον*, et, quod *Attici* quoque usurpant, *σεύω agito*, *ἔσσευον*. Conf. § 61. *Obs.* 4. 6.

Obs. 2. Haec tria, *βούλομαι volo*, *δύναμαι possum*, *μέλλω futurus sum*, nonnunquam pro Syllabico Augmento praefigunt *ἡ*, praesertim apud Atticos; sic Imperf. *ἐβουλόμην* et *ἠβουλόμην*; *ἐδυνάμην* et *ἠδυνάμην*; *ἔμελλον* et rariùs *ἤμελλον*, sed ferè semper *ἐμέλλησα.*

(*b.*) Temporale Augmentum *tempore*, hoc est, quantitate, verbum *auget*, quod a vocali brevi incipiat; scilicet mutando

ᾰ brevem in *η*, ut *ἀκούω audio* *ἤκουον*

ε in *η*, ut *ἐγείρω excito* *ἤγειρον*

ο in *ω*, ut *ὀρύσσω fodio* *ὤρυσσον*

ῐ brevem in ῑ longam, ut ἱκετεύω *supplico* ῑκέτευον
ῠ brevem in ῡ longam, ut ὑφαίνω *texo* ῡφαινον.

In diphthongis augendis prior Vocalis Augmentum capit; posterior, si sit ι, subscribi solet.

Auctae diphthongi sunt tres, αι, αυ, οι.

sic αι mutatur in ῃ, ut αἴρω *tollo* ᾖρον
αυ ——— in ηυ, ut αὐξάνω *augeo* ηὔξανον
οι ——— in ῳ, ut οἰκίζω *aedifico* ᾤκιζον.

Tres diphthongi, ει, ευ, ου, ferè non capiunt Augmentum; ut εἴκω *cedo*, εἶκον; εὐθύνω *dirigo*, εὔθυνον; οὐτάζω *vulnero*, οὔταζον.

Verbum, quod incipit a *vocali longâ*, nullius Augmenti capax est, ut ἠχέω *sono*, ἤχεον; ὠθίζω *impello*, ὤθιζον; ῑθύνω *dirigo*, ῑθυνον; ῡλίζω *defaeco*, ῡλιζον.

Obs. 1. Pauca verba, incipientia ab ᾰ brevi, sequente alterâ vocali, augentur non mutando ᾰ in η, sed eandem producendo, ut ἄω *spiro*, Imperf. ᾱον. Sic ἀΐω (*Poët.*) *audio* ᾱ̈ιον | ἀηθέσσω *insuetus sum* ᾱήθεσσον.

Obs. 2. Quaedam ab ε incipientia pro Augmento η assumunt ει diphthongum, ut ἕλκω *traho*, εἷλκον.

Sic ἐάω *sino*		εἴαον, -ων	*ἔπω *dico*	A. 2.	εἶπον
ἐθίζω *assuefacio*		εἴθιζον	ἕπομαι *sequor*		εἱπόμην
ἕω *colloco*	A. 1.	εἷσα	ἐργάζομαι *operor*		εἰργαζόμην
ἑλίσσω *volvo*		εἵλισσον	ἕρπω *serpo*		εἷρπον
ἑλκύω *traho*		εἵλκυον	ἑρπύζω *serpo*		εἵρπυζον
*ἕλω *capio*	A. 2.	εἷλον	ἑστιάω *convivor*		εἱστίαον, -ων
*ἕω *induo*	P. P.	εἷμαι	ἔχω *habeo*		εἶχον;

quibus accedant εἱστήκειν, non minùs repertum quàm ἑστήκειν, Plusq.-Perf. ab ἵστημι, et Anomalum εἴωθα *assuetus sum*, Perf. Med. ab *ἔθω inusitato, interpositâ ω.

Obs. 3. Unum ἑορτάζω *festum celebro* in secundâ syllabâ capit Augmentum, ut ἑώρταζον; nisi hujus aucta Tempora melius ad ὁρτάζω referuntur. Conf. infr. *Obs.* 7. Eundem modum in augendo Plusquam-Perfecto sequuntur etiam haec tria (Conf. infrà, *Obs.* 8.)

*εἴκω *similis sum*	Perf.	ἔοικα	Plusq.-Perf.	ἐῴκειν
*ἔλπω *sperare facio*		ἔολπα		ἐώλπειν
*ἔργω *operor*		ἔοργα		ἐώργειν.

Obs. 4. Unum, quod incipit ab αυ diphthongo, sequente vocali, non augetur; αὐαίνω *sicco*, αὔαινον. Et quaedam incipientia ab οι, scilicet

οἰνίζω vinum resipio, *οἰκουρέω domum custodio*, *οἰστρέω oestro agito*, necnon composita cum *οἴαξ gubernaculum*, et *οἰωνὸς avis*, rejicere solent Augmentum; *οἰνόομαι in vinum vertor*, nonnunquam capit Augmentum, saepiùs rejicit; unde Perf. Pass. *οἴνωμαι* et *ᾤνωμαι*.

Obs. 5. Unum ab ει diphthongo incipiens, *εἰκάζω assimilo*, interdùm augetur, mutatâ ει in ῃ, ut *ᾔκαζον*. Et incipientia ab ευ interdùm *Atticè* capiunt augmentum ηυ, ut *εὔχομαι precor*, *ηὐχόμην*.

Obs. 6. Verbum *ἀνᾱλόω consumo*, praeterquam apud *Atticos*, ᾱ, longam vocalem, interdùm mutat in η, ut Aor. 1. *ἀνήλωσα*. Conf. § 54. *Obs.* 2.

Obs. 7. Nonnulla verba etiam a Vocali vel Diphthongo incipientia Augmentum sumunt Syllabicum cum Spiritu Praesentis, praesertim si vocalis inceptiva Augmenti Temporalis non capax sit; ut **ἄγω*, *ἄγνυμι frango*, A. 1. *ἔαξα* contr. *ἦξα*, A. 2. P. *ἐάγην*, P. M. *ἔαγα*.

Sic **ἁλόω*, *ἁλίσκομαι capior*, A. 2. *ἑάλων* contr. *ἥλων* (sed *ἁλῶ*, *ἁλοίην*, *ἁλῶναι*, *ἁλοὺς*), P. *ἑάλωκα* contr. *ἥλωκα*.
**ἅδω*, *ἁνδάνω placeo*, A. 2. *ἕαδον*, P. *ἕαδα*, Imp. *ἑάνδανον*.
οὐρέω mingo, Imp. *ἐούρουν*, P. *ἐούρηκα*.
**ὤθω*, *ὠθέω pello*, Imp. *ἐώθουν*, A. 1. *ἔωσα*, P. *ἔωκα*, P.P. *ἔωσμαι*.
ὠνέομαι emo, Imp. *ἐωνούμην*, A. 1. *ἐωνησάμην*, P. *ἐώνημαι*.
quibus adde haec Anomala (Conf. suprà, *Obs.* 3.)
**ἔθω assuesco*, P.M. *εἴωθα* (*Obs.* 2. 3.). *ἔλπομαι spero*, P.M. *ἔολπα*.
**εἴκω similis sum*, *ἔοικα*, *Ion.* *οἶκα*. **ἔργω facio*, *ἔοργα*.
Conf. *οἶδα*, quasi pro *ἔοιδα novi*, ab **εἴδω*.

Obs. 8. Duo verba duplex Augmentum, et Syllabicum et Temporale capiunt; viz.

ὁράω video, Imp. *ἑώρων*, P. *ἑώρᾱκα Atticè ἑόρᾱκα*, P.P. *ἑώρᾱμαι*.
ἀνοίγω aperio, Imp. *ἀνέῳγον*, A. 1. *ἀνέῳξα*, (*Ion.* *ἀνῷξα*, et recentiores *ἤνοιξα*), P. *ἀνέῳχα*, P.M. *ἀνέῳγα*, P.P. *ἀνέῳγμαι*: quibus addi potest *ἐῳνοχόουν* Imp. ab *οἰνοχοέω vinum fundo*, et *ἑήνδανον*, non minùs quàm *ἥνδανον*, repertum apud *Homerum*, ab *ἁνδάνω*. Conf. *Obs.* 7.

Obs. 9. *Poëtae* saepissimè, exceptis *Atticis*, utrumque Augmentum abjiciebant; et apud *Ionas* etiam Prosae orationis scriptores abjiciebant Temporale passim, rariùs Syllabicum. Contrà in *Attico* sermone, sive poëtico sive pedestri, Augmentum aut omninò nunquam, aut perrarò certè abjectum est, praeterquam in Temporibus Plusquam-Perfectis et in Imperfecto verbi *χρὴ oportet*, quae Syllabico Augmento saepe carent; ut *τετύφειν* pro *ἐτετύφειν*; *χρῆν* pro *ἐχρῆν*. Adde Aoristum *ἑζόμην consedi*, quod nullum capit Augmentum.

Obs. 10. *Iones* et *Dores* interdùm pro *initiali* Augmento utuntur *finali* σκον in Imperfecto et Aoristis, scilicet secundae personae Singulari addendo κον; ut *ἔτυπτες*, *τύπτεσκον*, *ἔτυψας*, *τύψασκον*. Ceterum σκον fit σκόμην *in Mediâ et Passivâ voce*; ut *τύπτεσκον*, *-όμην*, *τύψασκον*, *-όμην*.

§ 54. De Augmentis Compositorum.

Verba a Compositis derivata plerumque sumunt Augmentum in initio, ut μυθολογέω *fabulam narro*, ἐμυθολόγουν; οἰκοδομέω *domum aedifico*, ᾠκοδόμουν.

At cum Praepositione composita Augmentum ferè habent in medio, ut προσβάλλω *adjicio*, προσέβαλλον.

Obs. 1. Omnes praepositiones, quae in vocalem exeunt, sic positae, elisionem patiuntur, ut καταβάλλω, κατέβαλλον; praeter περὶ, quod apud *Pindarum* quidem interdùm, et in *Aeolicâ* dialecto, sed nunquam apud *Atticos* vocalem amittit; ut περιβάλλω, περιέβαλλον; ἀμφὶ, quod in quibusdam vocibus non eliditur, ut ἀμφιέννυμι, ἠμφίεσα; et πρὸ, quod aliàs immutatum manet, aliàs Crasin facit cum ε (προὐ); ut προάγω, προῆγον; προβάλλω, προὔβαλλον. Ceterum εν et συν finalem literam, quam in compositione, Euphoniae causâ, vel mutaverant vel amiserant, ante ε recipiunt, ut ἐμβάλλω, ἐνέβαλλον; συλλέγω, συνέλεγον; συσπάω, συνέσπαον, -ων.

Obs. 2. Nonnulla sunt verba etiam cum praepositione composita, quae Augmentum ferè sumunt in initio; praesertim quorum Simplicia vel nusquam vel rarissimè obvia sunt; ut καθεύδω *dormio*, ἐκάθευδον; et interdùm καθηῦδον.

Sic ἀμφιγνοέω *ambigo*,	ἠμφιγνόουν	ἀφίημι *dimitto*,	ἠφίουν
ἀμφιέννυμι *vestio*,	ἠμφίεσα	καθίζω *sedere facio*,	ἐκάθιζον
ἀμφισβητέω *disputo*,	ἠμφισβήτουν	καθέζομαι *sedeo*,	ἐκαθεζόμην
ἀνοίγω, *aperio*,	ἤνοιξα (§ 53. 8.)	κάθημαι *sedeo*,	ἐκαθήμην;

leguntur etiam καθῖζον, καθεζόμην, καθήμην, sine Augmento. Conf. § 53. *Obs.* 9. Sic ἀνᾱλόω, praeterquam apud *Atticos*, facit Aor. 1. ἠνάλωσα et ἀνήλωσα, Perf. ἠνάλωκα et ἀνήλωκα. Conf. *ibid. Obs.* 6.

Obs. 3. Quaedam interdùm et in principio et in medio augentur; ut ἀμπέχω *circumdo*, Imp. Med. ἠμπειχόμην, A. 2. ἠμπεσχόμην.

Sic ἀμφιγνοέω *ambigo*, Imp. ἠμφεγνόουν (et ἠμφιγνόουν, *ut suprà.*)
ἀμφισβητέω *disputo*, Imp. ἠμφεσβήτουν (et ἠμφισβήτουν *ut suprà.*)
ἀνέχω *sustineo*, Imp. Med. ἠνειχόμην A. 2. ἠνεσχόμην.
ἀνορθόω *surrigo*, Imp. ἠνώρθουν, Perf. ἠνώρθωκα, A. 1. ἠνώρθωσα.
ἀντιβολέω *occurro*, A. 1. ἠντεβόλησα.
ἐνοχλέω *turbo*, Imp. ἠνώχλουν, Perf. ἠνώχληκα, A. 1. ἠνώχλησα.
παροινέω *vinolentiâ pecco*, Imp. ἐπαρῴνουν, Perf. πεπαρῴνηκα.

His similia videntur duo Anomala a nominibus formata; viz.
διαιτάω (a δίαιτα) *arbitror*, A. 1. ἐδιῄτησα, et ἐδιαίτησα, vel διῄτησα.
διακονέω (a διάκονος) *ministro*, Imp. ἐδιηκόνουν et διηκόνουν.

Obs. 4. Composita cum δυς et εὖ, quae a Consonante incipiunt, sequuntur regulam, ut δυστυχέω *infelix sum*, ἐδυστύχουν; εὐδοκιμέω *celebris sum*, ηὐδοκίμουν: quae autem incipiant a vocali, excipiuntur, ut δυσαρεστέω *morosus sum*, δυσηρέστουν; εὐεργετέω *benefacio*, εὐηργέτουν.

§ 55. Futurum Activum.

Futurum Activum formatur a Praesente, mutando ultimam syllabam in Conjugatione

Primâ,	in ψω,	ut *τύπτω*,	*τύψω*
Secundâ,	in ξω,	ut *πλέκω*,	*πλέξω*
Tertiâ,	in σω,	ut *πείθω*,	*πείσω*
Quartâ,	in ῶ,	ut *σπείρω*,	*σπερῶ*, penult. correptâ.
Quintâ,	in σω,	ut *τῑ̆ω*,	*τῑσω*, penult. productâ.

Verba tertiae Conjugationis in *αζω*, *ιζω*, *οζω*, *υζω*, penultimam Futuri corripiunt, ut *φράζω dico*, *φρᾰσω*.

In quartâ Conjugatione penultima Futuri corripitur,

(*a.*) vel elidendo secundam Consonantem, ut *τέμνω*, *scindo*, *τεμῶ*; (*b.*) vel secundam Vocalem diphthongi, ut *φαίνω ostendo*, *φανῶ*; (*c.*) vel corripiendo vocalem ancipitem, ut *κρῑνω judico*, *κρῐνῶ*.

In quintâ Conjugatione penultima Futuri ferè producitur; ita ut vocales Characteristicae *α*, *ε*, *ο*, mutentur in cognatas longas *η*, *ω*; ut *τιμάω*, *-ήσω*; *φιλέω*, *-ήσω*; *χρυσόω*, *-ώσω*.

Obs. 1. Omnium Futurorum Characteristica olim erat litera *s*, quod in plerisque etiamnum constat; sic *τύπτω* (**τύπω*), *τύπ-σω*; *πλέκω πλέκ-σω*; *πείθω*, *πεί-σω* (vid. p. 135. § 3.); *σπείρω* (**σπέρω*), *σπερέσω*, *-έω*, *-ῶ*. Conf. *Obs.* 2.

Obs. 2. Ex quibusdam Futuris hyperdissyllabis tertiae et quintae Conjugationis in *ᾰσω*, *έσω*, *όσω*, quae penultimam et antepenultimam brevem habeant, *Iones* tollunt σ, et deinde *Attici* contrahunt in ῶ circumflexum; ut *σκεδάζω dissipo*, *-ᾰσω*, Ion. *-άω*, Att. *-ῶ*, *τελέω perficio*, *-έσω*, *Ion.-έω*, Att.*-ῶ*.

Obs. 3. Ex Futuris hyperdissyllabis tertiae Conjugationis in *ῐσω*, Attici tollunt σ, et circumflectunt ῶ; ut *κομίζω fero*, *-ίσω*, Att. *-ιῶ*. Eodem modo ex Futuris verborum in *ύω Poëtae* interdùm omittunt σ, ut *ἐρύω*, Fut. pro *-ῠσω*, ab *ἐρύω traho*; *τανύω*, pro *-ῠσω* a *τανύω extendo*.

Obs. 4. Quaedam sunt Futura Anomala et Activae et Mediae Vocis, quae speciem Praesentis habent; ut *χέω fundam* a *χέω*, *φάγομαι edam*. Sic

δήω invenium vox *Epica*	*βέομαι vivam* vox *Epica*	*νέομαι*, *νεῦμαι ibo* vox *Poët.*
κείω jacebo vox *Epica*	*ἔδομαι edam* (*ἐσθίω*)	*πίομαι bibam* (*πίνω*).

Obs. 5. *Dores* circumflectunt omnia Futura Vocis Activae, ut *τυψῶ*, *-εῖς*, *-εῖ*, *κ.τ.λ.*

Obs. 6. Verbum *κατάγνυμι*, vel *-ύω perfringo*, pro *κατάξω*, interdùm facit Futurum *κατεάξω*, ne cum Futuro verbi *κατάγω deduco* confundatur.

§ 56. Futurum Medium.

Futurum Medium formatur a Futuro Activo, mutando ω in *ομαι*, ut *τύψω, τύψομαι*; sed ῶ circumflexum in *οῦμαι*, ut *σπερῶ, σπεροῦμαι.*

Obs. 1. *Doribus* Futurum Medium semper erat in *οῦμαι*: quo saepe utebantur etiam reliqui in quibusdam verbis, etsi in Activâ voce non circumflexis; ut *φεύγω fugio*, *φευξοῦμαι* et *-ομαι.* Sic

κλαίω fleo,	*κλαυσοῦμαι* et *-ομαι*	*πνέω flo,*	*πνευσοῦμαι* et *-ομαι*
νέω no,	*νευσοῦμαι* et *-ομαι*	*παίζω ludo,*	*παιξοῦμαι* et *-ομαι*
πλέω navigo	*πλευσοῦμαι* et *-ομαι*		

quibus adde **πέτω, πίπτω cado*, Fut. *πεσοῦμαι*; **πεύθομαι, πυνθάνομαι audio*, Fut. *πεύσομαι* et nonnunquam *πευσοῦμαι.*

Obs. 2. Duo Verba etiam Mutam Characteristicam habentia, formant Futurum in *οῦμαι*; viz. *μάχομαι pugno*, Fut. *μαχοῦμαι* (*Ion. μαχέσομαι*). **ἕδω, ἕζομαι sedeo*, Fut. **ἑδοῦμαι*, ut in composito *καθεδοῦμαι.*

Obs. 3. De Futuris Anomalis *βέομαι, ἔδομαι, κ.τ.λ.* Vide § 55. *Obs.* 4.

Obs. 4. Multa sunt verba quae Futuro Activo, apud *Atticos* certè, carent, et Futurum Medium ejus loco adsciscunt; praesertim ferè omnia in *ζω*, quae *soni emittendi* notionem habent; Conf. § 47. (*c.*) 1. ut *ἀκούω audio*, Fut. *ἀκούσομαι*, nusquam (nisi apud recentissimos scriptores) *ἀκούσω.*

Sic *ᾄδω cano*	*ᾄσομαι*	**λήχω sortior*	*λήξομαι*
**ἁλόω capio*	*ἁλώσομαι*	**μάθω disco*	*μαθήσομαι*
ἁμαρτάνω erro	*ἁμαρτήσομαι*	**μόλω venio*	*μολοῦμαι*
ἀπαντάω occurro	*ἀπαντήσομαι*	*νέω no*	*νεύσομαι. Obs.* 1.
ἀπαλαύω fruor	*ἀπολαύσομαι*	*οἰμώζω ploro*	*οἰμώξομαι*
**βάω eo*	*βήσομαι*	*ὄμνυμι juro*	*ὀμοῦμαι*
βοάω clamo	*βοήσομαι*	*παίζω ludo*	*παίξομαι. Obs.* 1.
γελάω rideo	*γελάσομαι*	**πένθω patior*	*πείσομαι*
γηράω senesco	*γηράσομαι*	**πέτω cado*	*πεσοῦμαι*
γρύζω grunnio	*γρύξομαι*	**πίω bibo*	*πίομαι*
**γνόω novi*	*γνώσομαι*	*πλέω navigo*	*πλεύσομαι. Obs.* 1.
**δάρθω dormio*	*δαρθήσομαι*	*πνίγω suffoco*	*πνίξομαι*
**δάω divido*	*δάσομαι*	*ῥέω fluo*	*ῥεύσομαι*
**δήκω mordeo*	*δήξομαι*	*ῥοφάω sorbeo*	*ῥοφήσομαι*
**δράω aufugio*	*δράσομαι*	*σιγάω sileo*	*σιγήσομαι*
**δρέμω curro*	*δραμοῦμαι*	*σιωπάω sileo*	*σιωπήσομαι*
θαυμάζω admiror	*θαυμάσομαι*	*σκώπτω cavillor*	*σκώψομαι*
θέω curro	*θεύσομαι*	*τρέχω curro*	*θρέξομαι*
θνήσκω morior	*θανοῦμαι*	*τρώγω rodo*	*τρώξομαι*
**θόρω salio*	*θοροῦμαι*	*φεύγω fugio*	*φεύξομαι. Obs.* 1.
**κάμω laboro*	*καμοῦμαι*	**φθάω praevenio*	*φθήσομαι*
κλαίω fleo	*κλαύσομαι*	*χωρέω eo*	*χωρήσομαι* rar. *σω.*
**λήβω capio*	*λήψομαι*	in compositis	*χωρήσω,* et *-ομαι.*

Alia sunt, quae utramque Futuri formam vi Activâ promiscuè usurpant; ut *ἁρπάζω rapio*, *-άσω* et *-άσομαι.*

Sic *βαδίζω ingredior -ίσω* et *-ιοῦμαι* | *διώκω persequor* -ξω et -ξομαι

ἐπαινέω laudo	-έσω et -έσομαι	*πνέω flo*	-εύσω et -εύσομαι
ἑστήκω sto	-ξω et -ξομαι	*ποθέω desidero*	-έσω et -έσομαι
ζάω vivo	ζήσω et ζήσομαι	*παραινέω hortor*	-έσω et -έσομαι
**θίγω tango*	-ξω et -ξομαι	*συρίζω sibilo*	-ξω et -ξομαι
κολάζω punio	-άσω et -άσομαι	*τεθνήκω morior*	-ξω et -ξομαι
κωκύω ejulo	-ύσω et -ύσομαι	**τέκω pario*	-ξω et -ξομαι
ναυστολέω navigo	-ήσω et -ήσομαι	*φροντίζω cogito*	-ιῶ et -ιοῦμαι.

§ 57. Praet.-Aoristum I. Act. et Med.

Aoristum Primum Activum formatur a Futuro, mutando ω in α, et praeponendo Augmentum; ut τύψω, ἔτυψα.

Aoristum Primum Medium formatur ab Aoristo Primo Activo, addendo μην; ut ἔτυψα, ἐτυψάμην.

In quartâ Conjugatione penultima Futuri brevis in Aoristo Primo producitur, mutando Futuri

ᾰ impuram	in η, ut	φαίνω *ostendo*,	φᾰνῶ,	ἔφηνα
α puram	in ᾱ	πιαίνω *pinguefacio*,	πιᾰνῶ,	ἐπίᾱνα
post ρ	in ᾱ	περαίνω *finio*,	περᾰνῶ,	ἐπέρᾱνα
ε	in ει, ut	στέλλω *mitto*,	στελῶ,	ἔστειλα
ῐ	in ῑ, ut	κρῑνω *judico*,	κρῐνῶ,	ἔκρῑνα
ῠ	in ῡ, ut	ἀμῡνω, *arceo*,	ἀμῠνῶ,	ἤμῡνα.

Eadem mutatio per omnes modos servatur; ut φῆνον, φήνω, φήναιμι, κ.τ.λ. Sed αἴρω *tollo*, ἦρα, ἆρον, ʼᾱρω, κ.τ.λ.

Obs. 1. Verba in *αίνω* in penultimâ Aoristi Primi parum sibi constant, et non rarò quae η, ex regulâ, habitura essent, assumunt ᾰ longam, imprimis apud *recentiores*, ut κερδαίνω *lucror*, κερδανῶ, ἐκέρδᾱνα.

Sic ἰσχναίνω *attenuo*	ἴσχνᾱνα	ὀργαίνω *irrito*	ὤργᾱνα
λευκαίνω *dealbo*	ἐλεύκᾱνα	πεπαίνω *maturo*	ἐπέπᾱνα
καθαίρω *purgo*	ἐκάθηρα et -ᾱρα	σημαίνω *significo*	ἐσήμηνα et -ᾱνα
κοιλαίνω *cavo*	ἐκοίληνα et -ᾱνα	ὑφαίνω *texo*	ὕφηνα et -ᾱνα
σαίνω *quatio*	ἔσηνα et -ᾱνα	φλεγμαίνω *ardeo*	ἐφλέγμηνα et -ᾱνα

Contra quae ᾰ longam debebant, interdùm sumunt η, ut κραίνω *efficio*, ἔκρηνα; κραιαίνω *Epicè*, geminatâ η, ἐκρήηνα.

Sic εὐφραίνω *exhilaro*	εὔφρηνα et -ᾱνα	μιαίνω *maculo*	ἐμίηνα et -ᾱνα
μαραίνω *exstinguo*	ἐμάρηνα et -ᾱνα	τιτραίνω *perforo*	ἐτίτρηνα et -ᾱνα

Legitur etiam apud recentiores ἔφᾱνα pro ἔφηνα a φαίνω.

Obs. 2. Duo Verba inusitata, quae Futuro carent, formant Aoristum Primum a Praesente, vel Radice; ut *ἔπω vel εἴπω (§ 53. *Obs.*) *dico*, A. 1. εἶπα; *ἐνέγκω *fero*, A. 1. ἤνεγκα; quibus addas quatuor *Epica* Aorista; viz. ἔκηα et ἔκεια, a καίω *uro*; ἔσσευα a σεύω *agito*; ἠλεάμην ab ἀλέομαι *vito*; ἐδατεάμην a δατέομαι *divido*.

Verbum χέω *fundo*, ab anomalo Futuro χέω (§ 55. *Obs.* 4.), rite facit A. 1. ἔχεα, *Ep.* ἔχευα.

§ 58. Praet.-Perfectum Act.

Perfectum Activum formatur a Futuro, praeponendo Reduplicationem, sive Augmentum-pro-Reduplicatione, et mutando in Conjugatione

Primâ	ψω	in φα, ut	τύψω,	τέτυφα
Secundâ	ξω	in χα, ut	πλέξω,	πέπλεχα
Tertiâ	σω	in κα, ut	πείσω,	πέπεικα
Quartâ	ῶ	in κα, ut	ἀγγελῶ,	ἤγγελκα.
Quintâ	σω	in κα, ut	παύσω,	πέπαυκα.

Obs. 1. Verba Muta, imprimis dissyllaba, quae habent ε in penultimâ Futuri, eandem plerumque mutant in ο in Perfecto Activo; in Passivo tamen eadem partim ε continuò recipiunt, partim insuper ο in α convertunt; sed et haec quoque ε in reliquis Temporibus resumunt; ut κλέπτω *furor*, κλέψω, κέκλοφα, κέκλεμμαι. Sed στρέφω *verto*, στρέψω, ἔστροφα, ἔστραμμαι, ἐστρέφθην, (Conf. § 68. *Obs.* 2);

Sic βρέχω *rigo*	βρέξω,	(βέβροχα)	βέβρεγμαι	
δείδω *timeo*	δείσομαι	δέδοικα		
ἔδω *ἐδέω *edo*,	ἐδέσω,	ἐδήδοκα,	ἐδήδεσμαι,	ἠδέσθην,
*ἐνέκω *fero*,		ἐνήνοχα,	ἐνήνεγμαι,	ἠνέχθην,
λέγω *dico*,	λέξω,	εἴλοχα,	εἴλεγμαι (§ 59. *Obs.* 2.)	
πέμπω *mitto*,	πέμψω,	πέπομφα,	πέπεμμαι;	
Sed τρέπω *verto*,	τρέψω,	τέτροφα,	τέτραμμαι,	ἐτρέφθην,
τρέφω *nutrio*,	θρέψω,	τέτροφα,	τέθραμμαι,	ἐθρέφθην.

Iones et *Dores* dicebant etiam ἐστράφθην et ἐτράφθην.

Obs. 2. Verba Liquida, dissyllaba, quae habent ε in penultimâ Futuri, eandem in Perfecto plerumque mutant in α, quae servatur etiam in reliquis Temporibus inde deductis; ut στέλλω *mitto*, στελῶ, ἔσταλκα, ἔσταλμαι, ἐστάλθην.

Sic φθείρω *corrumpo*,	φθερῶ,	ἔφθαρκα	πείρω *transfigo*,	περῶ,	πέπαρμαι
τείνω *tendo*,	τενῶ,	τέτακα	σπείρω *sero*,	σπερῶ,	ἔσπαρμαι
κτείνω *occido*,	κτενῶ,	ἔκτακα?	*μείρω *divido*,		εἵμαρμαι.

Obs. 3. Verba quae Liquidam ν Characteristicam habent, hanc in Perfecto

(*a.*) vel mutant in γ; ut φαίνω *ostendo*, φανῶ, πέφαγκα;

Sic μολύνω *contamino*, -υνῶ, μεμόλυγκα:

(*b.*) vel omnino ejiciunt, idque non modò in Perfecto, sed etiam in reliquis Temporibus inde deductis; ut κρῖνω *judico*, κρῐνῶ, κέκρῐκα, κέκρῐμαι, ἐκρῐθην (et *Poët.* -νθην);

Sic πλῡνω *lavo*, πλῠνῶ, πέπλῠκα, πέπλῠμαι, ἐπλῠθην (et *Poët.* -νθην). Adde κλίνω *reclino*, τείνω *tendo*, et fortasse κτείνω *occido*; Conf. *Obs.* 2:

(*c.*) vel denique Perfectum formant quasi a novo themate in έω; ut μένω *maneo*, quasi a μενέω, format Perf. μεμένηκα.

Et hoc modo conjugantur, quae habent μ Characteristicam; ut νέμω *distribuo*, *format Perf.* νενέμηκα, *δρέμω *curro*, δεδράμηκα; Obs. 2.

§ 59. De Reduplicatione.

Reduplicatio est prima consonans verbi *reduplicata* cum ε.

Reduplicatione utuntur verba quae incipiunt

(*a*.) vel a simplici consonante, exceptâ ρ; ut *τύψω, τέτυφα*, sed *ῥίψω, ἔῤῥιφα*;

(*b*.) vel a mutâ cum liquidâ, exceptis γν, et plerumque βλ, γλ; ut *γράψω, γέγραφα*; sed *γνωρίζω, notifico, γνωρίσω, ἐγνώρικα.*

Cetera verba Augmento-pro-Reduplicatione utuntur; scilicet incipientia

a duplici consonante,	ut *ψάλλω psallo,*	*ψᾰλῶ,*	*ἔψαλκα*
a binis sine liquidâ,	ut *σκάπτω fodio,*	*σκάψω,*	*ἔσκᾰφα*
a vocali vel diphthongo,	ut *ἀμείβω muto,*	*ἀμείψω,*	*ἤμειφα.*

Si Verbum incipiat ab *aspiratâ*, assumit suam tenuem in Reduplicatione; ut *θύω sacrifico, θύσω, τέθῠκα.*

Obs. 1. Excipiuntur quatuor verba, quorum duo a binis mutis, duo a binis liquidis incipiunt, quae tamen sumunt Reduplicationem; ut

κτάομαι acquiro, κέκτημαι (*Ion. ἔκτημαι*) *μνάομαι recordor, μέμνημαι*
**πτόω, πίπτω, cado, πέπτωκα* *μνηστεύω spondeo, μεμνήστευκα.*

Obs. 2. Quatuor verba a liquidâ λ vel μ incipientia pro Reduplicatione sumunt *εἰ* diphthongum; ut

λέγω dico (*εἴλοχα* tantum in Compositis), P.P. *λέλεγμαι* et *εἴλεγμαι.*
**λήβω, λαμβάνω capio, εἴληφα* (*Ion. λελάβηκα*), *εἴλημμαι* et *λέλημμαι.*
**λήχω, λαγχάνω sortior, εἴληχα. μείρω divido* (*εἵμαρμαι*), 3. pers. *εἵμαρται*, cum spiritu aspirato. Conf. **ῥέω dico, εἴρηκα* (pro *ἔῤῥηκα*).

Obs. 3. Quaedam verba, hyperdissyllaba, incipientia ab ᾰ brevi, ε, ο, praeter temporale Augmentum, novam Reduplicationem, sive duas priores literas thematis, adsciscunt, praesertim apud *Atticos*, unde Attica Reduplicatio vocata est; ut *ἀλέω molo, *ἤλεκα, ἀλήλεκα*; Conf. § 68. *Obs.* 3.

Sic *ἀρόω aro*	**ἤροκα,*	*ἀρήροκα*	**ἐνέκω, fero* § 58. *Obs.* 1.		*ἐνήνοχα*
ἀγείρω colligo	**ἤγερκα,*	*ἀγήγερκα*	*ἐρείδω firmo*	**ἤρεικα,*	*ἐρήρεικα*
ἐγείρω excito	**ἤγερκα,*	*ἐγήγερκα*	*ἐρίζω contendo*	**ἤρισμαι,*	*ἐρήρισμαι*
ἐδέω, edo, § 58. *Obs.* 1.		*ἐδήδοκα*	**ὀλέω perdo*	**ὤλεκα,*	*ὀλώλεκα*
**ἐλάω agito*	**ἤλακα,*	*ἐλήλακα*	**ὀμόω, juro*	**ὤμοκα,*	*ὀμώμοκα*
ἐμέω vomo	**ἤμεκα,*	*ἐμήμεκα*	*ὀρύττω fodio*	**ὤρυχα,*	*ὀρώρυχα*;

Et penultimâ longâ correptâ, *ἀλείφω unguo, ἤλοιφα, ἀλήλιφα.* Quibus addi potest *συνόχωκα*, pro *συνόκωχα*, a *συνέχω contineo, ἀλάλημαι Ep.* ab *ἀλάομαι erro*, et Anomalum Perf. *ἀγήοχα* (pro *ἄγηχα*) ab *ἄγω duco.* Adde *etiam unum, quod* incipit a Diphthongo αι; *αἱρέω capio, Ion. ἀραίρηκα.*

Reduplicatio, sive Augmentum-pro-Reduplicatione, locum habet in Perfecto, Pluperfecto, ac Paulo-post-Futuro; et servatur per omnes modos.

§ 60. Praet.-Pluperfectum Act.

Pluperfectum Activum formatur a Perfecto, mutando α in ειν, et praeponendo Augmentum; ut τέτυφα ἐτετύφειν, ἔρριφα ἠρρίφειν.

Obs. 1. De Augmento interdùm abjecto conf. § 53. *Obs.* 9.

Obs. 2. Attica Reduplicatio Perfecti in Pluperfecto retinetur, sed interdùm sine Augmento; ut ὀρώρυχα, ὠρωρύχειν, et interdum ὀρωρύχειν.

§ 61. Praet.-Perfectum Pass.

Perfectum Passivum formatur a Perfecto Activo, mutando in Conjugatione

Primâ	φα purum	in μμαι	ut τέτυφα,	τέτυμμαι
	impurum	in μαι	ut τέτερφα,	τέτερμαι
Secundâ	χα	in γμαι	ut πέπλεχα,	πέπλεγμαι
Tertiâ	κα	in σμαι	ut πέπεικα,	πέπεισμαι
Quartâ	κα	in μαι	ut ἤγγελκα,	ἤγγελμαι
Quintâ	κα penult. longâ	in μαι	ut πεφίληκα,	πεφίλημαι
	penult. brevi	in σμαι	ut τετέλεκα,	τετέλεσμαι.

Obs. 1. Tria Verba ο penultimae Perfecti Activi, in Perfecto Passivo mutant in α; ut ἔστροφα, a στρέφω, ἔστραμμαι; τέτροφα, a τρέπω, τέτραμμαι; τέτροφα, a τρέφω, τέθραμμαι. Conf. § 58. *Obs.* 1. Quibus addi potest τέταλμαι, a τέλλω *excieo*.

Obs. 2. Duo Verba Poëtica, ad Tertiam Conjugationem pertinentia, pro σ ante μαι retinent δ, vel θ Praesentis sui; κορύσσω, *κορύθω *galeâ armo*, κεκόρυθμαι; φράζω, *φράδω *dico*, πέφραδμαι. Quibus addi potest κέκαδμαι *Dor*. pro κέκασμαι, tanquam a *κάζω, *κάδω *excello*. Conf. καίνυμαι. p. 97. *Obs.*

Obs. 3. Verborum in αίνω, ύνω Characteristica ν, quae facta est γ in Perfecto Activo, in Perfecto Passivo reducitur quidem ante ceteras consonantes, sed ante μ

(*a*.) vel iterum mutatur in σ; ut

φαίνω, πέφαγκα, πέφασμαι, -σμεθα; -σμένος; sed -νσαι, -νται. Sic

λυμαίνομαι *purgo*	λελύμασμαι	παχύνω *pinguefacio*	πεπάχυσμαι
μιαίνω *inquino*	μεμίασμαι	περαίνω *finio*	πεπέρασμαι
μολύνω *polluo*	μεμόλυσμαι	ῥαίνω *madefacio*	ἔῤῥασμαι.

(*b*.) vel mutatur in μ; ut

αἰσχύνω *pudefacio*, ᾔσχυμμαι; ξηραίνω *arefacio*, ἐξήραμμαι.

(*c*.) vel omninò ejicitur; ut

τραχύνω *aspero*, τετράχυμαι.

Obs. 4. Quaedam verba quintae Conjugationis, etsi penultimam habent longam in Perfecto Activo, sumunt tamen σ in Perfecto Passivo, et Temporibus inde deductis; ut ἀκούω *audio*, ἤκουκα, ἤκουσμαι, ἠκούσθην, ἀκουσθήσομαι.

Sic *βύω, βυνέω *obturo*	βέβυσμαι	πλέω *navigo*	πέπλευσμαι
*γνόω *nosco*	ἔγνωσμαι	πρίω *serro*	πέπρισμαι
*ζόω *cingo*	ἔζωσμαι	πταίω *impingo*	(ἔπταισμαι)
θραύω *frango*	τέθραυσμαι	ῥαίω *frango*	(ἔῤῥαισμαι)
κναίω, κνάω *rado*	κέκναισμαι	σείω *quatio*	σέσεισμαι
κελεύω *jubeo*	κεκέλευσμαι	ὕω *pluo*	(ὕσμαι)
κυλίω *voluto*	κεκύλισμαι	χόω *cumulo*	κέχωσμαι
λεύω *lapido*	λέλευσμαι	χράω *commodo*	κέχρησμαι
ξύω *rado*	ἔξυσμαι	χρίω *unguo*	κέχρισμαι
παίω *percutio*	πέπαισμαι	ψαύω *tango*	ἔψαυσμαι
παλαίω *luctor*	πεπάλαισμαι		

quaedam modò sumunt, modò omittunt σ; ut δράω *facio*, δέδρᾱμαι et -σμαι;

Sic κλαίω *fleo*	κέκλαυμαι et -σμαι	ψάω *tergo*	ἔψημαι	et -σμαι
κολούω *amputo*	κεκόλουμαι et -σμαι			
κλείω *claudo*	κέκλειμαι et -σμαι	sed solum ἐκλείσθην		
κρούω *pulso*	κέκρουμαι et -σμαι	sed solum ἐκρούσθην.		

Contrà quaedam, etsi penultimam Perfecti Activi brevem habent, faciunt tamen μαι, omissâ σ; ut λύω *solvo*, λέλῠκα, λέλῠμαι, ἐλύθην. Conf. § 47. (*e.*) 7.

Sic αἰνέω *laudo*	ᾔνεκα		ᾐνέθην.	Conf. § 47. (*e.*) 3.
ἀρόω *aro*	ἀρήροκα	ἀρήρομαι	ἠρόθην.	Conf. § 47. (*e.*) 6.
δέω *ligo*	δέδεκα	δέδεμαι	ἐδέθην.	Conf. § 47. (*e.*) 3.
*ἐλάω *agito*	ἐλήλακα	ἐλήλᾰμαι	ἠλάθην, et *Ion.* ἠλάσθην	
θύω *sacrifico*	τέθῠκα	τέθῠμαι	ἐτύθην.	Conf. § 47. (*e.*) 7.
σεύω *agito*		ἔσσῠμαι	ἐσσύθην et ἐσύθην.	
φθίω *pereo* vel *perdo* § 94. (*b.*) ἔφθῐμαι.				Conf. § 47. (*e.*) 5.
χέω *fundo*	κέχῠκα	κέχῠμαι	ἐχύθην.	Conf. § 47. (*e.*) 4.

quibus adde *πετάω *extendo*, cum duplici formâ, πεπέτασμαι, et πέπταμαι, per Syncopen, pro πεπέτᾰμαι. Conf. § 83.

Obs. 5. Duo in Perfecto Passivo corripiunt penultimam, quae in activo longa est; ut δύω *subeo*, δέδῡκα, δέδῠμαι; *πόω *bibo*, πέπωκα, πέπομαι. Conf. § 79. 3.

Obs. 6. Quaedam verba *Poëtica*, quae in penultimâ habent diphthongum ευ, in Perfectis Passivis usurpant tantum υ vocalem, abjectâ ε; ut πεύθομαι *audio*, πέπυσμαι.

Sic σεύω *agito*	ἔσσῠμαι	ἐσσύθην	φεύγω *fugio*	πέφυγμαι.
τεύχω *fabricor*	τέτευχα	τέτυγμαι		

Obs. 7. Duo sunt Anomala, ἧμαι *sedeo*, κεῖμαι *jaceo*, (tanquam ab *ἕω, *κέω,) quae sub formâ Perfecti vim Praesentis habent, et sic conjugantur;

(*a.*) ἧμαι, ἧσο (in Compos. κάθου, κάθωμαι, καθοίμην), ἧσθαι, ἥμενος.

(*b.*) κεῖμαι, κεῖσο, κέωμαι, κεοίμην, κεῖσθαι, κείμενος; Fut. κείσομαι.

§ 62. Praet.-Pluperfectum Pass.

Pluperfectum Passivum formatur a Perfecto, mutando μαι in μην, et praeponendo Augmentum; ut τέτυμμαι, ἐτετύμμην.

Obs. Quaedam verba apud *Epicos Poëtas* sub formâ Pluperfecti Passivi, abjectâ Reduplicatione, vim Aoristi habent; ut δέχομαι, ἐδέγμην pro ἐδεδέγμην, *accepi*. 3 Sing. δέκτο, Imperat. δέξο, Infin. δέχθαι. Sic λέγομαι *cubo*, ἐλέγμην; πάλλω *vibro*, ἐπάλμην; *μίγω *misceo*, ἐμίγμην. Conf. § 83.

§ 63. Paulo-Post-Futurum.

Paulo-post-Futurum formatur a secundâ personâ singulari Perfecti Passivi, mutando αι in ομαι; ut τέτυψαι, τετύψομαι.

§ 64. Praet.-Aoristum Primum Pass.

Aoristum Primum Passivum formatur a tertiâ personâ singulari Perfecti, mutando αι in ην, tenues in aspiratas, et detrahendo literam Reduplicationis; ut τέτυπται, ἐτύφθην.

Obs. 1. Quaedam verba quintae Conjugationis σ, contra regulam, etsi in Perfecto non assumpserant, sumunt tamen in penultimâ Aoristi Primi; ut *μνάω *in memoriam voco*, μέμνημαι, ἐμνήσθην. Sic

πνέω *flo*, Poët.	πέπνῡμαι	ἐπνεύσθην	χράομαι *utor*,	κέχρημαι	ἐχρήσθην
ῥωννύω *roboro*,	ἔρρωμαι	ἐρρώσθην	παύω *sisto*,	πέπαυμαι	ἐπαύσθην

et ἐπαύθην. Contrà σώζω *servo*, σέσωσμαι, ἐσώθην: quod tamen ab antiquo σώω, unde et *Atticum* Perfectum σέσωμαι, deduci potest.

Obs. 2. Pauca sunt Aorista Prima Passiva, quae penultimam Perfecti longam corripiunt; ut εὑρίσκω *invenio*, εὕρημαι, εὑρέθην.

Sic *θέω *pono*	τέθειμαι,	ἐτέθην	*ἕω *mitto*	εἷμαι,	εἵθην et ἕθην
*σχέω *habeo*	ἔσχημαι,	ἐσχέθην	*ῥέω *dico*	εἴρημαι,	ἐῤῥήθην et -έθην.

Conf. αἰνέω, ᾔνημαι, ᾐνέθην; αἱρέω, ᾕρημαι, ᾑρέθην. Vid. § 47. (*e*.) 3. *ὀμόω *juro*, P.P. ὀμώμοσμαι (Conf. § 59. *Obs*. 3.) sed in tertiâ personâ ὀμώμοται, unde Aor. 1. ὠμόθην.

Obs. 3. Haec duo θύω et *θέω, τίθημι, abjectâ Praesentis aspiratione, faciunt Aoristum 1. Pass. ἐτύθην, ἐτέθην; unde Fut. 1. τυθήσομαι, τεθήσομαι.

§ 65. Futurum Primum Pass.

Futurum Primum Passivum formatur ab Aoristo Primo, mutando ην in ησομαι, et abjiciendo Augmentum; ut ἐτύφθην, τυφθήσομαι.

§ 66. Praet.-Aoristum 2. Act. Med. et Pass.

Aoristum Secundum Activum formatur a Praesente, mutando ω in *ον*, et praeponendo Augmentum; sed a Praesentis ferè antiquiore ac simpliciore formâ, quae *Radix* appellatur; ut **τύπω*, *Radix* verbi *τύπτω*, *ἔτυπον*.

Aoristum Secundum Medium formatur ab Aoristo Secundo Activo, mutando *ον* in *ομην*, ut *ἔτυπον*, *ἐτυπόμην*.

Aoristum Secundum Passivum formatur ab Aoristo Secundo Activo, mutando *ον* in *ην*, ut *ἔτυπον*, *ἐτύπην*.

Obs. 1. Paucissima sunt verba, quorum Aorista Secunda Activum et Passivum ambo reperiuntur; sic a *στρέφω* reperitur *ἐστράφην*, non autem **ἔστραφον*; a *λείπω* reperitur *ἔλιπον*, non autem **ἐλίπην*.

Obs. 2. Verba impura, imprimis dissyllaba, quae habent *ε* in penultimâ Praesentis, vel *Radicis*, eandem in Aoristo Secundo plerumque mutant in *α*; ut *δέρω excorio*, *ἐδάρην*, *σπείρω *σπέρω sero*, *ἐσπάρην*. Conf. § 68. *Obs.* 2.

Obs. 3. Quaedam Aorista secunda in *Epicâ* linguâ sumunt Reduplicationem, quae per omnes modos servatur; ut *πείθω persuadeo*, Aor. 2. Act. *πέπιθον*, pro *ἔπιθον*, *πέπιθε*, *πεπίθω*, *κ. τ. λ*; Med. *πεπιθόμην*, *κ. τ. λ.*

Sic *κάμνω laboro*	*κέκαμον*	*μάρπτω prehendo*	*μέμαρπον*
κεύθω celo	*κέκυθον*	*πλήσσω percutio*	*πέπληγον*
κλύω audio Imperat.	*κέκλῦθι*	*τέρπω delecto*	*τεταρπόμην*
λαγχάνω sortior	*λέλαχον*	*τυγχάνω consequor*	*τέτυχον*
λαμβάνω recipio	*λελαβόμην*	*φείδομαι parco*	*πεφιδόμην*
λανθάνω lateo	*λέλαθον*	**χάζω recedo*	*κέκαδον.*

Adde *πάλλω vibro πέπαλον*, (*ἀμπεπαλών*); *φράζω dico*, *πέφραδον*, quod etiam, Augmento cumulatum, fit *ἐπέφραδον*; Conf. *ἐμέμηκον* a *μηκάομαι balo*, *ἐκεκλόμην* a *κέλομαι jubeo*; *ἠρύκακον*, unde Infin. *ἐρυκακέειν*, ab *ἐρύκω urceo* reduplicatione in medio adhibitâ; *ἠνίπαπον*, ab *ἐνίπτω*, *objurgo*.

Obs. 4. Interdùm etiam Aoristo Secundo Attica Reduplicatio praefigitur, Augmento simul e secundâ in primam syllabam promoto; ut *ἄγω duco*, *ἦγον*, *ἤγᾰγον*; **ἄρω apto*, *ἦρον*, *ἤρᾰρον*.

Eadem Reduplicatio servatur per omnes modos, Augmento tantum deposito; ut *ἤγαγον*, *ἄγαγε*, *ἀγάγω*, *ἀγάγοιμι*, *ἀγαγεῖν*, *ἀγαγὼν*.

Obs. 5. Verbum *πίπτω*, pro **πιπέτω* (Vid. § 47. *a.*) facit Aor. 2. *ἔπεσον*, pro *ἔπετον*, quod tantum *Doricum* est.

§ 67. Futurum Secundum Pass.

Futurum Secundum Passivum formatur ab Aoristo Secundo (sicut Futurum Primum ab Aoristo Primo), mutando *ην* in *ησομαι*, et abjiciendo Augmentum; ut *ἐτύπην*, *τυπήσομαι*.

§ 68. Praet.-Perfectum Medium.

Perfectum Medium formatur a Praesente, vel *Radice*, mutando ω in *α*, et praeponendo Reduplicationem, sive Augmentum-pro-Reduplicatione; ut *φεύγω fugio*, *πέφευγα*; **βάω*, *Radix* verbi *βαίνω eo*, *βέβαα*.

Obs. 1. Verba impura in Perfecto Medio penultimam Praesentis vel Radicis brevem saepe producunt; mutando scilicet

ᾰ in *η*, ut *φαίνω ostendo*,	Radix **φᾰνω*,	P.M. *πέφηνα*
ε in *η*, ut *μέλω curae sum*,		*μέμηλα*
ι in *οι*, ut *λείπω linquo*,	Radix **λῐπω*,	*λέλοιπα*. Conf. *Obs.* 2.

Obs. 2. Verba impura, imprimis dissyllaba, quae habent *ε* in penultimâ Praesentis vel Radicis, eandem in Perfecto Medio semper mutant in *ο*; ut *δέρω excorio*, *δέδορα*, *σπείρω sero*, **σπέρω*, *ἔσπορα*. (Conf. § 58. *Obs.* 1.); praeterquam in *μέμηλα* a *μέλω curae sum*. Sic

βρέχω rigo,	*ἐβράχην*		**πένθω patior*,	*ἔπαθον*	*πέπονθα*
**γένομαι nascor*,	**ἐγανόμην*	*γέγονα*	*πέρθω vasto*,	*ἔπραθον*	*πέπορθα*
δέμω aedifico,		(*δέδομα*)	*στέλλω mitto*,	*ἐστάλην*	**ἔστολα*
δέρκομαι video,	*ἔδρακον*	*δέδορκα*	*στέργω diligo*,	*ἔστοργα*	
**δρέμω curro*,	*ἔδραμον*	**δέδρομα*	*στρέφω verto*,	*ἐστράφην* § 58. *Obs.* 1.	
κλέπτω furor,	*ἐκλάπην*	**κέκλοπα*	*τέρπω delecto*,	*ἐτάρπην*	
κτείνω occido,	*ἔκτανον*	*ἔκτονα*	*τρέπω verto*,	*ἔτραπον*	**τέτροπα*
**λέγχω sortior*,	*ἔλαχον*	*λέλογχα*	*τρέφω nutrio*,	*ἐτράφην* § 58. *Obs.* 1.	
μείρομαι sortior,		*ἔμμορα*	*φθείρω corrumpo*	*ἐφθάρην*	*ἔφθορα*.
πέμπω mitto,		**πέπομπα*			

Quaedam autem in Aoristo Secundo retinent *ε*; ut *βλέπω video*, *ἐβλέπην*. Sic

λέγω dico,	*ἐλέγην*		*ψέγω vitupero*,	*ἐψέγην*	(*ἔψογα*)
λέπω decortico,	*ἐλέπην*	**λέλοπα*	*πλέκω plico*,	*ἐπλέκην* et *ἐπλάκην*	
**τέκω pario*,	*ἔτεκον*	*τέτοκα*	*τέμνω seco*,	*ἔτεμον* et *ἔταμον*.	
φλέγω uro,	*ἐφλέγην*	**πέφλογα*			

His addi possunt Anomala Perfecta Media *ἔοικα*, Ion. *οἶκα*, et Att. rar. *εἶκα* (Part. *εἰκὼς*; Conf. *εἰδὼς* ab *οἶδα*, § 43. *Obs.* 5.), *ἔολπα*, *ἔοργα*, et *οἶδα* (Conf. § 53. *b. Obs.* 7.), *ἐγρήγορα* ab *ἐγείρω excito*, et *ἀνήνοθα* ab **ἀνέθω prosilio*. Conf. *εἴωθα* ab **ἔθω assuesco*, *ἔῤῥωγα* a **ῥήγω frango*, *ὄχωκα* ab *ἔχω habeo*.

Obs. 3. Interdùm etiam in Perfecto Medio *Attica Reduplicatio* fit; ut *ἄρᾱρα*, ab **ἄρω apto*. Sic

ἔχω habeo,	*ὄχωκα*	*οἴχομαι abeo*,	*οἴχωκα*	**ὄπτω video*,	*ὄπωπα*
ὄζω oleo,	*ὄδωδα*	**ὄλω perdo*,	*ὄλωλα*	**ὄρω excito*,	*ὄρωρα*,

et, penultimâ correptâ, *ἀκούω audio*, *ἀκήκοα*, **ἐλεύθω venio*, *ἐλήλυθα*.

Obs. 4. De Perfectis Mediis, quae plerumque Syncopen admittunt, vide § 81. *b.*

§ 69. Praet.-Plusperfectum Medium.

Pluperfectum Medium formatur a Perfecto (sicut Pluperfectum Activum a Perfecto Activo), mutando α in *ειν*, et praeponendo Augmentum; ut τέτυπα, ἐτετύπειν.

§ 70. De Antiquiore Forma Verborum.

Antiquior forma, sive *Radix*, Verborum, penultimam plerumque brevem habet, et rarò ultra duas syllabas extenditur; itaque tribus ferè modis deprehendi potest:

(*a.*) Vel reducendo vocalem longam aut diphthongum penultimae in vocalem brevem; sic reducitur

					Aor. 2.	*Perf. Med.*
η in α,	ut	λήθω *lateo*	in	*λάθω,	ἔλαθον,	λέληθα
ῑ in ῐ,	ut	πνῑγω *suffoco*	in	*πνῐγω,	ἐπνῐγην	
αι in α,	ut	φαίνω *ostendo*	in	*φάνω,	ἐφάνην,	πέφηνα
ει in ι, ante mutam,						
	ut	λείπω *linquo*	in	*λίπω,	ἔλιπον,	λέλοιπα
in ε ante liquidam,						
	ut	σπείρω *sero*		*σπέρω,	ἐσπάρην,	(ἔσπορα)
ευ in υ,	ut	φεύγω *fugio*	in	*φύγω,	ἔφυγον,	πέφευγα

(*b.*) Vel duarum consonantium abjiciendo posteriorem; mutando geminas ττ, item σσ, ττ, in cognatam Characteristicam ejusdem Conjugationis; et pro duplici ζ reponendo simplicem δ, aliquando γ, vel γγ; sic

abjicitur	λ ut	βάλλω *jacio*,	*βάλω,	ἔβαλον,	*βέβολα
	ν ut	κάμνω *laboro*,	*κάμω,	ἔκαμον	
	τ ut	τίκτω *pario*,	*τέκω,	ἔτεκον,	τέτοκα
		τύπτω *verbero*,	*τύπω,	ἔτυπον	
		κλέπτω *furor*,	*κλέπω,	ἐκλάπην,	*κέκλοπα.

πτ fit	β ut	βλάπτω *noceo*,	βλάβω,	ἐβλάβην
		κρύπτω *celo*,	*κρύβω,	ἐκρύβην (-ον)
		καλύπτω *celo*,	*καλύβω,	ἐκαλύβην
	φ ut	βάπτω *tingo*,	*βάφω,	ἐβάφην
		θάπτω *sepelio*,	*τάφω,	ἐτάφην
		θρύπτω *frango*,	*τρύφω,	ἐτρῠφην
		ῥάπτω *suo*,	*ῥάφω,	ἐρράφην
		ῥίπτω *jacio*,	*ῥίφω,	ἐρρίφην
		σκάπτω *fodio*,	*σκάφω,	ἐσκάφην.

σσ, ττ fit	κ ut φρίσσω *horreo*,	*φρίκω,		πέφρῑκα
	γ ut νύσσω *pungo*,	*νύγω,	ἐνύγην	
	πλήσσω *percutio*,	*πλήγω,	ἐπλήγην, πέπληγα	
	σφάττω *macto*,	*σφάγω,	ἐσφάγην	
	τάσσω *ordino*,	*τάγω,	ἐτάγην	
	φράσσω *munio*,	*φράγω,	ἐφράγην	
	χ ut ὀρύσσω *fodio*,	*ὀρύχω,	ὠρύχην	
	ταράσσω *turbo*,	*ταράχω,	(ταραχὴ).	
ζ fit	δ ut φράζω *dico*,	*φράδω,	πέφραδον	
	χάζομαι *recedo*,	*χάδω,	κέχαδον	
	γ ut κλάζω *sono*,	*κλάγω,	ἔκλαγον, κέκληγα	
	κράζω *clamo*,	*κράγω,	ἔκραγον, κέκρᾱγα	
	τρίζω *strideo*,	*τρίγω,		τέτρῑγα
	γγ ut κλάζω *sono*,	*κλάγγω,		κέκλαγγα
	πλάζω *decipio*,	*πλάγγω		
	σαλπίζω *buccino*,	*σαλπίγγω.		

Conf. § 45. *Obs.* 2. § 47. (*c.*) 1. 2.

(*c.*) Vel ejiciendo penultimam syllabam insititiam; sic

ejicitur	α, ut μυκάομαι *mugio*,	*μύκω,	ἔμυκον,	μέμῡκα
	ε, ut γηθέω *gaudeo*,	*γήθω,		γέγηθα
	αν, ut ἁμαρτάνω *erro*,	*ἁμάρτω,	ἥμαρτον	
	αιν, ut ὀσφραίνομαι *odoror*,	*ὄσφρω,	ὠσφρόμην	
	νε, ut ἱκνέομαι *venio*,	*ἵκω,	ἱκόμην	
	ισκ, ut εὑρίσκω *invenio*,	*εὕρω,	εὗρον.	

(*a.*) Obs. 1. Excipe πλήσσω *percutio*, quod facit ἐπλήγην (vide *b.*), et *Ep.* A. 2. Act. πέπληγον (§ 66. *Obs.* 3.), sed ἐπλᾰγην in Compositis. Radix *πρᾱγω, unde πράσσω, naturâ longa est.

Verbum τρώγω *rodo*, facit ἔτραγον, quasi a τρήγω. Conf. *ῥήγω *frango*, A. 2. ἐρράγην, P.M. ἔρρωγα.

Obs. 2. Adde *radicem* *θάφω, ἔταφον, τέθηπα, *obstupui*.

Obs. 3. In nonnullis prior consonans, non posterior, ejicienda est. Sic

*λέγχω *sortior*	*λέχω	ἔλαχον	λέλογχα
*πένθω *patior*	*πέθω	ἔπαθον	πέπονθα.

(*b.*) Obs. 4. An praeterea aspirata χ reduci debeat in Cognatam Mediam γ, vix satis liquet; *ψύχω refrigero*, facit fortasse ἐψύγην, et -χην.

VERBA IN MI.

§ 71. Verba in μι fiunt a verbis, vel radicibus, quintae Conjugationis, in ω, mutando ω in μι, et producendo brevem penultimam, ut *φᾰω, φημὶ *dico:* et plerumque Reduplicationem praefigendo, modò Radix sit dissyllaba, ut *δόω *do*, δίδωμι.

Reduplicatio duplex est, Propria et Impropria.

(*a.*) Propria, cùm repetitur prima consonans thematis (vel, si sit aspirata, ejus tenuis), cum ι; ut

*δόω *do*, δίδωμι; *θέω *pono*, τίθημι.

(*b.*) Impropria, cùm ι aspirata tantùm praefigitur; quod fit cùm Verbum incipiat vel a στ, πτ, ut *στᾰω, ἵστημι *statuo;* *πτᾰω, ἵπτᾰμαι *volo;* vel ab aspiratâ vocali, ut *ἕω, ἵημι *mitto.*

Quatuor sunt Formationes Verborum in μι:

Prima, in ημι, ab αω, ut ἵστημι, a *στάω *statuo.*
Secunda, in ημι, ab εω, ut τίθημι a *θέω *pono.*
Tertia, in ωμι, ab οω, ut δίδωμι a *δόω *do.*
Quarta, in υμι, ab υω, ut δείκνῡμι a δεικνῠω *ostendo.*

Obs. Omnia ferè Verba quartae Formationis, utpote hyperdissyllaba, carent Reduplicatione. Nimirum verba in ύω, a quibus illa profluunt, ferè ipsa ab alio themate profecta sunt, interpositis νυ vel ννυ ante ω; ut δεικ-νύ-ω, a δείκω; unde reliqua Tempora formantur; ut Fut. δείξω, Aor. 1. ἔδειξα, κ.τ.λ. Sic

ἄγ	-νυ -μι *frango*	ab	*ἄγω	ἕ	-ννυ -μι *induo*	ab	*ἕω
δαί	-νυ -μι *victum do*	a	*δαίω	ζώ	-ννυ -μι *cingo*	a	*ζόω
εἴργ	-νυ -μι *cohibeo*	ab	*εἴργω	κερά	-ννυ -μι *misceo*	a	*κεράω
ζεύγ	-νυ -μι *jungo*	a	*ζεύγω	κορέ	-ννυ -μι *satio*	a	*κορέω
μίγ	-νυ -μι *misceo*	a	*μίγω	κρεμά	-ννυ -μι *suspendo*	a	*κρεμάω
οἴγ	-νυ -μι *aperio*	ab	*οἴγω	πετά	-ννυ -μι *extendo*	a	*πετάω
ὄμ (ὀμό)-	νυ -μι *juro*	ab	*ὀμόω	ῥώ	-ννυ -μι *roboro*	a	*ῥόω
ὀμόργ	-νυ -μι *abstergo*	ab	*ὀμόργω	σκεδά	-ννυ -μι *dissipo*	a	*σκεδάω
ὄρ	-νυ -μι *excito*	ab	*ὄρω	στορέ	-ννυ -μι } *sterno*	a {	*στορέω
πήγ	-νυ -μι *figo*	a	*πήγω	στρώ	-ννυ -μι }	{	*στρόω
ῥήγ	-νυ -μι *frango*	a	*ῥήγω	σβέ	-ννυ -μι *extinguo*	a	*σβέω
τί	-νυ -μι *poenas do*	a	*τίνω	χρώ	-ννυ -μι *coloro*	a	*χρόω

quibus adde ὄλλῡμι *perdo,* tanquam pro ὄλ -νυ -μι, ab *ὄλω.

Verbis in *μι* tria ut plurimùm sunt Tempora; Praesens, Imperfectum, et Aoristum Secundum. Cetera nempe formantur a Radicibus in *ω*, ut a radice *δόω, Futurum δώσω, Perfectum δέδωκα, κ. τ. λ.

Etiam Aoristo Secundo carent Verba in *υμι*.

Obs. 1. Excipitur *σβέννυμι extinguo*, quod facit Aor. 2. ἔσβην; 1 Plur. ἔσβημεν; Subj. σβῶ; Opt. σβείην; Infin. σβῆναι; Part. σβείς.

Obs. 2. Haec duo post Reduplicationem inserunt *μ* ante *π*; *πλέω, πίμπλημι impleo; πράω, πίμπρημι uro.*

Obs. 3. Multa sunt verba in *ω*, quae *Aeolica* dialectus formare gaudet per *μι*; ut *πεφίλημι amo, νίκημι vinco*, pro *φιλέω, νικάω*.

Obs. 4. A verbis in *μι Ionicè* deduci solent alia verba in *ω*; ut *ἱστάω* ab ἵστημι, *τιθέω* a *τίθημι*, *ἵω* ab *ἵημι*; unde *ἤφιεν*, ab *ἀφίω*, in *Nov. Test.* Conf. § 72. *Obs.* 2.

§ 72. PARADIGMA VOCIS ACTIVAE.

Modus Indicativus.

Praesens.

Sing.			*Dual.*	*Plur.*
ἵστημι,	ης,	ησι	ᾰτον, ᾰτον	ᾰμεν, ᾰτε, (ἀᾶσι) ᾶσι
τίθημι,	ης,	ησι	ετον, ετον	εμεν, ετε, έασι et εῖσι
δίδωμι,	ως,	ωσι	οτον, οτον	ομεν, οτε, όᾶσι et οῦσι
δείκνῡμι,	ῡς,	υσι	ῠτον, ῠτον	ῠμεν, ῠτε, ύᾶσι et ῦσι.

Praeteritum-Imperfectum.

Sing.			*Dual.*	*Plur.*		
ἵστην,	ης,	η	ᾰτην, ᾰτην	ᾰμεν,	ᾰτε,	ᾰσαν
ἐτίθην,	ης,	η	έτην, έτην	εμεν,	ετε,	εσαν
ἐδίδων,	ως,	ω	ότην, ότην	ομεν,	οτε,	οσαν
ἐδείκνῡν,	ῡς,	ῡ	ῠτην, ῠτην	ῠμεν,	ῠτε,	ῠσαν.

Verba *τίθημι, δίδωμι*, et his similia, Imperfectum, in Singulari numero, saepiùs formant ex more Contractorum in *έω, όω*; ut

ἐτίθουν, εις, ει; *ἐδίδουν*, ους, ου.

Praeteritum-Aoristum II.

Sing.			*Dual.*		*Plur.*		
ἔστην,	ης,	η	ήτην,	ήτην	ημεν,	ητε,	ησαν
†(ἔθην,	ης,	η)	†έτην,	έτην	†εμεν,	ετε,	εσαν
†(ἔδων,	ως,	ω)	†ότην,	ότην	†ομεν,	οτε,	οσαν.

Modus Imperativus.

Praesens.

Sing.			*Dual.*		*Plur.*
‡(ἵστᾰθι)	ἵστη,	ᾰτω	ατον,	άτων	ατε, άτωσαν et άντων
(τίθετι)	τίθει,	έτω	ετον,	έτων	ετε, έτωσαν et έντων
(δίδοθι)	δίδου,	ότω	οτον,	ότων	οτε, ότωσαν et όντων
(δείκνῠθι)	δείκνῡ,	ῠτω	υτον,	ύτων	υτε, ύτωσαν et ύντων.

Praeteritum-Aoristum II.

Sing.			*Dual.*		*Plur.*
στῆθι,	(στᾶ‡),	στήτω	ῆτον,	ήτων	ῆτε, ήτωσαν et άντων
(θέτι)	θὲς,	θέτω	έτον,	έτων	έτε, έτωσαν et έντων
(δόθι)	δὸς,	δότω	ότον,	ότων	ότε, ότωσαν et όντων.

Modus Subjunctivus.

Praesens.

Sing.			*Dual.*		*Plur.*		
ἱστῶ,	ῇς,	ῇ	ῆτον,	ῆτον	ῶμεν,	ῆτε,	ῶσι
τιθῶ,	ῇς,	ῇ	ῆτον,	ῆτον	ῶμεν,	ῆτε,	ῶσι
διδῶ,	ῷς,	ῷ	ῶτον,	ῶτον	ῶμεν,	ῶτε,	ῶσι.

δεικνύω, ῃς, ῃ, κ.τ.λ., ex Declinatione Verborum in ω.

Praeteritum-Aoristum II.

Sing. 1. στῶ, ῇς, ῇ. 2. θῶ, ῇς, ῇ. 3. δῶ, ῷς, ῷ.

Et cetera ut Praesens.

---

† *Vide infrà,* § 72. *Obs.* 6. ‡ Vide infrà, § 72. *Obs.* 8.

Modus Optativus.

Praesens.

Sing.			*Dual.*		*Plur.*		
ἱσταίην,	ης,	η	αιήτην,	αιήτην	αίημεν,	αίητε	
			αίτην,	αίτην	αῖμεν,	αῖτε,	αῖεν
τιθείην,	ης,	η	ειήτην,	ειήτην	είημεν,	είητε	
			είτην,	είτην	εῖμεν,	εῖτε,	εῖεν
διδοίην,	ης,	η	οιήτην,	οιήτην	οίημεν,	οίητε	
et φήην, § 72. *Obs.* 10.			οίτην,	οίτην	οῖμεν,	οῖτε,	οῖεν.

δεικνύοιμι, οις, οι, κ. τ. λ., ex Declinatione Verborum in ω.

Praeteritum-Aoristum II.

1. σταίην, ης, η. 2. θείην, ης, η. 3. δοίην et δῴην, ης, η.

Et cetera ut Praesens; nisi quod contractae formae in Duali et Plurali rariùs occurrunt.

Modus Infinitivus.

Praesens.

1. ἱστᾰναι. 2. τιθέναι. 3. διδόναι. 4. δεικνῠναι.

Praeteritum-Aoristum II.

1. στῆναι. 2. θεῖναι. 3. δοῦναι.

Participia.

Praesens.

N. ἱστᾱς	ᾶσα,	ᾰν	G. ἀντος,	ἀσης,	ἀντος
N. τιθεὶς,	εῖσα,	ὲν	G. έντος,	είσης,	έντος
N. διδοὺς,	οῦσα,	ὸν	G. όντος,	ούσης,	όντος
N. δεικνῡς,	ῦσα,	ῠν	G. ύντος,	ύσης,	ύντος.

Praeteritum-Aoristum II.

1. στᾱς, ᾶσα, ᾰν. 2. θεὶς, εῖσα, ὲν. 3. δοὺς, οῦσα, ὸν.

Et cetera ut Praesens.

Verbum ἵημι *mitto* eodem ferè modo declinatur quo τίθημι; et φημὶ *dico* eodem modo quo ἵστημι.

Obs. Ab ἵημι Praesentis tertia persona Pluralis exit in -ιᾶσι, ut in compos. μεθιᾶσι.

DIALECTI ET ALIA OBSERVANDA IN VOCE ACTIVA.

Obs. 1. PRAESENTIS Secundae personae Singulari in ης *Dores* addunt θα (Conf. § 42. *Obs.* 5), ut τίθησθα pro τίθης; quod etiam *Attici* sequuntur in his quatuor:

ἦσθα	ab εἰμὶ *sum*	ᾔεισθα	ab εἶμι *ibo*
ἔφησθα	a φημὶ *dico*	ᾔδησθα	ab οἶδα *novi;*

quibus accedat οἶσθα pro οἶδασθα *nosti*, ab eodem. Conf. § 42. *Obs.* 5.

Obs. 2. In secundâ et tertiâ Conjugatione *Iones*, non solùm Imperfecti, sed etiam Praesentis secundam et tertiam personam formant ex more contractorum in έω, όω; ut τιθεῖς, -εῖ; διδοῖς, -οῖ; Part. συνιῶν, a συνιέω, -ίημι. Conf. § 71. *Obs.* 4.

Obs. 3. Praesentis tertia Singularis *Doricè* exit in τι, et tertia Pluralis in ντι, ut ἵστατι, τίθητι; ἵσταντι, τίθεντι.

Obs. 4. Pro IMPERFECTO ἐτίθην, vel -ουν, *Iones* dicunt ἐτίθεα, -εας, -εε; et pro ἵην vel ἵουν, ab ἵημι, *Ionica* atque *Attica* forma est ἵειν. (Conf. § 42. *Obs.* 3; ἔα Imperf. *Ion.* verbi εἰμὶ, *sum;* et ἴειν, Imperf. ab εἶμι *ibo.*)

Obs. 5. Tempora quae finale sive *Ionicum* Augmentum adsciscunt, corripiunt vocalem ante σκον; ut ἐτίθην, τίθεσκον; ἐδίδων, δίδοσκον; ἔστην, στάσκον; ἔδων, δόσκον.

Obs. 6. AORISTUM SECUNDUM eodem modo declinatur, quo Aorista Passiva Verborum in ω; praeterquam quòd haec tria ἔθην, ἔδων, et ἧν ab ἵημι, sicut omnia Imperfecta, in Duali ac Plurali brevem faciunt vocalem penultimam. In Singulari Numero eadem planè non occurrunt; sed Aoristi Primi formas mutuantur. Ceterùm in compositis ab ἧν penultima Dualis ac Pluralis plerumque producitur vi Augmenti ει; ut ἀφεῖμεν, ἀφεῖτε, ἀφεῖσαν. Conf. § 79. 2.

Obs. 7. IMPERFECTI ET AORISTI SECUNDI Tertia persona Pluralis apud *Epicos* Syncopen patitur. Sic ἐτίθεσαν corripitur in ἔτιθεν, ἐδίδοσαν in ἔδιδον, ἔθεσαν in ἔθεν, ἔδοσαν in ἔδον. Conf. § 42. *Obs.* 1. Idem fit, etiamsi penultima vocalis longa fuerit. Sic ἔστησαν corripitur in ἔστᾰν, ἔφῡσαν in ἔφῠν.

Reperitur etiam ἔστᾰσαν, pro ἔστησαν, in Aor. 1; et ἕστασαν, pro εἱστήκεισαν, in Plupf. apud Homerum et in Pf. Med. apud *Att.* Conf. § 81. *b.*

Obs. 8. IMPERATIVI Praesentis prisca terminatio θι vix reperitur, praeterquam in his quatuor:

φάθι a φημὶ *dico*, ἴσθι ab εἰμὶ *sum*, ἴσθι ab οἶδα *novi*, ἴθι ab εἶμι *ibo*.

In Aoristo Secundo formae concisae στα et βα pro στῆθι, βῆθι, leguntur tantùm in Compositis; ut ἀπόστα, πρόβα -άτω, κ.τ.λ.

Obs. 9. In SUBJUNCTIVO *Iones* circumflexam syllabam resolvunt (Conf. § 44. *Obs.* 2.) inserendo ε, et *Poëticè* ει, in primâ et secundâ Conjugatione, et ω in tertiâ; sic ἱστέω pro ἱστῶ, τιθέω pro τιθῶ, διδώω pro διδῶ, στέω et στείω pro στῶ, θέω et θείω pro θῶ, δώω pro δῶ. Apud *Homerum legimus etiam* formas non contractas στήῃς, ῃ; θήῃς, ῃ.

Obs. 10. Verbum *δίδωμι* et quaedam alia in Optativo duas habent formas; Praes. *διδοίην* et *διδῴην*, Aor. 2. *δοίην* et *δῴην*. Reperitur etiam Optativus quartae Conjugationis in *υίην* vel *ῡην*, ut *φυίην* a *φῦμι nascor;* *ἐκδῦμεν* pro *ἐκδυίημεν*, ab *ἔκδυμι exuo.*

Obs. 11. Tertiae personae non modò Subjunctivi (Conf. § 42. *Obs.* 6), sed interdùm etiam Optativi *Iones* addunt *σι*; ut *παραφθαίησι* (Opt.)

Obs. 12. Haec duo, *ἄημι spiro*, **κίχημι consequor*, retinent *η* in Infinitivo; ut *ἀῆναι*, *κιχῆναι*.

Obs. 13. Vetus Infinitivi forma in *μεναι*, et per Apocopen in *μεν*, apud *Epicos Poëtas*, et in *Herodoto*, legitur (Conf. § 42. *Obs.* 11); ut

ἱστάμεναι et *ἱστάμεν* pro *ἱστάναι* | *διδόμεναι* et *διδόμεν* pro *διδόναι*
τιθέμεναι et *τιθέμεν* pro *τιθέναι* | *δεικνύμεναι*, *δεικνύμεν* pro *δεικνύναι*.

Eadem in Aoristo Secundo thematis vocalem brevem servat; ut *θέμεναι* et *θέμεν* pro *θεῖναι*, *δόμεναι* et *δόμεν* pro *δοῦναι*, praeterquam in his formis, *στήμεναι* et *στῆμεν* pro *στῆναι*, *δῡμεναι* et *δῦμεν* pro *δῦναι*.

Obs. 14. Variae occurrunt formae in quibus brevem thematis vocalem *Poëtae* metri causâ producunt; (Conf. supr. *Obs.* 12.) ut *διδοῦναι* pro *διδόναι*, *ζευγνῦμεν* pro *ζευγνῡμεναι*, *ἵληθι* pro *ἵλᾰθι*.

§ 73.

PARADIGMA VOCIS MEDIAE ET PASSIVAE.

Modus Indicativus.

Praesens.

Sing.			*Dual.*			*Plur.*		
ἵστᾰμαι,	σαι,	ται	μεθον,	σθον,	σθον	μεθα,	σθε,	νται
τίθεμαι,	σαι,	ται	μεθον,	σθον,	σθον	μεθα,	σθε,	νται
δίδομαι,	σαι,	ται	μεθον,	σθον,	σθον	μεθα,	σθε,	νται
δείκνῠμαι,	σαι,	ται	μεθον,	σθον,	σθον	μεθα,	σθε,	νται.

Praeteritum-Imperfectum.

Sing.			*Dual.*			*Plur.*		
ἱστᾰμην,	ασο, et ω,	ατο	μεθον,	σθην,	σθην	μεθα,	σθε,	ντο
ἐτιθέμην,	εσο, et ου,	ετο	μεθον,	σθην,	σθην	μεθα,	σθε,	ντο
ἐδιδόμην,	οσο, et ου,	οτο	μεθον,	σθην,	σθην	μεθα,	σθε,	ντο
ἐδεικνῠμην,	υσο,	υτο	μεθον,	σθην,	σθην	μεθα,	σθε,	ντο.

Praeteritum-Aoristum II.

1. *ἐστάμην. 2. ἐθέμην (εσο), ου, ετο. 3. ἐδόμην (οσο), ου, οτο.

Et cetera ut Imperfectum.

Modus Imperativus.

Praesens.

Sing.	*Dual.*	*Plur.*
ἵστασο et ἵστω, άσθω	σθον, σθων	σθε, σθωσαν et σθων
τίθεσο et τίθου, έσθω	σθον, σθων	σθε, σθωσαν et σθων
δίδοσο et δίδου, όσθω	σθον, σθων	σθε, σθωσαν et σθων
δείκνῠσο ύσθω	σθον, σθων	σθε, σθωσαν et σθων.

Praeteritum-Aoristum II.

1. †στάσο et στῶ, άσθω. 2. (θέσο) θοῦ, έσθω.
3. (δόσο) δοῦ, όσθω.
Et cetera ut Praesens.

Modus Subjunctivus.

Praesens.

Sing.	*Dual.*	*Plur.*
ἱστῶμαι, ῇ, ῆται	ώμεθον, ῆσθον, ῆσθον	ώμεθα, ῆσθε, ῶνται
τιθῶμαι, ῇ, ῆται	ώμεθον, ῆσθον, ῆσθον	ώμεθα, ῆσθε, ῶνται
διδῶμαι, ῷ, ῶται	ώμεθον, ῶσθον, ῶσθον	ώμεθα, ῶσθε, ῶνται.

δεικνύωμαι, ῃ, ηται, ex Declinatione Verborum in ω.

Praeteritum-Aoristum II.

1. *στῶμαι, ῇ, ῆται. 2. θῶμαι, ῇ, ῆται.
3. δῶμαι, ῷ, ῶται.
Et cetera ut Praesens.

Modus Optativus.

Praesens.

Sing.	*Dual.*	*Plur.*
ἱσταίμην, ο, το	μεθον, σθην, σθην	μεθα, σθε, ντο
τιθείμην, ο, το	μεθον, σθην, σθην	μεθα, σθε, ντο
διδοίμην, ο, το	μεθον, σθην, σθην	μεθα, σθε, ντο.

δεικνυοίμην, ο, το, κ.τ.λ. ex Declinatione Verborum in ω.

---

† Leguntur tantùm in Compositis.

Praeteritum-Aoristum II.

1. †σταίμην, ο, το. 2. θείμην, ο, το. 3. δοίμην, ο, το.

Et cetera ut Praesens.

MODUS INFINITIVUS.

Praesens.

1. ἵστασθαι. 2. τίθεσθαι. 3. δίδοσθαι. 4. δείκνυσθαι.

Praeteritum-Aoristum II.

1. †στάσθαι. 2. θέσθαι. 3. δόσθαι.

PARTICIPIA.

Praesens.			Aoristum II.		
1. ἱστάμενος,	η,	ον	†1. στάμενος,	η,	ον
2. τιθέμενος,	η,	ον	2. θέμενος,	η,	ον
3. διδόμενος,	η,	ον	3. δόμενος,	η,	ον.
4. δεικνύμενος,	η,	ον			

DIALECTI IN VOCE MEDIA ET PASSIVA.

Obs. 1. PRAESENTIS secundum personam in εσαι *Attici* frequentiùs contrahunt in η, ut τίθεσαι in τίθη; et nonnunquam in *Poëtico* sermone ασαι in ᾳ, ut ἐπίστασαι in ἐπίστᾳ. *Iones*, ex ασαι abjectâ σ, pro ααι dicunt εαι, ut ἐπίστεαι, δύνεαι; unde contracta forma δύνᾳ apud *Atticos Poëtas* reperitur. Conf. § 43. *Obs.* 1.

Obs. 2. In tertiâ personâ Plurali *Iones* ν ante ται vel το mutant in α, ut τιθέαται pro τίθενται, ἐδεικνύατο pro ἐδείκνυντο; et α, si praecessit, mutatur in ε, ut ἱστέαται pro ἵστανται, ἱστέατο pro ἵσταντο.

Obs. 3. In IMPERFECTI et IMPERATIVI secundâ personâ *Epici* interdùm utuntur formis *Ionicis*, abjectâ σ; ut μάρναο, φάο, ἔνθεο, δαίνυο.

Obs. 4. Verba τίθεμαι et ἵεμαι in OPTATIVO interdùm sequuntur formas verborum in ομαι; sic Praes. τιθοίμην pro τιθείμην, Aor. 2. προοίμην pro προείμην a προίεμαι. Contrà reperitur etiam quartae Conjugationis Optativus in ῡμην (pro νιμην) ex formâ verborum in μι; ut ἐπιδεικνῦμην, πηγνῦμην.

Obs. 5. In Aoristo Secundo Optativi a τίθημι *Iones* resolutâ formâ utuntur, tanquam a θέω; ut προσθέοιτο.

Obs. 6. PARTICIPIUM τιθήμενος pro τιθέμενος occurrit apud *Epicos Poëtas*. Conf. § 72. *Obs.* 14. Verba δίζημαι, et ἄημαι per omnes formas longam penultimae vocalem retinent. Conf. § 72. *Obs.* 12.

---

† *Leguntur tantùm in Compositis.*

§ 74. *Modi et Tempora in Voce Activâ.*

	Indicat.	Imper.	Subjunct.	Optat.	Infin.	Particip.
Praes.	ἵστημι	ἵστη	ἱστῶ	ἱσταίην	ἱστάναι	ἱστὰς
Imperf.	ἵστην					
Aor. 2.	ἔστην	στῆθι	στῶ	σταίην	στῆναι	στὰς
Praes.	τίθημι	τίθει	τιθῶ	τιθείην	τιθέναι	τιθεὶς
Imperf.	ἐτίθην					
Aor. 2.	ἔθην	θὲς	θῶ	θείην	θεῖναι	θεὶς
Praes.	δίδωμι	δίδου	διδῶ	διδοίην	διδόναι	διδοὺς
Imperf.	ἐδίδων					
Aor. 2.	ἔδων	δὸς	δῶ	δοίην	δοῦναι	δοὺς
Praes.	δείκνυμι	δείκνῡ			δεικνύναι	δεικνὺς
Imperf.	ἐδείκνυν					

Reliqua Tempora a Radicibus in ω.

Fut. στήσω	Aor. 1. ἔστησα	Perf. ἕστηκα†	P. Perf. εἱστήκειν
θήσω	ἔθηκα‡	τέθεικα*	ἐτεθείκειν
δώσω	ἔδωκα‡	δέδωκα	ἐδεδώκειν
δείξω	ἔδειξα	δέδειχα	ἐδεδείχειν.

Obs. 1. Aorista Prima ἔδωκα, et ἧκα (et plerumque ἔθηκα) extra Modum Indicativum non leguntur.

Obs. 2. Perfectum ἕστηκα Spiritum asperum, quasi Reduplicationis loco, assumit.

† De concisis formis ἕστατον, κ.τ.λ., vide § 81. (b.) ‡ Vide § 79. 1. * Vide § 79. 2.

§ 75. *Modi et Tempora in Voce Mediâ et Passivâ.*

	Indicat.	Imper.	Subjunct.	Optat.	Infin.	Particip.
Praes. Imperf. Aor. 2.	ἵσταμαι ἱστάμην *ἐστάμην	ἵστασο [et ἵστω *στῶ	ἱστῶμαι *στῶμαι	ἱσταίμην *σταίμην	ἵστασθαι *στάσθαι	ἱστάμενος *στάμενος
Praes. Imperf. Aor. 2.	τίθεμαι ἐτιθέμην ἐθέμην	τίθεσο [et τίθου θοῦ	τιθῶμαι θῶμαι	τιθείμην θείμην	τίθεσθαι θέσθαι	τιθέμενος θέμενος
Praes. Imperf. Aor. 2.	δίδομαι ἐδιδόμην ἐδόμην	δίδοσο [et δίδου δοῦ	διδῶμαι δῶμαι	διδοίμην δοίμην	δίδοσθαι δόσθαι	διδόμενος δόμενος
Praes. Imperf.	δείκνῠμαι ἐδεικνύμην				δείκνυσθαι	δεικνύμενος

Reliqua Tempora a Radicibus in ω.

In Voce Mediâ.		In Voce Passivâ.			
Fut. στήσομαι	Aor. ἐστησάμην	Perf. ἕσταμαι†	P.P. ἑστάμην	Aor. 1. ἐστᾰθην	Fut. στᾰθήσομαι
θήσομαι	*ἐθηκάμην	τέθειμαι	ἐτεθείμην	ἐτέθην‡	τεθήσομαι
δώσομαι	*ἐδωκάμην	δέδομαι†	ἐδεδόμην	ἐδόθην	δοθήσομαι
δείξομαι	ἐδειξάμην	δέδειγμαι	ἐδεδείγμην	ἐδείχθην	δειχθήσομαι.

* Leguntur tantùm in Compositis. † Vide § 79. 2. ‡ Vide § 79. 3.

TEMPORUM FORMATIO.

§ 76. Praesens Med. et Pass.

Praesens Medium et Passivum formatur a Praesente Activo, mutando *μι* in *μαι*, et resumendo vocalem *Radicis* brevem in penultimâ, ut ἵστημι, ἵσταμαι.

Obs. Excipiuntur haec tria, quae vocalem longam retinent in penultimâ; ἄημαι *spiro*, δίζημαι *quaero*, κίχημαι *consequor*.

§ 77. Praet.-Imperfectum Act. Med. et Pass.

Imperfectum Activum formatur a Praesente, mutando *μι* in *ν*, et praeponendo Augmentum; ut τίθημι, ἐτίθην.

Imperfectum Medium et Passivum formatur a Praesente suo, mutando *μαι* in *μην*, et praeponendo Augmentum; ut τίθεμαι, ἐτιθέμην.

§ 78. Praet.-Aoristum 2. Act. Med. et Pass.

Aoristum Secundum Activum formatur a Praesente, mutando *μι* in *ν*, praeponendo Augmentum, et abjiciendo Reduplicationem; ut τίθημι, ἔθην.

Aoristum Secundum Medium et Passivum formatur a Praesente suo, mutando *μαι* in *μην*, praeponendo Augmentum, et abjiciendo Reduplicationem; ut τίθεμαι, ἐθέμην.

§ 79. *Verborum in μι Tempora Anomala.*

1. Tria verba, τίθημι, ἵημι, δίδωμι, *σ*, Futuri Characteristicam, in Aoristo Primo mutant in *κ*; ut θήσω, ἔθηκα; ἥσω, ἧκα, *Ion.* ἕηκα; δώσω, ἔδωκα.

2. Duo verba, τίθημι et ἵημι, ne cum Aoristo Primo Perfectum confundatur, vocalem *η* Futuri penultimam in Perfecto mutant in *ει*; ut θήσω, τέθεικα, τέθειμαι; ἥσω, εἷκα, εἷμαι.

Obs. 1. Perf. εἷκα *Doricè* fit ἕωκα; unde in *Nov. Test.* ἀφέωνται pro ἀφεῖνται.

Obs. 2. Etiam in Aoristo Secundo verbum ἵημι, vel potiùs ejus composita, diphthongum *ει* quasi Augmentum adhibent (vide § 72. *Obs.* 6), praesertim *in Voce Mediâ*; ut ἀφείμην, -εἷσο, -εἷτο, κ.τ.λ.

3. A Perfectis Activis ἕστηκα, δέδωκα anomalè formata sunt Perfecta Passiva ἕσταμαι, δέδομαι; et inde Aorista Prima ἐστάθην, ἐδόθην, sicut ἐτέθην et ἕθην ab ἵημι, penultimâ correptâ. Conf. § 61. *Obs.* 4. § 64. *Obs.* 2.

Obs. Quaedam sunt VERBA DEPONENTIA quae pertinent ad Conjugationes verborum in *μι*;

ἄγαμαι admiror	*ἔραμαι* Poët. *amo*	*μάρναμαι* Poët. *pugno*
δύναμαι possum	*ἵπταμαι volo*	*πίλναμαι propinquo*
ἐπίσταμαι scio	*κρέμαμαι suspendor*	**πρίαμαι emo*;

quae omnia ad primam Conjugationem, *ὄνομαι vitupero*, ad tertiam, *αἴνυμαι, capio, ἄρνυμαι acquiro, ἄχνυμαι doleo, καίνυμαι excello, κίνυμαι incedo, λάζυμαι capio*, ad quartam pertinent.

§ 80. *Verba in μι anomalè Declinata.*

(*a.*) VERBUM SUBSTANTIVUM εἰμὶ *sum.*

INDICATIVUS.

Praesens.

Sing.			*Dual.*		*Plur.*	
εἰμὶ,	εἶ,	ἐστὶ	ἐστὸν,	ἐστὸν	ἐσμὲν, ἐστὲ,	εἰσὶ
	εἶς *I.*				εἰμὲν *I.*	ἔᾱσι *I. D.*
ἐμμὶ *D.*	ἐσσὶ *D. I.*	ἐντὶ *D.*			εἰμὲς *D.*	ἔντι } *D.*
					ἐμὲν *P.*	ἔοντι } *D.*

Futurum.

Sing.			*Dual.*		*Plur.*	
ἔσομαι,	ἔσῃ vel -ει,	ἔσται	-όμεθον,	εσθον, εσθον	-όμεθα, εσθε,	ονται.
ἐσοῦμαι *D.*	ἔσεαι,	ἔσεται *I.*				

Praeteritum-Imperfectum.

Sing.			*Dual.*		*Plur.*		
ἦν,	ἦσθα,	ἦν	ἤτην,	ἤτην	ἦμεν,	ἦτε,	ἦσαν
et ἦ,		et ἦ	ἤστην,	ἤστην		ἦστε	
ἔα,	ἔας,	ἔην *I.*				ἔατε,	ἔσαν *I.*
	ἦς *rec. A.*	ἦς *D.*					ἔσσαν *P.*
ἦα,	ἔησθα,	ἦεν *E.*					
ἔον *E.*		ἤην *E.*			ἦμες } D.		
ἔσκον,		ἔσκε *E. I.*			εἶμεν } D.		
ἤμην *A.*					εἶμες } D.		εἴατο E.

Pro Perfecto et Aoristo usurpantur Perf. *γέγονα*, Aor. 2. *ἐγενόμην* Verbi *γίνομαι*.

IMPERATIVUS.

Sing.	*Dual.*	*Plur.*
ἴσθι, ἔστω ἔσο *E.* ἤτω *A.*	ἔστον, ἔστων	ἔστε, ἔστωσαν vel ἔστων ἐόντων *I.*

SUBJUNCTIVUS.

Sing.	*Dual.*	*Plur.*
ὦ, ᾖς, ᾖ, ἔω, ἔῃς, ἔῃ εἴῃ *E.*	ἦτον, ἦτον ἔητον, κ.τ.λ., *I.*	ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

OPTATIVUS.

Praesens.

Sing.	*Dual.*	*Plur.*
εἴην, εἴης, εἴη ἔοιμι, ἔοις, ἔοι *I.*	εἰήτην, εἰήτην εἴτην *A.*	εἴημεν, εἴητε, εἶεν rar. εἶμεν, εἶτε, εἴησαν.

Futurum.

Sing.	*Dual.*	*Plur.*
ἐσοίμην, οιο, οιτο	-μεθον, σθην, σθην	-μεθα, σθε, ντο.

INFINITIVUS.

Praesens.	Futurum.
εἶναι ἔμεναι, ἔμεν *I.* ἔμμεναι, ἔμμεν *P.* εἶμεν, ἦμεν, ἤμεναι *D. P.*	ἔσεσθαι.

PARTICIPIUM.

Praesens.	Futurum.
ὤν, οὖσα, ὄν ἐών, ἐοῦσα, ἐὸν *I.* ἐοῖσα, εὖσα, ἔασσα } *D.*	ἐσόμενος, η, ον.

(*b.*) VERBUM εἶμι *ibo*, rarius *eo*.

INDICATIVUS.

Significationi Praesentis inservit Verbum ἔρχομαι.

Praesens *plerumque cum significatione Futuri.* (Conf. § 82.)

Sing.			Dual.		Plur.		
εἶμι,	εἶ, εἶς *I.*	εἶσι	ἴτον,	ἴτον	ἴμεν,	ἴτε,	ἴᾱσι.

Praeteritum-Imperfectum.

Sing.			Dual.		Plur.		
ᾔειν,	ᾔεις,	ᾔει	ᾐείτην,	ᾐείτην	ᾔειμεν,	ᾔειτε,	ᾔεσαν
ᾖα, et ᾔα,			ᾔτην,	ᾔτην	ᾖμεν,	ᾖτε	
ἴον,	ἴες,	ἴε	ἴτην,	ἴτην *E.*			ἴσαν *P.*
ᾔιον,	ᾔιες,	ᾔιε *I.* ᾖε *E.*			ᾔομεν,		ᾔισαν, ᾖσαν *E.*

IMPERATIVUS.

Sing.		Dual.		Plur.	
ἴθι, εἶ in comp.	ἴτω	ἴτον,	ἴτων	ἴτε,	ἴτωσαν vel ἰόντων ἴτων *A.*

SUBJUNCTIVUS. ἴω, ἴῃς, ἴῃ, κ.τ.λ.

OPTATIVUS. ἴοιμι, ἰοίην *A.* ἴοις, ἴοι, κ.τ.λ.

INFINITIVUS. ἰέναι ἴμεναι, ἴμεν *E.*

PARTICIPIUM. ἰὼν, ἰοῦσα, ἰόν.

Obs. Mediae Vocis Fut. εἴσομαι et Aor. εἰσάμην leguntur apud *Homerum.*

Conspectus Modorum ac Temporum.

Ind.	Imp.	Subj.	Opt.	Inf.	Part.
εἰμὶ *sum* ἦν ἔσομαι	ἴσθι	ὦ	εἴην ἐσοίμην	εἶναι ἔσεσθαι	ὢν ἐσόμενος
εἶμι *ibo* ᾔειν	ἴθι	ἴω	ἴοιμι	ἰέναι	ἰὼν

§ 81. *Verba in ω quae in quibusdam Temporibus Verborum in μι Formationem sequuntur.*

(*a.*) Quaedam sunt Verba, plerumque *Poëtica*, ancipitis formulae, quae etsi Praesens, vel Radicem habent in ω, in Aoristo secundo sequuntur formationem Verborum in μι; sic ex more

			Formationis Primae.				
**βάω, βαίνω eo*	Aor. 2. Act.	ἔβην	βῆθι	βῶ	βαίην	βῆναι	βὰς
**βλάω, βάλλω jacio*	Act.	ἔβλην				βλῆναι	
	Med.	ἐβλήμην		βλῶμαι	βλείμην	βλῆσθαι	βλήμενος
γηράω, γηράσκω senesco	Act.	ἐγήρᾶν				γηρᾶναι	γηρὰς
**δράω, διδράσκω aufugio*	Act.	ἔδρᾶν	δρᾶθι	δρῶ	δραίην	δρᾶναι	δρὰς
**κτάω, κτείνω occido*	Act.	ἔκτᾶν		κτῶ	κταίην	κτάναι	κτὰς
	Med.	ἐκτάμην				κτάσθαι	κτάμενος
οὐτάω vulnero	Act.	οὖτᾶν				οὐτάμεναι Med.	οὐτάμενος
**πλάω, πελάζω propinquo*	Med.	ἐπλήμην					
**πτάω, πέταμαι volo*	Act.	ἔπτην				πτῆναι	πτὰς
	Med.	ἐπτάμην				πτάσθαι	πταμένος
**σκλάω, σκέλλω sicco*	Act.	ἔσκλην			σκλαίην	σκλῆναι	
**τλάω perfero*	Act.	ἔτλην	τλῆθι		τλαίην	τλῆναι	τλὰς
**φθάω, φθάνω praevenio*	Act.	ἔφθην		φθῶ	φθαίην	φθῆναι	φθὰς
	Med.						φθάμενος.
			Secundae.				
**πλέω, πίμπλημι impleo*	Med.	ἐπλήμην	πλῆσο		{ πλείμην et πλήμην }		πλήμενος
**σβέω, σβέννυμι extinguo*	Act.	ἔσβην	σβῆθι	σβῶ	σβείην	σβῆναι	σβεὶς
**σχω, ἔχω habeo*	Act.	[ἔσχον]	σχὲς	σχῶ	σχοίην	[σχεῖν	σχὼν].
			Tertiae.				
**ἁλόω, ἁλίσκομαι capior*	Act.	ἥλων § 53. (*b. Obs.* 6.)		ἁλῶ	ἁλοίην	ἁλῶναι	ἁλοὺς
βιόω vivo	Act.	ἐβίων		βιῶ	βιῴην	βιῶναι	βιοὺς
**γνόω, γιγνώσκω novi*	Act.	ἔγνων	γνῶθι	γνῶ	γνοίην	γνῶναι	γνοὺς
	Med.				γνοίμην		
πλώω, Ion., πλέω navigo	Act.	ἔπλων					πλὼς.

			Quartae.				
δύω *subeo*	Aor. 2. Act.	ἔδυν	δῦθι	[δύω]	δύη	δῦναι	δὺς
κλύω *audio*		[ἔκλυον]	κλῦθι				
λύω *solvo*	Med.	ἐλύμην					
σεύω *agito*	Med.	ἐσσύμην					
φύω *gigno*		ἔφυν		[φύω]	φύην	φῦναι	φὺς
χέω *fundo*	Med.	ἐχύμην					χύμενος
			Anomala sunt				
πίνω *bibo*			πῖθι				
φθίω, φθίνω *corrumpo*	Med.	ἐφθίμην		φθίωμαι	φθίμην	φθίσθαι	φθίμενος.

(*b.*) Quaedam Perfecta et Pluperfecta Media, sive Secunda, formata a radicibus in ω, et linguae *Poëticae* ferè propria, penultimae vocali per Syncopen omissâ, praesertim in Duali ac Plurali et in modo Infinitivo, juxta rationem Praesentis et Imperfecti Verborum in μι aptissimè formantur; sic

*βάω, βαίνω *eo*	Perf. M. *βέβαα	Pl. βέβαμεν		βέβω		βεβάναι	βεβαὼς et βεβὼς
*γάω, γίγνομαι *nascor*	*γέγαα	Pl. γέγαμεν				γεγάμεν	γεγαὼς et γεγὼς
*δίω, δείδω *timeo*	δέδια	Du. δέδιτον	δέδιθι			δεδιέναι	δεδιὼς
*θνάω, θνήσκω *morior*	*τέθναα	Pl. τέθναμεν	τέθναθι		τεθναίην	τεθνάναι	τεθνεὼς -ηὼς et -ειὼς
*μάω *moveo*	*μέμαα	Pl. μέμαμεν	μέμαθι				μεμαὼς
*στάω, ἵστημι *statuo*	*ἕσταα	Du. ἕστατον	ἕσταθι	ἑστῶ	ἑσταίην	ἑστάναι	ἑσταὼς -εὼς et -ὼς
*τλάω *fero*	*τέτλαα	Du. τέτλατον	τέτλαθι		τετλαίην	τετλάναι	τετληὼς.

Conf. Anomala Imperativa ἄνωχθι ab ἄνωγα (§ 94 *d.*) κέκραχθι a κέκραγα, Pf. Med. verbi κράζω *clamo*, πέπεισθι a πείθω *persuadeo*.

Perfectorum hujusmodi 3 pers. Plur. Syncopen non patitur, ut δεδίᾱσι; sed, a radicibus in άω, άασι contrahitur in ᾶσι, ut ἑστάασι, -ᾶσι; quod *Iones* resolvunt, insertâ ε ante ᾶ circumflexum, ut ἑστέᾱσι.

Participia quaedam, quae ad hanc formationem pertinent, modo αὼς *Poëtice* productum in ηὼς exhibent, ut τεθνηὼς, τετληὼς, κεκμηὼς a *κμάω, κάμνω *laboro*, quae faciunt Genitivum in ότος et ῶτος; modò in ως contractum, ut βεβὼς, γεγὼς, ἑστὼς, βεβρὼς a *βρόω, βιβρώσκω *edo*, πεπτὼς a *πτόω, πίπτω *cado*; modo hoc in εὼς *Ionicè* resolutum, ut τεθνεὼς (et, metri gratiâ, τεθνειὼς), ἑστεὼς, πεπτεὼς: quae formae, in ὼς et εὼς, formant Femininum in ῶσα et Neutrum in ὼς, aliquando ὸς, Gen. -ῶτος -ώσης -ῶτος, κ. τ. λ. Ceterum cum his Participiis confer Participia Perfecti *Epica* κεκορηὼς, a *κορέω *satio*: κεκοτηὼς a κοτέω *irascor*; πεπτηὼς a *πτάω, πτήσσω *expavesco*; τετμηὼς a *τμάω vel *τμέω, τέμνω *seco*.

§ 82. Verba Defectiva aliunde suppleta.

Paucissima Verba inveniuntur, quae Conjugationem suam omnibus Temporibus absolutam habent. Ex quo fit ut nonnulla, ab alio Themate cognatae significationis Tempora, quibus ipsa carent, mutuentur.

αἱρέω *capio*, F. αἱρήσω, P. ᾕρηκα, P.P. ᾕρημαι, A. 1. P. ᾑρέθην. Vide § 64. *Obs.* 2. *ἕλω, A. 2. εἷλον, Fut. ἑλοῦμαι. Vocem Passivam suppeditat in Praes. ἁλίσκομαι, in Futuro et Praeteritis *ἁλόω, F. ἁλώσομαι, κ.τ.λ. Vide § 53. (*b.*) *Obs.* 7.

Perf. *Ion.* ἀραίρηκα, ἀραίρημαι, A. 2. M. *Ep.* 3. pers. γέντο pro ἕλετο.

ἔρχομαι *venio, eo*, Imperf. *Poët.* ἠρχόμην, *ἐλεύθω, F. ἐλεύσομαι, P. ἐλήλυθα, *ἐλύθω, A. 2. ἤλυθον, et per Syncopen ἦλθον. Necnon pro Futuro usurpatur verbum εἶμι *ibo*, (rarius et vix extra *Homerum*, *eo*) et pro Imperf. ᾔειν vel ᾖα, cum signif. Aoristi.

Perf. *Ep.* εἰλήλουθα, 1 pers. Plur. εἰλήλουθμεν, per Sync. pro εἰληλούθαμεν, Part. εἰληλουθὼς et ἐληλουθὼς A. 2. *Dor.* ἦνθον. Adverbium *Poëticum* δεῦρο vicem gerit Imperativi 2 pers. Singularis, δεῦτε Pluralis.

ἐσθίω, *Ep.* ἔδω *edo*, F. ἔδομαι, vide § 55. *Obs.* 3. P. ἐδήδοκα, P. P. ἐδήδεσμαι, vide § 59. *Obs.* 3; A. 1. P. ἠδέσθην. *φάγω, A. 2. ἔφαγον. F. φάγομαι. Vide § 55. *Obs.* 3.

Inf. *Ep.* ἔδμεναι Perf. *Ep.* Part. ἐδηδὼς, P.P. ἐδήδομαι.

ἔχω *habeo*, Conf. § 85. F. ἕξω, *σχω, A. 2. ἔσχον unde F. σχήσω, vide not. p. 106. P. ἔσχηκα, P.P. ἔσχημαι. A. 1. P. ἐσχέθην. Verb. Adj. ἑκτὸς et σχετὸς.

ὁράω *video*, Imp. ἑώρων, P. ἑώρᾱκα, vide § 53. (*b.*) *Obs.* 8. P. P. ἑώρᾱμαι, et ab *ὄπω, P.P. ὦμμαι, F. ὄψομαι, A. 1. P. ὤφθην, F. ὀφθήσομαι. *εἴδω, ἴδω *video*, A. 2. εἶδον.

Praes. *Ion.* ὁρέω, Perf. M. *Ion.* et *Poët.* ὄπωπα. A. 2. *Ep.* ἴδον.

Huc etiam referendum Perf. οἶδα *scio*, Imperat. ἴσθι, Subj. εἰδῶ, Opt. εἰδείην, Inf. εἰδέναι, Part. εἰδὼς. Vide § 43. *Obs.* 5.

Infin. Ep. ἴδμεναι, ἴδμεν; et ἴδμεν Ion. 1. pers. plur.

τρέχω *curro*, F. *θρέξομαι*, A. 1. *ἔθρεξα*, ambo rarissima. **δρέμω*, A. 2. *ἔδραμον*, F. *δραμοῦμαι*, P. *δεδράμηκα*.
Perf. M. *Ep.* *δέδρομα*.

φέρω *fero*, **οἴω*, F. *οἴσω*, Imperat. *Ep.* *οἶσε*. **ἔγκω*, **ἐνέκω*, **ἐνέγκω*, A. 1. *ἤνεγκα*, Conf. § 57. *Obs.* 2. A. 2. *ἤνεγκον*. P. *ἐνήνοχα*, vide § 59. *Obs.* 3. P. P. *ἐνήνεγμαι*, A. 1. P. *ἠνέχθην*, F. *ἐνεχθήσομαι* et *οἰσθήσομαι*. Verb. Adj. *οἰστὸς* -*έος*, *Poët.* *φερτὸς*.

φημὶ *dico*, A. 2. *ἔφην*. *φάσκω*, Imp. *ἔφασκον*. ‡*ἔπω*, A. 2. *εἶπον*, A. 1. *εἶπα*. *εἴρω* *Ep.* *dico*, F. *Ion.* *ἐρέω*, *Att.* *ἐρῶ*. **ἔρω*, per Metathesin **ῥέω*, P. *εἴρηκα*, vide § 59. *Obs.* 2. P. P. *εἴρημαι*, A. 1. P. *ἐρρήθην*, vide § 64. *Obs.* 2. F. *ῥηθήσομαι*, P. p. F. *εἰρήσομαι*. Verb. Adj. *ῥητὸς* et -*έος*.

ὠνέομαι *emo*, F. *ὠνήσομαι*. **πρίαμαι*, A. 2. *ἐπριάμην*.

§ 83. Syncope Verborum.

Verba, quae vulgò Syncopen admittunt, haec sunt:
ἐγείρω *excito*, A. 2. M. *ἠγρόμην* pro *ἠγερόμην*.
ἔρχομαι *venio*, A. 2. *ἦλθον* pro *ἤλυθον*, *vide* § 82.
πετάννυμι *extendo*, P. P. *πέπταται* pro *πεπέταται*.
πέταμαι, *πέτομαι* *volo*, F. *πτήσομαι* pro *πετήσομαι*, A. 2. *ἐπτάμην* pro *ἐπετάμην* et *ἐπτόμην* pro *ἐπετόμην*.
πίπτω, pro **πιπέτω* *cado*. Vide § 47. (*a*.)

ἀγρόμενος pro *ἀγερόμενος* A. 2. M. Part. *Ep.*, ab *ἀγείρω* *colligo*.
ἀνέπαλτο pro *ἀνεπάλετο* A. 2. M. ab *ἀναπάλλω* *sursum vibro*.
ἐκεκλόμην pro *ἐκεκελόμην* A. 2. cum Redupl., *Hom.* a *κέλομαι* *jubeo*.
ἐλέγμην pro *ἐλεγόμην* A. 2. M. (declin. quasi Plusq. Perf., 3. per. Sing. *ἔλεκτο*, Imperat. *λέξο*, vel *λέξεο*) a *λέγομαι* *cubo*. Conf. § 62 Obs.
ἔικτον pro *ἐοίκατον* 2 pers. Dual. Perf. M. ab **εἴκω*, *ἔοικα* *videor*.
ἔοιγμεν pro *ἐοίκαμεν* 1 pers. Plur. Perf. M. ab *εἴκω* *videor*.
ἐπέπιθμεν pro *ἐπεπίθειμεν* 1 pers. Plur. Pluperf. ab *ἐπιπείθομαι* *obedio*.
ἔπεφνον pro *ἐπέφενον* A. 2. cum Redupl. *Ep.*, a **φένω* *occido*.
ἐρῦμην pro *ἐρυόμην* Imperf. ab *ἐρύομαι* *custodio*, Inf. *ἐρῦσθαι*.
κέκραγμεν pro *κεκράγαμεν* 1 pers. Plur. Perf. M. a *κράζω* clamo.

§ 84. Metathesis Verborum.

Verba, quae vulgò Metathesin admittunt, haec sunt:

βάλλω (*βάλω, per Metath. βλάω) *jacio*, P. βέβληκα, P. P. βέβλημαι, A. 1. P. ἐβλήθην.

δαμάζω, *Ep.* δαμάω (*δάμω, per Metath. δμάω) *domo*, P. P. δέδμημαι, A. 1. P. ἐδμήθην.

δέμω *Ion.* et *Poët.* (per Metath. δμέω) *aedifico*, P. P. δέδμημαι. Conf. *Verb. praeced.*

θνήσκω (*θάνω, per Metath. θνάω) *morior*, P. τέθνηκα.

καλέω (*κάλω, per Metath. κλάω) *voco*, P. κέκληκα, P. P. κέκλημαι, A. 1. P. ἐκλήθην.

κάμνω (*κάμω, per Metath. κμάω) *laboro*, P. κέκμηκα.

κεράννυμι, *Poët.* *κεράω, (*κέρω, per Metath. κράω) *misceo*. P. P. κέκρᾱμαι, A. 1. P. ἐκρᾱθην.

πιπράσκω (περάω, *πέρω, per Metath. πράω) *vendo*, P. πέπρᾱκα, P. P. πέπρᾱμαι, A. 1. P. ἐπρᾱθην.

πίπτω (πιπέτω, conf. § 47. (*a.*) *πέτω, per Metath. πτέω, πτόω) *cado*, P. πέπτωκα. Part. *Ep.* πεπτεὼς, *Att.* πεπτὼς. Vide § 81. (*b.*)

σκέλλω vel σκελέω (*σκάλω, per Metath. σκλάω vel σκλέω) *sicco*, F. σκλήσομαι, P. ἔσκληκα, A. 2. ἔσκλην. Vide *p.* 100. § 81. (*a.*)

στορέννυμι, στρώννυμι (*στόρω, per Metath. στρόω) *sterno*, F. στρώσω, A. 1. ἔστρωσα. P. P. ἔστρωμαι, A. 1. ἐστρώθην.

τέμνω (*τέμω et *τάμω, per Metath. τμάω) *scindo*, P. τέτμηκα, P. P. τέτμημαι, A. 1. P. ἐτμήθην.

δαρθάνω *dormio*, A. 2. *Poët.* ἔδραθον pro ἔδαρθον.
δέρκομαι *video*, A. 2. *Poët.* ἔδρακον pro ἔδαρκον.
πέρθω *vasto*, A. 2. *Poët.* ἔπραθον pro ἔπαρθον.
πελάζω, *Ep.* πελάω *propinquo* per Syncopen πλάω, A. 1. *Poët.* ἐπλᾱθην, P.P. *Ep.* πέπλημαι, A. 2. M. ἐπλήμην, vide § 81. (*a.*): Nisi hoc melius per Syncopen expediri possit, πελάω, πλάω.
*πορέω *impertior* (*πόρω, per Metath. πρόω), P. P. πέπρωμαι.
ῥέζω *facio*, F. -ξω, per Metath. ab ἔργω, ἔρδω, F. -ξω, P. P. ἔοργα.
*ταλάω *fero* (*τάλω, per Metath. τλάω), F. τλήσομαι, P. τέτληκα, A. 2. ἔτλην.

VERBA ANOMALA.

Verba sunt anomala vel formatione, vel significatione.

ANOMALA FORMATIONE.

Verborum Formatione Anomalorum septem sunt classes.

§ 85. PRIMA CLASSIS.

Verba Impura formata quasi Pura in έω vel άω, ut ἐθέλω (-έω) *volo*, F. ἐθελήσω. Sic

ἀλέξω (-έω) *arceo*.
αὔξω (-έω) αὐξάνω *augeo*.
ἄχθομαι (-έομαι) *oneror*.
βάλλω (-έω) *jacio*.
βόσκω (-έω) *pasco*.
βούλομαι (-έομαι) *volo*.
γίγνομαι *sum* vel *fio*.
διδάσκω *doceo*.
εἴλω, εἴλλω vel εἵλλω, ἴλλω, εἰλέω vel εἱλέω *volvo*.
ἕλκω *traho*.
ἔρομαι (-έομαι) *interrogo*.
ἔρρω (-έω) *abeo*.
εὕδω (-έω) *dormio*.
ἔχω (*σχω, -έω) *habeo*.
ἕψω (-έω) *coquo*.
ἵζω, καθίζω (-έω) *sedeo*, vel *sedere facio*.
κέλομαι *Poët*. (-έομαι) *jubeo*.
κερδαίνω *lucror*.
κήδω *turbo*.
λαμβάνω *capio*.
μάχομαι (-έομαι) *pugno*.
μέλλω (-έω) *futurus sum*.
μέλω, unde Impers. μέλει, (-έω) *curae sum*.
μένω *maneo*.
μύζω (-έω) *sugo*.
νέμω *distribuo*.
ὄζω (-έω) *oleo*.
οἴχομαι (-έομαι) *abeo*.
ὄλλυμι, *ὄλω (-έω) *perdo*.
ὀφείλω (-έω) *debeo*.
πέτομαι (-έομαι) *volo*.
τύπτω *verbero*.
χαίρω (-έω) *gaudeo*.

§ 86. Etiam Pura quaedam dissyllaba simili modo formantur: ut δέω (-έω) *egeo*, F. δεήσω. Sic

δάω *Ep*. (-έω) *doceo*.
κλαίω, κλάω, (κλαέω) *fleo*.
λόω, λοέω *Poët*. (unde contr. λούω) *lavo*.
οἴομαι (-έομαι) *puto*.
παίω *percutio*.
ῥέω (*ῥεέω, ῥυέω) *fluo*.

§ 87. Secunda Classis.

Verba quae literas ισκ post consonantem ante finalem ω in themate inserunt, σκ post vocalem, quae, si sit α, aliquando in η, si ο, nonnunquam in ι, saepius in ω mutatur; ut εὑρίσκω (*εὕρω) *invenio*, F. εὑρήσω; ἀρέσκω (*ἀρέω) *placeo*, F. ἀρέσω. Sic

ἀλύσκω *Poët.* (*ἀλεύομαι) *movito.*
ἁλίσκομαι (*ἁλόω) *capior.*
ἀμβλίσκω, ἀμβλόω *abortior.*
ἀμπλακίσκω *Poët.* (*ἀμπλάκω) *erro.*
ἀπαφίσκω (*ἄφω) *Ep. decipio.*
ἀραρίσκω *Poët.* (*ἄρω) *apto.*
βιβρώσκω (*βρόω) *edo.*
βλώσκω *Poët.* (*βλόω) *venio.*
γεγωνίσκω *Poët. clamo.*
γηράσκω, γηράω *senesco.*
γιγνώσκω (*γνόω) *novi.*
διδάσκω (*δάω) *doceo.*
διδράσκω (*δράω) *aufugio.*
ἐπαυρίσκομαι (*ἐπαύρω) *fructum percipio.*
ἡβάσκω *pubesco* (ἡβάω *pubeo*).
θνήσκω (*θάνω, θνάω) *morior.*
θρώσκω (*θόρω, θρόω) *salio.*
ἱλάσκομαι, ἵλαμαι, -έομαι, -άομαι, *propitium reddo.*
ἴσκω vel ἐΐσκω *assimilo* (εἴκω *similis sum*).
λάσκω (*λάκω) *sono.*
μεθύσκω, *ebrium reddo* (μεθύω *ebrius sum*).
μιμνήσκω (*μνάω) *in memoriam revoco.*
πάσχω (*πάθω, πήθω) *patior.*
πιπίσκω (*πίω) *potum do.*
πιπράσκω (*περάω, πράω) *vendo.*
τιτρώσκω (*τορέω, τρόω) *vulnero.*
τιτύσκω *paro* (τεύχω *fabricor*).

§ 88. Tertia Classis.

Verba quae literam ν ante finalem ω in themate inserunt; ut τέμνω (*τέμω) *scindo*, F. τεμῶ. Sic

βαίνω (*βάω) *eo.*
δάκνω (*δάκω, δήκω) *mordeo.*
δύνω (δύω) *subeo.*
ἐλαύνω (ἐλάω) *agito.*
κάμνω (*κάμω, κμάω) *laboro.*
πίνω (*πίω) *bibo.*
τίνω (*τίω) *solvo.*
φθάνω (*φθάω) *praevenio.*
φθίνω, φθίω, *Ep. pereo, perdo.*

§ 89. Quarta Classis.

Verba quae literas *αν* vel *αιν* ante finalem *ω* in themate inserunt; ut *ἁμαρτάνω* (*ἁμάρτω) *erro*, A. 2. *ἥμαρτον*, *ὀσφραίνομαι* (*ὄσφρομαι) *odoror*, A. 2. *ὠσφρόμην*. Sic

αἰσθάνομαι (*αἴσθομαι) *sentio.*

ἀλιταίνω *Poët.* (*ἀλίτω) *pecco.*

ἀλφάνω et -*αίνω* *Poët.* (*ἄλφω) *consequor.*

ἀπεχθάνομαι, *Poët.* *ἔχθομαι*, *invisus sum.*

αὐξάνω, *αὔξω* *augeo.*

βλαστάνω (*βλάστω) *germino.*

δαρθάνω (*δάρθω) *dormio.*

ἐριδαίνω (*ἐρίδω) *rixor.*

κερδαίνω (*κέρδω) *lucror.*

κιχάνω (*κίχω, -ημι) *consequor.*

οἰδαίνω, -*άνω*, *οἰδέω* *tumeo.*

ὀλισθαίνω, -*άνω* (*ὀλίσθω) *elabor.*

ὀφλισκάνω (*ὄφλω) *debeo.*

§ 90. Quinta Classis.

Verba quae praeter literas *αν* ante finalem *ω*, literam *ν* vel *γ*, vel *μ* post primam thematis syllabam inserunt; ut *λανθάνω* (λάθω) *lateo*, A. 2. *ἔλαθον*. Sic

ἁνδάνω (ἅδω) *placeo.*

ἐρυγγάνω, *ἐρεύγομαι* *eructo.*

θιγγάνω (*θίγω) *tango.*

λαγχάνω (*λάχω, λήχω) *sortior.*

λαμβάνω (*λάβω, λήβω) *capio.*

μανθάνω (*μάθω, μήθω) *disco.*

πυνθάνομαι, *Poët.* *πεύθομαι*, *sciscitor.*

τυγχάνω (τεύχω) *sum* vel *consequor.*

χανδάνω (*χάδω, χήδω, χάνδω) *contineo.*

§ 91. Sexta Classis.

Verba quae syllabam *νε* ante finalem *ω* in themate inserunt; ut *κυνέω* (*κύω*) *osculor*, F. *κῦσω*. Sic

ἀμπισχνέομαι (**ἴσχομαι*, *ἔχομαι*) *circuminduor*.
βυνέω (*βύω*) *obturo*.
ἱκνέομαι, *Ep.* *ἵκω*, *venio*.
ὑπισχνέομαι, vide *ἀμπισχνέομαι*.

§ 92. Septima Classis.

Verba pura partim formata quasi impura, ejiciendo literam *α* vel *ε* ante finalem *ω*; ut *δοκέω* (**δόκω*) *videor*, F. *δόξω*. Sic

ἀπαυράω (**ἀπαύρομαι*) *aufero*.
ἀχέω (**ἄχω*) *doleo*.
βρυχάομαι (*βρύχομαι*) *frendeo*.
γαμέω (**γάμω*) *duco uxorem*.
γηθέω (**γήθω*) *gaudeo*.
δαμάω *Ep.* (*δάμω*) *domo*.
δουπέω *Poët.* (**δούπω*) *sono*.
καλέω (**κάλω*) *voco*.
κτυπέω (**κτύπω*) *strepo*.
κυρέω *Ion.* et *Poët.* (**κύρω*) *sum* vel *consequor*.
μηκάομαι (**μήκομαι*) *balo*.
μυκάομαι (*μύκομαι*) *mugio*.
ξυρέω (*ξύρομαι*) *rado*.
πατέομαι (**πάτομαι*) *vescor*.
ῥιγέω *Poët.* (**ῥίγω*) *horreo*.
στυγέω (**στύγω*) *odi*.
χραισμέω *defendo*.
ὠθέω (**ὤθω*) *pello*.

Obs. 1. Huc accedant nonnulla verba pura apud *Poëtas* reperta, quae literam *ι* ante finalem *ω* in themate inserunt; ut *δαίω* (**δάω*) *divido* F. *δάσομαι*. Sic

ἀγαίομαι *Ep.* et *Ion.*, *ἀγάομαι* *Ep.* *invideo*.
δαίω *Poët.* (**δάω*) *incendo*.
μαίομαι *Poët.* (**μάω*) *cupio*.
ναίω *Poët.* (**νάω*) *habito*.

Obs. 2. Adde etiam quae primam literam thematis reduplicant cum *ι*; ut *τιτράω* (**τράω*) *perforo*. Vide *not.* p. 59.

§ 93. *Verborum Formatione Anomalorum Synopsis Alphabetica.*

ἀγαίομαι *Ep.* et *Ion.*, ἀγάομαι *Ep.*, *invideo*, F. ἀγᾰσομαι, A. 1. ἠγᾰσάμην. Vide ἄγαμαι, p. 97.

αἰσθάνομαι (*αἴσθομαι) *sentio*, A. 2. ᾐσθόμην†, unde F. αἰσθήσομαι.

ἀλέξω (-έω) *arceo*, A. 1. ἠλεξάμην, F. ἀλεξήσω.

A. 2. *Poët.* (ab *ἀλέκω, ἄλκω) cum Reduplic. ἤλαλκον, unde F. ἀλαλκήσω.

ἁλίσκομαι (*ἁλόω) *capior*, F. ἁλώσομαι, A. 2. ἑᾱλων et

---

† Quaedam sunt Aorista Secunda, praesertim Verborum in άνω vel αίνω, a quibus, tanquam a novo themate in έω, conjugatio oritur in -ήσω, -ηκα; sic

ἀμπλακίσκω *erro*,	Aor. 2. ἤμπλακον,	Fut. ἀμπλακήσω
αἰσθάνομαι *sentio*,	ᾐσθόμην,	αἰσθήσομαι
ἀλιταίνω, *pecco*,	ἤλιτον,	ἀλιτήσω
ἁμαρτάνω *erro*,	ἥμαρτον,	ἁμαρτήσομαι
ἁνδάνω *placeo*,	ἕαδον,	ἁδήσω
ἀπαφίσκω *decipio*,	ἤπαφον,	ἀπαφήσω
ἀπεχθάνομαι *invisus sum*,	ἠχθόμην,	ἀπεχθήσομαι
ἀκαχίζω *vexo*,	ἤκαχον,	ἀκαχήσω
βλαστάνω *pullulo*,	ἔβλαστον,	βλαστήσω
γίγνομαι *nascor*,	ἐγενόμην,	γενήσομαι
δαρθάνω *dormio*,	ἔδαρθον,	δαρθήσομαι
*δρέμω *curro*,	ἔδραμον,	δεδράμηκα
ἐπαυρίσκομαι *fruor*,	ἐπηυρόμην,	ἐπαυρήσομαι
ἔρομαι *interrogo*,	ἠρόμην,	ἐρήσομαι
εὑρίσκω *invenio*,	εὗρον,	εὑρήσω
κέλομαι *jubeo*,	ἐκλόμην,	κεκλήσομαι
κιχάνω *consequor*,	ἔκιχον,	κιχήσομαι
λάσκω *sono*,	ἔλακον,	λακήσω
μανθάνω *disco*,	ἔμαθον,	μαθήσομαι
ὀλισθαίνω *elabor*,	ὤλισθον,	ὀλισθήσω
ὀσφραίνομαι *odoror*,	ὠσφρόμην,	ὀσφρήσομαι
ὀφείλω *debeo*,	ὤφελον,	ὀφειλήσω
ὀφλισκάνω *debeo*,	ὦφλον,	ὀφλήσω
πείθω *persuadeo*,	ἔπιθον,	πιθήσω
ῥέω *fluo*,	ἐρρύην,	ῥυήσομαι
*σχω *habeo*,	ἔσχον,	σχήσω
τυγχάνω *consequor*,	ἔτυχον,	τετύχηκα
χαίρω *gaudeo*,	ἐχάρην,	κεχάρηκα.

ἥλων, P. ἑάλωκα et ἥλωκα. Vide § 53. (*b.*) *Obs.* 7. Tempora Activae vocis suppeditat verbum *αἱρέω.*

A. 2. Opt. ἁλοίην, vide § 81. (*a.*) *Hom.* ἁλῴην.

ἀλύσκω *Poët.* (ἀλεύομαι) *vito*, F. ἀλύξω, A. 1. ἤλυξα.

ἀλιταίνω *Poët.* (*ἀλίτω) *pecco*, A. 2. ἤλιτον, unde F ἀλιτήσω: vide *not.* p. 109.

Part. Perf. (vel Aor. per *Sync.*) *Ep.* ἀλιτημένος.

ἀλφάνω et -αίνω *Poët.* (*ἄλφω) *consequor*, A. 2. ἦλφον.

ἁμαρτάνω (*ἁμάρτω) *erro*, A. 2. ἥμαρτον, unde F. ἁμαρτήσομαι, P. ἡμάρτηκα: vide *not.* p. 109.

A. 2. *Ep.* per Metath. ἤμβροτον (cum Spiritu leni) β insertâ, et mutatâ in ο.

ἀμβλίσκω, ἀμβλόω *abortior*, F. ἀμβλώσω, P. ἤμβλωκα.

ἀμπισχνέομαι (*ἴσχομαι, ἔχομαι) *circuminduor*, A. 2 ἠμπεσχόμην, vide § 54. *Obs.* 3; F. ἀμφέξομαι. S ὑπισχνέομαι, *Ion.* ὑπίσχομαι, *promitto*, A. 2. ὑπεσχόμη F. ὑποσχήσομαι, P. ὑπέσχημαι.

ἀμπλακίσκω *Poët.* (*ἀμπλάκω) *erro*, formatum ab A. 2 ἤμπλακον (vel ἤπλακον), unde F. ἀμπλακήσω. Vide *no* p. 109.

ἁνδάνω *Ion.* et *Poët.* (*ἅδω, *conf.* ἥδομαι) *placeo*, A. ἕαδον, *Hom.* cum Digamm. εὔαδον, P. ἕαδα: vide § 5 (*b.*) *Obs.* 7; F. ἁδήσω: vide *not.* p. 109.

Imperf. *Herod.* ἑάνδανον, *Hom.* ἑήνδανον et ἥνδανον.

ἀπαυράω (*ἀπαύρω) *aufero*, A. 1. m. ἀπηυράμην.

A. 1. Part. ἀπούρας et A. 1. m. ἀπουράμενος. *Ep.* tanquam ab ἀπούρ

ἀπαφίσκω *Ep.* (*ἄφω, cum Redupl. *ἀπάφω, unde rece tius ἀπατάω) *decipio*, A. 2. ἤπαφον, unde F. ἀπαφήσω vide *not.* p. 109. Conf. ἀμπλακίσκω.

ἀπεχθάνομαι, *Poët.* ἔχθομαι, *invisus sum*, A. 2. ἀπηχθόμην, unde F. ἀπεχθήσομαι, vide *not.* p. 109, P. ἀπήχθημαι.

ἀραρίσκω *Poët.* (*ἄρω, cum Reduplic. vide ἀπαφίσκω) *apto*, F. ἄρσω, A. 1. ἦρσα: vide § 47. (*d.*) A. 2. cu Reduplic. ἤρăρον, P. ἄρηρα, *Att.* ἄρāρα. Conf. § 6 *Obs.* 3.

P. P. Ep. ἀρήρεμαι. A. 2. M. Part. per Sync. ἄρμενος.

ἀρέσκω (*ἀρέω) *placeo*, F. ἀρέσω, A. 1. ἤρεσα, P. P. ἤρεσμαι. Conf. *Verb. praeced.*

αὐξάνω, αὔξω *augeo*, F. αὐξήσω, A. 1. ηὔξησα, P. ηὔξηκα, κ.τ.λ., tanquam a themate in έω: vide *not.* p. 109.

ἀχέω, (*ἄχω) *doleo*, Praes. M. ἄχομαι vel ἄχνυμαι, A. 2. cum reduplic. ἤκαχον, unde F. ἀκαχήσω: vide *not.* p. 109; A. 1. ἠκάχησα, et novum thema ἀκαχίζω *vexo*, P. P. ἀκήχεμαι et per Metathesin quantitatis ἀκάχημαι. Infin. ἀκαχῆσθαι.

ἄχθομαι (-έομαι) *oneror*, F. ἀχθέσομαι. Conf. § 47. (*e.*) 3. A. 1. ἠχθέσθην.

βαίνω (*βάω, cujus α producitur in αι, conf. ἐλαύνω) *eo*, F. βήσομαι, P. βέβηκα, A. 1. ἔβησα *ire feci*, vide § 94. (*b.*) A. 2. ἔβην, vide § 81. (*a.*) P.M. *βέβαα, Pl. βέβαμεν, vide § 81. (*b.*) P.P. βέβαμαι in compositis, ut παραβέβἄμαι; A. 1. P. παρεβάθην, Verb. Adj. βατὸς.

F. *Dor.* βᾶσεῦμαι, Aor. M. *Ep.* ἐβήσετο et -ατο, Imperat. βήσεο. Vide p. 50. § 43. *Obs.* 6.

βάλλω (-έω) *jacio*, F. interdùm βαλλήσω, et A. 1. ἐβάλλησα, vulgò F. βαλῶ, A. 2. ἔβαλον, P. per Metath. βέβληκα, P.P. βέβλημαι: vide § 84.

A. 2. *Ep.* ἔβλην, Med. ἐβλήμην, vide § 81. (*a.*); Fut. βλήσομαι; P. P. βεβόλημαι.

βιβρώσκω (*βρόω, cum praefixo βι, vide *notam* p. 59) *edo*, P. βέβρωκα, P. P. βέβρωμαι, A. 1. ἐβρώθην. Reliqua Tempora suppeditat verbum ἐσθίω: vide p. 102.

A. 2. *Ep.* ἔβρων. Perf. Part. βεβρὼς, vide § 81. (*b.*)

βλαστάνω (*βλάστω) *germino*, A. 2. ἔβλαστον, unde F. βλαστήσω, vide *not.* p. 109, Aor. 1. ἐβλάστησα, P. ἐβλάστηκα.

βλώσκω *Poët.* (*βλόω, *μλόω, per Metath. a *μόλω) *venio*, A. 2. ἔμολον, F. μολοῦμαι, P. μέμβλωκα.

βόσκω (-έω) *pasco*, F. βοσκήσω, A. 1. ἐβόσκησα.

βούλομαι (-έομαι) *volo*, F. βουλήσομαι, P.P. βεβούλημαι.

βρυχάομαι (βρύχομαι) *frendeo*, P. M. *Poët.* βέβρῡχα, cum vi Praesentis, F. βρυχήσομαι.

βυνέω (βύω) *obturo*, F. βῡσω, A. 1. ἔβῡσα, P. P. βέβυσμαι, A. 1. P. ἐβύσθην.

γαμέω (*γάμω) *duco uxorem*, A. 1. ἔγημα, P. γεγάμηκα.

γεγωνίσκω *Poët.* *clamo*, P. M. γέγωνα cum vi Praesentis unde novum thema γεγωνέω, F. γεγωνήσω.

γηθέω (*γήθω) *gaudeo*, P. M. γέγηθα, F. γηθήσω.

γηράσκω, γηράω *senesco*, F. γηράσομαι, A. 1. ἐγήρᾱσα, A. 2. ἐγήρᾱν, Inf. γηρᾶναι: vide § 81. (*a*.)

γίγνομαι, per Sync. pro γιγένομαι (*γένομαι cum praefixo γι, vide *notam* p. 59.) *sum* vel *fio*, A. 2. ἐγενόμην, P. M. γέγονα, F. γενήσομαι, P. P. γεγένημαι, A. 1. apud *recent.* ἐγενήθην, P. M. Part. γεγὼς: vide § 81. (*b*.)

Praes. *Ep.* γείνομαι, A. 1. M. ἐγεινάμην *genui*, Perf. *Poët.* Plur. γέγαμεν, κ.τ.λ. vide § 81. (*b*.) A. 2. *Poët.* ἔγεντο per Sync. pro ἐγένετο.

γιγνώσκω (*γνόω, cum praefixo γι, vide *notam* p. 59.) *novi*, F. γνώσομαι, A. 2. ἔγνων, vide § 81. (*a*.) P. ἔγνωκα, P. P. ἔγνωσμαι. Verb. Adj. γνωτὸς et -στὸς.

δαίω *Poët.* (*δάω) *divido*, F. δᾰσομαι, P. P. δέδασμαι, A. 1. M. ἐδᾰσάμην.

δαίω *Poët.* (*δάω) *incendo*, A. 2. P. ἐδάην, P. M. δέδηα.

δάκνω (*δάκω, δήκω) *mordeo*, A. 2. ἔδακον, F. δήξομαι, P. δέδηχα, P. P. δέδηγμαι, A. 1. P. ἐδήχθην.

δαμάω *Ep.* (δάμω) *domo*, A. 2. ἔδαμον, A. 2. Pass. ἐδάμην.

δαρθάνω (*δάρθω) *dormio*, A. 2. ἔδαρθον, F. δαρθήσομαι, vide *not.* p. 109, P. δεδάρθηκα.

A. 2. *Poët.* per Metath. ἔδραθον.

*δάω *Ep.* (-έω) *doceo*, A. 2. P. ἐδάην. Subj. δαῶ, *Ep.* δαείω. Inf. δαῆναι *Ep.* δαήμεναι, F. δαήσομαι, P. P. δεδάημαι.

δέω, unde Impers. δεῖ, (-έω) *egeo*, F. δεήσω, A. 1. ἐδέησα

διδάσκω (*δάω cum praefixo δι, vide *notam* p. 59) *doceo* F. διδάξω, P. δεδίδαχα.

Fut. *Poët.* διδασκήσω.

διδράσκω (*δράω, cum praefixo δι, vide *notam* p. 59) *aufugio*, F. δράσομαι, A. 1. ἔδρᾱσα, A. 2. ἔδρᾱν, vide § 81. (*a.*) P. δέδρακα.

δοκέω (*δόκω) *videor*, F. δόξω, A. 1. ἔδοξα, P. P. δέδογμαι, F. *Poët.* δοκήσω, (Conf. ὤσω et ὠθήσω ab ὠθέω,) A. 1. ἐδόκησα, P. P. δεδόκημαι.

δουπέω, *Poët.* (*δούπω) *sono*, P. M. δέδουπα, F. δουπήσω, A. 1. ἐδούπησα.

δύνω (δύω) *subeo*, F. δῡσω, A. 1. ἔδῡσα, A. 2. ἔδῡν, vide § 81. (*a.*); P. δέδῡκα, P. P. δέδῠμαι, A. 1. P. ἐδῠθην, vide § 61. *Obs.* 3.

Aor. M. *Ep.* ἐδύσετο, Imperat. δύσεο, Part. δυσόμενος. Conf. ἐβήσετο a βαίνω.

ἐθέλω (-έω) *volo*, F. ἐθελήσω, A. 1. ἠθέλησα, P. ἠθέληκα. Conf. θέλω.

εἵλω, εἵλλω vel εἴλλω, ἴλλω, εἱλέω vel εἰλέω, *volvo*, F. εἱλήσω, P. P. εἴλημαι.

Praeter Praes. et Imperf. *Homerus* reliqua Tempora deducit ab ἔλω, sic A. 1. ἔλσα, P. P. ἔελμαι, A. 2. Pass. ἐάλην, Inf. ἀλῆναι, Part. ἀλείς.

ἐλαύνω (ἐλάω, cujus α producitur in αυ, conf. βαίνω) *agito*, F. ἐλᾰσω, vide § 47. (*e.*); A. 1. ἤλᾰσα, P. ἐλήλᾰκα, P. P. ἐλήλᾰμαι, vide § 61. *Obs.* 3.; A. 1. P. ἠλᾰθην. Verb. Adj. ἐλατὸς.

Perf. P. *non-Att.* ἐλήλασμαι, A. 1. P. ἠλάσθην.

ἕλκω *traho*. *Atticè* tempora formantur ab ἑλκύω.

(έω) F. *Hom.* ἑλκήσω, A. 1. ἥλκησα.

ἐπαυρίσκομαι (*ἐπαύρω) *fructum percipio*, A. 2. ἐπηῦρον, unde F. ἐπαυρήσομαι, A. 2. M. ἐπηυρόμην, vide *not.* p. 109.

ἐριδαίνω (*ἐρίδω, -έω) *rixor*, F. ἐριδήσω, A. 1. M. Inf. ἐρῑδήσασθαι.

ἔρομαι (-έομαι) *interrogo*, A. 2. ἠρόμην, unde F. ἐρήσομαι. Reliqua Tempora suppeditat verbum ἐρωτάω.

Praes. *Ion.* εἴρομαι, F. εἰρήσομαι.

ἔρρω (-έω) *abeo*, F. ἐρρήσω, A. 1. ἤρρησα.

ἐρυγγάνω, ἐρεύγομαι *eructo*, A. 2. ἤρυγον, F. ἐρεύξομαι.

εὕδω (-έω) *dormio*, F. εὑδήσω.

εὑρίσκω (*εὕρω) *invenio*, A. 2. εὗρον, unde F. εὑρήσω, vide *not.* p. 109. P. εὕρηκα, P. P. εὕρημαι, A. 1. P. εὑρέθην, vide § 64. *Obs.* 2. Verb. Adj. εὑρετὸς, et -έος.

A. i. m. εὑράμην, Part. εὑράμενος in Nov. Test.

ἔχω (*σχω, -έω) *habeo*, A. 2. ἔσχον; F. σχήσω, vulgò ἕξω, P. ἔσχηκα, P. P. ἔσχημαι, A. 1. P. ἐσχέθην. Conf. § 64. *Obs.* 2. Verb. Adj. σχετὸς et ἑκτὸς, -έος.

A. 2. *Poët.* ἔσχεθον, tanquam a *σχέθω; Perf. *Ep.* (*ὄχα, ὦχα cum Reduplic. ὄκωχα) per Metath. ὄχωκα. Conf. οἴχωκα ab οἴχομαι.

ἕψω (-έω) *coquo*, F. ἑψήσω. Verb. Adj. ἑφθὸς, ἑψητὸς et ἑψητέος.

ἡβάσκω *pubesco* (ἡβάω *pubeo*), F. ἡβήσω, A. 1. ἥβησα.

θέλω (-έω) *volo*, F. θελήσω, A. 1. ἐθέλησα. Conf. ἐθέλω.

θιγγάνω (*θίγω) *tango*, A. 2. ἔθιγον, F. θίξομαι.

θνήσκω (*θάνω, per Metath. θνάω) *morior*, A. 2. ἔθανον, F. θανοῦμαι, P. τέθνηκα, Plur. τέθναμεν, κ.τ.λ. vide § 81. (*b.*)

θρώσκω (*θόρω, per Metath. θρόω) *salio*, A. 2. ἔθορον, F. θοροῦμαι, P. M. τέθορα.

ἵζω, καθίζω (-έω) *sedere facio* vel *sedeo*, F. καθιῶ, F. M. καθιζήσομαι.

ἱκνέομαι, *Ep.* ἵκω, *venio*, F. ἵξομαι, P. P. ἷγμαι, A. 2. ἱκόμην, unde *Poët.* per Sync. ἷκτο, et Part. ἵκμενος.

ἱλάσκομαι, ἵλαμαι -έομαι -άομαι, *propitium reddo*, F. ἱλᾰσομαι, A. 1. ἱλασάμην.

Imperat. *Ep.* ἵληθι *Dor.* ἵλᾰθι *propitius sis*, tanquam ab ἵλημι.

κάμνω (*κάμω, per Metath. κμάω) *laboro*, F. καμοῦμαι, A. 2. ἔκαμον, P. κέκμηκα, Part. κεκμηὼς, Gen. -ότος et -ῶτος: vide § 81. (*b.*)

κέλομαι *Poët.* (-έομαι) *jubeo*, A. 2. (ἐκελόμην per Sync. ἐκλόμην) cum Reduplic. ἐκεκλόμην, F. κελήσομαι, vide *not.* p. 109, A. 1. ἐκελησάμην.

κερδαίνω *lucror*.

(*κέρδω -έω) F. *Ion.* κερδήσομαι.

κήδω *turbo*, F. κηδήσω.

κιχάνω (*κίχω -ημι) *consequor*, A. 2. ἔκιχον, unde F. κιχήσομαι: vide *not.* p. 109.

Praes. Subj. *Ep.* (κιχῶ) κιχείω, Opt. κιχείην, Inf. κιχῆναι, Part. κιχείς, Imperf. ἐκίχην.

κλαίω, *Att.* κλάω (-έω) *fleo*, F. -ήσω, vulgò κλαύσομαι, A. 1. ἔκλαυσα, P. P. κέκλαυμαι et -σμαι. Verb. Adj. κλαυτὸς -στὸς -στέος.

κτυπέω (*κτύπω) *strepo*, A. 2. ἔκτυπον, F. κτυπήσω, A. 1. ἐκτύπησα.

κυνέω (κύω) *osculor*, F. κῦσω, A. 1. ἔκῦσα. Sed προσκυνέω, -ήσω, A. 1. προσεκύνησα, et *Poët.* quoque προσέκυσα.

κυρέω *Ion.* et *Poët.* (*κῦρω) *sum* vel *consequor*, Imperf. ἔκῦρον, F. κύρσω et κυρήσω, A. 1. ἔκυρσα et ἐκύρησα: vide § 47. (*d.*)

λαγχάνω (*λάχω, λήχω) *sortior*, A. 2. ἔλαχον, F. λήξομαι, P. εἴληχα et λέλογχα (tanquam a *λέγχω, Conf. πέπονθα a πένθω sub voc. πάσχω), P. P. εἴληγμαι: vide § 59. *Obs.* 2.

Fut. *Ion.* λάξομαι, A. 2. *Ep.* λέλαχον: vide § 66. *Obs.* 3.

λαμβάνω (*λάβω, λήβω) *capio*, A. 2. ἔλαβον, F. λήψομαι, P. εἴληφα, P. P. εἴλημμαι et λέλημμαι, vide § 59. *Obs.* 2; A. 1. P. ἐλήφθην.

Perf. *Ion.* λελάβηκα, F. *Dor.* λαψοῦμαι, *Ion.* λάμψομαι (tanquam a λάμβω), P. P. λέλαμμαι, A. 1. P. ἐλάμφθην. Verb. Adj. λαμπτέος.

λανθάνω (*λάθω) λήθω *lateo*, A. 2. ἔλαθον, F. λήσω, P. M. λέληθα, P. P. λέλησμαι *oblitus sum*.

λάσκω (*λάκω) *sono*, A. 2. ἔλἄκον; unde F. λακήσω, A. 1. ἐλάκησα, vide *not.* p. 109; P. M. λέλᾱκα, unde novum thema λᾱκέω *Dor.*, ληκέω *Ion.* vide sub γεγωνίσκω, p. 111.

λόω, λοέω *Poët.* (unde contr. λούω, F. λούσω) *lavo*.

A. 1. *Hom.* (ἐλόεσα) Inf. λοέσσαι. F. M. λοέσσομαι.

μαίομαι *Poët.* (*μάω) *cupio*, F. μᾰσομαι, A. 1. ἐμᾰσάμην.

μανθάνω (*μάθω, μήθω) *disco*, A. 2. ἔμαθον, F. μαθήσομαι, vide *not.* p. 109, P. μεμάθηκα.

Fut. M. *Dor.* μαθεῦμαι pro -οῦμαι, tanquam a μαθέσομαι.

μάχομαι (-έομαι) *pugno*, F. μαχοῦμαι, A. 1. ἐμαχεσάμην, P. P. μεμάχημαι. Verb. Adj. μαχετέος et -ητέος.

μεθύσκω *ebrium reddo*, μεθύω *ebrius sum*, F. μεθῦσω, A. 1. ἐμέθῦσα.

μέλλω (-έω) *futurus sum*, F. μελλήσω, A. 1. ἐμέλλησα.

μέλω, unde Impers. μέλει, (-έω) *curae sum*, F. μελήσω, A. 1. ἐμέλησα, P. μεμέληκα.

Perf. M. *Ep.* μέμηλα, P. P. (μεμέληται) μέμβλεται.

μένω *maneo*, P. μεμένηκα: vide § 58. *Obs.* 3. (*c.*)

μηκάομαι (*μήκομαι) *balo*, A. 2. ἔμακον, P. μέμηκα.

μιμνήσκω (*μνάω, cum praefixo μι, vide *notam* p. 59) *in memoriam revoco*, F. μνήσω, A. 1. ἔμνησα, P.P. μέμνημαι, A. 1. P. ἐμνήσθην: vide § 64. *Obs.* 1.

μύζω (-έω) *sugo*, F. μυζήσω.

μυκάομαι (*μύκομαι) *mugio*, A. 2. ἔμυκον, P. μέμῡκα.

ναίω *Poët.* (*νάω) *habito*, A. 1. ἔνᾰσα, ἔνασσα *habitare feci*. Conf. § 94. (*b.*) F. M. νάσσομαι, A. 1. M. ἐνασσάμην, A. 1. P. ἐνάσθην.

νέμω *distribuo*, P. νενέμηκα, vide § 58. *Obs.* 3. (*c.*)

ξυρέω (ξύρομαι) *rado*, A. 1. M. ἐξυράμην, P.P. ἐξύρημαι.

ὄζω (έω) *oleo*, F. ὀζήσω, A. 1. ὤζησα, P. M., cum vi Praesentis, ὄδωδα.

οἰδαίνω, -άνω, οἰδέω *tumeo*, F. οἰδήσω.

οἴομαι (-έομαι) *puto*, F. οἰήσομαι, A. 1. ᾠήθην.

Praes. *Ep.* ὀΐω, ὀΐομαι, A. 1. ὠϊσάμην et ὠΐσθην.

οἴχομαι (-έομαι) *abeo*, F. οἰχήσομαι, P. P. ᾤχημαι tantum in compositis, ut παρῴχημαι.

Perf. *Ep.* et *Att. Poët.* (οἶχα cum Reduplic. οἴκωχα) per Metath. οἴχωκα. Conf. ὄχωκα ab ἔχω.

ὀλισθαίνω, -άνω, (*ὀλίσθω) *elabor*, A. 2. ὤλισθον, F. ὀλισθήσω, P. ὠλίσθηκα: vide *not.* p. 109.

ὄλλυμι, *ὄλω (-έω) *perdo*, A. 1. ὤλεσα, P. cum reduplic. ὀλώλεκα, F. ὀλῶ, F. M. ὀλοῦμαι, A. 2. M. ὠλόμην, *P. M.* ὄλωλα. Vide § 68. Obs. 3.

ὀσφραίνομαι (*ὄσφρομαι) *odoror*, A. 2. ὠσφρόμην, F. ὀσφρήσομαι: vide *not.* p. 109.

A. 1. *Ion.* ὠσφράμην.

ὀφείλω (-έω) *debeo*, A. 2. ὤφελον, F. ὀφειλήσω, vide *not.* p. 109. A. 1. ὠφείλησα. Conf. ὀφλισκάνω.

ὀφλισκάνω (*ὄφλω) *debeo*, A. 2. ὦφλον, F. ὀφλήσω, vide *not.* p. 109. P. ὤφληκα. Conf. ὀφείλω.

παίω *percutio.*

(-έω) F. *Att.* παιήσω.

πάσχω, pro πάθσκω, (*πάθω, πήθω) *patior*, A. 2. ἔπαθον; F. πείσομαι, et P. M. πέπονθα† a *πένθω. Verb. Adj. παθητὸς.

Perf. 2. Pl. *Hom.* πέποσθε pro πεπόνθατε, Part. πεπᾰθὼς; A. 1. Part. *Aesch.* πήσας.

πατέομαι (*πάτομαι) *vescor*, A. 1. ἐπασάμην, P. P. πέπασμαι.

πέτομαι (-έομαι) *volo*, F. πετήσομαι, vulgò πτήσομαι, A. 2. per Sync. ἐπτόμην, P. πεπότημαι a ποτάομαι.

De alterâ formâ Aoristi Secundi Act. ἔπτην, Med. ἐπτάμην, vide § 81. (*a.*)

πίνω (*πίω) *bibo*, F. πῖομαι, A. 2. ἔπιον, Imperat. πῖθι, vide § 81. (*a.*);——(*πόω), P. πέπωκα, P. P. πέπομαι, A. 1. P. ἐπόθην. Verb. Adj. ποτὸς, et -έος.

A. 2. Imperat. *Poët.* πίε.

πιπίσκω (*πίω, cum praefixo πι, vide *notam* p. 59) *potum do*, F. πῖσω, A. 1. ἔπῖσα.

πιπράσκω (*περάω, per *Sync.* πράω, cum praefixo πι, vide *notam* p. 59) *vendo*, P. πέπρᾱκα, P. P. πέπρᾱμαι.

πυνθάνομαι, *Poët.* πεύθομαι, *sciscitor*, F. πεύσομαι, A. 2. ἐπυθόμην, P. P. πέπυσμαι, υσαι, κ.τ.λ. Verb. Adj. πευστὸς et -έος.

ῥέω (*ῥεέω, ῥυέω) *fluo*, vulgò F. ῥεύσομαι, A. 1. ἔρρευσα.

Att. A. 2. ἐρρύην, F. ῥυήσομαι, P. ἐρρύηκα.

ῥιγέω *Poët.*, (*ῥίγω) *horreo*, P. M. ἔρρῖγα, F. ῥιγήσω.

---

† Conf. σπείσω a σπένδω; χείσομαι, κέχανδα a *χάνδω, χανδάνω.

στυγέω (**στύγω*) *odi*, A. 1. *Ep.* *ἔστυξα*, A. 2. *ἔστυγον*, F. *στυγήσω*, A. 1. *ἐστύγησα.*

τέμνω (**τέμω*, per Metath. *τμέω*, conf. § 84) *scindo*, F. *τεμῶ*, A. 2. *ἔτεμον* et *ἔταμον*, P. *τέτμηκα*, P.P. *τέτμημαι*, A. 1. P. *ἐτμήθην.*

Praes. *Ion.* *τάμνω*, *Ep.* *τμήγω*, A. 1. *ἔτμηξα*, A. 2. *ἔτμαγον.*

τίνω (**τίω*) *solvo*, F. *τίσω*, A. 1. *ἔτισα*, P. *τέτικα*, P.P. *τέτισμαι*, A. 1. P. *ἐτίσθην.*

Praes. *Ion.* *τίνυμι.*

τιτράω (**τράω*) *perforo*, F. *τρήσω*, P. *τέτρηκα*. Vide *notam* p. 59.

τιτρώσκω (**τορέω*, per *Sync.* *τρόω*, cum praefixo *τι*, vide *notam* p. 59) *vulnero*, F. *τρώσω*, P.P. *τέτρωμαι.*

τυγχάνω (*τεύχω*) *sum* vel *consequor*, F. *τεύξομαι*, A. 2. *ἔτυχον*, P. *τετύχηκα*, vide *not.* p. 109. A. 1. *Ep.* *ἐτύχησα.*

τύπτω *verbero.*

(-*έω*) F. *Att.* *τυπτήσω*, P. P. *τετύπτημαι*. Verb. Adj. *τυπτητέος.*

ὑπισχνέομαι, *vide* *ἀμπισχνέομαι.*

φθάνω (**φθάω*) *praevenio*, F. *φθήσομαι*, A. 1. *ἔφθᾰσα*, A. 2. *ἔφθην*, vide § 81. (*a.*); P. *ἔφθᾰκα.*

Fut. *Dor.* *φθαξῶ*, A. 1. *ἔφθαξα*, A. 2. M. *Ep.* *ἐφθάμην.*

φθίνω, *φθίω* *Ep.*, *pereo*, *perdo*, F. *φθίσω*, A. 1. *ἔφθισα*, P.P. *ἔφθιμαι*, A. 2. M. *ἐφθίμην*. Verb. Adj. *φθιτὸς.*

χαίρω (-*έω*) *gaudeo*, A. 2. *ἐχάρην*, F. *χαιρήσω*, P. *κεχάρηκα*. Verb. Adj. *χαρτὸς.*

A. 1. M. *Ep.* *χήρατο*, A. 2. cum Redupl. *κεχαρόμην*, P.P. Part. *Eurip.* *κεχαρμένος*, Fut. *Ep.* cum. Redupl. *κεχαρήσω.*

χανδάνω (**χάδω*, *χήδω*, *χάνδω*) *contineo*, A. 2. *ἔχαδον*, P. *κέχανδα*, F. *χείσομαι*, (conf. *ἔπαθον*, *πέπονθα*, *πείσομαι* a *πάσχω*, *σπείσω* a *σπένδω*.)

χραισμέω *defendo*, A. 2. *ἔχραισμον*, sed F. *χραισμήσω.*

ὠθέω (**ὤθω*) *pello*, F. *ὤσω* et *ὠθήσω*, (conf. *δόξω* et *δοκήσω* a *δοκέω*,) P. *ἔωθα*, § 53. (*b.*) *Obs.* 7. P.P. *ἔωσμαι*, A. 1. *ἐώσθην.*

§ 94. ANOMALA SIGNIFICATIONE.

1.) Quaedam sunt Verba Transitiva, quae in Perfecto, perfecto et Aoristo Secundo Vocis Activae vim In-)sitivam sive Passivam habent; ut Transitiva **στάω,*)μι *statuo, στήσω, ἔστησα*; Intransitiva *ἕστηκα, ἔστην.*

Transitiva.			*Intransitiva.*	
subdo,	δῡσω,	ἔδῡσα	δέδῡκα,	ἔδῡν
)έω *exstinguo,*	σβέσω	ἔσβεσα	ἔσβηκα,	ἔσβην
:λάω *exsicco,*	σκλήσομαι,		ἔσκληκα,	ἔσκλην
) *gigno,*	φῡσω,	ἔφῡσα	πέφῡκα,	ἔφυν.
τω *everto,*	ἐρείψω,		ἐρήριπα *Poët.*	ἤριπον *Poët.*

His addi potest Radix **ἁλόω*, cujus Perfectum et Ao- tum Secundum formae Activae vim Passivam habent. de § 53. (*b.*) *Obs.* 7. et § 82. sub voc. *αἱρέω.*

(*b.*) Pauca Verba in ceteris Intransitiva, in Futuro et ristο Primo vim Transitivam habent; ut Intransitiva *ἀω, βαίνω eo, βέβηκα, ἔβην*; Transitiva *βήσω, ἔβησα.*

Intransitiva.	*Transitiva.*	
μεθύω *ebrius sum,*	μεθύσω	ἐμέθυσα.
ναίω *habito,* φθίω *Ep. pereo* } Intransitiva.	(ἔνασα) ἔνασσα *Ep.* φθίσω ἔφθισα } Transitiva.	

(*c.*) Nonnulla verba sunt, quorum Praesens Perfecti n habet; ut *ἥκω veni, οἴχομαι perii.*

(*d.*) Nonnulla etiam sunt quorum Perfectum vim aesentis habet; ut *οἶδα novi.*

Sic *ἄνωγα jubeo, ἔοικα videor, κέκτημαι possideo.*

(*e.*) Futura Media, quae vim Activorum habent, vide prà, § 56. *Obs.* 4.

E 2

(*f*) Futurum medium aliquandò passivè significat; ut λέξομαι, pro λεχθήσομαι *dicar*.

INDECLINABILIA.

PRAEPOSITIONES.

§ 95. Praepositiones sunt octodecim, quae in tres classes dividuntur, prout singulae vel unum, vel duos, vel tres casus regunt.

(*a*.) Octo unum casum regunt, videlicet

Genitivum	Dativum	Accusativum.
ἀντὶ *against*	ἐν *in*	ἀνὰ *up*
ἀπὸ *ab*	σὺν, ξὺν *cum*	εἰς, ἐς *into*
ἐκ, ἐξ *ex*		[ὡς *to*]
πρὸ *pro*		

(*b*.) Quatuor binos casus regunt, Genitivum et Accusativum, viz.

διὰ *per* κατὰ *down* μετὰ *with* ὑπὲρ *super*

(*c*.) Reliquae sex ternos casus regunt, Genitivum, Dativum, et Accusativum, viz.

ἀμφὶ *about*	παρὰ *beside*	πρὸς *from*
ἐπὶ *upon*	περὶ *around*	ὑπὸ *sub*

ADVERBIA.

§ 96. Adverbia ferè omnia derivativa sunt (vide infrà, p. 130), nonnulla verò primaria; ut

νῦν *nunc* οὐ *non* ἐκεῖ *illic* ἅλις *satis*.

Adverbia saepe abjiciunt ς; ut

ἀτρέμας et -μα *quietè*	πολλάκις et -κι *saepe*
ἀντικρὺς et -ρὺ *contrà*	οὕτως et -τω *sic*.

Comparatio Adverbiorum.

§ 97. Adverbia, ab Adjectivis derivata, cùm comparantur, mutuari solent neutra Adjectivorum, in Comparativo, Neutrum Singulare, in Superlativo, Plurale; ut

ἡδέως *jucundè*	ἥδῖον,	ἥδιστα
ἀληθῶς *verè*	ἀληθέστερον,	ἀληθέστατα
σοφῶς *sapienter*	σοφώτερον,	σοφώτατα.

Reliqua si qua comparantur utrinque ferè exeunt in ω; ut

ἑκὰς *longè*	ἑκαστέρω,	ἑκαστάτω.

Obs. 1. Quaedam primaria formantur quasi ab Adjectivis derivata; ut *μάλα valdè, μᾶλλον, μάλιστα.*

Obs. 2. Quaedam ambabus formis utuntur; ut *ἐγγὺς propè, ἐγγυτέρω,* et *ἐγγύτερον, ἐγγυτάτω* et *ἐγγύτατα.* Reperiuntur etiam *ἔγγῖον* et *ἔγγιστα; ἄγχι propè, ἄγχιον* et *ἆσσον, ἄγχιστα* et recentius *ἀγχοτάτω.*

§ 98. Syllabae Praefixae sunt

ἀρι ut ἀρίδακρυς *lacrymosus*
ἐρι ut ἐρίβρομος *fremibundus*
βου ut βουλιμία *ingens fames*
δα ut δάσκιος *valdè umbrosus*
ζα ut ζάκοτος *valdè iratus*

quae omnia significationem augent.

εὐ ut εὐειδὴς *formosus*
δυς ut δυσώδης *maleolens*
α ut ἀβαρὴς *non onerosus*
ἄβρομος *valdè fremens*

ἀνα ut ἀνάελπτος *inopinatus*
ἀνόμοιος *dissimilis*
νη ut νήκερος *cornibus carens*
νήνεμος *ventis carens.*

§ 99. Syllabae Suffixae sunt

ι ut νυνὶ *nunc,*
οὑτοσὶ *hicce*
ουν ut ὁστισοῦν *quicunque*
τι ut νεωστὶ *nuper*
περ ut ὅθενπερ *undecunque*

φι, φιν apud *Epicos Poëtas,* vide § 29. *Obs. Gen.* 1.
θε, θεν vide *ibid. Obs. Gen.* 2. et *infrà,* § 113.
δε, σε, σι, θι, vide *ibid.*

DERIVATIO VOCUM.

NOMINA SUBSTANTIVA.

SUBSTANTIVA derivata plerumque vel ab aliis Substantivis, vel a Verbis deducuntur, nonnulla etiam ab Adjectivis.

SUBSTANTIVA DERIVATA AB ALIIS SUBSTANTIVIS.

Derivata ab aliis Substantivis sunt Patronymica, Deminutiva, Amplificativa, et Localia.

§ 100. PATRONYMICA, hoc est, *progeniem significantia*, ferè descendunt a Genitivis Primitivorum.

(*a*.) Masculina sunt, quae desinunt in

άδης, ut Βορεάδης a Βορέας; Ἱπποτάδης ab Ἱππότης.

ίδης, ut Κρονίδης a Κρόνος; Νεστορίδης a Νέστωρ; Πηλεΐδης, contr. Πηλείδης, a Πηλεύς.

ιάδης, a nominibus imparisyllabicis, si penultima Genitivi sit longa, ut Ἀτλαντιάδης ab Ἄτλας, -ντος; Πηληϊάδης a Πηλεύς, -ῆος *Ion.*

Obs. 1. Apud Poëtas formatio Patronymicorum ex necessitate versûs sive Heroici, sive Iambici, maximè pendebat. Hinc apud *Homerum* legitur Λαερτιάδης pro Λαερτίδης a Λαέρτης; apud *Tragicos* Παλλαντίδης pro Παλλαντιάδης a Πάλλας.

Obs. 2. Scriptoribus *Ionicis* in usu erat alia forma ancipitis penultimae in ίων, ut Κρονΐων a Κρόνος, Πηλεΐων contr. Πηλείων a Πηλεύς; *Aeolicis* alia in άδιος, ut Ὑρράδιος ab Ὕρρας.

Obs. 3. Anomala sunt

Ἀκρισιωνιάδης	ab	Ἀκρίσιος	Ἰαπετιονίδης	ab	Ἰάπετος
Δευκαλίδης	a	Δευκαλίων	Λαμπετίδης	a	Λάμπος.

(*b*.) Feminina sunt, quae desinunt in

ὶς, ut Νηρεῒς a Νηρεὺς; Νεστορὶς a Νέστωρ.

ιὰς, ut Λατωιὰς a Λατὼ; et, ejectâ literâ ι, Βορεὰς a Βορέας.

ίνη, ut Ἀδραστίνη ab Ἄδραστος; Νηρεΐνη, contr. Νηρείνη a Νηρεύς.

ώνη, ut Ἀκρισιώνη ab Ἀκρίσιος; Ἠλεκτρυώνη ab Ἠλεκτρύων.

(*c.*) Animalium Patronymica, sive Nomina pullorum, desinunt in

ιδεὺς, ut κυνιδεὺς *catellus* a κύων *canis*; λυκιδεὺς *lupi catulus* a λύκος *lupus*; λαγιδεὺς *leporis pullus* a λαγὼς *lepus*.

§ 101. Deminutiva, vel *deminutionem* significant, vel *amoris quandam fatuitatem*, vel denique *vilitatem* ac *despectum rei*.

(*a.*) Masculina sunt, quae desinunt in

ισκος, ut χιτωνίσκος *tunicula* a χιτὼν; ἀνθρωπίσκος *homunculus* ab ἄνθρωπος *homo*; et, elisâ literâ ι, νεανίσκος *juvenculus* a νεανίας *juvenis*.

(*b.*) Feminina sunt, quae desinunt in

ὶς, ut λιθὶς *lapillus* a λίθος *lapis*; κρηνῖς, ῖδος *fonticulus* a κρήνη *fons*.

ισκη, ut παιδίσκη *puellula* a παῖς *puella*, νεανίσκη *juvencula* a νεᾶνις *juvenca*.

(*c.*) Neutra sunt, quae desinunt in

ιον, ut παιδίον *pullus* a παῖς *puer*; ἀνθρώπιον *homuncio* ab ἄνθρωπος; et, τ mutatâ in δ, ut κρεάδιον *caruncula* a κρέας *caro*.

ίδιον, ut γνωμῖδιον *sententiola* a γνώμη *sententia*; ἀργυρίδιον *pecuniola* ab ἄργυρος *pecunia*.
et, literâ ι vel elisâ vel contractâ, γήδιον *agellus* a γῆ *terra, ager*; ἱματῖδιον *vesticula* ab ἱμάτιον *vestis*; ἰχθῦδιον *pisciculus* ab ἰχθὺς *piscis*.

άριον, ut παιδάριον *puerculus* a παῖς *puer*; ἀνθρωπάριον *homunculus* ab ἄνθρωπος *homo*; ἱππάριον *vilis equus* ab ἵππος *equus*.

ύλλιον, ut μειρακύλλιον *juvenculus* a μεῖραξ *juvenis*. εἰδύλλιον *formula* ab εἶδος *forma*.

ύφιον, ut *ζωΰφιον animalculum* a *ζῶον animal.*
αιον, ut *γύναιον muliercula* a *γυνὴ mulier.*

Obs. Reperiuntur et quae desinunt in
υλος, ut *ἐρώτυλος* ab *ἔρως amor*; unde Latina terminatio *-ulus*
ίχνη, ut *πολίχνη urbecula* a *πόλις urbs*,
ίχνιον, iteratâ deminutionis formâ,
ut *πολίχνιον parva urbecula* a *πολίχνη*.
ίσκιον, item iteratâ deminutionis formâ,
ut *κοτυλίσκιον parvula cotula* a *κοτυλίσκη parva cotula.*
άσιον, ut *κοράσιον puellula* a *κόρη puella.*

§ 102. AMPLIFICATIVA significant vel *augmentum* *contemtum rei.*

(*a.*) Masculina sunt quae desinunt in
ων, ut *χείλων labeo* a *χεῖλος labium.* Vide Adjectiv
(*b.*) Feminina sunt quae desinunt in
ὰς, ut *αἱμὰς profluvium sanguinis* ab *αἷμα sanguis*;
λιθὰς lapidum imber a *λίθος lapis*;
φυλλὰς congeries foliorum a *φύλλον folium.*

§ 103. LOCALIA significant *locum*, sive habitation nominis, a quo derivantur.

(*a.*) Masculina sunt quae desinunt in
ὼν, ut *ἀνδρὼν conclave virorum* ab *ἀνὴρ vir*;
ῥοδὼν rosetum a *ῥόδον rosa*;
κοπρὼν fimetum a *κόπρος fimus*:
εὼν, ut *περιστερεὼν columbarium* a *περιστερὰ columb*
(*b.*) Feminina sunt quae desinunt in
ιά, ut *ἰωνιά violarium* ab *ἴον viola.*

Cujusmodi omnia, utpote a Plurali derivata, hab notionem quoque multitudinis, seu collectionis, u *Collectiva* nuncupantur.

(*c.*) Neutra sunt quae desinunt in
αῖον, ut *Ἡραῖον Junonis templum* ab *Ἥρα Juno.*
εῖον, ut *Ἑκατεῖον* et *-αῖον Hecatae templum* ab Ἑ
Hecata.
διδασκαλεῖον schola a *διδάσκαλος magister.*

ιον, ut ὀπτάνιον et -εῖον *culina* ab ὀπτανεὺς *coquus.*
Διονύσιον *Bacchi templum* a Διόνυσος *Bacchus.*
δεσμωτήριον *carcer* a δεσμώτης *vinctus.*

SUBSTANTIVA DERIVATA A VERBIS.

Nomina, quae a Verbis descendunt, vocantur Verbalia.

§ 104. VERBALIA Substantiva ferè denotant vel *agentem*, vel *actionem*, vel *actum*, sive *effectum rei.*

(*a.*) Verbalia, quae denotant *agentem*, desinunt

Masculina in	της,	ut κριτὴς *judex* a κρίνω *judico ;*
		οἰκέτης *domesticus* ab οἰκέω *habito ;*
		ποιητὴς *factor* a ποιέω *facio.*
	τηρ,	ut σωτὴρ *servator* a σώω *servo.*
	τωρ,	ut ῥήτωρ *rhetor* a *ῥέω *dico.*
	τρος,	ut ἰατρὸς *medicus* ab ἰάομαι *medeor.*
	ευς,	ut γραφεὺς *scriba* a γράφω *scribo.*
Fem. in	τρις,	ut αὐλητρὶς } *tibicina* { ab αὐλέω
	τρια,	ut αὐλήτρια } *tibicina* { *tibiâ cano*
	τειρα,	ut σώτειρα *servatrix* a σώω *servo.*

Hujusmodi Verbalia in της, τηρ, τωρ, orta esse videntur a *tertiâ* personâ Praeteriti Passivi Verborum, abjectâ reduplicatione; ut κριτὴς *judex* a κέκριται tertiâ personâ Perfecti Pass. Verbi κρίνω *judico.*

Obs. 1. Sunt etiam verbalia, agentem denotantia et plerumque Composita, quae desinunt in ας, ης, et ος; sic
in ας, ut ὀρνιθοθήρας *auceps* ab ὄρνις *avis* et θηράω *venor.*
in ης, ut τριηράρχης *Trierarcha* a τριήρης *triremis* et ἄρχω *guberno.*
in ος, ut κυναγὸς *venator* a κύων *canis* et ἄγω *duco.*

Obs. 2. A verbalibus desinentibus in τηρ descendunt alia in τρον, quae agentis partim mercedem, partim instrumentum significant; sic
μήνυτρον *pretium indici datum* a μηνυτὴρ *index;*
λύτρον *pretium a redemptore solutum* a λυτὴρ *redemptor ;*
λουτρὸν *lavacrum* a λουτὴρ *lavator.*

(*b.*) Verbalia, quae denotant *actionem*, desinunt in
σις, ut ποίησις *factio* a ποιέω *facio.*

σια, ut θυσία *sacrificium* a θύω *sacrifico*; quae terminatio non solum actionem, sed saepiùs etiam actum significat. Adde desinentia in

εια, ut δουλείᾱ *servitus* a δουλεύω.

Hujusmodi Verbalia in σις, σια, orta esse videntur a *secundâ* personâ Perfecti Passivi Verborum, abjectâ reduplicatione. Perfecti autem penultima longa interdùm in Verbali corripitur; ut θέσις *positio* a τέθεισαι, secundâ personâ Perfecti Pass. Verbi *θέω, τίθημι *pono*.

(*c*.) Verbalia, quae denotant *actum*, sive *effectum*, desinunt in

μα, ut ποίημα *factum* a ποιέω *facio*.

μη, ut γραμμὴ *linea* a γράφω *scribo*.

μὸς, ut ὀδυρμὸς *lamentum* ab ὀδύρομαι *lamentor*; quae terminatio non solum actum, sed interdùm etiam actionem vel instrumentum significat.

Hujusmodi Verbalia orta esse videntur a *primâ* personâ Perfecti Passivi Verborum, abjectâ reduplicatione; penultima autem Perfecti brevis plerumque in Verbali producitur, inserendo σ; ut δέδεμαι, a δέω *vincio*, facit δέσμα, -μὸς, et -μη *vinctura*. Contrà interdùm longa penultima Perfecti in Verbali corripitur; ut Perfectum τέθειμαι a *θέω, τίθημι *pono*, facit Verbale θέμα *thema*.

SUBSTANTIVA DERIVATA AB ADJECTIVIS.

§ 105. Substantiva derivata ab Adjectivis denotant *qualitatem*, quae dicitur, *abstractam*, et ferè desinunt in

ία, ut σοφία *sapientia* a σοφὸς *sapiens*.

εια, ut ἀλήθειᾰ *veritas* ab ἀληθὴς *verus*.

της, ut παχύτης *densitas* a παχὺς *densus*.

οσύνη, ut δικαιοσύνη *justitia* a δίκαιος *justus*.

ωσύνη, ut ἱερωσύνη *sacerdotium*.

Obs. Desinentia in οσύνη, item in έη, quae pellem significant, ut λεοντέη contract. λεοντῆ *leonis pellis*, reverà Feminina Adjectivorum sunt. Vide *§ 106 et § 109*.

NOMINA ADJECTIVA.

Adjectiva vel a Substantivis, vel a Verbis, vel denique ab aliis Adjectivis derivantur.

Adjectiva derivata a Substantivis.

Derivata a Substantivis sunt Possessiva et Gentilia.

§ 106. Possessiva, hoc est, *possessionem* aut *proprietatem* significantia, ferè desinunt in

εος, ut ἀργύρεος *argenteus* ab ἄργυρος *argentum*.
ιος, ut οὐράνιος *coelestis* ab οὐρανὸς *coelum*.
ειος, ut ἀνθρώπειος } *humanus* ab ἄνθρωπος *homo*.
ινος, ut ἀνθρώπινος }
ικος, ut ἀνθρωπικὸς *homini conveniens* ab eodem.
ειδης, ut ἀνθρωπείδης } *homini similis* ab eodem.
ωδης, ut ἀνθρωπώδης }
ανὸς, ut πιθανὸς *persuasorius* a πειθὼ *suada*.
ων, ut μνήμων *memor* a μνήμη *memoria*.
ρος, ut λυπρὸς *dolorosus* a λύπη *dolor*.
ιμος, ut πόσιμος *potabilis* a πόσις *potus*.
ιλος, ut ὀργίλος *iracundus* ab ὀργὴ *ira*.
αλέος, ut θαρσαλέος *audax* a θάρσος *audacia*.
ήσιος, ut ἐτήσιος *annuus* ab ἔτος *annus*.
ήεις, ut πετρήεις *saxosus* a πέτρα *saxum*.
όεις, ut ἀνεμόεις *ventosus* ab ἄνεμος *ventus*.

Desinentia in ήεις et όεις, et quaedam in ώδης, significant abundantiam; ut θηριώδης *belluosus*.

§ 107. Gentilia, hoc est, *gentem*, aut *patriam* significantia, ferè desinunt in

ς, ut Ἀρκὰς *Arcas* ab Ἀρκαδία.
ὸς, ut Ἰταλὸς *Italus* ab Ἰταλία.
ιος, ut Κορίνθιος *Corinthius* a Κόρινθος.
σιος, ut Ἰθακήσιος *Ithacensis* ab Ἰθάκη *Ithaca*.
άσιος, ut Φλιάσιος *Phliuntius* a Φλιοῦς *Phlius*.
αῖος, ut Ῥωμαῖος *Romanus* a Ῥώμη.

κὸς, ut Ἀχαϊκὸς *Achaïcus* ab Ἀχαΐα.
ανὸς, ut Σαρδιανὸς *Sardianus* a Σάρδεις.
ηνὸς, ut Ἀβυδηνὸς *Abydenus* ab Ἄβυδος.
ῖνος, ut Ταραντῖνος *Tarentinus* a Τάρας.
άτης, ut Τεγεάτης *Tegeëus* a Τεγέα.
ήτης, ut Αἰγινήτης *Aegineta* ab Αἰγίνη.
ίτης, ut Συβαρίτης *Sybarita* a Σύβαρις.
ώτης, ut Σικελιώτης *Siciliota* a Σικελία.

Hujusmodi desinentia in της, ferè habent Femininum in τις, ut Συβαρῖτις; sic etiam desinentia in

ς, ut Λίβυς *Libys*.	habent femininum in	σσα, ut Λίβυσσα.
Κρὴς *Cres*.		—, ut Κρῆσσα.
Κίλιξ (κς) *Cilix*.		—, ut Κίλισσα.
Αἰθίοψ (πς) *Aethiops*.		ὶς, ut Αἰθιοπὶς.
Τρὼς *Tros*.		ὰς, ut Τρωὰς.
ης, ut Σκύθης *Scytha*.		ὶς, ut Σκυθὶς.
Μάγνης *Magnes*.		ῆτις, ut Μαγνῆτις.
εὺς, ut Μεγαρεὺς *Megarensis*.		ὶς, ut Μεγαρὶς.
ην, ut Ἕλλην *Graecus*.		ηνὶς, ut Ἑλληνὶς.
ων, ut Λάκων *Lacon*.		αινα, ut Λάκαινα.
		ωνὶς, ut Λακωνὶς.

Κὰρ *Car* habet Femininum Κάειρα.

Nonnulla, ut Κὰρ a Καρία, Ἄκαρναν ab Ἀκαρνανία, carent terminationis formulâ.

Obs. Unum in ος, Αἰτωλὸς *Aetolus*, habet Femininum in ὶς, ut Αἰτωλὶς tanquam ab Αἰτωλεὺς.

Adjectiva derivata a Verbis.

§ 108. Verbalia Adjectiva, seu Participialia, ferè desinunt in

ὴς, ut ἐκλιπὴς *deficiens* ab ἐκλείπω *deficio*.

ὸς, ut φιλητὸς { *amatus* / *amabilis* } a φιλέω *amo*.
έος, ut φιλητέος *amandus* } a φιλέω *amo*.
έον, ut φιλητέον *amandum* } a φιλέω *amo*.

Obs. Quaedam Verbalia in ὸς interdùm vim habent Activam, ut ὑπο-

-τὸς *suspiciens* ab ὑπόπτομαι; καλυπτὸς *tegens* a καλύπτω; interdùm etiam ponuntur tanquam desinentia in έος, ut ἄελπτος *non exspectandus*, ἀπόμοτος *abjurandus*.

Hujusmodi Verbalia in ὸς, έος, et έον, formantur a tertiâ personâ Perfecti Passivi, mutando ται in suam terminationem, et abjiciendo reduplicationem, ut πεφίληται, φιλητὸς, -έος, -έον, a φιλέω.

Obs. 1. Quaedam Verbalia insertam habent literam σ, quae in penultimâ Perfecti Passivi non reperitur; sic κέχρηται a χράομαι, χρηστὸς; πέπαυται a παύω, παυστέος; κέκλαυται a κλαίω, κλαυτὸς et κλαυστὸς.

Et, versâ vice, quibusdam in Verbalibus σ deest, quae exstat in penultimâ Perfecti Passivi; sic ἔγνωσμαι a *γνόω, γνωτὸς et recentius γνωστός.

Obs. 2. Verbalia nonnulla corripiunt longam penultimam Perfecti Passivi, mutando η in ε, praesertim si in Aoristo Primo Passivo idem factum sit; sic εὕρηται ab εὑρίσκω, Aor. 1. P. εὑρέθην. Verbale εὑρετὸς et -έος.

A Substantivis Verbalibus in μα vel μος descendunt Adjectiva in

ιος, ut δέσμιος *vinctus* a δέσμος *vinculum*.

ADJECTIVA DERIVATA AB ALIIS ADJECTIVIS.

§ 109. Adjectiva, quae ab aliis Adjectivis oriuntur, ferè desinunt in

ειος, ut μεγαλεῖος *magnificus* a μέγας *magnus*.

ηλὸς, ut αἰσχυντηλὸς *pudebundus* ab αἰσχυντὸς *pudens*.

όσυνος, ut δουλόσυνος *servilis* a δοῦλος *servus*.

VERBUM.

VERBA DERIVATA A NOMINIBUS.

§ 110. Verba, quae a Nominibus derivantur, ferè desinunt in άω, έω, όω, εύω, ίζω, αίνω. Quae desinunt in

άω, significant *esse* vel *agere* quod nomen exprimit, ut ὠχριάω *palleo* ab ὠχρίας *pallidus*; ὁρμάω *excito* ab ὁρμὴ *impetus*.

έω, significant *esse* vel *habere* quod nomen exprimit, ut εὐσεβέω *pius sum* ab εὐσεβὴς *pius*; οἰκέω *domum habeo* ab οἶκος *domus*.

όω, significant *facere* quod nomen exprimit, ut κοινόω *communico* (sive *communem facio*) a κοινὸς *communis*.

ευω, significant *partes gerere* quas nomen exprimit, ut βασιλεύω *regis partes gero* (sive *rex sum*) a βασιλεὺς *rex*.

ίζω, significant

(*a.*) *efficere* id quod nomen exprimit, ut καθαρίζω *purum reddo* a καθαρὸς *purus*.

(*b.*) *imitari* vel *partes sequi* quas nomen exprimit, ut ἑλληνίζω *Graecos imitor* ab Ἕλλην *Graecus*.

αίνω, significant *esse* vel *efficere* quod nomen exprimit, ut χαλεπαίνω *iratus sum* a χαλεπὸς *morosus*, λευκαίνω *album reddo* a λευκὸς *albus*.

Verba derivata ab aliis Verbis.

§ III. Verba, quae ab aliis Verbis derivantur, sunt Frequentativa, Inceptiva et Desiderativa.

(*a.*) Frequentativa desinunt in

άζω, ut ῥιπτάζω *jacto* a ῥίπτω *jacio*.

ίζω, ut αἰτίζω *mendico* ab αἰτέω *rogo*.

ύζω, ut ἑρπύζω *repto* ab ἕρπω *repo*.

(*b.*) Inceptiva desinunt in

σκω, ut ἡβάσκω *juvenesco* ab ἡβάω *juvenis sum*.

(*c.*) Desiderativa desinunt in

είω, ut δρασείω *facturio* a δράω *facio*, Fut. δράσω.

ιάω, ut στρατηγιάω *exercitûs praefecturam affecto* a στρατηγέω *exercitum duco*.

Praetereà a Perfectis Verborum interdùm derivantur alia Verba, ejusdem ferè significationis; ut θνήσκω, Perf. τέθνηκα, unde τεθνήκω *morior*; imprimis apud *Epicos* et *Doricos* Poëtas; ut κλάζω Perf. M. κέκληγα, unde κεκλήγω *clamo*.

Sic δεδοίκω *timeo* a δέδοικα | πεφύγω *fugio* a πέφευγα
δεδύκω *subeo* a δέδυκα | πεφύκω *nascor* a πέφυκα.

ADVERBIA.

Adverbia plerumque derivantur a Nominibus, et significant Modum, vel Locum vel Tempus actionis.

§ 112. Adverbia, Modum significantia,

Derivata ab adjectivis, ferè desinunt in

ως, ut καλῶς *honestè* a καλὸς: ἀληθῶς *verè* ab ἀληθὴς: ὀξέως *acutè* ab ὀξὺς: σωφρόνως *modestè* a σώφρων: quibus addi potest οὕτω *sic*, ante consonantem abjecto ς, pro οὕτως ab οὗτος *hic*.

ι, ut ὀνομαστὶ *nominatim* ab ὀνομαστὸς *nominatus*.

δην, ut λογάδην *selectè* a λογὰς *selectus*: ἁρπάγδην *raptim* ab ἅρπαξ *rapax*: κρύβδην et -δὰ *clam* a κρυπτὸς *occultus*.

ινδην, ut ἀριστίνδην *optimos eligendo* ab ἄριστος *optimus*.

Obs. Nonnulla Adverbia in δην orta esse videntur a tertiâ personâ Singulari Perfecti Passivi Verborum; ut ἀνέδην *remissè* ab ἀνεῖται, Perf. Pass. Verbi ἀνίημι, ἄρδην *sublatè* ab ἦρται, Perf. Pass. Verbi αἴρω.

Derivata a Substantivis ferè desinunt in

ει, ut ἀμαχεὶ *absque pugnâ* a μάχη *pugna*.

ηδὸν, ut κυνηδὸν *canum more* a κύων *canis*.

ἀγεληδὸν *gregatim* ab ἀγέλη *grex*.

υδὸν, ut βοτρυδὸν *racematim* a βότρυς *racemus*.

ιστὶ, ut ἀνδριστὶ *viriliter* ab ἀνὴρ *vir*.

Σκυθιστὶ *Scytharum more* a Σκύθης *Scytha*.

ξ, ut ἐναλλὰξ *alternatim* ab ἐναλλαγὴ *immutatio*.

§ 113. Adverbia Locum significantia,

(*a*.) denotant *quietem*, quae desinunt in

θι, ut οἴκοθι *domi* ab οἶκος *domus*.

χοῦ, ut πανταχοῦ } *ubique* a πᾶς *omnis*.
χῇ, ut πανταχῇ }

quibus addi possunt veteres Dativi Singulares in οι, ut οἴκοι *domi*, Ἰσθμοῖ *in Isthmo*, et Plurales in σι, ut Ἀθή-

νησι *Athenis*, Ὀλυμπίᾱσι *Olympiae*, θύρᾱσι *foris*. Item quaedam in ω, a Praepositionibus derivata, ut ἄνω *suprà* ab ἀνὰ, κάτω *infrà* a κατὰ; sic εἴσω, ἔξω, πρόσω.

(*b.*) denotant *motum ad locum*, quae desinunt in

δε, ut οἴκονδε et οἶκαδε *ad domum* ab οἶκος *domus;*

ζε, ut Ἀθήναζε (pro Ἀθήνασδε) *ad Athenas;* θύραζε (pro θύρασδε) *foras;* Θριῶζε (irreg. pro Θρίασδε) *ad Thrias.*

σε, ut ἐκεῖσε *illuc* ab ἐκεῖ *illic.*

(*c.*) denotant *motum de loco*, quae desinunt in

θε, ut Εὐβοίηθε *ab Euboeâ.*

θεν, ut οἴκοθεν *de domo* ab οἶκος. Conf. § 29. *Obs. Gen.* 2.

§ 114. Adverbia Tempus significantia desinunt in

ακις, ut πολλάκις, et abjecto ς, πολλάκι *multoties* a πολὺς *multus*. Cujusmodi omnia *repetitionem* denotant. Conf. § 36. (*b.*) *Obs. c.*

APPENDIX.

CAP. I.

LITERARUM NEXUS ET CONTRACTIONES.

ERARUM nexus, qui Librariis festinantibus, tanquam viae ndiariae, in usum venerunt, sunt fere hi:

αι	κτ	κατὰ	ος	σσ
αλ	μρ	μὰρ	ϛ	στ
αν	μθ	μεθ	ϛα	στα
ἀπο	μν	μεν	ϛι	στι
γὰρ	μ̀	μὲν	χ	σχ
γεν	μτ	μετὰ	ϑ	ται
δὲ	οἷον	οἷον	τ̃ς	ταῖς
δια	ος	ος	τ̄ν	τὴν
ει	ȣ	ου	τ̃ς	τῆς
ει	οὗτος	οὗτος	τ̀	τὸν
εἶναι	παρα	παρα	τ̃	τοῦ
ἐλ	περ	περ	τȣ̃	τοῦ
ἐν	περι	περι	ϸ	τρ
ἐξ	προ	προ	τρ	τρ
ερ	ρο	ρο	τῶν	των
ευ	σαν	σαν	τ̃ν	τῶν
ην	σθ	σθ	ϒ	υι
καὶ	σθαι	σθαι	ω	υν
καὶ	σπ	σπ	ὑπ	ὑπ

CAP. II.

Euphoniae Leges.

§ 1. Mutae cum Mutis ejusdem generis facillimè congregantur, Tenuis cum Tenui, Media cum Mediâ, Aspirata cum Aspiratâ; sic ex ἑπτὰ fit ἕβδομος, ex ὀκτὼ fit ὄγδοος. Quod si in vocibus inflectendis, derivandis, vel componendis, binae mutae diversi generis conveniant, pro priore ejus Cognata ex genere posterioris substitui solet. Sic mutatur

(*a*.) Tenuis ante Mediam in Cognatam Mediam; ut pro πλέκδην fit πλέγδην, pro ῥάπδος fit ῥάβδος.

(*b*.) Tenuis ante Aspiratam in Cognatam Aspiratam; ut pro ἐτύπθην fit ἐτύφθην, pro ἐλέκθην fit ἐλέχθην.

Obs. Excipe Praepositionem ἐκ, quae semper suam Tenuem retinet; ut ἐκδιδόναι, ἐκθεῖναι.

(*c*.) Aspirata ante Tenuem in Cognatam Tenuem; ut pro τέτυφται fit τέτυπται, pro λέλεχται fit λέλεκται.

(*d*.) Aspirata ante Mediam in Cognatam Mediam; ut pro γράφδην fit γράβδην.

Sive, ut rem clariùs ante oculos ponamus,

Tenuis	τ	solas praeeuntes habet Cognatas suas	π, κ
Media	δ		β, γ
Aspirata	θ		φ, χ.

§ 2. Aspiratae non geminantur, sed priorem locum obtinet Cognata Tenuis, sic Σαπφὼ non Σαφφὼ; praeterquam in Passivis verborum terminationibus, quae incipiunt a θ, ut ἐτύφθην, ἐλέχθην. Immò ne in eâdem quidem voce vel diversae Aspiratae possunt consistere, sed prior ferè mutatur in Cognatam Tenuem; sic θρὶξ facit Genitivum τριχὸς, pro θριχὸς; θύω facit Perfectum τέθυκα, pro θέθυκα; a *θέω fit τίθημι, pro θίθημι.

Obs. 1. Excipiuntur nomina composita, ut ἀνθοφόρος; Passivae terminationes verborum, quae incipiunt a θ, ut ἐχύθην a χέω (praeter ἐτέθην a *θέω, ἐτύθην a θύω); et Adverbiorum terminationes in θεν, θι, ut παντaχόθεν.

Obs. 2. Interdùm posterior Aspirata, non prior, mutatur in Cognatam Tenuem, ut τύφθητι pro τύφθηθι. Conf. p. 50. § 43. *Obs.* 9.

§ 3. Litera σ, ex Mutis labialibus, ac gutturalibus, solas Tenues π, κ, ex lingualibus omninò nullam praeeuntem fert; sic, τέρπω facit -ψω (*i. e.* -πσω), nec minùs τρίβω -ψω, γράφω -ψω, πλέκω facit -ξω (*i. e.* -κσω), nec minùs λέγω -ξω, βρέχω -ξω; sed ἀνύτω -σω non -τσω, ἐρείδω -σω non -δσω, πείθω -σω non -θσω; sic et φράζω -σω non -ζσω; item σῶμα Dat. Pl. -ασι non -τσι.

Porro ν, si praecedat, abjicitur; et praecedens vocalis vel ipsa producitur, vel mutatur in diphthongum; sic λέων facit Dat. Plur. λέουσι, pro -οντσι: σπένδω facit Fut. σπείσω, pro σπένδσω; δείκνῡμι tertiam Plur. δεικνῦσι pro -υντσι.

§ 4. Liquida μ praeeuntem Labialem sibi assimilat; sic
λείπω, λέλειμ-μαι; τρίβω, τέτριμ-μαι; γράφω, γέγραμ-μαι:
praeeuntem Palatalem mutat in γ; sic
πλέκω, πέπλεγ-μαι; βρέχω, βέβρεγ-μαι:
praeeuntem Lingualem mutat in σ; sic
ἀνύτω, ἤνυσ-μαι; ἐρείδω, ἤρεισ-μαι; πείθω, πέπεισ-μαι.
Sic et φράζω, πέφρασ-μαι.

§ 5. Liquida ν ante Labialem, vel ψ, transit in μ; sic
συμπάσχω, ἐμβάλλω, συμφέρω, ἐμψύχω:
ante Palatalem, vel ξ, transit in γ; sic
ἐγκαλῶ, συγγενὴς, συγχαίρω, συγξαίνω:
ante Liquidas reliquas λ, μ, ρ, ipsa assimilatur; sic
συλλέγω, ἐμμένω, συρρίπτω:
ante σ, et Duplicem ζ plerumque abjicitur; sic
συσπάω, συζυγία; αἰὼν in Dat. Plur. facit αἰῶσι, pro αἰῶνσι.

Obs. Excipiuntur nonnulla, ut πέφανσαι, ἕλμινς, et composita cum praepositione ἐν, ut ἔνσπονδος.

§ 6. Tres Consonantes ne concurrant, σ saepius ejicitur; mutatur aliquando in vocalem; sic
τέτυφθε pro τέτυφσθε, λελέχθαι pro λελέχσθαι, τετύφαται pro τέτυφνται. Conf. § 43. *Obs.* 7.

§ 7. Vocalis ε, posita inter duas liquidas, interdùm in Mem mutatur; ut μεσημερία, μεσημβρία; ἀνέρος, ἀνδρός.

CAP. III.

CONSPECTUS DIALECTICAE VARIETATIS.

§ 1. DORICA Dialectus

ponit ᾱ pro η, ut φάμα pro φήμη, ἁδὺ pro ἡδὺ, τεθνακὼς p
τεθνηκὼς.

ᾱ — ω, in Gen. Plur. ut τᾶν μουσᾶν pro τῶν μουσῶ

ᾰ — ᾱ, in Acc. Plur. Primae Declinationis, ut βου
pro -ᾱς.

ᾰ — ε, ut ἔγωγα pro -γε, φρασὶν pro φρεσὶν; σκια
pro σκιερὸς.

ε — ει, in Verbis, ut τύπτες pro -εις, ἄειδεν pro -ει

η — ει, ut κῆνος pro κεῖνος; λαβῆν pro -εῖν; κοσ
pro -εῖν.

ο — ου, praesertim in Acc. Plur. ut Θεὸς pro Θεοὺ

ω — ου, ut μῶσα pro μοῦσα; praesertim in Gen. Si
et Acc. Plur. Secundae Declinationis,
τῶ λόγω, τὼς λόγως.

αι — ᾱ, ut ταὶς τιμαὶς pro τὰς τιμὰς; τύψαις pro -ας

οι — ου, ut τύπτοισα pro -ουσα; Μοῖσα pro Μοῦσα.

κ — τ, ut πόκα pro ποτὲ.

ν — λ, in vocibus ἦνθον, et βέντιστος.

ξ — σ, in inflectione Verborum in ζω, ut καθί
ἁρμόξων.

τ — κ, ut τῆνος pro κῆνος, hoc est κεῖνος.

τ — σ, ut κάπετον, in 3 per. Sing. φατὶ, τίθητι.

ντ — σ, in 3 per. Plur. ut φαντὶ, φιλέοντι et -εῦντι.

σδ — ζ, ut μελίσδεν, συρίσδεν.

abjicit ο post ᾱ in Μενέλας, Ποσειδᾶν.

§ 2. AEOLICA

ponit ε pro ει, geminatâ sequente consonante, ut φαε
pro φαεινὸς, ἔμμα pro εἶμα.

ο — α, ut στροτὸς pro στρατὸς.

δ — γ, in δᾶ, et γ pro β in γλέφαρον (*Dor.*)

π.δ. — μ.τ., in πεδὰ pro μετά.

ππ — μμ, ὄππατα pro ὄμματα.

§ 3. IONICA

ponit ᾰ pro ε, ut τάμνω pro τέμνω, κτανῶ pro κτενῶ.

α — η, ut μεσαμβρίη (-α).

ε — ᾰ, ut κέρεος, ὀπέων, τέσσερες, ὀπέω, ἐπίστεαι, πλανέονται.

η — ᾱ, ut ἡμέρη, λίην, πρήσσω, ἠέρος.

ῃ — αι, in Dat. Plur. Fem. μούσῃς pro μούσαις.

ι — ε, ut in ἱστίη pro ἑστίη hoc est -α.

ο — ω, ut ζοὴ pro ζωή; λαγὸς pro λαγὼς.

ω — ου, ut ὦν pro οὖν.

ηυ — αυ, ut νηῦς pro ναῦς.

ου — ο, ut μοῦνος pro μόνος; νοῦσος pro νόσος.

ωυ — αυ, ut θῶυμα pro θαῦμα.

κ — χ, ut δέκομαι pro δέχομαι.

lenem consonantem pro asperâ, ut αὖτις pro αὖθις.

transponit aspiratam, ut κιθὼν pro χιτὼν; ἐνθαῦτα pro ἐνταῦθα.

contrahit εο in ευ, ut πλέονες, πλεῦνες; ποιέουσι -εῦσι.

οη — ω, in medio verborum, ut ἔβωσα pro ἐβόησα; ἔνωσα pro ἐνόησα; ἐβώθεε, ὀγδώκοντα, *Homer.* pro ἐβοήθει, ὀγδοήκοντα.

abjicit ε in οἰκὼς, ὀρτὴ, φοβέαι, ἡγέο.

ι — ἀπόδεξις, ἐπιτήδεος, βαθέη (*Ep.*)

inserit ε plerumque ante longam vocalem

(*a.*) in nonnullis Genit. tertiae Declinationis ante ω, atque in οὗτος et αὐτὸς, ante terminationes longas, ut ἀνδρέων, αὐτέων, τουτέου.

(*b.*) in verbis, ut ἱστέας, τυπτέω, χρεώμενος, δυνέωμαι.

α in Verborum term. ante το, ut ἐβουλέατο.

resolvit Diphthongos et circumflexas vocales. Vid. p. 51. *Obs.* 9.

patitur Hiatum, ut φιλέεαι pro φιλῇ.

usu contractionum, et paragogici ν plerumque abstinet; ut πᾶσι ἔλεξα pro πᾶσιν ἔλεξα; nonnullas tamen contractiones amat, quibus etiam *Attica* abstinebat, ut ἱρὸς, ἱρεὺς pro ἱερὸς, ἱερεὺς; praecipue contractionem οη in ω in medio verborum βοᾶν et νοεῖν, ut ἐννενῶκα pro ἐννενόηκα. Conf. § 44. Obs. 6.

§ 4. ATTICA, Duplex est, Vetus et Nova:

(*a*.) *Vetus*, quae, utpote ceteris usitatior ac perfectior, quasi fundamentum Grammaticae omnis ponitur:

ponit α pro αι, in ἀεὶ, ἀετὸς, κάω.

gaudet imprimis contractionibus.

(*b*.) *Nova*,

ponit η pro ει, ut κλῇθρα pro κλεῖθρα.
ρρ — ρσ, ut ἄρρην pro ἄρσην.
ττ — σσ, ut γλῶττα, πράττω (*Ion.*)
ττ — ζ, ut ἁρμόττειν, συρίττειν. Vide p. 62. § 47. *Obs.* 2.

§ 5. EPICA

ponit ε pro ᾰ, ut βέρεθρον, δύσετο, βήσετο, μενοίνετον.
ε — η, in Mod. Subj., ut εἴδετε, γέννεαι, ἄλεται.
ε — ει, ut βαθέης, ὠκέα, θηλέας, a Nom. in υς.
η — α, ut Ἄδρηστος, ἠνεμόεις ab ἄνεμος.
η — ε, ut ἠΰ pro εὖ, ἠΰτε, βασιλήϊον (*Ion.*)
ο — ω, in Mod. Subj., ut θείομεν, εἴδομεν.
ο — ου, ut τρίπος, βόλεσθε.
υ — ο, in compositis, sic ἄλλυδις, διαπρύσιος.
ω — ο, ante vocales vel semivocales, ut Διώνυσος.
αι — ᾰ, ut αἰεὶ, αἰετὸς, παραὶ, ὑπαὶ, καταιβάτης, ναίω.
ει — ε, ut κεινὸς (*Ion.*), εἵνεκα, πεῖρας, ὑπεὶρ, χρύσειος, τελείω, εἰοικὼς.
οι — ο, ut ἀγνοιῇ, πνοιὴ (*Ion.*)
ου — ο, ante semivocales, ut γούνατα, νοῦσος, οὔνομα, Οὔλυμπος, οὐλόμενος.
σ — ξ, ut συν pro ξυν.

praefigit ε ante ε initialem, longâ syllabâ sequente, ut in ἐέρση, ἐείκοσι, ἔειπον, ἐέργει, ἐέλσαι, ἐέλδωρ; quorum ferè omnia per Digamma incipiebant.
ante η, ut ἔηκα pro ἧκα.
redupl. in Aorist. Secund. ut λελαβέσθαι λελαθέσθαι.
inserit α, ut in φάανθεν pro φάνθεν (pro ἐφάνθησαν).
η, — in εὐηγενὴς, πολεμήϊος, πολιήτης.
τ, — in πτόλις, πτόλεμος, et aliquando θ, ut in μαλθακὸς, διχθὰ.

abjicit *α*, ut *στεροπὴ* pro *ἀστεροπή*; *εἰλήλουθμεν* pro *εἰληλούθαμεν*.

ε, ut *ῥύομαι* pro *ἐρύομαι*; *ἰδυῖα* pro *εἰδυῖα*.

ι, ut *βαθέη* pro *βαθεῖα*.

λ, ut *Ἀχιλεὺς* pro *Ἀχιλλεύς*.

transponit *ρ*, in vocibus *θάρσος, κραδίη, βάρδιστος, ἄταρπος*.

geminat semivocales *λ, μ, ν, ρ, σ*;

(*a.*) post Augmentum, ut *ἔλλαβον, ἔμμαθον, ἔννεον* a *νέω*; *ἔρρεον, ἔσσευα*. Conf. § 53. *Obs.* 1.

(*b.*) in compositis, ut *νεόλλουτος* (a *νέος* et *λούω*); *ἄμμορος, ἀννέφελος, ἐΰσσελμος*.

σ, (*a.*) in formatione Dativi in *σι* exeuntis, ut *κύνεσσι, νέκυσσι*; et in Futuro, atque Aoristo Primo, ut *φράσσομαι, κάλεσσα*.

(*b.*) in medio quorundam vocabulorum, ut *ὅσσον, ὀπίσσω, πρόσσω, μέσσος, θυσσανόεις*.

consonantes *π* in pronom. interrog., quae ab *ὀπ* incipiunt, ut *ὅππως*; *δ* in *ἔδδεισεν*; *κ* in *πελεκκάω*; *τ* in *ὅττι*, *quodcunque*.

CAP. IV.

VOCES QUAE PRO DIVERSITATE SPIRITÛS DIVERSAM VIM HABENT.

ἁγνὸς, -ή, -ὸν *castus.*	αὐτὸς *ipse.*	ἕκτος *sextus.*
ἄγνος, -ου, ἡ *vitex.*	αὑτὸς *idem.*	ἐκτὸς *extra.*
*ἁδέω *placeo.*	ἧλος, ὁ *clavus.*	ἧκα *lente.*
*ἀδέω *taedio afficior.*	ἠλὸς, -ή, -ὸν *stolidus.*	ἧκα *misi.*
ἅδος, -ου, ὁ *gaudium.*	ἴασι *eunt.*	ἥκιστος *dulcissimus.*
ἄδος, -εος, τὸ *satietas.*	ἱᾶσι *mittunt.*	ἥκιστος *minimus.*
ἅζω *sicco.*	εἰλέω *volvo.*	ἦσαν *fuerunt.*
ἅζω *veneror.*	εἱλέω *calefacio.*	ἧσαν *miserunt.*
αἵμων *cruentus.*	εἴλησις *convolutio.*	ὀδὸς, ὁ *limen.*
αἴμων *peritus.*	εἵλησις *calefactio.*	ὁδὸς, ἡ *via.*
ἀλέω *colligo.*	εἴλη, ἡ *agmen.*	οἶος *solus.*
ἀλέω *molo.*	εἵλη, ἡ *splendor.*	οἷος *qualis.*
ἅλινος *salinus.*	εἵργω *arceo.*	ὄσσος, τὸ *oculus.*
ἄλινος *retibus carens.*	εἵργω *includo.*	ὅσσος *quantus.*

CAP. V.

ACCENTÛS REGULAE.

ACCENTUS duo sunt: Acutus ʹ, et Circumflexus ^.

Voces quae in ultimâ Syllabâ acutum habent, vocantur *acutitonae* (ὀξύτονα), quae in penultimâ, *praeacutitonae* (παροξύτονα), quae in antepenultimâ, *peracutitonae* (προπαροξύτονα).

I. ACUTUS in fine dictionis invertitur, ut Θεὸς λέγει; nisi ante colon, ut λέγει Θεός.

Si ultima syllaba sit *brevis*, acutus erit in antepenultimâ, ut ἄνθρωπος; si *longa*, in penultimâ, ut ἀνθρώπου.

Obs. In πόλεως, ἀνώγεων, Μενέλεως, et similibus *Atticorum* formis, duae ultimae Syllabae pro unâ habentur; item in compositis a γέλως, κέρας, ἔρως, ut φιλόγελως, βούκερως, δύσερως.

Syllabae αι et οι, in *fine* dictionis, pro *brevibus*, non *longis*, habentur, ut ἄνθρωποι, ἔχιδναι; nisi in tertiâ personâ Singular Optativi, ut φιλέοι, ποιήσαι.

Acuuntur ferè in *ultimâ:*

(*a.*) Verbalia simplicia in μη, μος, της, τος, ut γραμμὴ, σπασμὸς ποιητὴς, ποιητὸς, a γέγραμμαι, ἔσπασμαι, πεποίηται; et in et η, ut φορὰ, γραφή.

(*b.*) Substantiva in ευς, ut βασιλεὺς; in ας et ις quae crescun in άδος, ῖνος, ut λαμπὰς, Ἐλευσὶς; deminutiva, patrony mica, et gentilia in ις, ut νησὶς, Μινωῒς, Εὐβωῒς; collectiv in ων, ut δενδρὼν *arboretum.*

(*c.*) Adjectiva simplicia in ικος, νος, ρος, et υς, ut λογικὸς, δε νὸς, ἱερὸς, ὀξύς.

(*d.*) Numeralia in στος, ut πολλοστὸς.

(*e.*) Participia Aoristi Secundi Activi, et Aoristi utriusqu Passivi, ut τυπὼν, τυφθεὶς, τυπεὶς; Participia Perfec Activi et Perfecti Medii, ut τετυφὼς, τετυπὼς; Verboru in μι Participia Activa, quae a verbis in ω non formantu ut τιθεὶς, στὰς, ζευγνύς.

(*f.*) Praepositiones dissyllabae, ut περὶ; adverbia in δον, u κυνηδὸν; et *Attica* pronomina et adverbia in ι, ut ὁδὶ, νυν

Obs. Praepositiones post casum suum positae retrahunt accentum, u Θεῶν ἄπο; aut Verborum sensum complexae, ut πάρα pro πάρεστι.

(*g.*) *Imperativi* εὑρὲ, ἐλθὲ, εἰπὲ; et *Atticè* λαβὲ, ἰδὲ.

(*h.*) Composita ab ἄγω, ποιέω, φέρω, ἔργον, οὖρος, ut λοχαγὸς, κ.τ.λ.

Acuuntur in *penultimâ* :

(*a.*) Verbalia in εος, ut τυπτέος, τυπτέα, τυπτέον.

(*b.*) Deminutiva in ισκος, et ιον, ut νεανίσκος, χωρίον.

(*c.*) Composita *activè* significantia, ut μητροκτόνος *matricida* ; sed μητρόκτονος *a matre occisus.*

(*d.*) Monosyllaba composita in Imperativo, ut ἀπόδος.

(*e.*) Infinitivi omnes in ναι, penultimâ *brevi*, ut τετυφέναι, ἱστάναι.

(*f.*) Infinitivi Aoristi Primi Activi et Praeteriti Passivi, nisi penultima sit longa naturâ, ut καλέσαι, τετύφθαι, sed πρᾶξαι, στῆσαι ; et Infinitivi Aoristi Secundi Medii, ut τυπέσθαι.

(*g.*) Participia Praeteriti Passivi, ut τετυμμένος ; et Neutra Participia omnia in ον, a Masculinis in ων, ut τυγχάνον.

(*h.*) Adverbia in αζε, οσε, οθι, οθεν, a nominibus acutis in ultimâ, ut Πλαταιάζε, οὐρανόσε, οὐρανόθι, οὐρανόθεν, a Πλαταιαὶ, οὐρανὸς.

II. Circumflexus oritur ex contractione duarum syllabarum, quarum prior acuebatur ante contractionem ; ut φιλέω, φιλῶ, φιλέοιμι, φιλοῖμι ; quare, si ultima syllaba sit brevis naturâ, et penultima sit vel contracta, vel longa naturâ, circumflexus erit in penultimâ ; ut θαῦμα, πρᾶγμα, αὖλαξ -ἄκος.

Circumflectuntur in *ultimâ* :

(*a.*) Genitivi Plurales nominum Primae Declinationis, ut ταμιῶν, μουσῶν (ex ταμιάων, μουσάων), et Genitivi et Dativi Singulares, Duales, Plurales substantivorum Primae et Secundae Declinationis, quae acuuntur in Nominativo ; ut a τιμὴ, τιμῆς, τιμῇ, τιμαῖν, τιμῶν, τιμαῖς ; ab οὐρανὸς, οὐρανοῦ, -ῷ, -οῖν, -ῶν, -οῖς.

(*b.*) Futura Prima Activa Quartae Conjugationis, ut σπερῶ.

(*c.*) Infinitivi Aoristi Secundi Activi, ut τυπεῖν (a τυπέειν) ; Imperativi Aoristi Secundi Medii, ut τυποῦ ; Subjunctivi utriusque Aoristi Passivi, ut τυφθῶ, τυπῶ.

Obs. 1. Nominativi *plurales* Primae Declinationis eundem accentum habent ac Nominativi *singulares*, ut ταμίας, ταμίαι, ἔχιδνα, ἔχιδναι, praeter πολίτης, πολῖται, et similia.

Obs. 2. Substantiva monosyllaba, crescentia in Genitivo, accentum ferè habent in ultimâ, in Genitivis et Dativis omnium numerorum ; ut χεὶρ, χειρὸς, χειρὶ, χειροῖν, χειρῶν, χερσὶ.

Enclitica rejiciunt accentum in ultimam syllabam vocis praecedentis, si non acuatur in penultimâ; ut *ἄνθρωπός ἐστι, ἀνδρός ἐστι*, sed *ἀνθρώπου ἐστὶ, ἄνδρες φασὶν.*

Enclitica sunt *τις* indefinitum, obliqui casus pronominum personalium, ut *μου, σου, νιν, μιν, σφε*; Indicativi Praesentes verborum *εἰμι, φημι* (exceptis secundis personis *εἶ, φὴς*, et si quando *εἰμὶ* significat *existere*); adverbia indefinita *πως* et similia; particulae *τε, γε, νυν* pro *οὖν.*

Accentu carent *οὐ, ὡς, εἰ, ἐν, ἐκ, ἐξ, εἰς, ἐς*, nisi vel in fine orationis, vel cum substantivis suis postponuntur, et Nominativi *ὁ, ἡ, οἱ, αἱ* articuli praepositivi *ὁ, ἡ, τὸ*, ne confundantur cum *ὃ, ἧ, οἷ, αἷ*, a relativo *ὃς qui.*

Obs. Si eliditur acutus, rejicitur in penultimam, ut *δείν' ἔπη*, pro *δεινὰ ἔπη*; sed in praepositionibus, et in *ἀλλὰ, οὐδὲ, μηδὲ, ἠδὲ* cum vocali amittitur.

VOCES QUAE PRO DIVERSITATE ACCENTÛS DIVERSAM VIM HABENT.

ἄγων agens.
ἀγὼν certamen.
ἀληθὲς verum.
ἄληθες; itane?
ἄλλα alia.
ἀλλὰ sed.
αὕτη haec.
αὐτὴ ipsa.
βασίλεια regina.
βασιλεία regnum.
βίος vita.
βιὸς arcus.
βροτὸς mortalis.
βρότος cruor.
δῆμος populus.
δημὸς pinguedo.
εἰπὸν dic.
εἶπον dixi.
εἶμι ibo.
εἰμὶ sum.
εἷς, ἓν unus -um.
εἰς, ἐν in.

ἓξ sex.
ἐξ ex.
ἔχθρα inimicitia.
ἐχθρὰ inimica.
ἐγεῖραι 1. Aor. Inf.
ἐγείραι —— Opt.
ἔγειραι 1. A. Imp. Med.
ἔπαινος laus.
ἐπαινὸς verendus.
ἦ reverà.
ἢ aut.
θέα visus.
θεὰ dea.
θολὸς faex.
θόλος fastigium.
κάλως funis.
καλῶς pulcrè.
κεῖνος ille.
κεινὸς Ion. *vacuus.*
κῆρ cor.
κὴρ fatum.
κούρη Ion. *puella.*
κουρὴ — tonsura.

νόμος lex.
νομὸς tribus.
οἶκοι domicilia.
οἴκοι domi.
ὅμως attamen.
ὁμῶς una cum.
οὗ ubi.
οὐ non.
πείθω suadeo.
πειθὼ suadela.
ποῖος qualis?
ποιὸς quispiam.
σίγα sile.
σῖγα silenter.
σιγᾷ silet.
φόρος tributum.
φορὸς ferax.
φῶς lux.
φὼς homo.
ψύχη frigora.
ψυχὴ anima.
ὦμος humerus.
ὠμὸς crudelis.

CAP. VI.

Conspectus Contractionis.

(a.)	α + α	= ᾱ	ut σέλαα,	= σελᾱ.
	α + ε	= ᾱ	— τίμαε	= τίμα.
	α + η		— τιμάητε	= τιμᾶτε.
	α + ι	= ᾳ	— γῆραϊ	= γῆρᾳ.
	α + ο	= ω	— τιμάομεν	= τιμῶμεν.
	α + ω		— τιμάωμεν	= τιμῶμεν.
	α + ει	= ᾳ	— τιμάεις	= τιμᾷς.
	α + ῃ		— τιμάῃς	= τιμᾷς.
	α + οι	= ῳ	— τιμαοίμην	= τιμῴμην.
	α + ου	= ω	— τιμάου	= τιμῶ.
(b.)	ε + α	= η	— τείχεα	= τείχη;
	sed in secundâ Declin. ac praecedente vocali,			
	ε + α	= ᾶ	— ὀστέα	= ὀστᾶ, ὑγι -έα = ὑγι -ᾶ.
	ε + ε	= ει	— φίλεε	= φίλει.
	ε + ι	= ει	— τείχεϊ	= τείχει.
	ε + ο	= ου	— φιλέομεν	= φιλοῦμεν.
	ε + ω	= ω	— φιλέω	= φιλῶ.
	ε + αι	= ῃ	— τύπτεαι	= τύπτῃ.
	ε + ει	= ει	— φιλέεις	= φιλεῖς.
	ε + ῃ	= ῃ	— φιλέῃς	= φιλῇς.
	ε + οι	= οι	— φιλέοις	= φιλοῖς.
	ε + ου	= ου	— φιλέου	= φιλοῦ.
(c.)	η + ε	= η	— ὑλήεσσα	= ὑλῆσσα.
	η + ι	= ῃ	— Θρήϊσσα	= Θρῇσσα.
(d.)	ι + α	= ῑ	— πόλιας	= πόλῑς (*Ion.*)
	ι + ε		— ὄϊες	= οἶς.
	ι + ι	= ῑ	— Χίϊος	= Χῖος.
(e.)	ο + α	= ω	— αἰδόα	= αἰδῶ.
	ο + ε	= ου	— δήλοε	= δήλου.
	ο + η	= ω	— δηλόητε	= δηλῶτε.
	ο + ι	= οι	— αἰδόϊ	= αἰδοῖ.
	ο + ο	= ου	— νόος	= νοῦς.
	ο + ω	= ω	— δηλόω	= δηλῶ.
	ο + αι	= αι	— ἁπλόαι	= ἁπλαῖ.
	ο + ει	= οι	— δηλόει	= δηλοῖ.
	ο + ῃ		— δηλόῃ	= δηλοῖ.
	ο + οι		— δηλόοι	= δηλοῖ.
	ο + ου	= ου	— δηλόουσι	= δηλοῦσι.
(f.)	υ + α	= ῡ	— ἰχθύας	= ἰχθῦς.
	υ + ε		— ἰχθύες	= ἰχθῦς.
	υ + η		— δεικνύηται	= δεικνῦται.
	υ + ι		— λελύϊτο	= λελῦτο.
	υ + ι	= υι	— νέκυϊ	= νέκυι (*Epic*).
(g.)	ω + α	= ω	— ἥρωα	= ἥρω (Conf. § 22. *Obs.* 2.)
	ω + η	= ῳ	— ζώημεν	= ζῷμεν.
	ω + ι	= ῳ	— λωΐστος	= λῷστος.

CAP. VII.

Conspectus Craseos.

(*a*.)	α + α	= ᾱ	ut	τὰ ἀγαθὰ	=	τἀγαθά.
	α + ε	= ᾱ	—	τὰ ἐμὰ	=	τἀμά.
	α + ο	= ω	—	τὰ ὅπλα	=	θὦπλα.
(*b*.)	η + α	= ᾱ	—	ἡ ἀρετὴ	=	ἁρετή.
	η + α	= η	—	τυχῇ ἀγαθῇ	=	τυχῆγαθῇ.
	η + ε	= η	—	ἡ ἐμὴ	=	ἡμή.
	η + η	= η	—	τῇ ἡμέρᾳ	=	θἠμέρᾳ.
	η + ευ	= ηυ	—	ἡ εὐγένεια	=	ηὑγένεια.
(*c*.)	ο + α	= ᾱ	—	ὁ ἀνὴρ	=	ἁνήρ.
	ο + ε	= ου	—	ὁ ἐπὶ	=	οὑπί.
	ο + ι	= οι	—	τὸ ἱμάτιον	=	θοἰμάτιον.
	ο + ο	= ου	—	τὸ ὄνομα	=	τοὔνομα.
	ο + υ	= ου	—	τὸ ὕδωρ	=	θοὔδωρ.
	ο + αι	= ᾳ	—	τὸ αἴτιον	=	τᾄτιον.
	ο + αυ	= αυ	—	τὸ αὐτὸ	=	ταὐτό.
	ο + οι	= ω	—	ὁ οἶνος	=	ᾦνος.
(*d*.)	ω + α	= ω	—	ὦ ἄνθρωπε	=	ὤνθρωπε.
	ω + ε	= ω	—	τὼ ἐργάτα	=	τὠργάτα.
	ω + ο		—	τὼ ὀφθαλμὼ	=	τὠφθαλμώ.
	ῳ + ε	= ω	—	τῷ ἐμῷ	=	τὠμῷ.
	ῳ + ο		—	τῷ ὄχλῳ	=	τὤχλῳ.
	ῳ + αυ	= αυ	—	τῷ αὐτῷ	=	ταὐτῷ.
	ω + ευ	= ωὐ	—	ὦ Εὐριπίδη	=	ὠὐριπίδη.
	ω + οι	= ῳ	—	ἐγὼ οἶδα	=	ἐγᾦδα.
(*e*.)	αι + α	= ᾱ	—	καὶ ἀρετὴ	=	κἀρετή.
	αι + ε	= ᾱ	—	καὶ ἐγὼ	=	κἀγώ.
	αι + η	= η	—	καὶ ἡ	=	χἠ.
	αι + ι	= ι	—	καὶ ἴσος	=	κἴσος.
	αι + ο	= ω	—	καὶ ὅτι	=	χὤτι.
	αι + αυ	= αυ	—	καὶ αὐτὸς	=	καὐτός.
	αι + ει	= ᾶ	—	καὶ εἶτα	=	κᾆτα.
(*f*.)	οι + α	= ᾱ	—	μέντοι ἂν	=	μεντἄν.
	οι + α	= ω	—	οἱ ἄνδρες	=	ὦνδρες.
	οι + ε	= ου	—	οἱ ἐμοὶ	=	οὑμοί.
	οι + ε	= ᾱ	—	οἱ ἕτεροι	=	ἅτεροι.
(*g*.)	ου + α	= ᾱ	—	τοῦ ἀνδρὸς	=	τἀνδρός.
	ου + ε	= ου	—	ποῦ ἔστιν	=	ποὖστιν.
	ου + ε	= ᾱ	—	τοῦ ἑτέρου	=	θἀτέρου.
	ου + η	= η	—	τοῦ ἡμετέρου	=	θἠμετέρου.
	ου + ο	= ου	—	τοῦ ὀνόματος	=	τοὐνόματος.
	ου + υ	= ου	—	τοῦ ὕδατος	=	θοὔδατος.
	ου + αυ	= αυ	—	τοῦ αὐτοῦ	=	ταὐτοῦ.
	ου + ου	= ου	—	τοῦ οὐρανοῦ	=	τοὐρανοῦ.

VOCABULARIUM.

SUBSTANTIVA.

Vocabula Primae Declinationis.

In ας.

Βορέας *Boreas.*
βύας *bubo.*
κοχλίας *cochlea.*
λάας *lapis.*
Λοξίας *Apollo.*
νεανίας *juvenis.*
ὀρνιθοθήρας *auceps.*

In ης.

ἀγύρτης *circulator.*
ᾍδης *Pluto.*
ἀκροάτης *auditor.*
ἀρότης *arator.*
αὐλητὴς *tibicen.*
βούτης *bubulcus.*
δεσπότης *dominus.*
ἐρέτης *remex.*
Ἑρμῆς *Mercurius.*
θεάτης *spectator.*
θεριστὴς *messor.*
θηρευτὴς *venator.*
ἱππότης *eques.*
κιθαριστὴς *citharoedus.*
κλέπτης *fur.*
κτιστὴς *conditor.*
μαθητὴς *discipulus.*
ναύτης *nauta.*
νομοθέτης *legislator.*
οἰκέτης *domesticus.*
ὀρχηστὴς *saltator.*
ὀφειλέτης *debitor.*
παλαιστὴς *luctator.*
πελταστὴς *peltasta.*
Πέρσης *Persa.*
ποιητὴς *poëta.*
προφήτης *propheta.*
πύκτης *pugil.*
πωλητὴς *venditor.*
Σκύθης *Scytha.*
σκωπτὴς *cavillator.*
σοφιστὴς *sophista.*
τελώνης *publicanus.*
τεχνίτης *artifex.*
τοξότης *sagittarius.*
ὑποκριτὴς *actor.*
φυλέτης *tribulis.*
ὠνητὴς *emtor.*

Patronymica.

Ἀλκμαιωνίδης.
Ἀτρείδης.
Βορεάδης.
Ἡρακλείδης.

Ἱπποτάδης.
Κεκροπίδης.
Κρονίδης.
Μενοιτιάδης.
Παλλαντίδης.
Πανθοίδης.
Πηλείδης.
Πηληϊάδης.
Τελαμωνιάδης.
Τυδείδης.
Φερητιάδης.

In *a*.

ἄελλα *procella.*
ἄκανθα *spina.*
ἅμιλλα *certamen.*
γλῶσσα *lingua.*
δόξα *opinio.*
ἔχιδνα *vipera.*
θάλασσα *mare.*
μάκελλα *ligo.*
μέλισσα *apis.*
μέριμνα *cura.*
παῦλα *quies.*
ῥίζα *radix.*
τράπεζα *mensa.*
χάλαζα *grando.*
χλαῖνα *tunica.*

In *η*.

ἀκοὴ *auditus.*
γαλῆ *mustela.*
γῆ *terra.*
γνώμη *opinio.*
δίκη *justitia.*
δίνη *vortex.*
εἰρήνη *pax.*
ἑορτὴ *festum.*
ζώνη *cingulum.*
ἡδονὴ *volupta*
θοίνη *convivi*
κεφαλὴ *caput*
λίμνη *palus.*
λύπη *dolor.*
νίκη *victoria.*
νύμφη *sponsa*
ὀργὴ *ira.*
πλάνη *error.*
πύλη *porta.*
ῥώμη *vigor.*
σελήνη *luna.*
στέγη *tectum.*
σχολὴ *otium.*
ταραχὴ *turbat*
τέχνη *ars.*
τύχη *fortuna.*
ὕλη *lignum.*
φάτνη *praese*
ψυχὴ *anima.*
ᾠδὴ *carmen.*
ὠλένη *cubitus.*
ὠτειλὴ *vulnus.*

In *a* puru

ἄγνοια *ignora*
ἀγυιὰ *vicus.*
ἀθυμία *animi*
αἰτία *causa.*
ἀκρίβεια *accu*
ἀλήθεια *verita*
ἀνδρεία *fortitu*
βασιλεία *regn*
βία *robur.*
βοήθεια *auxili*
γαῖα *terra.*
γενεὰ *generati*
δουλεία *servit*
ἐκκλησία *conci*

ἐλαία *oliva.*
ἑστία *focus.*
εὐγένεια *nobilitas.*
εὐκλεία *gloria.*
εὐσέβεια *pietas.*
εὐτυχία *felicitas.*
ἡλικία *adolescentia.*
ἡνία *habena.*
ἡσυχία *quies.*
θυσία *sacrificium.*
ἱκετεία *supplicatio.*
κακία *malitia.*
κλισία *tabernaculum.*
λατρεία *servitus.*
μαλακία *mollities.*
μανία *furor*
μωρία *stultitia.*
οἰκία *domus*
ὁμιλία *conversatio.*
παιδεία *educatio.*
πενία *paupertas.*
σκιὰ *umbra.*
σοφία *sapientia.*
στοὰ *porticus.*
στρατιὰ *exercitus.*
ὑγίεια *sanitas.*
φιλία *amicitia.*
χρεία *usus.*

In α, praeeunte ρ.

ἀγορὰ *forum.*
ἄγκῡρα *anchora.*
ἄρουρα *arvum.*
γέφῡρα *pons.*
ἡμέρα *dies.*
θύρα *janua.*
λαύρα *vicus.*
λέπρα *lepra.*
μοῖρα *pars, fatum.*
πλευρὰ *latus.*
σφαῖρα *globus.*
σφῦρα *malleus.*
φρουρὰ *praesidium.*
χαρὰ *gaudium.*
χώρα *regio.*
ὥρα *tempus.*

Vocabula Secundae Declinationis.

In ος.

ἄγγελος *nuntius.*
ἀετὸς *aquila.*
ἆθλος *certamen.*
ἄμπελος, ἡ, *vinea.*
ἄνθρωπος *homo.*
ἄργῑλος, ἡ, *argilla.*
ἄργυρος *argentum.*
ἄρριχος *cophinus.*
ἀτμὸς *vapor.*
αὐλὸς *tibia.*
βάρβιτος *barbitus.*
βάσανος, ἡ, *lapis Lydius.*
βίβλος, ἡ, *liber.*
βροτὸς *mortalis.*
βύσσος, ἡ, *byssus.*
βῶλος *gleba.*
γέρανος *grus.*
γνάθος, ἡ, *maxilla.*
γύψος, ἡ, *gypsum.*
δῆμος *plebs.*
διδάσκαλος *magister.*
δρόσος, ἡ, *ros.*
Εὖρος *Eurus.*
Ζέφυρος *Zephyrus.*
ἤπειρος, ἡ, *terra continens.*
Θεὸς, *Deus;* ἡ, *Dea.*
ἰατρὸς *medicus.*
καιρὸς *opportunitas.*
κάμινος, ἡ, *fornax.*

κασσίτερος stannum.
κέρασος cerasus.
κεραυνὸς fulmen.
κέρκος, ἡ, cauda.
κόπος labor.
κρύσταλλος, ἡ, glacies.
λόγος sermo.
μίλτος, ἡ, minium.
μόλυβδος plumbum.
νῆσος, ἡ, insula.
νόσος, ἡ, morbus.
Νότος Notus.
ὁδὸς, ἡ, via.
οἶμος, ἡ, semita.
οἶκος domus.
πύελος, ἡ, pelvis.
ῥινὸς, ἡ, pellis.
σίδηρος ferrum.
σπασμὸς convulsio.
στρατὸς exercitus.
φηγὸς, ἡ, fagus.
χαλκὸς aes.
χρυσὸς aurum.
ψῆφος, ἡ, suffragium.
ψίαθος, ὁ et ἡ, teges.

In ον.

ἆθλον praemium certa
ἀργύριον pecunia.
ἄρθρον artus.
ἄριστον prandium.
ἄροτρον aratrum.
βάραθρον fossa.
δάπεδον solum.
δεῖπνον coena.
δεσμωτήριον carcer.
δῶρον donum.
ἔργον opus.
ζυγὸν jugum.
ζῶον animal.
θέατρον theatrum.
ἱμάτιον vestimentum.
ἴον viola.
κέντρον stimulus.
μῆλον pomum.
μόριον particula.
ξύλον lignum.
οἰκίον domicilium.
παιδίον puerulus.
ῥόδον rosa.
φάρμακον venenum.
φορτίον sarcina.

Vocabula Tertiae Declinationis Simplicis

In α, ι, υ.

γόνυ, ατος, genu.
δόρυ, ατος, hasta.
μέλι, ιτος, mel.
κῦμα, ατος, fluctus.
ὄνομα, ατος, nomen.
σῆμα, ατος, signum.
στόμα, ατος, os (oris).
τέρμα, ατος, meta.
φύτευμα, ατος, planta.
χεῖμα, ατος, hyems.
χρῶμα, ατος, color.
ψήφισμα, ατος, decretum.

In ν.

ἀγκὼν, ῶνος, cubitus.
ἀγὼν, ῶνος, certamen
ἀηδὼν, όνος, ἡ, luscin
αἰὼν, ῶνος, aevum.
ἀκτὶν, ῖνος, ἡ, jubar.
ἄξων, ονος, axis.
αὐχὴν, ένος, cervix.
γέρων, οντος, senex.
γλωχὶν, ῖνος, ἡ, acies
δαίμων, ονος, genius.
δελφὶν, ῖνος, delphin
δράκων, οντος, draco

ηνος, *Graecus.*
, οντος, *servus.*
νος, *canon.*
ωνος, *campana.*
ωνος, *Lacon.*
ῶνος, *pratum.*
τος, *leo.*
νος, *portus.*
ὸς, *mensis.*
νος, *paean.*
ένος, *pastor.*
ῆνος, ἡ, *Siren.*
νος, *Titan.*
ὸς, ἡ, *mens.*
ῶνος, *hyems.*
, όνος, ἡ, *hirundo.*
ς, ὁ et ἡ, *anser.*
ὸς, ἡ, *terra.*
ῶνος, *tunica.*
ος, ἡ, *nix.*
ος, ἡ, *dolor.*

In ρ.

ος, τὸ, *ver.*
ὸς, *Car.*
αρος, τὸ, *nectar.*
ατος, τὸ, *uber.*
ος, ἡ, *uxor.*
ῖτος, τὸ, *sebum.*
ἄτος, τὸ, *puteus.*
ὸς, *sturnus.*
ος, *aër.*
ρος, *aether.*
ῆρος, *lorum.*
έρος, *stella.*
, έρος, -τρὸς, ἡ, *venter.*
ος, *levir.*
ὸς, *fera.*
ῆρος, *nasus.*
, ῆρος, *scintilla.*
ος, τὸ, *ensis.*

ἦτορ, ορος, τὸ, *cor.*
μάρτυρ, υρος, *testis.*
πῦρ, υρὸς, τὸ, *ignis.*
ἕλωρ, ωρος, τὸ, *praeda.*
φὼρ, φωρὸς, *fur.*
φθεὶρ, ρὸς, *pediculus.*
χεὶρ, ρὸς, ἡ, *manus.*

In ς.

ἀνδριὰς, άντος, *statua.*
γίγας, αντος, *gigas.*
δᾷς, δᾳδὸς, ἡ, *taeda.*
ἐλέφας, αντος, *elephas.*
ἰκμὰς, άδος, ἡ, *humor.*
ἱμὰς, άντος, *lorum.*
λαμπὰς, άδος, ἡ, *lampas.*
λυκάβας, αντος, *annus.*
πέρας, ατος, τὸ, *finis.*
γόης, ητος, *incantator.*
λέβης, ητος, *pelvis.*
σῆς, σητὸς, *tinea.*
τάπης, ητος, *tapes.*
ἀκρὶς, ίδος, ἡ, *locusta.*
ἀσπὶς, ίδος, ἡ, *clypeus.*
ἀψὶς, ῖδος, ἡ, *testudo.*
βαλβὶς, ῖδος, ἡ, *meta.*
γλωχὶς, ῖνος, ἡ, *acies.*
δελφὶς, ῖνος, *delphin.*
ἐλπὶς, ίδος, ἡ, *spes.*
ἔρις, δος, ἡ, *lis.*
ἶς, ἰνὸς, ἡ, *fibra.*
κερκὶς, ίδος, ἡ, *tela.*
κηκὶς, ῖδος, ἡ, *nidor.*
κηλὶς, ῖδος, ἡ, *macula.*
κνημὶς, ίδος, ἡ, *tibiale.*
κρηπὶς, ῖδος, ἡ, *fundus.*
μέρμις, ῖθος, ἡ, *funis.*
ὄρνις, ῖθος, ὁ et ἡ, *avis.*
ῥαφανὶς, ῖδος, ἡ, *radicula.*
ῥὶς, ῥῖνὸς, ἡ, *nasus.*
Σαλαμὶς, ῖνος, ἡ, Salamis.

σφραγὶς, ῖδος, ἡ, *sigillum.*
φροντὶς, ίδος, ἡ, *cura.*
χάρις, ιτος, ἡ, *gratia.*
ψηφὶς, ῖδος, ἡ, *calculus.*
ὠδὶς, ῖνος, ἡ, *dolor.*
κώμυς, υθος, ἡ, *fascis.*
ἱδρὼς, ῶτος, *sudor.*
φὼς, φωτὸς, *vir.*
φῶς, φωτὸς, τὸ, *lumen.*
χρὼς, χρωτὸς, ὁ, *cutis.*
δαὶς, δαιτὸς, ἡ, *epulum.*
κλεὶς, κλειδὸς, ἡ, *clavis.*
κτεὶς, κτενὸς, *pecten.*
ἕλμινς, νθος, ἡ, *tinea.*
πείρινς, νθος, ἡ, *crates.*
Τίρυνς, νθος, *Tiryns.*

In ξ.

ἄναξ, ακτος, *rex.*
αὖλαξ, ακος, ἡ, *sulcus.*
δόναξ, ακος, *arundo.*
Θρᾷξ, ᾳκὸς, *Thrax.*
θώραξ, ᾶκος, ἡ, *thorax.*
ἱέραξ, ᾶκος, *accipiter*
κλίμαξ, ακος, ἡ *scala.*
οἴαξ, ᾶκος, *gubernaculum.*
πίναξ, ακος, *tabula.*
ῥὰξ, ῥαγὸς, ἡ, *acinus.*
φέναξ, ᾶκος, *derisor*
ἀλώπηξ, εκος, ἡ, *vulpes.*
βὴξ, βηχὸς, ἡ, *tussis.*
ἄϊξ, ἄϊκος, ἡ, *impetus.*
αἲξ, αἰγὸς, ἡ, *capra.*
βέμβιξ, ῖκος, ἡ, *turbo.*
θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *coma.*
κύλιξ, ικος, *calix.*
μάστιξ, ῖγος, ἡ, *flagrum.*
πέρδιξ, ῖκος, ὁ et ἡ, *perdix.*
τέττιξ, ῖγος, *cicada.*
φοῖνιξ, ικος, *palma arbor.*
ψὶξ, ψιχὸς, ἡ, *mica.*
βόμβυξ, υκος, *vermis.*
κήρυξ, ῦκος, *praeco.*
κόκκυξ, ῦγος, *cuculus.*
νὺξ, νυκτὸς, ἡ, *nox.*
ὄνυξ, υχος, *unguis.*
ὄρτυξ, υγος, *coturnix.*
πτέρυξ, υγος, ἡ, *ala.*
πτὺξ, υχὸς, ἡ, *plica.*
Στὺξ, γὸς, ἡ, *Styx.*
φάλαγξ, γγος, ἡ, *phalanx.*
φάραγξ, γγος, ἡ, *vallis.*
σάλπιγξ, γγος, *tuba.*
Σφὶγξ, γγὸς, ἡ, *Sphinx.*
φόρμιγξ, γγος, ἡ, *cithara.*
λάρυγξ, γγος, *guttur.*
λὺγξ, γγὸς, ἡ, *singultus.*
λὺγξ, γκὸς, ὁ et ἡ, *lynx.*
σὰρξ, κὸς, ἡ, *caro.*
φλὸξ, γὸς, ἡ, *flamma.*

In ψ.

γρὺψ, υπὸς, *Gryphus.*
γὺψ, υπὸς, *vultur.*
κατῆλιψ, πος et φος, ἡ, *sca*
κώνωψ, ωπος, ὁ et ἡ, *culex.*
λαῖλαψ, απος, ἡ, *turbo.*
φλὲψ, βὸς, ἡ, *vena.*
ὢψ, ὀπὸς, *vultus.*

VOCABULA TERTIAE DECLINATIONIS CONTRACTAE. FORMULAE PRIMAE.

In ης.

Ιπποκράτης *Hippocrates.*
Περικλῆς *Pericles.*
Σοφοκλῆς *Sophocles.*
Σωκράτης *Socrates.*

In ος.

ἄγκος *vallis.*
ἄλγος *moeror.*
ἄλσος *nemus.*
ἄνθος *flos.*

ἄχθος *pondus.*
βάθος *profunditas.*
γένος *genus.*
ἔγχος *hasta.*
ἔδαφος *solum.*
ἔθνος *gens.*
ἔθος *consuetudo.*
ἦθος *mos.*
θέρος *aestas.*
θράσος *audacia.*
ἴχνος *vestigium.*
κέρδος *lucrum.*
κῆτος *balaena.*
κράτος *robur.*
κῦδος *decus.*
μέγεθος *magnitudo.*
μέλος *membrum.*
μένος *ira.*
μῆκος *longitudo.*
νεῖκος *rixa.*
νέφος *nubes.*
ξίφος *gladius.*
ὄρος *mons.*
ὄξος *acetum.*
ῥῖγος *rigor.*
τεῖχος *murus.*
ψύχος *frigus.*

Formulae Secundae Contractorum.

In ις.

δάμαλις *juvenca.*
δύναμις *potestas.*
μάθησις *cognitio.*
μάντις *vates.*
ὄφις, ὁ, *serpens.*
ὄψις *vultus.*
λύσις *solutio.*
πίστις *fides.*
ποίησις *poësis.*
πόλις *civitas.*
πόσις *potus.*
πόσις *maritus.*
πρᾶξις *actio.*
τέρψις *delectatio.*
ὕβρις *superbia.*
φρόνησις *prudentia.*
φύσις *natura.*

In υς.

ἀχλὺς, ύος, ἡ, *caligo.*
βότρυς, υος, ὁ, *racemus.*
δρῦς, υὸς, ἡ, *quercus.*
ἔγχελυς, υος, ἡ, *anguilla.*
ἰλὺς, ύος, ἡ, *coenum.*
ἰσχὺς, ύος, ἡ, *robur.*
μῦς, υὸς, ὁ, *mus.*
ὀϊζὺς, ύος, ἡ, *aerumna.*
ὀφρὺς, ύος, ἡ, *supercilium.*
πέλεκυς, εως, ὁ, *securis.*
πίτυς, υος, ἡ, *picea.*
πρέσβυς, εως, *senex.*
στάχυς, υος, ὁ, *spica.*
χέλυς, υος, ἡ, *testudo.*

In ι.

κόμμι *gumni.*
πέπερι *piper.*

In υ.

γένυ *mentum.*
μέθυ *vinum.*

Formulae Tertiae Contractorum.

In εὺς.

βαφεὺς *tinctor.*
βραβεὺς *arbiter.*
γναφεὺς *fullo.*

γραφεὺς pictor.
ἑρμηνεὺς interpres.
ἱερεὺς sacerdos.
ἱππεὺς eques.
κεραμεὺς figulus.
ὀρεὺς mulus.
Πειραιεὺς Piraeus.
πορθμεὺς portitor.
σπορεὺς sator.
φαρμακεὺς veneficus.
φονεὺς homicida.
φορεὺς bajulus.
χαλκεὺς faber aerarius.

Vocabula Quartae Formulae Contractorum.

In *ως*.

ἠὼς aurora.

In *ώ*.

γληχὼ pulegium.
Γοργὼ Gorgo.
ἠχὼ Echo.
Ἰὼ Io.
Λητὼ Latona.
πειθὼ suada.

Vocabula Quintae Formulae Contractorum.

In *ας*.

γέρας -ᾰος, praemium honoris.
γῆρας -ᾰος, senectus.
δέπας -ᾰος, poculum.
δέρας -ᾰτος, pellis.
κρέας -ᾰτος, caro.
οὖδας -εος, humus.
σέλας -αος, fulgor.
σφέλας scabellum.
τέρας -ᾰτος, prodigium.

NOMINA ADJECTIVA.

Prima Declinatio.

ος, η, ον.

ἄλκιμος fortis.
ἁπαλὸς tener.
γυμνὸς nudus.
δῆλος clarus.
δειλὸς timidus.
δεινὸς dirus.
ἐσθλὸς bonus.
θερμὸς calidus.
ἱκανὸς aptus.
ἶσος aequus.
κοινὸς communis.
κομψὸς scitus.
κοῦφος levis.
κωφὸς hebes.
λευκὸς albus.
λοξὸς obliquus.
μέσος medius.
μεστὸς plenus.
μόνος solus.
νόμιμος legitimus.
ξύλινος ligneus.
ὀρεινὸς montanus.
πιθανὸς probabilis.
σεμνὸς venerabilis.
τυφλὸς caecus.
φαεινὸς lucidus.
φυσικὸς naturalis.

ις *molestus*.
ος *utilis*.
nudus.
rudus.
ιος *utilis*.

ος, ᾱ, ον.

confertus.
ρὸς *laevus*.
ὸς *debilis*.
agrestis.
venerandus.
ος *ingenuus*.
arrogans.
dexter.
ος *publicus*.
justus.
ὸς *roscidus*.
ὸς *levis*.
firmus.
inimicus.
ος *vespertinus*.
ὸς *caliginosus*.
ivus.
ὸς *floridus*.
ις *legitimus*.
λεος *audax*.
ς *supplex*.
ὸς *fortis*.
ς *leprosus*.
ς *tristis*.
pollutus.
parvus.
humidus.
ος *pluvius*.
ὸς *antiquus*.
ιος *saxeus*.
ὸς *solidus*.
ὸς *tremulus*.
ρὸς *luxuriosus*.
supinus.

φλόγεος *flammeus*.
φοίνιος *cruentus*.
φαιδρὸς *lucidus*.
χρόνιος *diuturnus*.
χλωρὸς *pallidus*.
ψυχρὸς *frigidus*.

εις, εσσα, εν.

ἀστερόεις *stellis plenus*.
δενδρήεις *nemorosus*.
δινήεις *vorticosus*.
ἐρσήεις *roscidus*.
ἠχήεις *resonans*.
ἱμερόεις *desiderabilis*.
ἰχθυόεις *piscosus*.
θυήεις *recolens suffimentis*.
νιφόεις *nivosus*.
ὀφρυόεις *excelsus*.
πτερόεις *velox*.
ῥοδόεις *rosaceus*.
σκιόεις *umbrosus*.
ὑλήεις *silvosus*.
φωνήεις *sonorus*.
χαρίεις *gratiosus*.

ὺς, εῖα, ὺ.

αἰπὺς *altus*.
ἀμβλὺς *hebes*.
βαθὺς *profundus*.
βραδὺς *tardus*.
βραχὺς *brevis*.
βριθὺς *gravis*.
γλυκὺς *dulcis*.
δασὺς *densus*.
δριμὺς *asper*.
ἐλαχὺς *parvus*.
εὐθὺς *rectus*.
εὐρὺς *latus*.
ἡδὺς *dulcis*.
θῆλυς *faemineus*.
θρασὺς *audax*.

ὀξὺς acutus.
παχὺς crassus.
τραχὺς asper.
ὠκὺς celer.

SECUNDA DECLINATIO.

ος, ον.

ἀγλαὸς splendidus.
ἀλαὸς caecus.
αἴσιμος fatalis.
αἰώνιος aeternus.
ἄρτιος integer.
βάρβαρος barbarus.
βέβαιος firmus.
γελάσιμος ridiculus.
δίδυμος duplex.
ἕκηλος quietus.
ἔνδοξος nobilis.
ἔρημος solitarius.
ἕτοιμος promptus.
ἔτυμος verus.
θανάσιμος mortalis.
ἥσυχος tranquillus.
καθάρσιος expiatorius.
καρφαλέος siccus.
κερτόμος mordax.
μόνιμος stabilis.
μόρσιμος fatalis.
νόθος spurius.
πελώριος immanis.
ῥᾴδιος facilis.
ῥᾴθυμος remissus.
σκυθρωπὸς torvus.
σύντομος concisus.

ης, ες.

ἀληθὴς verus.
ἀκριβὴς accuratus.
ἀκλεὴς inglorius.
ἀολλὴς confertus.
ἀπηνὴς crudelis.
ἀφελὴς tenuis.
ἀτρεμὴς securus.
ἀτρεκὴς certus.
ἀλσώδης frondosus.
δαψιλὴς largus.
δημώδης popularis.
ἐναργὴς clarus.
ἐπιτηδὴς idoneus.
θειώδης sulphureus.
θηριώδης belluosus.
θρομβώδης grumi similis
θυμώδης animosus.
κομπώδης sui jactabunda
λιπαρὴς assiduus.
ληρώδης nugator.
λυσσώδης rabiosus.
νημερτὴς verus.
πετρώδης petrosus.
πιμελὴς pinguis.
πλήρης plenus.
πρηνὴς praeceps.
τρανὴς perspicuus.
φρικώδης horribilis.
χρειώδης utilis.
ψευδὴς mendax.
ψοφώδης sonorus.

ων, ον.

ἀμύμων exculpatus.
ἀλιτήμων peccans.
δαήμων gnarus.
δειδήμων meticulosus.
δηλήμων nocivus.
ἐλεήμων misericors.
εὐδαίμων beatus.
εὐσχήμων decens.

ιemor.
ιegligens.
misericors.

τλήμων patiens.
φράδμων solers.

Tertia Declinatio.

·ος ignarus.
ος ardens.
ος albus.
κος duplex.
ος electus.
υς, ωτος nigri coloris.
ος in pascuis degens.
ος vinei coloris.
ὸς timidus.

σπορὰς, άδος dispersus.
τανυγλώχιν extensas habens cuspides.
τανύθριξ, τρῐχος hirsutus.
τρίκορυς, υθος tres cristas gestans.
φορβὰς, άδος gregalis.
φθινοπωρὶς, ίδος auctumnalis.
φωλὰς, άδος in lustris degens.

VERBA IN Ω.

Prima Conjugatio.

. 2. P. video.
ἰράπω A. 1. et 2. de-
ἐρίπω A. 1. et 2. A. et
. M. everto.
ιο.
lefacio.
. M. luceo.
ίπω A. 1. et 2.; P. M.
2. P. excorio.
ino.
M.; *σάπω A. 2. P.
ιcio.
άρπω A. 1. et 2. P. et
ecto.
uto.
2. P. contero.
ιdo.
·cumago.
στίβω A. 2. A. P. et
co.
'lustro.

τρίβω A. 1. et 2. P. tero.
ἀλείφω *ἀλίφω A. 1. et 2. P. ungo.
γλύφω sculpo.
γράφω A. 2. P. scribo.
δέφω excorio.
ἐρέφω tego.
κάρφω sicco.
νίφω A. 2. ningo.
στέφω corono.
στύφω adstringo.
ἅπτω *ἅπω incendo.
ἀστράπτω *ἀστράπω fulguro.
βάπτω *βάφω A. 2. P. mergo.
βλάπτω *βλάβω A. 1. et 2. P. laedo.
δάπτω *δάπω voro.
δρύπτω *δρύφω lacero.
θώπτω *θώπω adulor.
ἰάπτω jacio.
καλύπτω *καλύβω tego.
κάμπτω *κάμπω flecto.
κάπτω *κάπω spiro.

κνάμπτω **κνάμφω flecto.*
κνάπτω **κνάφω carpo.*
κολάπτω **κολάφω tundo.*
κόπτω **κόπω* A. 2. P.; P. M. *seco.*
κρύπτω **κρύβω* A. 1. et 2. P. *celo.*
κύπτω **κύβω, κύφω, inclino.*
μάρπτω **μάρπω* A. 2.; P. M. *prehendo.*
νίπτω **νίβω* (Att. *νίζω*) *abluo.*
ὀλόπτω **ὀλόφω vello.*
πέπτω **πέπω coquo.*
ῥάπτω **ῥάφω* A. 1. et 2. A.; A. 2. P. *suo.*
ῥίπτω **ῥίφω* A. 2. P. *prosterno.*
ῥύπτω **ῥύπω purgo.*
σκάπτω **σκάφω* A. 2. P. *fodio.*
σκήπτω **σκήπω fulcio.*
σκολύπτω **σκολύφω, -βω, evello.*
σκώπτω **σκώπω cavillor.*
τύπτω **τύπω* A. 1. et 2. A.; A. 2. P. *verbero.*
χρίμπτω allido.

SECUNDA CONJUGATIO.

βρύκω mordeo.
δίκω jacio.
διώκω persequor.
εἴκω cedo.
ἕλκω, Augm. *ει*, *traho.*
ἐρύκω impedio.
ἥκω adveni.
κρέκω pulso.
πλέκω A. 2. P. *necto.*
τήκω P. M.; A. 2. P. *liquefacio.*
ἄγω A. 1. et 2. *duco.*
ἀμέλγω mulgeo.
ἀρήγω auxilior.
εἴργω arceo.
ἐπείγω urgeo.
ἐρεύγομαι eructo.
θέλγω mulceo.
θήγω acuo.
οἴγω, ἀνοίγω P. M.; A. 2. P. *aperio.*
ὀρέγω extendo.
πνίγω A. 2. P. *suffoco.*
στέγω tego.
στέργω P. M. *desidero.*
τρώγω A. 1.; **τράγω* A. 2. A. *et P. rodo.*
φεύγω P. M.; A. 2. *fugio.*
φλέγω A. 2. P. *uro.*
φρύγω A. 2. P. *torreo.*
ψέγω A. 2. P.; P. M. *vitupero.*
ἄγχω strangulo.
ἄρχω impero.
βρέχω A. 2. P. *irrigo.*
βρύχω frendeo.
ἐλέγχω convinco.
λείχω lambo.
νήχω nato.
σμύχω **σμύγω*; A. 2. P. *attero.*
σπέρχω urgeo.
στείχω **στίχω*; A. 1. et 2. *vado.*
στενάχω gemo.
τεύχω **τύχω fabricor.*
τρέχω curro.
τρύχω afflicto.
ψήχω frico.
ψύχω **ψύγω* A. 1 et 2. P *refrigero.*
αἰθύσσω calefacio.
αἱμάσσω cruento.
αἰνίττω occulto, innuo.
ἀΐσσω **ἀΐκω irruo.*
ἀλλάσσω **ἀλλάγω* A. 2. P. *muto.*

impero.
abscindo.
(ἀφάω) *contrecto.*
*ἀφύω *haurio.*
*βλίω *mel exprimo.*
prehendo.
*ἑλίκω *volvo.*
(ἐρέθω) *remigo.*
σω *collido.*
ω *θωρήκω *armo.*
clamo.
(ἱμάω) *caedo.*
ω *κηρύκω *praedico.*
ω *armo.*
ω *deglutio.*
ω *esurio.*
ω *μαλάκω *mollio.*
*μάγω *abstergo.*
ω *μορύχω *inquino.*
*νάκω *aequo.*
ungo.
*ὀρύγω, ὀρύχω, *fodio.*
ω *παλάχω *contamino.*
inspergo.
ω *πατάγω *percutio.*

πήσσω *πήγω, P. M.; A. 2. P. *coagulo.*
πλάσσω *fingo.*
πλήσσω *πλήγω A. 2. P. *frango.*
πλίσσω *πλίκω, πλίχω, *gradior.*
πράσσω *πράγω P. M. *ago.*
πτήσσω *πτήκω P. M.; A. 2. *expavesco.*
πτίσσω *pinso.*
πτύσσω *πτύχω *complico.*
πυρέσσω *febricito.*
σάττω *σάκω *onero.*
σπαράσσω *lacero.*
σταλάσσω *σταλάγω *stillo.*
συρίττω *συρίγγω *fistulo.*
σφάττω *σφάγω A. 1. et 2. P. *macto.*
ταράσσω *ταράχω *turbo.*
τάσσω *τάγω A. 1. et 2. P. *ordino.*
τυλίττω *perscrutor.*
φαρμάσσω φαρμάκω *tingo.*
φοινίσσω *φοινίκω *rubefacio.*
φράσσω *φράγω *sepio.*
φρίσσω *φρίκω P. M. *horreo.*

TERTIA CONJUGATIO.

erficio.
aurio.
ulcio.
ecto.
propero.
ι parco.
. M.; A. 2. *occulto.*
ιeo.
. 1. et 2. A. et M. *per-*
o.
*πράθω A. 2. *deleo.*
P. M. *impleo.*
ιtrefacio.
hastam mitto.

ἀκμάζω *maturesco.*
ἀλαλάζω *ejulo.*
ἀλαπάζω *diripio.*
ἀναγκάζω *cogo.*
ἀντιάζω *occurro.*
ἁρπάζω *ἁρπάγω *rapio.*
αὐγάζω *illustro.*
βαστάζω *βαστάγω *bajulo.*
βιβάζω *venire facio.*
γυμνάζω *γυμνάδω *exerceo.*
δελεάζω *inesco.*
δικάζω *judico.*
δοιάζω *dubito.*
δοκιμάζω probo.

δοξάζω *laudo.*
εἰκάζω *assimilo.*
ἑορτάζω *festum celebro.*
ἐπηρεάζω *vexo.*
ἐτάζω *examino.*
ἑτοιμάζω *paro.*
εὐνάζω *sopio.*
θοάζω *celeriter moveor.*
ἰκμάζω *humecto.*
κλάζω *κλάγω A. I. et 2.; P. M. *clango.*
κολάζω *punio.*
κράζω *κράγω A. 2.; P. M. *clamo.*
κραυγάζω *vociferor.*
κορηβάζω *cornibus pugno.*
κωμάζω *choreas ago.*
λιάζομαι *evado.*
λιθάζω *λιθάδω *lapido.*
ὀλβίζω *beo.*
ὀνομάζω *nomino.*
ὀπάζω *ὀπάδω *praebeo.*
ὀργάζω *ὀργάδω *instigo.*
οὐτάζω *vulnero.*
πελάζω *πελάθω *appropinquo.*
πλάζω *πλάγχω *errare facio.*
πλησιάζω *appropinquo.*
σκάζω *claudico.*
σκεδάζω *dispergo.*
σκευάζω *σκευάδω *instruo.*
σπουδάζω *festino.*
στάζω *στάγω *stillo.*
στεγάζω *tego.*
στιβάζω *στιβάδω *calco.*
σφαδάζω *pedes jacto.*
σχάζω *σχάδω *pungo.*
σχεδιάζω *σχεδιάδω *temere ago.*
τωθάζω *dicteriis incesso.*

φοιβάζω *φοιβάδω *vaticinor.*
φράζω *φράδω, A. I. et 2. *dico.*
χάζομαι *χάδω, A. I. et 2. M. *recedo.*
πιέζω *premo.*
ῥέζω *ῥέγω *facio.*
αἰκίζω *indigne afficio.*
βαδίζω *ingredior.*
γνωρίζω *noscito.*
ἐθίζω *assuefacio.*
ἐλπίζω *ἐλπίδω *spero.*
ἐρίζω *contendo.*
κνίζω *κνίδω *seco.*
κομίζω *κομίδω *veho.*
κτίζω *condo.*
νομίζω *existimo.*
ὀνειδίζω *convitior.*
ὁπλίζω *armo.*
ὁρίζω *termino.*
πορίζω *suppedito.*
σαλπίζω *σαλπίγγω *buccino.*
στηρίζω *στηρίγω *figo.*
συρίζω *συρίγω *sibilo.*
σχίζω *σχίδω *findo.*
τρίζω *τρίγω P. M. *murmuro.*
ὑβρίζω *ὑβρίδω *contumeliâ afficio.*
φροντίζω *φροντίδω *curo.*
ψηφίζω ψηφίδω *decerno.*
παίζω *παίγω *ludo.*
δανείζω *foenero.*
ἁρμόζω *ἁρμόδω *apto.*
δεσπόζω *δεσπότω *dominor.*
ἀθροίζω *congrego.*
βλύζω *scaturio.*
κλύζω *κλύδω *abluo.*
σφύζω *σφύκω *palpito.*

Quarta Conjugatio.

ἀγάλλω *orno.*
ἀγγέλλω A. I. et 2. A.; A. 2. P. *nuntio.*

ἀσχάλλω *moereo.*
βάλλω A. 2. *jacio.*
βδάλλω *sugo.*

λω *vario.*
ongrego.
A. 2.; P. M. *vireo.*
culis conniveo.
ι A. 2. *debeo.*
ω A. 2. *augeo.*
A. 1. et 2. A. et M. *vibro.*
λω *variego.*
ω A. 1. et 2. P. *apparo.*
ω A. 1. et 2. A.; A. 2. P.
ο.
perficio, orior.
vellico.
ι *fidibus cano.*
murmuro.
lenus sum.
P. M. *aedifico.*
distribuo.
horreo.
aneo.
gemo.
ίνω *anhelo.*
sicco.
ω *timeo.*
νω *exhilaro.*
νω *calefacio.*
exhilaro.
νω *emacio.*
A. 2. *perimo.*
νω *lucror.*
perficio.
laevigo.
νω *dealbo.*
ω *flaccidum reddo.*
inquino.
rado.
ίνω A. 1. et 2. *labor.*
ω *finio.*
ω *laedo.*
pinguefacio.
νω *exacerbo.*

ῥαίνω *aspergo.*
σαίνω *blandior.*
σημαίνω *signo.*
τεκταίνομαι *fabricor.*
τετραίνω *perforo.*
ὑγιαίνω *sanus sum.*
ὑφαίνω *texo.*
φαίνω P. M.; A. 1. et 2. P. *ostendo.*
χραίνω *coloro.*
ἀλεείνω *evito.*
κτείνω P. M.; A. 1. et 2. A. *interficio.*
τείνω *tendo.*
κλίνω A. 1. et 2. P. *inclino.*
κρίνω *judico.*
ὀρίνω *excito.*
τίνω *luo.*
ὠδίνω *parturio.*
κάμνω A. 2. *laboro.*
τέμνω A. 2. *seco.*
ἐλαύνω * ἐλάω *agito.*
ἁβρύνω *orno.*
αἰσχύνω *contemno.*
ἀλγύνω *dolore afficio.*
ἀμβλύνω *obtundo.*
ἀμύνω *arceo.*
βραδύνω *cunctor.*
δηθύνω *tardo.*
εὐθύνω *complano.*
θαρσύνω *fiduciam affero.*
ἰθύνω *dirigo.*
λαμπρύνω *clarum reddo.*
μηκύνω *prolongo.*
μολύνω *contamino.*
ὀξύνω *acuo.*
ὀτρύνω *incito.*
πλύνω *lavo.*
πραΰνω *lenio.*
ταχύνω *accelero.*
ἀγείρω A. 2. M. *congrego.*

ἀθύρω *lusito.*
αἴρω A. 2. M. *tollo.*
ἀσπαίρω *singultio.*
δέρω A. 2. P.; P. M. *excorio.*
ἱμείρω *desidero.*
καθαίρω *purgo.*
κείρω A. 2. P. *tondeo.*
οἰκτείρω *commiseror.*
πείρω A. 1. et 2. *transfodio.*
σπαίρω *palpito.*
σπείρω A. 2. P. *semino.*
σύρω A. 2. P. *traho.*
τεκμαίρω *probo.*
φθείρω P. M.; A. 2. P. *corrumpo.*

Quinta Conjugatio.

ω.

ἀκούω *audio.*
γεύω *gustare facio.*
δακρύω *fleo.*
δεύω *rigo.*
δουλεύω *servio.*
θραύω *frango.*
θύω *suffio.*
ἱδρύω *statuo.*
ἰσχύω *possum.*
κινδυνεύω *periclitor.*
κλείω *claudo.*
κολούω *amputo.*
κρούω *ferio.*
κωλύω *impedio.*
λύω *solvo.*
μηνύω *indico.*
ναίω *habito.*
νεύω *nuo.*
παλαίω *luctor.*
παιδεύω *erudio.*
παύω *cessare facio.*
πιστεύω *fidem habeo.*
πορεύω *trajicio.*
πρίω *serro.*
πταίω *offendo.*
πτύω *expuo.*
σείω *concutio.*
στρατεύω *milito.*
τίω *aestimo.*
ὕω *pluo.*
φυτεύω *planto.*
χορεύω *salto.*
χρίω *ungo.*
ψαύω *tango.*

άω.

ἀγαπάω *diligo.*
αἰτιάομαι *causam attribuo.*
ἀκροάομαι *audio.*
ἀλάομαι *vagor.*
ἀλοάω *trituro.*
ἀμάω *meto.*
ἀνιάω *moerore afficio.*
ἀπαντάω *occurro.*
ἀπατάω *fallo.*
ἀράομαι *precor.*
ἀρτάω *suspendo.*
βοάω *clamo.*
βροντάω *tono.*
γελάω *rideo.*
γεννάω *gigno.*
δαπανάω *sumtus facio.*
διαιτάω *alo.*
διψάω *sitio.*
δράω *facio.*
ἐάω *sino.*
ἐγγυάω *spondeo.*
ἐράω *amo.*
ἐρευνάω *investigo.*
ἐρυθριάω *rubefio.*

ιω *quaero.*
ω *convivio excipio.*
ivo.
adolesco.
ι *supero.*
αι *contemplor.*
ι *venor.*
frango.
ω *suffio.*
ι *medeor.*
haurio.
ιομαι *glorior.*
A. 1. et 2. *frango.*
A. 1. et 2. *scalpo.*
ω *sopio.*
ιω *glutino.*
ιβάω *nato.*
ω *respiro.*
ιάομαι *molior.*
vinco.
ω *asso.*
ω *impello.*
ω *tento.*
ιω *errare facio.*
ιω *sileo.*
ι *honoro.*
ιω *audeo.*
ιω *perforo.*
ιω *ventito.*
ω *inflo.*
ω *laxo.*
abstergo.

έω.

ω *ignoro.*
ω *injuriâ afficio.*
ω *doleo.*
σβητέω *ambigo.*
ιέω *numero.*
ω *arceo.*
ω *exerceo.*

αὐλέω *tibiâ cano.*
βουκολέω *pasco.*
δηλέω *laedo.*
διακονέω *ministro.*
ἐγχειρέω *tracto.*
ἐλεέω *miseror.*
ἐνοχλέω *turbo.*
ἐπιθυμέω *cupio.*
εὐεργετέω *benefacio.*
εὐσεβέω *colo.*
εὐωχέω *convivio accipio.*
ζέω *ferveo.*
ζητέω *quaero.*
ἡγέομαι *duco.*
θαρρέω *confido.*
θρηνέω *lamentor.*
ἱστορέω *inquiro.*
κεντέω *stimulo.*
κινέω *moveo.*
κοινωνέω *communico.*
κορέω *satio.*
κοσμέω *orno.*
κρατέω *fortiter impero.*
κτυπέω A. 2. *strepito.*
λιπαρέω *persevero.*
λυπέω *dolore afficio.*
μαρτυρέω *testor.*
μετρέω *metior.*
μισέω *odi.*
νοέω *intelligo.*
ξέω *polio.*
οἰκέω *habito.*
πωλέω *vendo.*
τελέω *finio.*
τηρέω *observo.*
φθονέω *invideo.*
χωρέω *vado.*

όω.

αἱματόω *cruento.*
ἀκριβόω exquiro.

ἀξιόω *dignor.*
ἀρόω *aro.*
βιόω A. 1. et 2. *vivo.*
δεξιόομαι *dextram jungo.*
δηλόω *declaro.*
δουλόω *servum facio.*
ἐναντιόομαι *adversor.*
ἐρημόω *vasto.*
ζηλόω *aemulor.*
ζημιόω *punio.*
ἡμερόω *mansuefacio.*
θυμόω *incito.*
ἱδρόω *sudo.*
κακόω *infesto.*
κληρόω *sorte lego.*
κοινόω *communico.*
ὀρθόω *erigo.*
πληρόω *impleo.*
πτερόω *alatum facio.*
ῥιζόω *radicor.*
σημειόω *signo.*
στεφανόω *corono.*
τρυχόω *attero.*
χειρόω *domo.*

VERBA IN MI.

μι, μαι.

ἄγαμαι *admiror.*
δίζημαι *quaero.*
δύναμαι *possum.*
ἐπίσταμαι *scio.*
ἵπταμαι A. 2. A. et M. *volo.*
ἴσημι *scio.*
ἵστημι *statuo.*
κίχρημι *utendum do.*
μάρναμαι *pugno.*
πετάννυμι *pando.*
πίμπλημι A. 1. et 2. M. *impleo.*
πίμπρημι *incendo.*
πρίαμαι *emo.*
*τλῆμι, *τλάω A. 2.; P. M. Sync. *perfero.*
τίθημι A. 1. et 2. A. et M. *pono.*
δίδωμι A. 1. et 2. A.; A. 2. M. *do.*
ὄνομαι *vitupero.*
ἄγνυμι A. 2. P.; P. M. *frango.*
δείκνυμι *ostendo.*
εἴργνυμι *cohibeo.*
ζεύγνυμι A. 1. et 2. P. *jungo.*
ζώννυμι *cingo.*
καίνυμαι *vinco.*
κεράννυμι *misceo.*
κορέννυμι *saturo.*
κρεμάννυμι *suspendo.*
μίγνυμι A. 1. et 2. P. *misceo.*
ὄλλυμι A. 2. M.; P. M. *perdo.*
ὄμνυμι *juro.*
ὄρνυμι A. 2. M. *excito.*
πήγνυμι A. 1. et 2. P. et M.; P. M. *compingo.*
ῥήγνυμι A. 2. P.; P. M. *rumpo.*
ῥώννυμι *corroboro.*
σβέννυμι *exstinguo.*
σκεδάννυμι *dispergo.*
στορέννυμι *sterno.*
χρώννυμι *coloro.*
χώννυμι *aggerem duco.*

SYNTAXIS VOCUM.

DE ARTICULO.

§ 115. Articulus ferè additur Nominibus demonstrationis, distinctionis, eminentiæ gratiâ, interdùm etiam risionis; ut

ὁ ἄνθρωπος, homo, is sc. *quem scis*, vel *de quo dicitur.*
οἱ ἄνθρωποι, homines, sc. *genus humanum, non belluæ.*
τὸ ἀγαθόν, summum bonum. *οἱ πολλοί, plerique.*
ἡ τοῦ καλοῦ σοῦ προὔθανεν νεανίου,
quæ pro te pulcro scilicet adolescentulo mortua est.
Eur. Alcest. 714.

Obs. 1. Articulus etiam Propriis Nominibus, iisque quæ *materiam*, aut *tionem*, quæ dicitur, *abstractam* significant, præponi solet; ut

ὁ Σωκράτης, αἱ Ἀθῆναι; ὁ χρυσός, ἡ ἀρετή, ἡ φιλία.

Quod si Nomini Proprio aliud nomen *apponitur*, omittitur Articulus; ut

Σωκράτης ὁ φιλόσοφος, Socrates ille *Philosophus.*

Obs. 2. Articulus sæpe vice fungitur Pronominis Possessivi; ut

ἄδικον τὸ λυπεῖν τοὺς φίλους ἑκουσίως,
amicos tuos sponte lædere injustum est. Gnom. Monost. 510.

Obs. 3. Articulus interdùm distributioni inservit; ut

ὁ Κῦρος ὑπισχνεῖται ἡμιόλιον πᾶσι δώσειν οὗ πρότερον ἔφερον, ἀντὶ δαρεικοῦ τρία ἡμιδαρεικὰ τοῦ μηνὸς τῷ στρατιώτῃ, Cyrus se stipendii, quod prius ferebant, sesquiplum omnibus daturum pollicetur, nimirum pro darico tres dimidiatos daricos singulis in mensem militibus. Xen. Anab. i. iii. 21.

§ 116. Articulus præpositus distinguit *Subjectum* a *Prædicato*; ut

νὺξ ἡ ἡμέρα ἐγένετο, dies factus est nox. Herod. i. 102.

Obs. 1. Interdùm tamen omittitur Articulus ante *Subjectum;* ut

οὐκ ἄρα σωφροσύνη ἂν εἴη αἰδώς, ergo temperantia pudor non erit. Plat. Charm. 161 A.

Obs. 2. Substantivo si præponitur Articulus, non autem Adjectivo, Adjectivum pro Prædicato accipiendum; ut

οὐ γὰρ βάναυσον τὴν τέχνην ἐκτησάμην,
non enim illiberalis hæc ars est, quam exerceo. Soph. Aj. 1094.

§ 117. Articulus in neutro genere positus cuilibet

dictioni præfigi potest, ut ipsam dictionem significari ostendat; ut

τὸ ἄνθρωπος, *i. e.* hæc dictio ἄνθρωπος.

Obs. Idem etiam interdùm cum orationis membro construitur, imprimis apud recentiores; ut

ἐζήτουν τὸ πῶς ἀνέλωσιν αὐτὸν, *quærebant quomodo eum interficerent.* S. Luc. xxii. 2.

§ 118. Articulus, ut in priscâ linguâ pronomen erat potius quàm Articulus, (§ 13. *Obs.* 1), ita in linguâ recentiori Pronominis vim habebat cum Demonstrativi, tum etiam Relativi.

(*a.*) Demonstrativi passim, præsertim in oratione distributâ, et sequentibus particulis μὲν, δὲ, γὰρ; ut

ὁ μὲν νεὼς σῆς ναυβάτης, ὁ δ' ἀλλόθρους,

hic *quidem navis tuæ socius,* ille *autem exterus.* Soph. Phil. 536.

ἀνὴρ γυνή τε χὤτι τῶν μεταίχμιον,

vir mulierque et quicquid illorum *medium est.* Æsch. Sept. 179.

(*b.*) Relativi sæpissime in Ionico et Dorico sermone, nonnunquam etiam in Attico apud Tragicos Poëtas; ut

τὰ μὲν Ὀτάνης εἶπε .. λελέχθω κἀμοὶ ταῦτα, quæ *Otanes dixit, ea mihi quoque dicta sunto.* Herod. iii. 81.

σόφισμα, τῷ νιν αὐτίχ' αἱρήσειν δοκῶ,

dolus, quo *me illum mox capturum arbitror.* Soph. Phil. 14.

§ 119. Articulus sæpe asciscit Genitivum, subaudito suo nomine, præsertim ubi affinitas vel possessio indicatur; ut

εἰ Ζεὺς ἔτι Ζεὺς, χὠ Διὸς Φοῖβος σαφὴς (sub. παῖς),

si Jupiter adhuc est Jupiter, et Jovis filius *Apollo verax.* Soph. Œd. Col. 623.

συλῶντα τἀμὰ καὶ τὰ τῶν Θεῶν (sub. χρήματα),

spoliantem meas et Deorum possessiones. Soph. Œd. Col. 926.

Obs. Huc refer usum Neutrius Articuli qui frequens est ejusmodi, ut interdùm circumlocutioni, interdùm amplificationi, interdùm etiam breviloquentiæ inserviat; ut

ἐγὼ φράσαιμ' ἄν, εἰ τὸ τῶνδ' εὔνουν πάρα,
ego dicam, si hæ (mulieres) *benevolentes adsunt.* Soph. Electr. 1203.

φέρ', ὦ τέκνον, νῦν καὶ τὸ τῆς νήσου μάθῃς,
age nunc, o nate, et insulæ hujus naturam *disce.* Phil. 300.

εἴ σοι τὰ μητρὸς καὶ πατρὸς χρείη λέγειν,
si fas sit tibi dicere quæ ad *matrem et patrem* attinent. Œd. Col. 269.

DE CONCORDANTIIS.

Concordantiarum Trium eadem ferè ratio est quæ apud Latinos. (Lat. Gram. § 124—127. § 134. § 137.)

SYNTAXIS NOMINUM.

§ 120. Res Dualis semper exponi potest per Pluralem numerum; itaque Poëtæ cum Duali Substantivo nonnunquam construunt Adjectivum Plurale; ut

φίλας περὶ χεῖρε βαλόντε,
caris circa manibus amplexi. Hom. Od. xi. 210.

Nonnunquam Plurale Substantivum ponunt, Adjectivum verò, et imprimis Participium, Duale; ut

βασιλῆες...πεπνυμένω ἄμφω,
reges...prudentes ambo. Hom. Od. xviii. 64.

§ 121. Nomina, imprimis gentilia quæ frequentiùs Substantiva sunt, interdùm tanquam Adjectiva ponuntur (*Conf.* § 32. *Obs.* 1. Lat. Gram. § 136); ut

τὸν ἡ μήτηρ γλῶσσαν Ἑλλάδα ἐδίδαξεν, hunc mater linguam Græcam docuit. Herod. iv. c. 78.

πρὸς τοῦ τύραννα σκῆπτρα συληθήσεται;
a quo spoliabitur sceptro regio? Æsch. Prom. 767.

§ 122. Nomen quod dicitur antecedens, interdùm, posito suo casu, asciscit casum Relativi, idque vel sequente Relativo vel præeunte; ut

Ἑλένην μὲν, ἣν σὺ διολέσαι πρόθυμος ὢν
ἥμαρτες,...ἥδ' ἐστίν.

Helenam quidem, quam tu cupiens perdere frustratus es, hæc est. Eur. Orest. 1646.

μετὰ δ' ἔσσεται ἣν τότ' ἀπηύρων,
Κούρην Βρισῆος,
interque illas erit, quam tunc auferebam,
Briseïs. Hom. Il. ix. 131. *Conf.* § 149.

§ 123. Adjectiva et Participia sæpe concordant genere aut numero, non cum Substantivo ipso, sed cum eo quod significat Substantivum (h.e. κατὰ σύνεσιν; *vide* Lat. Gram. § 136.); ut

ὦ φίλτατ', ὦ περισσὰ τιμηθεὶς τέκνον,
O carissime, o fili summoperè dilecte. Eurip. Troad. 741.

Τροίαν ἑλόντες δήποτ' Ἀργείων στόλος,
cùm Trojam ceperant tandem classis Argivorum. Æsch. Ag. 588.

§ 124. Adjectiva et Participia neutralia, præfixo Articulo, sæpissimè partes agunt Substantivorum, imprimis ubi *qualitas rei* significatur; ut

τοῦτο δέ γ' ἐστὶν τὸ καλὸν σφαλερόν·
τό τε φιλότιμον
γλυκὺ μὲν, λυπεῖ δὲ προσιστάμενον,
immò verò hoc decus est lubricum, et ambitio
dulcis quidem est, cùm adest verò, angit. Eur. Iph. Aul. 22.

οὐδ' ἐπὶ τὸ κείνου βουλόμενον ἐλήλυθα,
neque in illius voluntatem concessi. Ibid. 1270.

§ 125. Adjectiva neutralia non raro loco Adverbiorum ponuntur, ut apud Latinos (*Conf.* § 97. Lat. Gr. § 166); ut

ἄϋτει δ' ὀξὺ, *clama verò argutè.* Æsch. Pers. 1015.

καὶ πολλὰ θάλαμον ἐξιοῦσ' ἐπεστράφη,
et sæpe thalamum, egressura, rediit. Eur. Alc. 188.

Obs. Etiam cæteri casus et genera Adjectivorum, et Pronominum, usurpantur tanquam Adverbia, per ellipsin Substantivorum; ut

καὶ τῶνδε κοινῇ Λοξίας ἐπαίτιος, (sub. γνώμῃ),
et horum pariter Apollo auctor fuit. Æsch. Eum. 443.

φιλεῖ γὰρ τοῦτο μὴ ταύτῃ ῥέπειν, (sub. ὁδῷ),
solet enim hoc non ita evenire. Soph. Antig. 722.

§ 126. Cùm res de quopiam *manifesta, certa,* vel *quitatis* esse dicitur, adjectiva δῆλος, φανερὸς, δίκαιος t similia elegantèr cum personâ construuntur; ut

ἀριστοκρατεῖσθαι δῆλος εἶ ζητῶν,
manifestum est aristocratiam te quærere. Arist. Av. 125.

δίκαιός εἰμι τῶνδ' ἀπηλλάχθαι κακῶν,
æquum est ab his me esse liberatum malis. Soph. Antig. 400. (Lat. Gramm. p. 127.)

DE CASIBUS NOMINUM.

NOMINATIVI SYNTAXIS.

§ 127. Nominativus sæpe ponitur pro Vocativo, (*Conf.* 18. *Obs.* 1., § 23. *Obs.* 1. Lat. Gram. § 139); ut

ὦ δύσμορ' Αἴας, *O! infelix Ajax.* Soph. Aj. 923.
ὦ κάκιστ' ἀπολούμενος, *O! pessimè periture!* Arist. Av. 1467.

§ 128. Nominativus interdùm absolutè ponitur; ut

λόγοι δ' ἐν ἀλλήλοισιν ἐρρόθουν κακοὶ,
φύλαξ ἐλέγχων φύλακα,
acerba verò dicta utrobique inter eos fremebant,
custode custodem arguente. Soph. Antig. 259.

§ 129. Nominativum utrinque habent Verba Substantiva, ut apud Latinos (Lat. Gram. § 134); ut

θνητῶν οὐδεὶς ἐστὶν εὐδαίμων φύσει,
nemo mortalium est naturâ beatus. Eur. Med. 1225.

GENITIVI SYNTAXIS.

§ 130. Genitivus denotat quidvis proprium sive agen-s, sive patientis vel recipientis: (Lat. Gram. § 141.)

(*a.*) agentis; hic est Genitivus qui dicitur *subjectivus;* ut

τὰ τοῦ Ὁμήρου ποιήματα,
poëmata quorum Homerus auctor est.

ἀλλ' ἐστὶ τοῦ λέγοντος, ἢν φόβους λέγῃ,
sed cuilibet nuntio se dat, si modo terrores nuntiet. Soph. Œd. Tyr. 917.

πολλῆς ἀνοίας καὶ τὸ θηρᾶσθαι κενὰ,
magnæ stultitiæ (est) *etiam venari inania.* Soph. Electr. 1054.

οὐκ ἀγγελοῦμεν φλαῦρ', ἐπεὶ στρατηλάτου
χρηστοῦ τὰ κρείσσω μηδὲ τἀνδεᾶ λέγειν,
adversa non nuntiabimus, boni enim ducis est officium *læta, nec vero quæ secus sunt, dicere.* Soph. Œd. Col. 1429.

Obs. Hinc verba γίγνεσθαι, φῦναι, εἶναι, et similia *ortum* significantia, genitivum *gignentis*, imprimis apud Poëtas, asciscunt, omissâ præpositione ἐκ vel ἀπὸ, quam pedestris orationis scriptores usurpare plerumque solent; ut

τοῦ δ' ἔφυν ἐγὼ, *ex hoc verò ego nata sum.* Eurip. Iph. Taur. 4.
πατρὸς λέγεται ὁ Κῦρος γενέσθαι Καμβύσου,
Cyrus natus fuisse dicitur ex patre Cambyse. Xen. Cyr. i. ii. 1.

(*b.*) patientis; hic est Genitivus qui dicitur *Objectivus;* ut

νερτέρων δωρήματα,
donaria Inferorum propria. Eurip. Orest. 123.

Παλλάδος θεᾶς...εὐγμάτων προσήγορος,
ad Palladem Deam preces faciens. Soph. Ant. 1184.

ἡ τῶν Πλαταιέων ἐπιστρατεία,
expeditio adversus Platæenses. Thucyd. ii. 79.

Obs. Huc refer quæ defensionem significant; ut πύργος θανάτων *præsidium adversus funera.* Soph. Œd. Tyr. 1200.

§ 131. In Genitivo ponuntur nomina quæ significant tempus, pretium, materiam, causam rei; item locum adversus quem itur.

(*a.*) Tempus; ut

νυκτὸς καὶ ἡμέρας, *nocte dieque.*
καὶ θέρεος καὶ χειμῶνος, *et æstate et hieme.* Herod. iv. 48.

Obs. 1. Haud rarò tamen Nomen Temporis in Dativo ponitur, vel cum, vel sine præpositione ἐν; ut

ἔν τε θέρεϊ καὶ χειμῶνι. Herod. ibid. 50. ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. Plat. Phæd. 1.

Obs. 2. Interdùm etiam in Genitivo ponuntur quæ locum significant, imprimis apud Poëtas; ut

λαιᾶς δὲ χειρὸς .. οἰκοῦσι Χάλυβες,
ad sinistram autem manum Chalybes habitant. Æsch. Prom. 714.

οἵη νῦν οὐκ ἔστι γυνὴ κατ' Ἀχαιΐδα γαῖαν,
οὔτε Πύλου ἱερῆς, οὔτ' Ἄργεος, οὔτε Μυκήνης,
qualis nunc non est mulier per Achaïcam terram
nec Pyli sacræ, neque Argis, nec Mycenis. Hom. Od. xxi. 107.

(*b.*) Pretium; ut

ὠνέονται τὰς γυναῖκας παρὰ τῶν γονέων μεγάλων χρημάτων, *emunt uxores a parentibus ingenti pretio.* Herod. v. 6.

Obs. Similitèr Nomina quæ pœnam capitis, adeoque crimen ipsum significant, in Genitivo ponuntur; ut

Ξάνθιππος θανάτου ὑπαγαγὼν ὑπὸ τὸν δῆμον Μιλτιάδεα, ἐδίωκε,
Xantippus Miltiadem capitis reum egit apud populum. Herod. vi. 136.

διώξομαί σε δειλίας, *timiditatis reum te agam.* Arist. Eq. 367.

ἐάν τις ἁλῷ κλοπῆς, καὶ μὴ τιμηθῇ θανάτου, κ.τ.λ. *Si quis de peculatu convictus, capitis tamen damnatus non fuerit, &c.* Demosth. in Timoc. p. 732. c. 27. *Conf. infrà*, § 132. d.

(*c.*) Materiam; ut

δάφνης ἢ πτελέης ἀκιώτατοι ἱστοβοῆες,
e lauro (factæ) *vel ulmo firmissimæ stivæ sunt.* Hesiod. Op. et Dies, ii. 53.

(*d.*) Causam; ut

δείλαιε τοῦ νοῦ τῆς τε συμφορᾶς ἴσον,
infelix ob istum animum et calamitatem pariter. Soph. Œd. Tyr. 1347.

εἴτ' ἄρ' ὅγ' εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται, εἴθ' ἑκατόμβης.
sive is ob vota non reddita nos *incusat, sive ob hecatomben.* Hom. Il. i. 65.

Obs. Ejusmodi Genitivus interdùm absolutè ponitur, præsertim antecedente exclamationis voce: est autem vel dolentis, vel indignantis, aliquando etiam admirantis et laudantis; ut

οἴμοι δάμαρτος καὶ τέκνων, οἴμοι δ' ἐμοῦ!
proh meam uxorem et liberos! proh me! Eur. Herc. Fur. 1374.

τῆς μωρίας! *O stultitiam!* Aristoph. Eccles. 782.

Ἄπολλον ἀποτρόπαιε, τοῦ χασμήματος!
Apollo Averrunce, qui rictus! Aristoph. Av. 61.

χρηστοῦ κοἰκτίρμονος ἀνδρός! *O virum probum et misericordem!* Theoc. xv. 75.

Cæterùm cum ejusmodi Genitivis nonnunquam construitur verbum infinitum; ut

ἀλλὰ σοῦ τὸ μὴ φράσαι, κ.τ.λ. *sed te admiror quod non dixisti.* Eur. Alcest. 848.

(*e.*) Locum adversus quem itur; ut

εὐθὺ Πελλήνης, *rectâ viâ in Pellenem.* Arist. Av. 1421.

§ 132. Genitivus construitur cum Verbis, Nominibus et Adverbiis, cum partitio, comparatio, præstantia, dignitas,—studium, sensus, facultas, aut his contraria, significantur.

(*a.*) Partitio; ut

ἕκαστον τῶν ζώων, *unumquodque animalium.*

ὡς τοὺς ἀγαθοὺς τῶν ἀνθρώπων βαδιεῖται,

hominum ad bonos ibit. Arist. Plut. 495.

Partitioni autem affinis est communio; itaque etiam quæ hanc significant cum Genitivo construuntur; ut

ἐγὼ δὲ καὐτὴ τῆσδε κοινωνῶ τύχης,

ego vero ipsa quoque particeps sum hujus fortunæ. Eur. Med. 303.

συμβάλλεται δὲ πολλὰ τοῦδε δείματος,

multa enim ad hunc metum conferunt. Ibid. 284.

Obs. 1. Huc pertinent imprimis composita cum μετὰ et σὺν, ut μέτειμι, μετέχω, μεταδίδωμι, συλλαμβάνω, συναίρομαι, κ.τ.λ.

Obs. 2. Etiam cum vis verbi transitivi non ad totum id quod nomen significat sed tantùm ad *partem* ejus attinet, nomen in Genitivo ponitur; ut

τῆς γῆς ἔτεμον, *agri partem vastarunt.* Thuc. i. 30.

βεβρωκὼς κρειῶν τε καὶ αἵματος, *pastus carnibus et cruore.* Theoc. xxv. 224.

(*b.*) Comparatio; ut

τῆς πολυπραγμοσύνης οὐδὲν κενεώτερον ἄλλο,

nihil vanius curiositate.

διπλήσιος ἐγίνετο αὐτὸς ἑωϋτοῦ, *duplo major fiebat quam consentaneum erat.* Herod. viii. 137.

Obs. Huc refer Comparativa omnia; inde quæ differentiam significant, viz.

διάφορος *diversus*	ἀλλότριος *alienus*	ἐναντίος *adversus*
ἄλλος *alius*	ἀλλόκοτος *diversus*	διαφερόντως *aliter*
ἀλλοῖος *diversus*	ἕτερος *alter*	ἔμπαλιν *e contrario.*

Ex his tamen ἐναντίος frequentiùs cum Dativo legitur.

(*c.*) Præstantia; ut

δικαιότατοι ἀνθρώπων, hominum justissimi.

τῇ δόξῃ καὶ τῇ δυνάμει πολλῷ διήνεγκε τῶν ἄλλων, gloriâ et potentiâ multum præstitit aliis. Isocr. Panath. p. 272.

Obs. Huc refer Superlativa omnia, item verba quæ subigendi, imperandi dominandi et his contrariam notionem habent; videlicet,

ἀριστεύω	ὑπερέχω	ἄρχω	βασιλεύω	ἐλαττόομαι
κρατιστεύω	προέχω	ἐπιστατέω	τυραννεύω	μειόομαι
καλλιστεύω	ὑπερφέρω	κυριεύω	εἴκω	πείθομαι
πρωτεύω	προφέρω	δεσπόζω	ὑστερέω	ἀκούω
πρεσβεύω	ἀνέχομαι	στρατηγέω	δευτερεύω	ἀνηκουστέω
περίειμι	κρατέω	κοιρανέω	λείπομαι	ἐπιδεύομαι
περιγίγνομαι	κραίνω	ἐπιτροπεύω	νικάομαι	μειονεκτέω.
ὑπερβάλλω	ἡγέομαι	ἀνάσσω	ἡττάομαι	

Multa tamen ex his cum Dativo construuntur, imprimis apud Poëtas; ut *Μυρμιδόνεσσιν ἄνασσε, Myrmidonibus impera.* Hom. Il. i. 180.

Et nonnulla cum Accusativo; ut

τί δ' ἂν κρατήσας δεσπότην πλέον λάβοις;
quid vero lucri facies victo domino? Eur. Alc. 506.

(*d.*) Dignitas; ut

ἐπαίνου ἄξιος, laude dignus. Xen. Mem. ii. xiii. 14.

ἐμάχοντο ἀξίως λόγου, pugnaverunt egregiè. Herod. vi. 112.

Obs. Huic Genitivo interdùm additur Dativus personæ, quæ pretium dignitatis præstare debet; ut

ἡμῖν δ' Ἀχιλλεὺς ἄξιος τιμῆς, γύναι, dignus autem Achilles, qui a nobis honorem accipiat, o mulier. Eur. Hec. 313.

Hinc post verba accipiendi, is, a quo res accipitur, ponitur in Dativo; ut *δέξατό οἱ σκῆπτρον accepit ab eo sceptrum.* Hom. Il. ii. 186.

(*e.*) Studium; etiam admiratio, desiderium, adeòque conatus vel principium; ut

Κριτίας καὶ Ἀλκιβιάδης οὐ τοῦ βίου τοῦ Σωκράτους ἐπιθυμήσαντε, ὠρεξάσθην τῆς ὁμιλίας αὐτοῦ, ἀλλὰ, κ. τ. λ. *Critias et Alcibiades non quia vivere more Socratis cupiebant, appetiverunt societatem ejus, sed, &c.* Xen. Mem. i. ii. 15.

πειρεώμενος τῶν μαντηΐων, *experimentum faciens oraculorum.* Herod. i. 46.

πημάτων ἄρχει λόγος, hic *sermo malorum est initium.* Eur. Alc. 814.

Obs. Huc refer, cum multa alia, tum imprimis verba mediæ vocis quæ in activâ voce ferè capiunt Accusativum, viz.

φροντίζω	ἐπιβάλλομαι	μετατρέπομαι	ἀντιποιέομαι
κήδομαι	ἅπτομαι	θαυμάζω	γεύομαι
ἐπιμελέομαι	ψαύω	ἐφίεμαι	μεθίεμαι
δέομαι	θιγγάνω	ἔραμαι	ἀκηδέω
ἐπιστρέφομαι	εὐλαβέομαι	ἔχομαι	ὀλιγωρέω
ἐπείγομαι	δράσσομαι	ἄρχομαι	παραμελέω
ὁρμάομαι	ἐντρέπομαι	ὑπάρχω	καταφρονέω.

Adde hæc Poëtica:

ἔλδομαι	λιλαίομαι	τιτύσκομαι	ἀλεγίζω
ἔσσυμαι	γλίχομαι	τοξεύω	τημελέω.
ἐμπάζομαι	ὀψείω	ἀκοντίζω	
ὄθομαι	στοχάζομαι	ἀλέγω	

Etiam horum nonnullis interdùm Accusativus jungitur; ut

τὰ δ' ἐν νεκροῖσι φροντιεῖ πατὴρ σέθεν,
hæc autem apud mortuos curabit pater tuus. Eur. Troad. 1234.

(*f.*) Sensus, etiam intellectus, peritia, adeòque memoria; ut

καὶ κωφοῦ συνίημι καὶ οὐ φωνεῦντος ἀκούω,
mutum percipio, fantis nihil audio vocem. Herod. i. 47.

τόξων εὖ εἰδώς, *arcuum benè sciens.* Hom. Il. ii. 718.

μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Αἰγίσθοιο,
recordabatur enim animo eximii Ægisthi. Hom. Od. i. 29.

Obs. Huc refer, præter verba videndi et audiendi usitatiora,

αἰσθάνομαι	ὀσφραίνομαι	ἤθὰς	μνημονεύω
πυνθάνομαι	ἐνθυμέομαι	τρίβων	λήθομαι.
ἀΐω	ἐπιστήμων	ἀδαὴς	
θεάομαι	ἔμπειρος	ἀπαίδευτος	

Multa tamen quæ huc pertinent, imprimis quæ *audiendi* et *videndi* notionem habent, frequentiùs asciscunt Accusativum; ut

ὁρᾷ φάος ἠελίοιο, *videt lumen solis.*

ἀμείλικτον δ' ὄπ' ἄκουσαν, *immitem vero vocem audierunt.*

Obs. Necnon ἀκούω, πυνθάνομαι, et similia, interdùm cum Genitivo personæ construuntur, et Accusativo rei; ut

ἄνακτος αὐτοῦ πάντα πεύσομαι λόγον,

ab ipso rege omnem rem gestam comperiam. Æsch. Ag. 599.

(*g*.) Facultas sive copia, adeòque fructus vel successus; ut

πορισικὸς τῶν ἐπιτηδείων τοῖς στρατιώταις, *peritus suppeditandi necessaria militibus.* Xen. Mem. iii. 1. 6.

ἅλις δὲ παίδων· τῶνδ' ὄνησιν εὔχομαι
Θεοῖς γενέσθαι· σοῦ γὰρ οὐκ ὠνήμεθα,
satis enim liberorum habeo; horum autem ut fructus mihi contingat
Deos precor; tui enim fructum non percepi. Eur. Alc. 344.

Ad contrariam notionem pertinent quæ defectum, frustrationem vel separationem significant; ut

πλήρης στεναγμῶν, οὐδὲ δακρύων κενός,
plenus gemituum, neque lacrymarum vacuus. Eur. Hec. 230.

γυναικὸς ἐσθλῆς ἤμπλακες, *uxore bonâ privatus es.* Eur. Alc. 425.

Obs. 1. Huc generalitèr referri possunt nomina quæ desinunt in ικος; item composita cum α privativâ; quibus adde

τυγχάνω	εὐπορέω	ἀλάομαι	στερέω
κύρω	βρύω	σφάλλομαι	κωλύω
ἀντιάω	πλήθω	ψεύδομαι	εἴργω
ἐφικνέομαι	γέμω	λείπομαι	ἐρητύω
λαγχάνω	βρίθω	ἔρημος	νοσφίζω
κληρονομέω	μεστὸς	ὀρφανὸς	ἀπαλλάσσω
γεύομαι	ἐνδεὴς	γυμνὸς	λύω
ἐπαυράω	σπανίζω	παύω	ἐλεύθερος
ἀπολαύω	ἁμαρτάνω	λήγω	χωρίζω.

Poëtica ἀφνειὸς *dives*, ἐπιστεφὴς *coronatus*, et similia.

Obs. 2. Huc etiam referendi sunt Genitivi cum verbis ὄζω *oleo*, πνέω *spiro*, et similibus constructi; ut

ὄζουσι πίττης καὶ παρασκευῆς νεῶν,
redolent picem et apparatum navium. Arist. Acharn. 190.

Obs. 3. Impersonale δεῖ ferè capit Genitivum rei et personæ Accusativum; et

ὡς πάντα πράξας, ὧν σε δεῖ, στείχῃς πάλιν,

ut omnibus peractis quorum tibi opus est, abeas rursus. Eur. Hec. 1015.
Sic etiam ponitur impersonale χρὴ apud Homerum.

§ 133. Quibuslibet verbis additur Genitivus ita ut rem, in quâ actio verbi sita est, planiùs designet, et significet *quod attinet ad;* ut

συνετρίβη τῆς κεφαλῆς, *cervicem sibi defregit.* Arist. Pac. 71.

Imprimis verba ἔχω, ἥκω, sumptis adverbiis, sic construuntur; ut

Ἀθηναῖοι δὲ ὡς ποδῶν εἶχον τάχιστα ἐβοήθεον ἐς τὸ ἄστυ, *Athenienses vero quantum pedibus valuere celerrimè urbi succurrerunt.* Herod. vi. 46.

γένους μὲν ἥκεις ὧδε τοῖσδε, Δημοφῶν,

attingis igitur sic hos genere, O Demophoon. Eur. Heracl. 124.

Obs. Eodem ferè modo Superlativis additur Genitivus Pronominis Reflexivi, ita ut indicet tempus vel modum, in quo persona, de quo dicitur, se ipsum superasset; ut

εἴθε σοι τότε συνεγενόμην, ὅτε δεινότατος σαυτοῦ ἦσθα, *utinam tecum essem tunc cum te ipse in his studiis superabas.* Xen. Mem. Lib. i. c. ii. § 46.

DATIVI SYNTAXIS.

§ 134. Dativus indicat personam cujus interest vel refert aut esse aliquid aut agi (Lat. Gram. § 143.); ut

ὦ κλεινὸν οἴκοις Ἀντιγόνη θάλος πατρὶ!

O Antigone, patri egregium germen in domo! Eur. Phœn. 88.

Μενέλαος, ᾧ δὴ τόνδε πλοῦν ἐστείλαμεν,

Menelaus, cujus gratiâ huc navigavimus. Soph. Aj. 1045.

Obs. Huc pertinet Dativi usus, ex quo res cum limite quodam vel respectu ad quendam habito narratur; ut

καλῶς ἔλεξεν εὐλαβουμένῳ πεσεῖν,

Bene dixit ei qui cavet sibi, ne cadat. Soph. Œd. Tyr. 616.

ἀληθεί δὲ λόγῳ χρεωμένῳ οὐ Κορινθίων τοῦ δημοσίου ἐστιν ὁ θησαυρὸς, *ille autem thesaurus, verè ut dicam, non publicus civitatis Corinthiorum est.* Herod. i. 14.

Præsertim additâ particulâ ὡς; ut

μακρὰν γὰρ, ὡς γέροντι, προὐστάλης ὁδόν,
longiorem enim quam pro sene confecisti viam. Soph. Œd. Col. 20.

Hinc quæ dandi, dicendi, auxiliandi et his similium el contrariorum notionem habent, ferè Dativum asciscunt Personæ, sive Transitiva sint sive Intransitiva; ut

αὐτῷ μαλθακοὺς λέξω λόγους,
illi mollia dicam verba. Eur. Med. 774.
ὡς τοῖς θανοῦσι πλοῦτος οὐδὲν ὠφελεῖ,
nam mortuis divitiæ nihil prosunt. Æsch. Pers. 842.

§ 135. In Dativo ponitur instrumentum, locus, et modus actionis; necnon agens ipse post Verba Passiva.

(*a.*) Instrumentum; ut

ἀργυρέαις λόγχαισι μάχου, καὶ πάντα κρατήσεις,
argenteis pugna telis, atque omnia vinces.

(*b.*) Locus, sed ferè tantum apud Poëtas; ut

αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς εὗδε μυχῷ κλισίης εὐπήκτου,
sed Achilles dormiit in recessu tentorii benè compacti. Hom. Il. ix. 663.

(*c.*) Modus; ut

Τρῶες μὲν κλαγγῇ τ' ἐνοπῇ τ' ἴσαν, ὄρνιθες ὥς,
Trojani quidem cum clangoreque clamoreque incedebant, avium instar. Hom. Il. iii. 2.

(*d.*) Agens; ut

αἰσχροῖς γὰρ αἰσχρὰ πράγματ' ἐκδιδάσκεται,
a turpibus enim turpia docentur. Soph. Elect. 621.

Interdùm etiam causa rei in Dativo ponitur; ut

οἱ δὲ μὴ παρεῖεν, τούτους ἡγεῖτο ἢ ἀκρατείᾳ τινὶ, ἢ ἀδικίᾳ, ἢ ἀμελείᾳ ἀπεῖναι, si qui verò non adessent, eos vel intemperantiæ vel injustitiæ vel negligentiæ causâ putabat abesse. Xen. Cyrop. viii. i. 16.

§ 136. Dativus ferè construitur cum verbis, nominibus, vel adverbiis, cum similitudo, societas, obedientia, et his similia aut contraria significantur. (Lat. Gr. § 144.)

(*a.*) Similitudo, item æqualitas; ut

τοὺς τρόπους καὶ τὴν δίαιταν σφηξὶν ἐμφερέστατοι,
moribus et vitæ ratione vespis simillimi. Arist. Vesp. 1102.

καὶ τὸν φίλον τιμῶσιν ἐξ ἴσου πατρί,
et amicum eodem, quo pater, prosequuntur honore. Soph. Antig. 644.

Obs. 1. Huc pertinet ὁ αὐτὸς *idem* cum Dativo constructus; ut
ὑμεῖς δὲ εἰς μὲν τὸ αὐτὸ ἡμῖν σπεύδετε, *vos eòdem quidem quò nos tenditis.* Xen. Cyr. i. iii. 4.

Obs. 2. ὅμοιος construitur etiam cum Genitivo; ut
ἔστι δὲ καὶ ταῦτα ὅμοια τοῦ Ἡφαίστου,
sunt autem hæc similia Vulcani. Herod. iii. 37.
conf. ἐναντίος *suprà,* § 132. b. *Obs.*

(*b.*) Societas; inde consensus, concordia, usus; ut

ὁ Δημοκήδης . . . Πολυκράτεϊ ὡμίλησε,
Democedes Polycrate familiariter usus est. Herod. iii. 131.

ὁμογνωμονῶ σοὶ καὶ τοῦτο, *consentio tibi etiam de hoc.* Xen. Mem. iv. iii. 10.

ἐμάχοντο οἱ Ἕλληνες τοῖσι Πέρσῃσι, *pugnaverunt Græci contra Persas.* Herod. vi. 29.

κείνους δὲ κλαίω ξυμφορᾷ κεχρημένους,
illos vero calamitate premi lugeo. Eur. Med. 347.

Obs. Huc pertinent imprimis cum σὺν et ὁμοῦ composita, quibus adde

ἕπομαι	διάδοχος	παλαίω	μάρναμαι
ἀκολουθέω	συγγινώσκω	διάφορος	πολεμέω
ὀπηδέω	φθονέω	στασιάζω	ἁνδάνω
ὁμαρτέω	ἐρίζω	ἀγωνίζομαι	

ἀρέσκω *placeo* et cum Dativo et Accusativo legitur.

(*c.*) Obedientia; ut

Ἀράβιοι δὲ οὐδαμᾶ κατήκουσαν ἐπὶ δουλοσύνῃ Πέρσῃσι,
Arabes verò neutiquam parebant Persis ita ut eorum servi essent. Herod. iii. 88.

§ 137. Dativus interdùm ponitur, subauditâ præpositione σὺν, præsertim ubi locum habet pronomen αὐτός; ut

τῆλ' αὐτῇ πήληκι κάρη βάλε,

procul cum ipsâ galeâ caput excussit. Hom. Il. xx. 482.

ACCUSATIVI SYNTAXIS.

§ 138. Accusativus construitur cum plerisque Verbis Transitivis; etiam Verba Neutra Accusativum quem vocant *cognatæ significationis*, asciscere solent, ut apud Latinos (Lat. Gram. § 146.); ut

εἶμι τλημονεστάτην ὁδὸν

ibo miserrimam viam. Eur. Med. 1063.

Obs. Quædam etiam Verba Neutra, quæ gaudium, misericordiam, et similia vel contraria significant, Accusativum asciscunt ejus ob quod ista sentiuntur; ut

τὸ δ' ἔπος οὐξερῶ τάχ' ἂν ἥδοιο,

id autem quod dicturus sum forsitan gaudeas. Soph. Œd. Tyr. 936.

§ 139. Duplex Accusativus et rei et personæ construitur cum verbis, quæ significant benè aut malè dicere vel facere, docere, rogare, exigere, privare, et similia; ut

ὃς κακὰ μὲν πλεῖστα Ἑλλήνων εἴργασμαι τὸν ὑμέτερον οἶκον, *qui ex omnibus Græcis unus vestram familiam plurimis affeci malis.* Thuc. i. 137.

μηδὲ σὺ τόνδ', ἀγαθός περ ἐὼν, ἀποαίρεο κούρην,

neque tu ab isto, præstans licet sis, auferas puellam. Hom. Il. i. 275.

Sæpiùs pro Accusativo rei adverbia εὖ vel κακῶς ponuntur; ut

ἄνθρωπε, μὴ δρᾶ τοὺς τεθνηκότας κακῶς,

mi homo, in mortuos ne sis injurius. Soph. Aj. 1154.

Obs. Huc pertinet verbum γεύω *gustandum præbeo.*

θούλει σε γεύσω πρῶτον ἄκρατον μέθυ;

Visne ut primum tibi vinum gustandum præbeam? Eur. Cycl. 149.

§ 140. Interdùm Accusativus rei construitur cum Passivis horum, quorum Activa duplicem capiunt Accusativum, vel etiam Dativum personæ cum Accusativo rei; ut

ἀπαραιρημένοι τὰ ὅπλα, *armis exuti.* Herod. vii. 103.

οἱ τῶν Ἀθηναίων ἐπιτετραμμένοι τὴν φυλακὴν, *Athenienses illi quibus arcis custodia commissa erat.* Thuc. i. 126.

§ 141. In Accusativo ponuntur quæ significant spatium temporis aut loci; (Lat. Gram. § 151, 152.)

(*a.*) Temporis; ut

ἡ δὲ Σύβαρις ἤκμαζε τοῦτον τὸν χρόνον μάλιστα, *florebat autem tunc maximè Sybaris.* Herod. vi. 127.

(*b.*) Loci; ut

ἀπέχει δ' ἡ Πλάταια τῶν Θηβῶν σταδίους ἑβδομήκοντα, *Platææ autem a Thebis septuaginta stadia absunt.* Thuc. ii. 5.

§ 142. Accusativus sæpissimè sic ponitur quasi subaudiatur præpositio κατὰ; ut

οὐδεὶς ἀνθρώπων αὐτὸς ἅπαντα σοφός,

nemo hominum ipse in omnibus sapiens est.

πληγεὶς τὴν κεφαλὴν πελέκεϊ, *percussus caput securi.* Herod.

§ 143. Quædam nomina in Accusativo posita, subauditâ præpositione κατὰ, tanquam adverbia vel præpositiones usurpantur; ut

ἀρχὴν *primum* vel *omninò.* τέλος *denique.*

χάριν *gratiâ* vel *propter.* δέμας Hom., δίκην Att., *instar.*

§ 144. Accusativus interdùm per se positus ad sententiam refertur; ut

Ἑλένην κτάνωμεν—Μενέλεῳ λύπην πικράν,

Helenam interficiamus, quod erit Menelao magnus dolor. Eur. Orest. 1105.

SYNTAXIS PRONOMINUM.

§ 145. Pronomen Possessivum interdùm ponitur pro Primitivo; ut

σὸς πόθος, *desiderium tui.* Hom. Od. xi. 202.

Obs. Genitivus Adjectivi vel Participii sæpe concordat cum Genitivo Primitivi Pronominis, in Possessivo subauditi (Lat. Gram. § 154); ut

τἀμὰ δυστήνου κακά, *mala mei infelicis.* Soph. Œd. Col. 344.

§ 146. Reflexivum Pronomen interdùm ponitur pro Reciproco; ut

ἐδουλώθησαν οὐκ ἀμύνοντες σφίσιν αὐτοῖς, *in servitutem redacti sunt cum sibi mutuò opem non ferrent.* Thuc. vi. 77.

§ 147. Relativo Pronomini forma olim eadem erat ac Demonstrativo; ut

ἀλλὰ τὰ μὲν πολίων ἐξεπράθομεν, τὰ δέδασται,
sed quæ quidem ex urbibus depredati sumus, ea divisa sunt. Hom. Il. i. 125.

Unde factum est ut etiam apud Atticos exstet Relavum aliquandò Demonstrativè positum, præsertim in rmulis ἦ δ' ὅς, ὃς δ' ἔφη, *ille verò dixit,* et in oratione stributâ; ut

πόλεις Ἑλληνίδας ἃς μὲν ἀναιρῶν, εἰς ἃς δὲ τοὺς φυγάδας κατάγων, *urbes Græciæ alias funditus evertens, in alias exsules reducens.* Demosth. De Cor. § 22.

§ 148. Relativum aliquando non ad antecedens sed sequens refertur substantivum genere et numero; ut

Περσικὸν ξίφος, τὸν ἀκινάκην καλέουσι, *Persicus gladius, quem acinacem vocant.* Herod. vii. 54. (Lat. Gram. § 137.)

ἡ ἄκρη, αἳ καλεῦνται κληῗδες τῆς Κύπρου, *promontorium quæ claves Cypri vocantur.* Herod. v. 108.

§ 149. Relativum, imprimis apud Atticos, *attrahi* solet in casum antecedentis, nullâ ratione habitâ sequentis verbi; ut

χρῶμαι βιβλίοις, οἷς ἔχω,

utor libris quos habeo. Conf. § 122.

Obs. DEMONSTRATIVUM ὅδε frequenter idem fere valet ac δεῦρο vel ὧδε, præsertim apud Tragicos ubi sermo est de personâ in scenam prodeunte; ut

ἀλλ' ἥδ' ὀπαδῶν ἐκ δόμων τις ἔρχεται,

sed ecce quædam famularum ex ædibus egreditur. Eur. Alc. 137.

SYNTAXIS VERBI.

§ 150. VERBUM Singulare construi solet cum Plurali nomine neutrius generis; ut

κακοῦ γὰρ ἀνδρὸς δῶρ' ὄνησιν οὐκ ἔχει,

improbi enim viri dona juvamen non habent. Eur. Med. 614.

Obs. 1. Aliàs tamen Plurale nomen neutrius generis Verbum etiam asciscit Plurale, præsertim ubi de animantibus agitur; ut

τοσάδε μὲν μετὰ Ἀθηναίων ἔθνη ἐστράτευον, tot quidem gentes cum Atheniensibus militarunt. Thuc. vii. 57.

Obs. 2. Reperiuntur loci apud Poëtas ubi Verbum Singulare ponitur etiam cum nominibus Pluralibus reliquorum generum, hoc est Masculinis vel Fœmininis, per *Schema*, quod vocant, *Bœotium* vel *Pindaricum*; ut

πρόφρονες ἀντ' ᾠδῆς βίοτον θυμήρε' ὄπαζε,

propitiæ pro cantu vitam jucundam præbe. Hom. Hymn. in Cer. xi. 5.

(De Pindaricis exemplis vix satis constat.)

Obs. 3. Locutio ἔστιν ὃς *aliquis* in Pluralem transiit, manente tamen verbo in Singulari, unde ἔστιν οἵ, i. e. ἔνιοι, ἔστιν ὧν, ἔστιν οἷς, κ.τ.λ. neglectâ concordantiæ regulâ; ut

ἔστιν οὕστινας ἀνθρώπων τεθαύμακας ἐπὶ σοφίᾳ; Hominumne sunt quos admirari soles ob sapientiam? Xen. Mem. I. iv. § 2.

§ 151. Verbum Plurale concordare potest cum Duali Nomine; ut

τὼ δὲ τάχ' ἐγγύθεν ἦλθον ἐλαύνοντ' ὠκέας ἵππους,

illi verò citò prope venerunt incitantes veloces equos. Hom. Il. v. 275.

§ 152. Verbum Plurale constare potest cum Nomine Singulari, multitudinem significante, ut apud Latinos; ut

ὣς φάσαν ἡ πληθὺς, sic dixerunt multitudo. Hom. Il. ii. 278.

Obs. Plurale Verbum rectè infertur, sive duo Singularia Nomina conjunguntur, sive disjunguntur. Pors. ad Hec. 86. Alcest. 367.

§ 153. Interdùm Verba Substantiva non cum Subjecto sed Prædicato concordant; ut

τὸ μὲν μῆκος τοῦ ὀρύγματος ἑπτὰ στάδιοί εἰσι, longitudo fossæ septem stadiorum est. Herod. iii. 60.

DE MODIS VERBORUM.

§ 154. *Hypothetica* oratio modò Indicativum postulat, modò Subjunctivum, modò Optativum, pro diverso tempore et eventu ejus rei, quæ cogitationi *supposita* est.

(*a.*) Indicativi Tempus Historicum ponitur in Protasi cum conjunctione εἰ, et ejusmodi Tempus in Apodosi cum particulâ ἂν (Epic. κε, κεν), ubi res *hypothetica* in præterito tempore non evenerat, adeòque evenire non potest; ut

εἰ τοῦτο ἔλεξας, ἥμαρτες ἄν,

si hoc dixisses, errasses. (At hoc, scio, non dixisti; ergo non errasti.)

(*b.*) Subjunctivus ponitur cum conjunctione ἐὰν, ἢν, vel ἂν, ubi res *hypothetica* præsentis temporis incerta quidem, sed verisimilis, adeòque eventura videatur; ut

ἢν τοῦτο λέγῃς, vel *λέξῃς, ἁμαρτάνεις*, vel *ἁμαρτήσει,*

si hoc dicis (quod te dicere puto) *erras*, vel *errabis.*

(*c.*) Optativus ponitur cum conjunctione εἰ, ubi res *hypothetica* præsentis vel futuri temporis incerta ac non verisimilis, adeòque non eventura videatur; ut

εἰ τοῦτο λέγοις, vel *λέξειας, ἁμαρτάνοις ἄν,*

si hoc dicas, vel *diceres* (quod tamen te minimè dicere, aut dicturum esse sentio), *erres*, vel *errares.*

§ 155. *Finalis* oratio, cum dicitur de re præ futurâ, plerumque Subjunctivum postulat; cùn de re præteritâ, Optativum (*Conf.* § 40. *Obs.*); ı

ταῦτα γράφω, vel γράψω, vel γέγραφα, ἵν' ἔλθῃς, *hæc scribo*, vel *scribam*, vel *scripsi*, *ut venias*.

ταῦτα ἔγραφον, ἐγεγράφειν, ἔγραψα, ἵν' ἔλθοις, *hæc scribebam*, *scripseram*, *scripsi*, *ut venires*.

Idem obtinet in oratione *subjunctâ* post Pro vel Particulas Pronominales; ut

οὐκ ἔχω ὅποι τράπωμαι, *non habeo quo me vertam*

οὐκ εἶχον ὅποι τραποίμην, *quo me verterem*, *bebam*.

Obs. Sed hanc regulam per omnia non servabant optimi auc licet quoties, neglectâ, ex alterutrâ parte, meliùs vel sensui v dictionis consulere poterant; sic Euripides,

> πολὺν δὲ σὺν ἐμοὶ χρυσὸν ἐκπέμπει λάθρα
> πατὴρ, ἵν', εἴποτ' Ἰλίου τείχη πέσοι,
> τοῖς ζῶσιν εἴη παισὶ μὴ σπάνις βίου,
> *multum vero mecum auri emittit occultè*
> *pater: quo, si quando Ilii mœnia caderent*
> *viventibus liberis non esset penuria victûs.* Eur. Hec. 10.

ubi ἐκπέμπει est, quod dicitur *Historicum præsens*. Idem Eu alterâ parte, paulo posteà:

> κτείνει με χρυσοῦ τὸν ταλαίπωρον χάριν
> ξένος πατρῷος, καὶ κτανὼν ἐς οἶδμ' ἁλὸς
> μεθῆχ', ἵν' αὐτὸς χρυσὸν ἐν δόμοις ἔχῃ,
> *interfecit me auri miserum gratiâ*
> *hospes paternus; et cum interfecisset in pelagus*
> *abjecit, ut ipse aurum in domo habeat.* Ibid. 26.

§ 156. *Obliqua* oratio, precedente Verbo præte poris, post Conjunctiones ὡς, ὅτι, et Pronomina I plerumque Optativo utitur, interdùm verò (imprii minus ex narrantis ore pendere videatur) Indicati

Οὗτοι ἔλεγον, ὅτι Κῦρος μὲν τέθνηκεν, Ἀριαῖος ἐ σταθμῷ εἴη, καὶ λέγοι, κ.τ.λ. *Hi narraban mortuum esse, Ariæum verò esse in statione* ε *&c.* Xen. Anab. ii. 1. c. 3. (Lat. Gram.

§ 157. Oratio *frequentativa*, sive *Indefinita*, post Conjunctiones et Pronomina Relativa, si dicitur de re præsenti, postulat Subjunctivum, plerumque cum particulâ ἂν, si dicitur de re præteritâ, Optativum sine istâ particulâ; ut

ὃν ἂν ἴδῃ . . . . , κολάζει, *si quem viderit, punit.*
ὃν ἴδοι . . . . , ἐκόλαζε, *si quem vidisset, punivit.*

§ 158. Subjunctivi prima persona vim quasi futuram sæpissimè obtinet, præsertim in oratione interrogativâ; subauditur scilicet χρὴ ἵνα, vel tale aliquid; ut

εἴπωμεν, ἢ σιγῶμεν; ἤ τι δράσομεν;
dicemus, an tacebimus? aut quid agemus? Eur. Ion. 758.

§ 159. Optativus, adjunctâ particulâ ἂν, modò Futuri, modò lenioris ac modestioris Imperativi vice fungitur:

(*a.*) Futuri; ut
οὐκ ἂν μεθείμην — οὐδ' ἔγωγ' ἀφήσομαι,
non relinquam — neque ego dimittam. Eur. Iphig. Aul. 310.

(*b.*) Imperativi; ut
χωροῖς ἂν εἴσω σὺν τάχει,
I intro propere. Soph. Elect. 1491.

§ 160. Infinitivus interdùm *ellipticè* ponitur, ita ut imperandi vel optandi notionem exprimat; ut

Ὑμεῖς δ' ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητεύειν ἐπέεσσιν,
Vos autem aliunde alius eos *cohibete verbis.* Hom. Il. ii. 75.

αἰὲν ἀριστεύειν, καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων,
semper optimè te gere et aliis esto præstantior. Hom. Il. vi. 208.

Θεοὶ πολῖται, μή με δουλείας τυχεῖν,
O Dii urbis tutelares, cavete ne in servitutem redigar. Æsch. Sept. 253.

Obs. Infinitivus etiam *absolutè* ponitur, particulâ ὡς vel adjunctâ vel subauditâ; ut

ὡς δὲ συνελόντι εἰπεῖν, *ut paucis absolvam.* Xen. Mem. III. viii. 10.

ὁ δὲ οὔτ' ἂν ἔπαθε κακὸν οὐδὲν, δοκέειν ἐμοὶ, *puto equidem nihil mali uisse eum passurum.* Herod. vi. 30.

§ 155. *Finalis* oratio, cum dicitur de re præsenti vel futurâ, plerumque Subjunctivum postulat; cùm dicitur de re præteritâ, Optativum (*Conf.* § 40. *Obs.*); ut

ταῦτα γράφω, vel *γράψω*, vel *γέγραφα, ἵν' ἔλθῃς*, *hæc scribo*, vel *scribam*, vel *scripsi, ut venias.*

ταῦτα ἔγραφον, ἐγεγράφειν, ἔγραψα, ἵν' ἔλθοις, *hæc scribebam, scripseram, scripsi, ut venires.*

Idem obtinet in oratione *subjunctâ* post Pronomina, vel Particulas Pronominales; ut

οὐκ ἔχω ὅποι τράπωμαι, non habeo quo me vertam.

οὐκ εἶχον ὅποι τραποίμην, quo me verterem, non habebam.

Obs. Sed hanc regulam per omnia non servabant optimi auctores; scilicet quoties, neglectâ, ex alterutrâ parte, meliùs vel sensui vel ἐνεργείᾳ dictionis consulere poterant; sic Euripides,

πολὺν δὲ σὺν ἐμοὶ χρυσὸν ἐκπέμπει λάθρα
πατὴρ, ἵν', εἴποτ' Ἰλίου τείχη πέσοι,
τοῖς ζῶσιν εἴη παισὶ μὴ σπάνις βίου,
multum vero mecum auri emittit occultè
pater: quo, si quando Ilii mœnia caderent
viventibus liberis non esset penuria victûs. Eur. Hec. 10.

ubi *ἐκπέμπει* est, quod dicitur *Historicum præsens.* Idem Euripides, ex alterâ parte, paulo posteà:

κτείνει με χρυσοῦ τὸν ταλαίπωρον χάριν
ξένος πατρῷος, καὶ κτανὼν ἐς οἶδμ' ἁλὸς
μεθῆχ', ἵν' αὐτὸς χρυσὸν ἐν δόμοις ἔχῃ,
interfecit me auri miserum gratiâ
hospes paternus; et cum interfecisset in pelagus
abjecit, ut ipse aurum in domo habeat. Ibid. 26.

§ 156. *Obliqua* oratio, precedente Verbo præteriti temporis, post Conjunctiones *ὡς, ὅτι*, et Pronomina Relativa, plerumque Optativo utitur, interdùm verò (imprimis si res minus ex narrantis ore pendere videatur) Indicativo; ut

Οὗτοι ἔλεγον, ὅτι Κῦρος μὲν τέθνηκεν, Ἀριαῖος δὲ ἐν τῷ σταθμῷ εἴη, καὶ λέγοι, κ.τ.λ. Hi narrabant Cyrum mortuum esse, Ariæum verò esse in statione et dicere, &c. Xen. Anab. ii. 1. c. 3. (Lat. Gram. § 165.)

§ 157. Oratio *frequentativa*, sive *Indefinita*, post Conjunctiones et Pronomina Relativa, si dicitur de re præsenti, postulat Subjunctivum, plerumque cum particulâ ἂν, si dicitur de re præteritâ, Optativum sine istâ particulâ; ut

ὃν ἂν ἴδῃ . . . . , κολάζει, *si quem viderit, punit.*
ὃν ἴδοι . . . . , ἐκόλαζε, *si quem vidisset, punivit.*

§ 158. Subjunctivi prima persona vim quasi futuram sæpissimè obtinet, præsertim in oratione interrogativâ; subauditur scilicet χρὴ ἵνα, vel tale aliquid; ut

εἴπωμεν, ἢ σιγῶμεν; ἤ τι δράσομεν;
dicemus, an tacebimus? aut quid agemus? Eur. Ion. 758.

§ 159. Optativus, adjunctâ particulâ ἂν, modò Futuri, modò lenioris ac modestioris Imperativi vice fungitur:

(*a.*) Futuri; ut

οὐκ ἂν μεθείμην — οὐδ' ἔγωγ' ἀφήσομαι,
non relinquam — *neque ego dimittam.* Eur. Iphig. Aul. 310.

(*b.*) Imperativi; ut

χωροῖς ἂν εἴσω σὺν τάχει,
I intro propere. Soph. Elect. 1491.

§ 160. Infinitivus interdùm *ellipticè* ponitur, ita ut imperandi vel optandi notionem exprimat; ut

Ὑμεῖς δ' ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητεύειν ἐπέεσσιν,
Vos autem aliunde alius eos *cohibete verbis.* Hom. Il. ii. 75.

αἰὲν ἀριστεύειν, καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων,
semper optimè te gere et aliis esto præstantior. Hom. Il. vi. 208.

Θεοὶ πολῖται, μή με δουλείας τυχεῖν,
O Dii urbis tutelares, cavete ne in servitutem redigar. Æsch. Sept. 253.

Obs. Infinitivus etiam *absolutè* ponitur, particulâ ὡς vel adjunctâ vel subauditâ; ut

ὡς δὲ συνελόντι εἰπεῖν, *ut paucis absolvam.* Xen. Mem. III. viii. 10.

ὁ δὲ οὔτ' ἂν ἔπαθε κακὸν οὐδὲν, δοκέειν ἐμοὶ, *puto equidem nihil mali fuisse eum passurum.* Herod. vi. 30.

§ 161. Infinitivus cum neutro Articuli vice fungitur Substantivi, vel potiùs (quod ad obliquos casus attinet) ejus, quod Latinis grammaticis est *gerundium;* (Lat. Gram. § 51. 159.) ut

τὸ λέγειν ὡς δεῖ τοῦ φρονεῖν εὖ μέγιστον σημεῖον ποιούμεθα, *dicere ut decet*, vel *orationem rectam maximum benè sapiendi indicium putamus.* Isocr. Nicocl. § 3.

Obs. 1. Interdùm, imprimis apud Poëtas, omittitur Articulus; ut
παρ' ἄκοντας ἦλθε σωφρονεῖν,
et invitis venit prudentia. Æsch. Ag. 180.

Obs. 2. Nec minus in hujusmodi formulis poni potest Subjectum Infinitivi in suo casu, sive Accusativo, sive Nominativo (*Conf.* § 162); ut

τὸ ἀποθανεῖν τινὰ ὑπὲρ τῆς πατρίδος καλή τις τύχη, *mori aliquem pro patriâ pulchra quædam fortuna est.* Xen. Cyr. V. iv. 19.

ὁ Κῦρος διὰ τὸ φιλομαθὴς εἶναι πολλὰ τοὺς παρόντας ἀνηρώτα, *Cyrus quum discendi studiosus esset, de multis rebus solebat eos quibuscum erat interrogare.* Xen. Cyr. I. iv. 3.

§ 162. Infinitivus Nominativum antecedentem capit, cùm ejusdem ac Verbum præcedens Subjecti est; cùm ad diversum transit, Accusativum, ut apud Latinos (Lat. Gram. § 154.); ut

Ξέρξης οὐκ ἔφη ὅμοιος ἔσεσθαι Λακεδαιμονίοισι· κείνους μὲν γὰρ συγχέαι τὰ πάντων ἀνθρώπων νόμιμα, ἀποκτείναντας κήρυκας· αὐτὸς δὲ ταῦτα οὐ ποιήσειν, *Xerxes respondit non se similem futurum Lacedæmoniis, illos enim occidendo præcones jura hominibus [illegible] violasse, se verò id non admissurum.* Herod. vii. 136.

οὐκ ἔφη αὐτὸς ἀλλ' ἐκεῖνον στρατηγεῖν, *dixit* (Cleon) *non se, sed illum* (Niciam) *prætorem esse.* Thuc. iv. 28.

Obs. Nominativus Pronominis ante Infinitivum nisi emphasis causâ non exprimitur; ut

Ἀλέξανδρος ἔφασκεν εἶναι Διὸς υἱός, *Alexander prædicabat se esse Jovis filium.*

SYNTAXIS PARTICIPII.

§ 163. Participium absolutè positum cum nomine suo construi solet in Genitivo; ut

ἐμοῦ διδάσκοντος, me docente.

Obs. Interdùm verò Participium absolutè ponitur in Accusativo (præsertim additâ particulâ ὡς); quod quidem in Participiis Impersonalium, e.g. ἐξὸν, παρὸν, δέον, ὑπάρχον, προσῆκον, δόξαν, κ.τ.λ. usitatissimum est; ut

ὡς τοδ' αἷμα χειμάζον πόλιν,
hæc enim cædes exagitat urbem. Soph. Œd. Tyr. 101.
θνήσκω, παρόν μοι μὴ θανεῖν, ὑπὲρ σέθεν,
morior pro te, licito mihi non mori. Eur. Alc. 295.

§ 164. Participia Græcè poni solent ubi Latinè plerumque ponitur Infinitivus, præsertim cum verbis quæ ad sensum, intelligentiam, initium, perseverantiam pertinent; ut

ἴστω νυν εὐκλεής γε κατθανουμένη,
sciat igitur se gloriosè certè morituram esse. Eur. Alc. 151.

. . . πῶς δ' ἂν μᾶλλον ἐνδείξαιτο τις
πόσιν προτιμῶσ', ἢ θέλουσ' ὑπερθανεῖν;
quomodo enim magis ostendat ulla
se magni facere maritum quam si velit pro eo mori? Ibid. 155.

παῦσαι λέγουσα, desiste loqui. Eur. Hipp. 703.

Obs. Verba quæ sciendi notionem habent, si cum Infinitivo construuntur, sensum longè alium præbent, ac cum Participio. Scilicet ἐπίσταμαι ποιῶν, significat, *scio me facere;* ἐπίσταμαι ποιεῖν, *scio quomodo faciam.*

§ 165. Participium aliquando ponitur, quasi per Periphrasin, cum verbis, imprimis, ἔχω, τυγχάνω, κυρῶ; ut

τὸν μὲν προτίσας, τὸν δ' ἀτιμάσας ἔχει,
alterum honoravit, alterum privavit honore. Soph. Ant. 22.

τοσοῦτον οἶδα καὶ παρὼν ἐτύγχανον,
tantum novi, atque ipse præsens adfui. Aj. 748.

§ 161. Infinitivus cum neutro Articuli vice fungitur Substantivi, vel potiùs (quod ad obliquos casus attinet) ejus, quod Latinis grammaticis est *gerundium;* (Lat. Gram. § 51. 159.) ut

τὸ λέγειν ὡς δεῖ τοῦ φρονεῖν εὖ μέγιστον σημεῖον ποιούμεθα, *dicere ut decet,* vel *orationem rectam maximum benè sapiendi indicium putamus.* Isocr. Nicocl. § 3.

Obs. 1. Interdùm, imprimis apud Poëtas, omittitur Articulus ; ut

παρ' ἄκοντας ἦλθε σωφρονεῖν,
ad invitos venit prudentia. Æsch. Ag. 180.

Obs. 2. Nec minus in hujusmodi formulis poni potest Subjectum Infinitivi in suo casu, sive Accusativo, sive Nominativo (*Conf.* § 162); ut

τὸ θνήσκειν τινὰ ὑπὲρ τῆς πατρίδος καλή τις τύχη, *mori aliquem pro patriâ pulcra quædam fortuna est.* Xen. Cyr. V. iv. 19.

ὁ Κῦρος διὰ τὸ φιλομαθὴς εἶναι πολλὰ τοὺς παρόντας ἀνηρώτα, *Cyrus cum discendi studiosus esset, de multis rebus solebat eos quibuscum erat interrogare.* Xen. Cyr. I. iv. 2.

§ 162. Infinitivus Nominativum antecedentem capit, cùm ejusdem ac Verbum præcedens Subjecti est; cùm ad diversum transit, Accusativum, ut apud Latinos (Lat. Gram. § 134.); ut

Ξέρξης οὐκ ἔφη ὅμοιος ἔσεσθαι Λακεδαιμονίοισι· κείνους μὲν γὰρ συγχέαι τὰ πάντων ἀνθρώπων νόμιμα, ἀποκτείναντας κήρυκας, αὐτὸς δὲ ταῦτα οὐ ποιήσειν, *Xerxes respondit non se similem futurum Lacedæmoniis ; illos enim occidendo præcones jura hominibus omnibus sancta violasse, se verò id non admissurum.* Herod. vii. 136.

οὐκ ἔφη αὐτὸς ἀλλ' ἐκεῖνον στρατηγεῖν, *dixit* (Cleon) *non se, sed illum* (Nician) *prætorem esse.* Thuc. iv. 28.

Obs. Nominativus Pronominis ante Infinitivum nisi emphasis causâ non exprimitur ; ut

ὁ Ἀλέξανδρος ἔφασκεν εἶναι Διὸς υἱὸς, *Alexander prædicabat se esse Jovis filium.*

SYNTAXIS PARTICIPII.

§ 163. Participium absolutè positum cum nomine suo construi solet in Genitivo; ut

ἐμοῦ διδάσκοντος, *me docente.*

Obs. Interdùm verò Participium absolutè ponitur in Accusativo (præsertim additâ particulâ ὡς); quod quidem in Participiis Impersonalium, e.g. ἐξὸν, παρὸν, δέον, ὑπάρχον, προσῆκον, δόξαν, κ.τ.λ. usitatissimum est; ut

ὡς τοδ' αἷμα χειμάζον πόλιν,
hæc enim cædes exagitat urbem. Soph. Œd. Tyr. 101.
θνήσκω, παρόν μοι μὴ θανεῖν, ὑπὲρ σέθεν,
morior pro te, licito mihi non mori. Eur. Alc. 295.

§ 164. Participia Græcè poni solent ubi Latinè plerumque ponitur Infinitivus, præsertim cum verbis quæ ad sensum, intelligentiam, initium, perseverantiam pertinent; ut

ἴστω νυν εὐκλεὴς γε κατθανουμένη,
sciat igitur se gloriosè certè morituram esse. Eur. Alc. 151.

. . . πῶς δ' ἂν μᾶλλον ἐνδείξαιτο τις
πόσιν προτιμῶσ', ἢ θέλουσ' ὑπερθανεῖν;
quomodo enim magis ostendat ulla
se magni facere maritum quam si velit pro eo mori? Ibid. 155.

παῦσαι λέγουσα, *desiste loqui.* Eur. Hipp. 703.

Obs. Verba quæ sciendi notionem habent, si cum Infinitivo construuntur, sensum longè alium præbent, ac cum Participio. Scilicet ἐπίσταμαι ποιῶν, significat, *scio me facere;* ἐπίσταμαι ποιεῖν, *scio quomodo faciam.*

§ 165. Participium aliquando ponitur, quasi per Periphrasin, cum verbis, imprimis, ἔχω, τυγχάνω, κυρῶ; ut

τὸν μὲν προτίσας, τὸν δ' ἀτιμάσας ἔχει,
alterum honoravit, alterum privavit honore. Soph. Ant. 22.

τοσοῦτον οἶδα καὶ παρὼν ἐτύγχανον,
tantum novi, atque ipse præsens adfui. Aj. 748.

σίγα νυν ἑστὼς, καὶ μέν' ὡς κυρεῖς ἔχων,
tacitus igitur adsta et mane quo es in loco. Aj. 87.

Obs. Verba λανθάνω et φθάνω, necnon τυγχάνω et κυρῶ, cum Participiis constructa optimè plerumque vertentur, si pro Participio Verbum, pro Verbo Adverbium supponetur; ut

ὁ Κροῖσος φονέα τοῦ παιδὸς ἐλάνθανε βόσκων, *Crœsus filii interfectorem imprudenter alebat.* Herod. i. 44.

οὐκ ἂν φθανοίτην τοῦτο πράττοντε,
non nimis celeriter hoc agere possetis; quod idem valet atque *hoc quam celerrimè agite.* Aristoph. Plut. 487.

SYNTAXIS VERBALIUM.

§ 166. VERBALIA Adjectiva in τέος, τέον, duplici modo construuntur, prout vel Activa sunt vel Passiva.

(*a.*) Activa regunt Substantivum; quod eo scilicet casu ponitur, quem postulat Verbum, a quo Verbale ductum est; ut

ἀσκητέον (vel — τέα Neut. Pl.) ἐστὶ τὴν ἀρετὴν,
ἐπιθυμητέον (vel — τέα Neut. Pl.) ἐστὶ τῆς ἀρετῆς,
virtutem oportet colere—cupere.

(*b.*) Passiva concordant cum Substantivo, prorsus ut Latinè Participia in *dus* (Lat. Gram. § 159.); ut

ἀσκητέα ἐστὶν ἡ ἀρετὴ, *colenda est virtus.*

Utrobique Dativus personæ sæpissimè additur; ut

ἐξοιστέον τἄρ' ὅπλα Καδμείων πόλει,
sunt igitur urbi Cadmeorum efferenda arma. Eur. Phœn. 712.

ἐμοὶ μὲν οὖν ἔστ' ἐς Σαλαμῖνα πλευστέα,
mihi quidem igitur ad Salamina est navigandum. Arist. Lys. 411.

Obs. Interdùm post Verbalia pro Dativo personæ ponitur Accusativus; ut πολλὴν τὴν μετάστασιν δεικτέον, εἰσφέροντας, ἐξιόντας, ἅπαντα ποιοῦντας ἑτοίμως, *ostendenda est insignis conversio nobis conferentibus tributa, militantibus, omnia alacritèr gerentibus.* Demosth. Olynth. ii. § 6. *Conf.* Thucyd. i. 86.

SYNTAXIS ADVERBIORUM.

Ἄν.

§ 167. Particula ἂν (*Epicè* κε, κεν) vim ferè *potentialem*, et futuri temporis notionem tribuere solet partibus Verbi, etiam Participiis, quibuscum construitur. *Indicativi* autem Præsens, et Præteritum Perfectum nunquam, nec Futurum nisi apud *Epicos*, Particulam istam secum conjunctam habent; nec verò *Optativus*, quoties optatum significat. *Conf.* § 40. *Obs.* et § 154.

οὐκ ἂν πέρα φράσαιμι, *nihil amplius dicam.* Soph. Œd. Tyr. 343.

πάντ' ἂν φοβηθεὶς ἴσθι, δειμαίνων τόδε,
scito te nihil non timere posse siquidem hoc metuis. Eur. Rhes. 80.

Obs. 1. Particula ἂν, præsertim cum Optativo constructa, sæpiùs repetitur; ut

σοῦ δ' ἂν πυθέσθαι καὶ κλύειν βουλοίμεθ' ἄν,
ex te igitur sciscitari et audire velimus. Eur. Hipp. 270.

Obs. 2. Formula πῶς ἂν cum Optativo frequens apud Euripidem significat *utinam;* ut

πῶς ἂν ὀλοίμην, *utinam peream.* Eur. Alcest. 881.

Obs. 3. Temporibus Historicis Modi Indicativi, adhibitâ particulâ ἂν, notio consuetudinis vel iterationis accedit; ut

ποτὲ μὲν ἐπ' ἦμαρ εἶχον, εἶτ' οὐκ εἶχον ἄν,
aliquando victum habere solebam, aliquando non habere. Eur. Phœn. 412.

Obs. 4. Particula ἂν cum Participio juxta posito suam vim interdùm et cum Participio et cum Verbo communicat, præsertim ubi conditio in Participio inest; ut

ἐκ δὲ τῶν εἰρημένων τεκμηρίων τοιαῦτα ἄν τις νομίζων μάλιστα ἃ διῆλθον, οὐχ ἁμαρτάνοι, *ex his autem signis quæ dixi si quis res a me narratas tales potissimum esse ducat,* (quales eas esse dixi) *hic profecto non erraverit.* Thuc. i. 21.

De usu Particulæ ἂν, cum Historicis Temporibus Indicativi, *vide suprà,* § 154. *a*; cum Conjunctionibus, *infrà,* § 175, 176.

Οὐ, Μή.

§ 168. Οὐ, *non**, præcisè negantis est, μή, *ne*, vetantis vel deprecantis. Idem ferè obtinet in familiâ vocabulorum utrinque manantium, sc. οὔτε, μήτε, οὐδεὶς, μηδεὶς, κ.τ.λ.; ut

οὐ δράσεις τοῦτο, non facies hoc.

μὴ δρᾶ ἐκεῖνο, illud ne facito.

οὔτ' ἂν δυναίμην, μήτ' ἐπισταίμην λέγειν,

nec possim, neve (opto) *sciam dicere.* Soph. Antig. 612.

Sed *negat* etiam μὴ *hypotheticè*, hoc est, in oratione ubi res non tam ad *factum* quam ad *cogitatum* refertur; itaque ponitur imprimis post Conjunctiones *εἰ, ἐὰν si, ὡς, ὅπως, ἵνα, ὄφρα ut, ὥστε ita ut.*

Obs. 1. Μὴ (vetantis) cum Imperativi Præsente, vel Aoristo Subjunctivi jungitur; non autem cum Subjunctivi Præsente, neque, nisi rarissimè, cum Aoristo Imperativi. Rectè dicitur μὴ μέμφου, vel μὴ μέμψῃ; perperam μὴ μέμφῃ, et vix aut ne vix quidem rectè, μὴ μέμψαι.

Obs. 2. Μὴ post Verba, quæ prohibendi, negandi, timendi, liberandi notionem habent, redundare solet; ut

Ἀριστόδικος .. ἔσχε μὴ ποιῆσαι ταῦτα Κυμαίους, *Aristodicus inhibuit Cymæos ne id facerent.* Herod. i. 158.

Particulæ *οὐ μὴ* sæpiùs ita conjunguntur, ut altera alterius vim non tollat. Hinc ortæ sunt duæ Syntaxeos formulæ planè diversæ, prout *οὐ μὴ* cum Futuro Indicativi, aut Aoristo Subjunctivi construuntur.

(*a.*) Οὐ μή, cum Futuro Indicativi constructæ, Interrogationi inserviunt, et plerumque *Imperandi* significationem, vim *prohibendi* obtinent; ut

οὐ μὴ δυσμενὴς ἔσει φίλοις; *nonne non-infestus eris amicis?* quod idem fere valet ac *ne infestus sis amicis.* Eur. Med. 1148.

(*b.*) Οὐ μὴ cum Subjunctivo per *Ellipsin* constructæ significationem *Futuri*, vim *negandi* obtinent; ut

---

* Scribitur οὐκ ante vocalem lenem, οὐχ ante aspiratam. Οὐχὶ Atticum est.

καὶ τῶνδ' ἀκούσας οὔτι μὴ ληφθῶ δόλῳ. *Intellige* οὐ δέδοικα μή. *Et his auditis, non* (vereor ne) *capiar dolo.* Æsch. Sept. 38.

Obs. 3. Particulæ μὴ οὐ, negativâ sententiâ plerumque præeunte, cum Infinitivo construuntur, idemque significant, quod Latinè *quin*, *quominus*; ut

οὐδὲν ἐλλείψω τὸ μὴ οὐ πᾶσαν πυθέσθαι τῶνδ' ἀλήθειαν,

non prætermittam quin omnem de hâc re veritatem sciscitar. Soph. Trach. 90.

Obs. 4. Locutiones οὔ φημι, οὐ θέλω, οὐκ ἐάω, idem ferè valent ac Latinè *nego*, *nolo*, *prohibeo*.

οὔποτε φήσω γάμον εὐφραίνειν πλέον ἢ λυπεῖν,

semper negabo nuptias gaudii plus quàm doloris afferre. Eur. Alcest. 244.

Scilicet in his et similibus negationes οὐ et μὴ, non solum rem esse negant, sed etiam contrarium affirmant. Sic οὐ πάνυ, *non omnino*, significat rem *omnino aliter se habere*.

§ 169. Negationes duæ aut plures plerumque Græcè vehementiùs negant; ut

ἀκούει δ' οὐδὲν οὐδεὶς οὐδένος,

nec quisquam cuiquam quidquam paret. Eur. Cycl. 120.

§ 170. Adverbium, præfixo Articulo, vice fungitur Adjectivi, subauditâ scilicet parte aliquâ Participii ὢν; ut

ὦ τέκνα, Κάδμου τοῦ πάλαι νέα τροφή,

O filii, veteris Cadmi nova progenies. Soph. Œd. Tyr. 1.

Obs. Articulus Adverbio præfixus interdùm abundat; ut

τὸ νῦν, τὰ νῦν *nunc*, τὸ πρὶν *antea*, τὰ μάλιστα *maximè*, et plurima ejusmodi.

§ 171. Adverbia cum verbo ἔχω eleganter construuntur eâdem ferè vi, quam habent Adjectiva et Verbum Substantivum; ut καλῶς ἔχει idem ferè valet ac καλόν ἐστι. *Conf. suprà*, § 133.

§ 172. Genitivus additur Adverbiis quæ locum significant, ut apud Latinos (Lat. Gram. § 166.); ut

ποῦ γῆς; *ubi terrarum?* ποῖ γῆς; *quo gentium?*

§ 173. Adverbia complura Præpositionum naturam habent, et cum casibus alia aliis construuntur; ut

(*a.*) Cum Genitivo e. g. ἄγχι vel ἀγχοῦ *prope*; ut

ἄγχι πολιᾶς ἁλὸς,
prope canum mare. Pind. Ol. i. 114.

(*b.*) Cum Dativo e. g. ἅμα *simul*; ut

ἅμα τοῖσι ἀνδράσι, *simul cum hominibus.* Herod. iv. 116.

(*c.*) Cum Accusativo e. g. μὰ, νὴ, jurandi formulæ; ut

μὰ τοὺς παρ' Ἅιδην νερτέρους ἀλάστορας,
non, per dæmones infernos, qui sunt apud Plutonem. Eur. Med. 1049.

§ 174. Nonnulla nomina facta sunt Adverbia, plerumque per ellipsin Præpositionum (*Conf. suprà*, § 125); ut ἄγχι *prope*, χάριν *gratiâ*, προῖκα *gratis*. *Conf. infrà*, § 189. *b. Obs.*

CONJUNCTIONUM SYNTAXIS.

§ 175. CONJUNCTIONUM usus plurimùm pendet ex Modo Verborum, prout res Indicativum, Subjunctivum, aut Optativum postulat. *Conf. suprà*, § 154—156.

Conjunctiones licet in duas ferè classes digerere, *Finalium* scilicet et *non-Finalium*.

§ 176. FINALES Conjunctiones (sive eæ, quæ ad finem spectant) sunt ὡς, ὅπως, ἵνα, et Poëticè ὄφρα *ut*; quarum Syntaxis, quod ad Modos, Subjunctivum scilicet et Optativum, attinet, ex iis, quæ supra dicta sunt de finali oratione, repetenda est. *Vide* § 155.

Ex his Conjunctionibus cum Subjunctivo constructis ὡς et ὅπως frequentiùs asciscunt ἂν, ἵνα verò et ὄφρα plerumque rejiciunt. Eædem Conjunctiones omnes, cum Optativo constructæ, particulam istam ferè non admittunt.

Obs. 1. Si forte Conjunctio finalis una cum ἂν et Optativo reperiatur, particula ἂν non cum Conjunctione sed potius cum Verbo construi debet.

Obs. 2. Quoties prior sententiæ pars non quid factum sit, sed quid fieri *portuerit designat*, Conjunctiones ὡς, ὅπως, ἵνα, Indicativi tempora præ-

terita post sese asciscunt, modò de re præsente aut præteritâ sermo sit; ut

ἰὼ Κιθαιρὼν, τί μ' ἐδέχου; τί μ' οὐ λαβὼν
ἔκτεινας εὐθὺς, ὡς ἔδειξα μήποτε
ἐμαυτὸν ἀνθρώποισιν, ἔνθεν ἦν γεγώς;
Io Cithæron, quare me recepisti? cur non acceptum
statim me peremisti, quod si fecisses, nunquam docuissem
homines unde natus essem? Soph. Œd. Tyr. 1391.

Obs. 3. Particula ὅπως, vel ὅπως μὴ, in re futurâ, non modò cum Subjunctivo sed etiam cum Futuro Indicativi sæpe construitur; ut

δέδοιχ' ὅπως μοι μὴ λίαν φανεῖ σοφή,
metuo ne mihi nimis sapiens videaris. Eur. Hipp. 520.

Et nonnunquam post ellipsin verbi δέδοικα, vel ὅρα; ut

ὅπως μὴ σαυτὸν οἰκτιεῖς ποτέ
vereor ne aliquando te ipsum misereris. Æsch. Prom. 68.

§ 177. Conjunctiones NON-FINALES partim ad factum vel causam respiciunt, partim conditionales vel relativæ sunt.

(*a.*) Quæ ad *factum* vel *causam* respiciunt, sunt ὡς, ὅτι *quod;* quæ ponuntur imprimis in oratione obliquâ, et interdùm cum Indicativo, frequentiùs cum Optativo construuntur. *Vide suprà,* § 156.

(*b.*) Quæ *conditionales* aut *relativæ* sunt, si res Indicativum aut Optativum postulat, ponuntur simpliciter, sine particulâ ἂν; ut εἰ *si,* ὅτε, ὁπότε, ὡς, (ὅπως *Att. Poët.,* ὅκως *Ion.*), ἡνίκα *cum, quando,* ἐπεὶ, ἐπειδὴ *postquam,* πρὶν, πρὶν ἢ *prius quam,* ἕως, ἔστε *dum, donec,* necnon Pronomina Relativa, et Adverbia Pronominalia conjunctivè posita, ὅς, οἷος, ὅσος, οὗ, οἷ, ὅπου, ὅποι, κ.τ.λ.

Sin autem res Subjunctivum postulat, postulantur item eædem Conjunctiones cum ἂν compositæ, sive conjunctæ, scilicet ἐὰν (hoc est εἰ ἂν), ἢν vel ἂν, ὅταν, ὁπόταν, ἡνίκ' ἂν, ἐπὴν, ἐπειδὰν, πρὶν ἂν, ἕως ἂν, ἔστ' ἂν, ὃς ἂν, ὅπου ἂν, κ.τ.λ.

Obs. 1. Non rarò tamen in nonnullis horum etiam cum Subjunctivo constructis supprimitur particula ἂν, præsertim apud Tragicos; ut

ὅπου δ' Ἀπόλλων σκαιὸς ᾖ, τίνες σοφοί;
si vero Apollo indoctus est, quinam sapientes sunt? Eur. Elect. 972.

Obs. 2. Particula πρὶν neque cum Optativo nec Subjunctivo construi solet nisi in priore sententiæ membro adsit negandi aut prohibendi significatio; ut

§ 140. Interdùm Accusativus rei construitur cum Passivis horum, quorum Activa duplicem capiunt Accusativum, vel etiam Dativum personæ cum Accusativo rei; ut

ἀπαραιρημένοι τὰ ὅπλα, *armis exuti.* Herod. vii. 103.

οἱ τῶν Ἀθηναίων ἐπιτετραμμένοι τὴν φυλακὴν, *Atheni-enses illi quibus arcis custodia commissa erat.* Thuc. i. 126.

§ 141. In Accusativo ponuntur quæ significant spatium temporis aut loci; (Lat. Gram. § 151, 152.)

(*a.*) Temporis; ut

ἡ δὲ Σύβαρις ἤκμαζε τοῦτον τὸν χρόνον μάλιστα, *florebat autem tunc maximè Sybaris.* Herod. vi. 127.

(*b.*) Loci; ut

ἀπέχει δ' ἡ Πλάταια τῶν Θηβῶν σταδίους ἑβδομήκοντα, *Platææ autem a Thebis septuaginta stadia absunt.* Thuc. ii. 5.

§ 142. Accusativus sæpissimè sic ponitur quasi subaudiatur præpositio κατὰ; ut

οὐδεὶς ἀνθρώπων αὐτὸς ἅπαντα σοφός,

nemo hominum ipse in omnibus sapiens est.

πληγεὶς τὴν κεφαλὴν πελέκεϊ, *percussus caput securi.* Herod.

§ 143. Quædam nomina in Accusativo posita, subauditâ præpositione κατὰ, tanquam adverbia vel præpositiones usurpantur; ut

ἀρχὴν *primum* vel *omninò.* τέλος *denique.*

χάριν *gratiâ* vel *propter.* δέμας Hom., δίκην Att., *instar.*

§ 144. Accusativus interdùm per se positus ad sententiam refertur; ut

Ἑλένην κτάνωμεν—Μενέλεῳ λύπην πικράν,

Helenam interficiamus, quod erit Menelao magnus dolor. *Eur.* Orest. 1105.

SYNTAXIS PRONOMINUM.

§ 145. PRONOMEN POSSESSIVUM interdùm ponitur pro Primitivo; ut

σὸς πόθος, *desiderium tui.* Hom. Od. xi. 202.

Obs. Genitivus Adjectivi vel Participii sæpe concordat cum Genitivo Primitivi Pronominis, in Possessivo subauditi (Lat. Gram. § 154); ut

τἀμὰ δυστήνου κακά, *mala mei infelicis.* Soph. Œd. Col. 344.

§ 146. REFLEXIVUM Pronomen interdùm ponitur pro Reciproco; ut

ἐδουλώθησαν οὐκ ἀμύνοντες σφίσιν αὐτοῖς, *in servitutem redacti sunt cum sibi mutuò opem non ferrent.* Thuc. vi. 77.

§ 147. RELATIVO Pronomini forma olim eadem erat ac Demonstrativo; ut

ἀλλὰ τὰ μὲν πολίων ἐξεπράθομεν, τὰ δέδασται,
sed quæ quidem ex urbibus depredati sumus, ea divisa sunt. Hom. Il. i. 125.

Unde factum est ut etiam apud Atticos exstet Relativum aliquandò Demonstrativè positum, præsertim in formulis ἦ δ' ὅς, ὃς δ' ἔφη, *ille verò dixit,* et in oratione distributâ; ut

πόλεις Ἑλληνίδας ἃς μὲν ἀναιρῶν, εἰς ἃς δὲ τοὺς φυγάδας κατάγων, *urbes Græciæ alias funditus evertens, in alias exsules reducens.* Demosth. De Cor. § 22.

§ 148. Relativum aliquando non ad antecedens sed ad sequens refertur substantivum genere et numero; ut

Περσικὸν ξίφος, τὸν ἀκινάκην καλέουσι, *Persicus gladius, quem acinacem vocant.* Herod. vii. 54. (Lat. Gram. § 137.)

ἡ ἄκρη, αἳ καλεῦνται κληῗδες τῆς Κύπρου, *promontorium quæ claves Cypri vocantur.* Herod. v. 108.

§ 149. Relativum, imprimis apud Atticos, *attrahi* solet in casum antecedentis, nullâ ratione habitâ sequentis verbi; ut

χρῶμαι βιβλίοις, οἷς ἔχω,
utor libris quos habeo. *Conf.* § 122.

Obs. DEMONSTRATIVUM ὅδε frequenter idem fere valet ac δεῦρο vel ὧδε, præsertim apud Tragicos ubi sermo est de personâ in scenam prodeunte; ut

ἀλλ' ἥδ' ὀπαδῶν ἐκ δόμων τις ἔρχεται,
sed ecce quædam famularum ex ædibus egreditur. Eur. Alc. 137.

SYNTAXIS VERBI.

§ 150. VERBUM Singulare construi solet cum Plurali nomine neutrius generis; ut

κακοῦ γὰρ ἀνδρὸς δῶρ' ὄνησιν οὐκ ἔχει,
improbi enim viri dona juvamen non habent. Eur. Med. 614.

Obs. 1. Aliàs tamen Plurale nomen neutrius generis Verbum etiam asciscit Plurale, præsertim ubi de animantibus agitur; ut

τοσάδε μὲν μετὰ 'Αθηναίων ἔθνη ἐστράτευον, *tot quidem gentes cum Atheniensibus militarunt.* Thuc. vii. 57.

Obs. 2. Reperiuntur loci apud Poëtas ubi Verbum Singulare ponitur etiam cum nominibus Pluralibus reliquorum generum, hoc est Masculinis vel Fœmininis, per *Schema*, quod vocant, *Bœotium* vel *Pindaricum*; ut

πρόφρονες ἀντ' ᾠδῆς βίοτον θυμήρε' ὄπαζε,
propitiæ pro cantu vitam jucundam præbe. Hom. Hymn. in Cer. xi. 5.
(De Pindaricis exemplis vix satis constat.)

Obs. 3. Locutio ἔστιν ὃς *aliquis* in Pluralem transiit, manente tamen verbo in Singulari, unde ἔστιν οἳ, i. e. ἔνιοι, ἔστιν ὧν, ἔστιν οἷς, κ.τ.λ. neglectâ concordantiæ regulâ; ut

ἔστιν οὕστινας ἀνθρώπων τεθαύμακας ἐπὶ σοφίᾳ; *Hominumne sunt quos admirari soles ob sapientiam?* Xen. Mem. I. iv. § 2.

§ 151. Verbum Plurale concordare potest cum Duali Nomine; ut

τὼ δὲ τάχ' ἐγγύθεν ἦλθον ἐλαύνοντ' ὠκέας ἵππους,
illi verò citò prope venerunt incitantes veloces equos. *Hom. Il.* v. 275.

§ 152. Verbum Plurale constare potest cum Nomine Singulari, multitudinem significante, ut apud Latinos; ut

ὣς φάσαν ἡ πληθὺς, *sic dixerunt multitudo.* Hom. Il. ii. 278.

Obs. Plurale Verbum rectè infertur, sive duo Singularia Nomina conjunguntur, sive disjunguntur. Pors. ad Hec. 86. Alcest. 367.

§ 153. Interdùm Verba Substantiva non cum Subjecto sed Prædicato concordant; ut

τὸ μὲν μῆκος τοῦ ὀρύγματος ἑπτὰ στάδιοί εἰσι, *longitudo fossæ septem stadiorum est.* Herod. iii. 60.

DE MODIS VERBORUM.

§ 154. *Hypothetica* oratio modò Indicativum postulat, modò Subjunctivum, modò Optativum, pro diverso tempore et eventu ejus rei, quæ cogitationi *supposita* est.

(*a.*) Indicativi Tempus Historicum ponitur in Protasi cum conjunctione εἰ, et ejusmodi Tempus in Apodosi cum particulâ ἂν (Epic. κε, κεν), ubi res *hypothetica* in præterito tempore non evenerat, adeòque evenire non potest; ut

εἰ τοῦτο ἔλεξας, ἥμαρτες ἄν,

si hoc dixisses, errasses. (At hoc, scio, non dixisti; ergo non errasti.)

(*b.*) Subjunctivus ponitur cum conjunctione ἐὰν, ἢν, vel ἂν, ubi res *hypothetica* præsentis temporis incerta quidem, sed verisimilis, adeòque eventura videatur; ut

ἢν τοῦτο λέγῃς, vel λέξῃς, ἁμαρτάνεις, vel ἁμαρτήσει,

si hoc dicis (quod te dicere puto) *erras*, vel *errabis.*

(*c.*) Optativus ponitur cum conjunctione εἰ, ubi res *hypothetica* præsentis vel futuri temporis incerta ac non verisimilis, adeòque non eventura videatur; ut

εἰ τοῦτο λέγοις, vel λέξειας, ἁμαρτάνοις ἄν,

si hoc dicas, vel *diceres* (quod tamen te minimè dicere, aut dicturum esse sentio), *erres*, vel *errares.*

§ 155. *Finalis* oratio, cum dicitur de re præsenti vel futurâ, plerumque Subjunctivum postulat; cùm dicitur de re præteritâ, Optativum (*Conf.* § 40. *Obs.*); ut

ταῦτα γράφω, vel γράψω, vel γέγραφα, ἵν' ἔλθῃς, *hæc scribo*, vel *scribam*, vel *scripsi*, *ut venias*.

ταῦτα ἔγραφον, ἐγεγράφειν, ἔγραψα, ἵν' ἔλθοις, *hæc scribebam*, *scripseram*, *scripsi*, *ut venires*.

Idem obtinet in oratione *subjunctâ* post Pronomina, vel Particulas Pronominales; ut

οὐκ ἔχω ὅποι τράπωμαι, *non habeo quo me vertam*.

οὐκ εἶχον ὅποι τραποίμην, *quo me verterem, non habebam*.

Obs. Sed hanc regulam per omnia non servabant optimi auctores; scilicet quoties, neglectâ, ex alterutrâ parte, meliùs vel sensui vel ἐνεργείᾳ dictionis consulere poterant; sic Euripides,

πολὺν δὲ σὺν ἐμοὶ χρυσὸν ἐκπέμπει λάθρα
πατὴρ, ἵν', εἴποτ' Ἰλίου τείχη πέσοι,
τοῖς ζῶσιν εἴη παισὶ μὴ σπάνις βίου,
multum vero mecum auri emittit occultè
pater: quo, si quando Ilii mœnia caderent
viventibus liberis non esset penuria victûs. Eur. Hec. 10.

ubi ἐκπέμπει est, quod dicitur *Historicum præsens*. Idem Euripides, ex alterâ parte, paulo posteà:

κτείνει με χρυσοῦ τὸν ταλαίπωρον χάριν
ξένος πατρῷος, καὶ κτανὼν ἐς οἶδμ' ἁλὸς
μεθῆχ', ἵν' αὐτὸς χρυσὸν ἐν δόμοις ἔχῃ,
interfecit me auri miserum gratiâ
hospes paternus; et cum interfecisset in pelagus
abjecit, ut ipse aurum in domo habeat. Ibid. 26.

§ 156. *Obliqua* oratio, precedente Verbo præteriti temporis, post Conjunctiones ὡς, ὅτι, et Pronomina Relativa, plerumque Optativo utitur, interdùm verò (imprimis si res minus ex narrantis ore pendere videatur) Indicativo; ut

Οὗτοι ἔλεγον, ὅτι Κῦρος μὲν τέθνηκεν, Ἀριαῖος δὲ ἐν τῷ σταθμῷ εἴη, καὶ λέγοι, κ.τ.λ. *Hi narrabant Cyrum mortuum esse, Ariæum verò esse in statione et dicere, &c.* Xen. Anab. ii. 1. c. 3. (Lat. Gram. § 165.)

§ 157. Oratio *frequentativa*, sive *Indefinita*, post Conjunctiones et Pronomina Relativa, si dicitur de re præsenti, postulat Subjunctivum, plerumque cum particulâ ἂν, si dicitur de re præteritâ, Optativum sine istâ particulâ; ut

ὃν ἂν ἴδῃ . . . . , κολάζει, *si quem viderit, punit.*
ὃν ἴδοι . . . . , ἐκόλαζε, *si quem vidisset, punivit.*

§ 158. Subjunctivi prima persona vim quasi futuram sæpissimè obtinet, præsertim in oratione interrogativâ; subauditur scilicet χρὴ ἵνα, vel tale aliquid; ut

εἴπωμεν, ἢ σιγῶμεν; ἢ τι δράσομεν;
dicemus, an tacebimus? aut quid agemus? Eur. Ion. 758.

§ 159. Optativus, adjunctâ particulâ ἂν, modò Futuri, modò lenioris ac modestioris Imperativi vice fungitur:

(*a.*) Futuri; ut

οὐκ ἂν μεθείμην — οὐδ' ἔγωγ' ἀφήσομαι,
non relinquam — neque ego dimittam. Eur. Iphig. Aul. 310.

(*b.*) Imperativi; ut

χωροῖς ἂν εἴσω σὺν τάχει,
I intro propere. Soph. Elect. 1491.

§ 160. Infinitivus interdùm *ellipticè* ponitur, ita ut imperandi vel optandi notionem exprimat; ut

Ὑμεῖς δ' ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητεύειν ἐπέεσσιν,
Vos autem aliunde alius eos *cohibete verbis.* Hom. Il. ii. 75.

αἰὲν ἀριστεύειν, καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων,
semper optimè te gere et aliis esto præstantior. Hom. Il. vi. 208.

Θεοὶ πολῖται, μή με δουλείας τυχεῖν,
O Dii urbis tutelares, cavete ne in servitutem redigar. Æsch. Sept. 253.

Obs. Infinitivus etiam *absolutè* ponitur, particulâ ὡς vel adjunctâ vel subauditâ; ut

ὡς δὲ συνελόντι εἰπεῖν, *ut paucis absolvam.* Xen. Mem. III. viii. 10.

ὁ δὲ οὔτ' ἂν ἔπαθε κακὸν οὐδὲν, δοκέειν ἐμοὶ, *puto equidem nihil mali passurum esse eum passurum.* Herod. vi. 30.

§ 161. Infinitivus cum neutro Articuli vice fungitur Substantivi, vel potiùs (quod ad obliquos casus attinet) ejus, quod Latinis grammaticis est *gerundium;* (Lat. Gram. § 51. 159.) ut

τὸ λέγειν ὡς δεῖ τοῦ φρονεῖν εὖ μέγιστον σημεῖον ποιούμεθα, *dicere ut decet,* vel *orationem rectam maximum benè sapiendi indicium putamus.* Isocr. Nicocl. § 3.

Obs. 1. Interdùm, imprimis apud Poëtas, omittitur Articulus; ut

παρ' ἄκοντας ἦλθε σωφρονεῖν,
ad invitos venit prudentia. Æsch. Ag. 180.

Obs. 2. Nec minus in hujusmodi formulis poni potest Subjectum Infinitivi in suo casu, sive Accusativo, sive Nominativo (*Conf.* § 162); ut

τὸ θνήσκειν τινὰ ὑπὲρ τῆς πατρίδος καλή τις τύχη, *mori aliquem pro patriâ pulcra quædam fortuna est.* Xen. Cyr. V. iv. 19.

ὁ Κῦρος διὰ τὸ φιλομαθὴς εἶναι πολλὰ τοὺς παρόντας ἀνηρώτα, *Cyrus cum discendi studiosus esset, de multis rebus solebat eos quibuscum erat interrogare.* Xen. Cyr. I. iv. 2.

§ 162. Infinitivus Nominativum antecedentem capit, cùm ejusdem ac Verbum præcedens Subjecti est; cùm ad diversum transit, Accusativum, ut apud Latinos (Lat. Gram. § 134.); ut

Ξέρξης οὐκ ἔφη ὅμοιος ἔσεσθαι Λακεδαιμονίοισι· κείνους μὲν γὰρ συγχέαι τὰ πάντων ἀνθρώπων νόμιμα, ἀποκτείναντας κήρυκας, αὐτὸς δὲ ταῦτα οὐ ποιήσειν, *Xerxes respondit non se similem futurum Lacedæmoniis; illos enim occidendo præcones jura hominibus omnibus sancta violasse, se verò id non admissurum.* Herod. vii. 136.

οὐκ ἔφη αὐτὸς ἀλλ' ἐκεῖνον στρατηγεῖν, *dixit* (Cleon) *non se, sed illum* (Nician) *prætorem esse.* Thuc. iv. 28.

Obs. Nominativus Pronominis ante Infinitivum nisi emphasis causâ non exprimitur; ut

ὁ Ἀλέξανδρος ἔφασκεν εἶναι Διὸς υἱὸς, *Alexander prædicabat se esse Jovis filium.*

SYNTAXIS PARTICIPII.

§ 163. PARTICIPIUM absolutè positum cum nomine suo construi solet in Genitivo; ut

ἐμοῦ διδάσκοντος, me docente.

Obs. Interdùm verò Participium absolutè ponitur in Accusativo (præsertim additâ particulâ ὡς); quod quidem in Participiis Impersonalium, e.g. ἐξὸν, παρὸν, δέον, ὑπάρχον, προσῆκον, δόξαν, κ.τ.λ. usitatissimum est; ut

ὡς τοδ' αἷμα χειμάζον πόλιν,
hæc enim cædes exagitat urbem. Soph. Œd. Tyr. 101.

θνήσκω, παρόν μοι μὴ θανεῖν, ὑπὲρ σέθεν,
morior pro te, licito mihi non mori. Eur. Alc. 295.

§ 164. Participia Græcè poni solent ubi Latinè plerumque ponitur Infinitivus, præsertim cum verbis quæ ad sensum, intelligentiam, initium, perseverantiam pertinent; ut

ἴστω νυν εὐκλεὴς γε κατθανουμένη,
sciat igitur se gloriosè certè morituram esse. Eur. Alc. 151.

. . . πῶς δ' ἂν μᾶλλον ἐνδείξαιτο τις
πόσιν προτιμῶσ', ἢ θέλουσ' ὑπερθανεῖν;
quomodo enim magis ostendat ulla
se magni facere maritum quam si velit pro eo mori? Ibid. 155.

παῦσαι λέγουσα, *desiste loqui.* Eur. Hipp. 703.

Obs. Verba quæ sciendi notionem habent, si cum Infinitivo construuntur, sensum longè alium præbent, ac cum Participio. Scilicet ἐπίσταμαι ποιῶν, significat, *scio me facere;* ἐπίσταμαι ποιεῖν, *scio quomodo faciam.*

§ 165. Participium aliquando ponitur, quasi per Periphrasin, cum verbis, imprimis, ἔχω, τυγχάνω, κυρῶ; ut

τὸν μὲν προτίσας, τὸν δ' ἀτιμάσας ἔχει,
alterum honoravit, alterum privavit honore. Soph. Ant. 22.

τοσοῦτον οἶδα καὶ παρὼν ἐτύγχανον,
tantum novi, atque ipse præsens adfui. Aj. 748.

σίγα νυν ἑστὼς, καὶ μένʼ ὡς κυρεῖς ἔχων,
tacitus igitur adsta et mane quo es in loco. Aj. 87.

Obs. Verba λανθάνω et φθάνω, necnon τυγχάνω et κυρῶ, cum Participiis constructa optimè plerumque vertentur, si pro Participio Verbum, pro Verbo Adverbium supponetur; ut

ὁ Κροῖσος φονέα τοῦ παιδὸς ἐλάνθανε βόσκων, *Crœsus filii interfectorem imprudenter alebat.* Herod. i. 44.

οὐκ ἂν φθανοίτην τοῦτο πράττοντε,
non nimis celeriter hoc agere possetis; quod idem valet atque *hoc quam celerrimè agite.* Aristoph. Plut. 487.

SYNTAXIS VERBALIUM.

§ 166. Verbalia Adjectiva in τέος, τέον, duplici modo construuntur, prout vel Activa sunt vel Passiva.

(*a.*) Activa regunt Substantivum; quod eo scilicet casu ponitur, quem postulat Verbum, a quo Verbale ductum est; ut

ἀσκητέον (vel — τέα Neut. Pl.) ἐστὶ τὴν ἀρετὴν,
ἐπιθυμητέον (vel — τέα Neut. Pl.) ἐστὶ τῆς ἀρετῆς,
virtutem oportet colere—cupere.

(*b.*) Passiva concordant cum Substantivo, prorsus ut Latinè Participia in *dus* (Lat. Gram. § 159.); ut

ἀσκητέα ἐστὶν ἡ ἀρετὴ, *colenda est virtus.*

Utrobique Dativus personæ sæpissimè additur; ut

ἐξοιστέον τἄρʼ ὅπλα Καδμείων πόλει,
sunt igitur urbi Cadmeorum efferenda arma. Eur. Phœn. 712.

ἐμοὶ μὲν οὖν ἔστʼ ἐς Σαλαμῖνα πλευστέα,
mihi quidem igitur ad Salamina est navigandum. Arist. Lys. 411.

Obs. Interdùm post Verbalia pro Dativo personæ ponitur Accusativus; ut πολλὴν τὴν μετάστασιν δεικτέον, εἰσφέροντας, ἐξιόντας, ἅπαντα ποιοῦντας ἑτοίμως, *ostendenda est insignis conversio nobis conferentibus tributa, militantibus, omnia alacritèr gerentibus.* Demosth. Olynth. ii. § 6. *Conf.* Thucyd. i. 86.

SYNTAXIS ADVERBIORUM.

Ἄν.

§ 167. Particula ἂν (*Epicè* κε, κεν) vim ferè *potentialem*, et futuri temporis notionem tribuere solet partibus Verbi, etiam Participiis, quibuscum construitur. *Indicativi* autem Præsens, et Præteritum Perfectum nunquam, nec Futurum nisi apud *Epicos*, Particulam istam secum conjunctam habent; nec verò *Optativus*, quoties optatum significat. *Conf.* § 40. *Obs.* et § 154.

οὐκ ἂν πέρα φράσαιμι, *nihil amplius dicam.* Soph. Œd. Tyr. 343.

πάντ' ἂν φοβηθεὶς ἴσθι, δειμαίνων τόδε,
scito te nihil non timere posse siquidem hoc metuis. Eur. Rhes. 80.

Obs. 1. Particula ἂν, præsertim cum Optativo constructa, sæpiùs repetitur; ut

σοῦ δ' ἂν πυθέσθαι καὶ κλύειν βουλοίμεθ' ἄν,
ex te igitur sciscitari et audire velimus. Eur. Hipp. 270.

Obs. 2. Formula πῶς ἂν cum Optativo frequens apud Euripidem significat *utinam*; ut

πῶς ἂν ὀλοίμην, *utinam peream.* Eur. Alcest. 881.

Obs. 3. Temporibus Historicis Modi Indicativi, adhibitâ particulâ ἂν, notio consuetudinis vel iterationis accedit; ut

ποτὲ μὲν ἐπ' ἦμαρ εἶχον, εἶτ' οὐκ εἶχον ἄν,
aliquando victum habere solebam, aliquando non habere. Eur. Phœn. 412.

Obs. 4. Particula ἂν cum Participio juxta posito suam vim interdùm et cum Participio et cum Verbo communicat, præsertim ubi conditio in Participio inest; ut

ἐκ δὲ τῶν εἰρημένων τεκμηρίων τοιαῦτα ἄν τις νομίζων μάλιστα ἃ διῆλθον, οὐχ ἁμαρτάνοι, *ex his autem signis quæ dixi si quis res a me narratas tales potissimum esse ducat,* (quales eas esse dixi) *hic profecto non erraverit.* Thuc. i. 21.

De usu Particulæ ἂν, cum Historicis Temporibus Indicativi, *vide suprà*, § 154. *a*; cum Conjunctionibus, *infrà*, § 175, 176.

Οὐ, Μή.

§ 168. Οὐ, *non**, præcisè negantis est, μὴ, *ne*, vetantis vel deprecantis. Idem ferè obtinet in familiâ vocabulorum utrinque manantium, sc. *οὔτε, μήτε, οὐδεὶς, μηδεὶς, κ.τ.λ.*; ut

οὐ δράσεις τοῦτο, non facies hoc.

μὴ δρᾶ ἐκεῖνο, illud ne facito.

οὔτ' ἂν δυναίμην, μήτ' ἐπισταίμην λέγειν,

nec possim, neve (opto) *sciam dicere.* Soph. Antig. 612.

Sed *negat* etiam μὴ *hypotheticè*, hoc est, in oratione ubi res non tam ad *factum* quam ad *cogitatum* refertur; itaque ponitur imprimis post Conjunctiones *εἰ, ἐὰν si, ὡς, ὅπως, ἵνα, ὄφρα ut, ὥστε ita ut.*

Obs. 1. Μὴ (vetantis) cum Imperativi Præsente, vel Aoristo Subjunctivi jungitur; non autem cum Subjunctivi Præsente, neque, nisi rarissimè, cum Aoristo Imperativi. Rectè dicitur μὴ μέμφου, vel μὴ μέμψῃ; perperam μὴ μέμφῃ, et vix aut ne vix quidem rectè, μὴ μέμψαι.

Obs. 2. Μὴ post Verba, quæ prohibendi, negandi, timendi, liberandi notionem habent, redundare solet; ut

'Αριστόδικος . . ἔσχε μὴ ποιῆσαι ταῦτα Κυμαίους, *Aristodicus inhibuit Cymæos ne id facerent.* Herod. i. 158.

Particulæ *οὐ μὴ* sæpiùs ita conjunguntur, ut altera alterius vim non tollat. Hinc ortæ sunt duæ Syntaxeos formulæ planè diversæ, prout *οὐ μὴ* cum Futuro Indicativi, aut Aoristo Subjunctivi construuntur.

(*a.*) Οὐ μὴ, cum Futuro Indicativi constructæ, Interrogationi inserviunt, et plerumque *Imperandi* significationem, vim *prohibendi* obtinent; ut

οὐ μὴ δυσμενὴς ἔσει φίλοις; nonne non-infestus eris amicis? quod idem fere valet ac *ne infestus sis amicis.* Eur. Med. 1148.

(*b.*) Οὐ μὴ cum Subjunctivo per *Ellipsin* constructæ [illegible]onem *Futuri*, vim *negandi* obtinent; ut

[illegible]κ ante vocalem lenem, οὐχ ante aspiratam. Οὐχὶ

καὶ τῶνδ' ἀκούσας οὔτι μὴ ληφθῶ δόλῳ. *Intellige* οὐ δέδοικα μή. *Et his auditis, non* (vereor ne) *capiar dolo.* Æsch. Sept. 38.

)bs. 3. Particulæ μὴ οὐ, negativâ sententiâ plerumque præeunte, cum ınitivo construuntur, idemque significant, quod Latinè *quin*, *quominus*;

οὐδὲν ἐλλείψω τὸ μὴ οὐ πᾶσαν πυθέσθαι τῶνδ' ἀλήθειαν,

non prætermittam quin omnem de hâc re veritatem sciscitér. Soph. Trach. 90.

)bs. 4. Locutiones οὔ φημι, οὐ θέλω, οὐκ ἐάω, idem ferè valent ac ınè *nego, nolo, prohibeo.*

οὔποτε φήσω γάμον εὐφραίνειν πλέον ἢ λυπεῖν,

semper negabo nuptias gaudii plus quàm doloris afferre. Eur. Alcest. 244.

ıcilicet in his et similibus negationes οὐ et μὴ, non solum rem esse ne-ıt, sed etiam contrarium affirmant. Sic οὐ πάνυ, *non omnino*, significat ı *omnino aliter se habere.*

§ 169. Negationes duæ aut plures plerumque Græcè ıementiùs negant; ut

ἀκούει δ' οὐδὲν οὐδεὶς οὐδένος,

nec quisquam cuiquam quidquam paret. Eur. Cycl. 120.

§ 170. Adverbium, præfixo Articulo, vice fungitur ıjectivi, subauditâ scilicet parte aliquâ Participii ὢν; ut

ὦ τέκνα, Κάδμου τοῦ πάλαι νέα τροφή,

O filii, veteris Cadmi nova progenies. Soph. Œd. Tyr. 1.

)bs. Articulus Adverbio præfixus interdùm abundat; ut

ὁ νῦν, τὰ νῦν *nunc*, τὸ πρὶν *antea*, τὰ μάλιστα *maximè*, et plurima ejusmodi.

§ 171. Adverbia cum verbo ἔχω eleganter construun-r eâdem ferè vi, quam habent Adjectiva et Verbum .bstantivum; ut καλῶς ἔχει idem ferè valet ac καλόν τι. *Conf. suprà*, § 133.

§ 172. Genitivus additur Adverbiis quæ locum sig-ıcant, ut apud Latinos (Lat. Gram. § 166.); ut

ποῦ γῆς; *ubi terrarum?* ποῖ γῆς; *quo gentium?*

Οὐ, Μή.

§ 168. Οὐ, *non**, præcisè negantis est, μή, *ne*, vetantis vel deprecantis. Idem ferè obtinet in familiâ vocabulorum utrinque manantium, sc. οὔτε, μήτε, οὐδείς, μηδείς, κ.τ.λ.; ut

οὐ δράσεις τοῦτο, *non facies hoc.*

μὴ δρᾶ ἐκεῖνο, *illud ne facito.*

οὔτ' ἂν δυναίμην, μήτ' ἐπισταίμην λέγειν,

nec possim, neve (opto) *sciam dicere.* Soph. Antig. 612.

Sed *negat* etiam μὴ *hypotheticè*, hoc est, in oratione ubi res non tam ad *factum* quam ad *cogitatum* refertur; itaque ponitur imprimis post Conjunctiones εἰ, ἐὰν *si*, ὡς, ὅπως, ἵνα, ὄφρα *ut*, ὥστε *ita ut*.

Obs. 1. Μὴ (vetantis) cum Imperativi Præsente, vel Aoristo Subjunctivi jungitur; non autem cum Subjunctivi Præsente, neque, nisi rarissime, cum Aoristo Imperativi. Rectè dicitur μὴ μέμφου, vel μὴ μέμψῃ; perperam μὴ μέμφῃ, et vix aut ne vix quidem rectè, μὴ μέμψαι.

Obs. 2. Μὴ post Verba, quæ prohibendi, negandi, timendi, liberandi notionem habent, redundare solet; ut

Ἀριστόδικος . . ἔσχε μὴ ποιῆσαι ταῦτα Κυμαίους, *Aristodicus inhibuit Cymæos ne id facerent.* Herod. i. 158.

Particulæ οὐ μὴ sæpiùs ita conjunguntur, ut altera alterius vim non tollat. Hinc ortæ sunt duæ Syntaxeos formulæ planè diversæ, prout οὐ μὴ cum Futuro Indicativi, aut Aoristo Subjunctivi construuntur.

(*a.*) Οὐ μή, cum Futuro Indicativi constructæ, Interrogationi inserviunt, et plerumque *Imperandi* significationem, vim *prohibendi* obtinent; ut

οὐ μὴ δυσμενὴς ἔσει φίλοις; *nonne non-infestus eris amicis?* quod idem fere valet ac *ne infestus sis amicis.* Eur. Med. 1148.

(*b.*) Οὐ μὴ cum Subjunctivo per *Ellipsin* constructæ significationem *Futuri*, vim *negandi* obtinent; ut

* Scribitur οὐκ ante vocalem lenem, οὐχ ante aspiratam. Οὐχὶ Atticum est.

καὶ τῶνδ' ἀκούσας οὔτι μὴ ληφθῶ δόλῳ. *Intellige οὐ δέδοικα μή.* *Et his auditis, non* (vereor ne) *capiar dolo.* Æsch. Sept. 38.

Obs. 3. Particulæ *μὴ οὐ*, negativâ sententiâ plerumque præeunte, cum Infinitivo construuntur, idemque significant, quod Latinè *quin*, *quominus*; ut

οὐδὲν ἐλλείψω τὸ μὴ οὐ πᾶσαν πυθέσθαι τῶνδ' ἀλήθειαν,
non prætermittam quin omnem de hâc re veritatem sciscitor. Soph. Trach. 90.

Obs. 4. Locutiones *οὔ φημι*, *οὐ θέλω*, *οὐκ ἐάω*, idem ferè valent ac Latinè *nego*, *nolo*, *prohibeo*.

οὔποτε φήσω γάμον εὐφραίνειν πλέον ἢ λυπεῖν,
semper negabo nuptias gaudii plus quàm doloris afferre. Eur. Alcest. 244.

Scilicet in his et similibus negationes *οὐ* et *μὴ*, non solum rem esse negant, sed etiam contrarium affirmant. Sic *οὐ πάνυ*, *non omnino*, significat *rem omnino aliter se habere*.

§ 169. Negationes duæ aut plures plerumque Græcè vehementiùs negant; ut

ἀκούει δ' οὐδὲν οὐδεὶς οὐδένος,
nec quisquam cuiquam quidquam paret. Eur. Cycl. 120.

§ 170. Adverbium, præfixo Articulo, vice fungitur Adjectivi, subauditâ scilicet parte aliquâ Participii *ὢν*; ut

ὦ τέκνα, Κάδμου τοῦ πάλαι νέα τροφή,
O filii, veteris Cadmi nova progenies. Soph. Œd. Tyr. 1.

Obs. Articulus Adverbio præfixus interdùm abundat; ut
τὸ νῦν, *τὰ νῦν* *nunc*, *τὸ πρὶν* *antea*, *τὰ μάλιστα* *maximè*, et plurima ejusmodi.

§ 171. Adverbia cum verbo *ἔχω* eleganter construuntur eâdem ferè vi, quam habent Adjectiva et Verbum Substantivum; ut *καλῶς ἔχει* idem ferè valet ac *καλόν ἐστι*. *Conf. suprà*, § 133.

§ 172. Genitivus additur Adverbiis quæ locum significant, ut apud Latinos (Lat. Gram. § 166.); ut

ποῦ γῆς; ubi terrarum? ποῖ γῆς; quo gentium?

§ 173. Adverbia complura Præpositionum naturam habent, et cum casibus alia aliis construuntur; ut

(*a.*) Cum Genitivo e. g. ἄγχι vel ἀγχοῦ *prope;* ut

ἄγχι πολιᾶς ἁλὸς,
prope canum mare. Pind. Ol. i. 114.

(*b.*) Cum Dativo e. g. ἅμα *simul;* ut

ἅμα τοῖσι ἀνδράσι, *simul cum hominibus.* Herod. iv. 116.

(*c.*) Cum Accusativo e. g. μὰ, νὴ, jurandi formulæ; ut

μὰ τοὺς παρ' Ἅιδην νερτέρους ἀλάστορας,
non, per dæmones infernos, qui sunt apud Plutonem. Eur. Med. 1049.

§ 174. Nonnulla nomina facta sunt Adverbia, plerumque per ellipsin Præpositionum (*Conf. suprà,* § 125) ut ἄγχι *prope,* χάριν *gratiâ,* προῖκα *gratis.* *Conf. infrà* § 189. *b. Obs.*

CONJUNCTIONUM SYNTAXIS.

§ 175. Conjunctionum usus plurimùm pendet e Modo Verborum, prout res Indicativum, Subjunctivum aut Optativum postulat. *Conf. suprà,* § 154—156.

Conjunctiones licet in duas ferè classes digerere, *Finalium* scilicet et *non-Finalium.*

§ 176. Finales Conjunctiones (sive eæ, quæ ad finem spectant) sunt ὡς, ὅπως, ἵνα, et Poëticè ὄφρα *ut;* quarum Syntaxis, quod ad Modos, Subjunctivum scilicet et Optativum, attinet, ex iis, quæ supra dicta sunt de finali oratione, repetenda est. *Vide* § 155.

Ex his Conjunctionibus cum Subjunctivo constructis ὡς et ὅπως frequentiùs asciscunt ἂν, ἵνα verò et ὄφρα plerumque rejiciunt. Eædem Conjunctiones omnes, cum Optativo constructæ, particulam istam ferè non admittunt.

Obs. 1. Si forte Conjunctio finalis una cum ἂν et Optativo reperiatur, particula ἂν non cum Conjunctione sed potius cum Verbo construi debet.

Obs. 2. Quoties prior sententiæ pars non quid factum sit, sed quid fieri portuerit designat, Conjunctiones ὡς, ὅπως, ἵνα, Indicativi tempora præ-

terita post sese asciscunt, modò de re præsente aut præteritâ sermo sit; ut

ἰὼ Κιθαιρὼν, τί μ' ἐδέχου; τί μ' οὐ λαβὼν
ἔκτεινας εὐθὺς, ὡς ἔδειξα μήποτε
ἐμαυτὸν ἀνθρώποισιν, ἔνθεν ἦν γεγώς;
Io Cithæron, quare me recepisti? cur non acceptum
statim me peremisti, quod si fecisses, nunquam docuissem
homines unde natus essem? Soph. Œd. Tyr. 1391.

Obs. 3. Particula ὅπως, vel ὅπως μὴ, in re futurâ, non modò cum Subjunctivo sed etiam cum Futuro Indicativi sæpe construitur; ut

δέδοιχ' ὅπως μοι μὴ λίαν φανεῖ σοφή,
metuo ne mihi nimis sapiens videaris. Eur. Hipp. 520.

Et nonnunquam post ellipsin verbi δέδοικα, vel ὅρα; ut

ὅπως μὴ σαυτὸν οἰκτιεῖς ποτέ
vereor ne aliquando te ipsum misereris. Æsch. Prom. 68.

§ 177. Conjunctiones NON-FINALES partim ad factum vel causam respiciunt, partim conditionales vel relativæ sunt.

(*a.*) Quæ ad *factum* vel *causam* respiciunt, sunt ὡς, ὅτι *quod;* quæ ponuntur imprimis in oratione obliquâ, et interdùm cum Indicativo, frequentiùs cum Optativo construuntur. *Vide suprà,* § 156.

(*b.*) Quæ *conditionales* aut *relativæ* sunt, si res Indicativum aut Optativum postulat, ponuntur simpliciter, sine particulâ ἂν; ut εἰ *si,* ὅτε, ὁπότε, ὡς, (ὅπως *Att. Poët.*, ὅκως *Ion.*), ἡνίκα *cum, quando,* ἐπεὶ, ἐπειδὴ *postquam,* πρὶν, πρὶν ἢ *prius quam,* ἕως, ἔστε *dum, donec,* necnon Pronomina Relativa, et Adverbia Pronominalia conjunctivè posita, ὅς, οἷος, ὅσος, οὗ, οἷ, ὅπου, ὅποι, κ.τ.λ.

Sin autem res Subjunctivum postulat, postulantur item eædem Conjunctiones cum ἂν compositæ, sive conjunctæ, scilicet ἐὰν (hoc est εἰ ἂν), ἢν vel ἂν, ὅταν, ὁπόταν, ἡνίκ' ἂν, ἐπὴν, ἐπειδὰν, πρὶν ἂν, ἕως ἂν, ἔστ' ἂν, ὃς ἂν, ὅπου ἂν, κ.τ.λ.

Obs. 1. Non rarò tamen in nonnullis horum etiam cum Subjunctivo constructis supprimitur particula ἂν, præsertim apud Tragicos; ut

ὅπου δ' Ἀπόλλων σκαιὸς ᾖ, τίνες σοφοί;
si vero Apollo indoctus est, quinam sapientes sunt? Eur. Elect. 972.

Obs. 2. Particula πρὶν neque cum Optativo nec Subjunctivo construi solet nisi in priore sententiæ membro adsit negandi aut prohibendi significatio; ut

οὐκ ἄπειμι πρὸς δόμους πάλιν
πρὶν ἄν σε γαίας τερμόνων ἔξω βάλω,
non redibo domum
priusquam ejecero te e finibus hujus terræ. Eur. Med. 270.

Eadem tamen sæpiùs cum Infinitivo quoque construitur, cujuscumque generis sententia præcedat, sive affirmativa, sive negativa; ut

οὐδὲ παύσεται
χόλου, σαφ' οἶδα, πρὶν κατασκῆψαί τινα,
neque desistet ab irâ,
bene scio, priusquam fulmine feriat aliquem. Ibid. 92.

Obs. 3. Particula εἰ, vel εἰ γὰρ, sicut εἴθε, interdùm optantis est; sed notanda in hoc usu differentia Indicativi et Optativi; εἰ γὰρ εἶχον, valet *utinam haberem*, vel *habuissem* (de re præteritâ); εἰ γὰρ ἔχοιμι, *utinam habeam* (de re præsenti vel futurâ).

§ 178. Conjunctiones quæ extra has duas classes censendæ sunt, facile dignoscuntur; scilicet

(*a.*) Copulativæ, ut καὶ, καὶ—καὶ, τε—καὶ, τε—τε, κ.τ.λ.

(*b.*) Disjunctivæ, ut οὔτε—οὔτε, μήτε—μήτε, κ.τ.λ.

(*c.*) Partitivæ, ut μὲν—δὲ, κ.τ.λ.

SYNTAXIS PRÆPOSITIONUM.

§ 179. Præpositiones apud Poëtas sæpe per *Tmesin* a verbis segregantur, cum quibus compositæ sunt; ut

ὃν...χυτῇ κατὰ γαῖα κάλυψεν, pro κατεκάλυψεν,
quem...aggesta terra cooperuit. Hom. Il. xiv. 114.

Obs. Aliquando Præpositiones, apud Poëtas, post verba sua ponuntur; ut

Νύμφη δ' ἐτίθει πάρα πᾶσαν ἐδωδήν,
Nympha vero apposuit omnem cibum. Hom. Od. v. 196.

§ 180. Præpositiones interdùm tanquam Adverbia usurpantur, imprimis ἐν et πρὸς; ut

ἐν δὲ καὶ Λεσβίους εἷλε,
et simul vel *inter alios, Lesbios cepit.* Herod. iii. 39.

§ 181. Præpositiones ἄνα, μέτα, πάρα, ἔνι, accentu retracto, eandem simplices vim exerunt quam cum verbo εἰμὶ, vel, quod rarius, quam cum ἵστημι compositæ; ut

οὐ γάρ τις μέτα τοῖος ἀνὴρ, (pro μέτεστι),
non enim adest aliquis talis vir. Hom. Od. xxi. 93.
ἀλλ' ἄνα, μηδ' ἔτι κεῖσο (pro ἀνάστα),
sed surge, neque amplius jace. Hom. Il. xviii. 178.

PRÆPOSITIONUM PRIMA CLASSIS.

In primâ Præpositionum classe continentur, *primo*, ἀντὶ, ἀπὸ, ἐκ vel ἐξ, et πρὸ, quæ cum Genitivo solo construuntur; *secundo*, ἐν et σὺν, quæ cum Dativo solo construuntur; *tertio*, ἀνὰ et εἰς, vel ἐς, quæ cum Accusativo solo construitur.

(*a.*) Ἀντὶ, ἀπὸ, ἐκ vel ἐξ, et πρὸ cum Genitivo solo construuntur.

Ἀντὶ.

§ 182. Præpositio ἀντὶ significat i. q. *pro*, vel *vice*, *propter*, *instar*.

Pro; ut χάρις ἀντὶ χάριτος ἐλθέτω, *gratia pro gratiâ veniat.* Eurip. Hel. 1234.

Vice; ut χώρας λέλειπται μοῦνος ἀντὶ σοῦ φύλαξ,
solus relictus est tui loco hujus terræ custos. Soph. Œd. Tyr. 1418.

Propter; ut ἀνθ' ὧν ἱκνοῦμαι πρὸς θεῶν ὑμᾶς,
quapropter implorans per Deos obtestor vos. Œd. Col. 275.

Instar; ut ἀντί νυ πολλῶν
λαῶν ἐστιν ἀνὴρ, ὅντε Ζεὺς κῆρι φιλήσῃ,
is, quem Jupiter carum habet, est instar multarum copiarum. Hom. Il. ix. 116.

Obs. Est ubi significat id quod πρὸ, *præ* vel *ante*; ut
χλαῖναν πορφυρέην ἀντ' ὀφθαλμοῖιν ἀνασχών,
chlamydem purpuream ante oculos obtendens. Hom. Od. iv. 115.

Interdùm etiam obtestando inservit, velut πρὸς; ut
οἵ σ' ἀντὶ παίδων τῶνδε καὶ ψυχῆς, πάτερ, ἱκετεύομεν,
qui te per hasce tuas filias et tuam vitam, pater, obtestamur. Soph. Œd. Col. 1326.

In Compositis porrò significat *ex adverso*, vel *e regione*; deinde *quamlibet oppositionem* sive *repugnantiam*.

E regione; ut ἀντίθυρον, *locus e regione ostii.*

Oppositionem; ut ἀντιλέγω *contradico*, ἀντιποιέομαι *mihimet contra omnes vindico.*

Ἀπὸ.

§ 183. Præpositio ἀπὸ (Poet. ἀπαὶ) significat i. q. *a*, *ab*;

et propriè locum habet, ubi *origo, progressio, distantia* vel *intervallum loci* aut *temporis, occasio* et *opportunitas,* vel etiam *causa rei faciendæ* indicantur.

a, ab; ut

οἱ ἀπὸ Σπάρτης, *Spartani. Conf.* Virgilianum illud, *Pastor ab Amphryso.*

ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους, *a principio usque ad finem.*

ἡ θάλασσα ἀπέχει ὡς τέσσερα στάδια ἀπὸ λίμνης, *abest mare a lacu quatuor stadia.* Herod. iv. 195.

ἀπὸ παίδων, *statim a pueritiâ.* ἀφ' οὗ (sc. χρόνου), *ex quo.*

ἀπὸ τετάρτης ἡμέρας, *dies abhinc quatuor.* Act. x. 19.

τὰ αὐτὰ ἀπ' ἐλασσόνων ἔπραξε, *eadem minore sumptu fecit.* Thuc. viii. 87.

ζώουσι ἀπὸ θήρης, *venatione vitam sustentant.* Herod. iv. 22.

ζήτησις μεγάλη ἀπὸ σφέων ἐγένετο τῶν γυναικῶν τουτέων, (ubi ἀπὸ idem ferè valet quod ὑπὸ) *magna cura ab illis adhibita fuit ad investigandas mulieres.* Herod. ii. 54.

Hinc profecti sunt usus paulò remotiores; e. g.

κάκιστ' ἀπ' ἔργων εὐκλεεστάτων φθίνει,
miserrimè ob res gestas nobilissimas perit. Soph. Antig. 695.

ἐπεὶ δὲ ἀπὸ δείπνου ἦσαν, *postquam verò cœnandi finem fecerunt.* Herod. i. 126.

ἀπὸ δ' αὐτοῦ (sc. δείπνου) θωρήσσοντο, *absolutâ verò cœnâ sese armaverunt.* Hom. Il. viii. 54. *Conf.* Cœl. ap. Cic. Ep. Fam. viii. iv. 1. *a repulsâ,* h. e. *post repulsam.*

οὐκ ἀπὸ γνώμης λέγεις, *non secus ac sentio dicis.* Soph. Trach. 389.

Obs. 1. Præpositio ἀπὸ additur Nominibus ita ut hujusmodi formulæ vim Adverbiorum habeant, ut ἀπὸ σπουδῆς, i. q. σπουδαίως, *seriò.* Sic

ἀπὸ τοῦ προφανοῦς *palam*	ἀπὸ τοῦ ἀδοκήτου *inopinato*
ἀπὸ μνήμης, ἀπὸ στόματος } *memoriter*	ἀπὸ ταυτομάτου, ἀπὸ τύχης } *fortuito*
ἀπὸ γλώσσης *vivâ voce*	ἀπὸ ξυνθήματος *composito*
ἀπὸ τοῦ παραχρῆμα *ex tempore*	ἀπὸ σμικροῦ *parvi* (sc. pretii).

Obs. 2. Præpositio ἀπὸ interdùm redundat; ut ἀπὸ κρῆθεν, *a capite.* Hes. Clyp. Her. 7.

Interdùm deest; ut τᾶς πολυχρύσου Πυθῶνος ἀγλαὰς ἔβας Θήβας, *opulentis a Delphis nobiles adiisti Thebas.* Soph. Œd. Tyr. 152.

In Compositis porrò significat quid *abundanter, perfectè, absolutè* facere, atque adeo *cessationem*, vel etiam *negationem* rei.

Abundanter; ut ἀποδείκνυμι *demonstro;* ἀποθαυμάζω *demiror*, h. e. *valde miror.*

Absolutè; ut ἀποτετελεσμένος *omnibus numeris absolutus;* ἀπέχουσι μισθὸν *omnem mercedem habent.*

Cessationem; ut ἀπογίνεσθαι *denasci*, h. e. *mori;* ἀποστράτηγος *expraetor.*

Negationem; ut ἀπόφημι *nego;* ἀπειπεῖν ὁμιλίαν *renuntiare consuetudinem*, sed ἀπειπεῖν ἄλγει *præ luctu deficere;* ἀπαρέσκω *displiceo.*

'Εκ.

§ 184. Præpositio ἐκ, ante vocalem ἐξ, significat i. q. *e, ex*, et propriè locum habet *ubi motus ex interiore* indicatur; sed plerumque simpliciter tantum idem ferè valet quod ἀπό. *Vide suprà*, § 183.

E, ex; ut ἐξ ἀειρύτου χοὰς κρήνης ἐνέγκου,

e jugi fonte fer libamina. Soph. Œd. Col. 470.

ἐκ βροτῶν βαίην ἄφαντος, *ex mortalibus evanescam.* Soph. Œd. Tyr. 831.

οὐκ ἐκ ξύλων ποιεῦνται τὰ πλοῖα, ἀλλ' ἐκ διφθερέων, *non e ligno faciunt navigia sua sed ex pellibus.* Herod. i. 194.

ἐξ ὅτου νέας τροφῆς ἔληξε, *ex quo* (sc. tempore) *pueritiam egressa est.* Soph. Œd. Tyr. 346. *Conf.* ἀπό.

ἕκτος ἐξ Αἰτωλίας (i. q. Αἰτωλὸς), *sextus erat Ætolus.* Soph. Elect. 704. *Conf.* ἀπό.

φιάλας ἐκ τῶν ζωστήρων φορέουσι Σκύθαι, *Scythæ gestant phialas ex cingulis suspensas.* Herod. iv. 10.

καθήμεθ' ἄκρων ἐκ πάγων ὑπήνεμοι,

consedimus prope a summis tumulis vento non expositi. Antig. 411.

καὶ γάρ τ' ὄναρ ἐκ Διός ἐστιν,

etenim somnium quoque ex Jove est. Hom. Il. i. 63.

ἐκ τοῦ κατ' ἄστυ βασιλέως τάδ' ἄρχεται (ubi ἐκ idem ferè valet quod ὑπό, qui usus apud ceteros auctores infrequentior Herodoto admodum familiaris est),

hæc loca a rege, qui urbi præest, gubernantur. Soph. Œd. Col. 67. *Conf.* ἀπὸ.

ὡς ἐκ τῆς θυσίης ἐγένετο, *postquam sacrificandi finem fecit.* Herod. i. 50. *Vide* ἀπὸ.

τυφλὸς . . . ἐκ δεδορκότος, *nunc cæcus cum antea vidisset.* Soph. Œd. Tyr. 454.

Obs. 1. Præpositio ἐκ additur Nominibus ita ut hujusmodi formulæ vim Adverbiorum habeant; ut ἐκ βίας i. q. βιαίως *violentè.* *Vide* ἀπὸ *suprà,* § 183. *Obs.* 1. Sic

ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς *palam*
ἐξ ἀπροσδοκήτου *inopinatò*
ἐκ πρώτου, δευτέρου, κ.τ.λ. *primò, iterum*
ἐξ ἴσου *æqualiter*
ἐκ παρασκευῆς *compositò*
ἐκ περιουσίας *superabundanter*

ἐξ ἑτοίμου *promptè*
ἐκ βραχέος *brevi*
ἐκ ταυτομάτου *fortuitò*
ἐκ τῆς ἰθείης *rectâ* } Herod.
ἐξ ὑστέρης *postea* } Herod.
ἐκ νέης *denuò* } Herod.
ἐξ ἱκανῆς *satis.*

Obs. 2. Præpositio ἐκ interdùm abundat; ut ἐξ οὐρανόθεν, *e cælo.* Hom. Il. viii. 19.

In Compositis porrò significat *eminentiam* quandam et *perfectionem* sive *successum.*

Eminentiam; ut ἐκπρεπὴς *præ cæteris conspicuus.*

Perfectionem; ut ἐξαιτέομαι *impetro,* h. e. *precando consequor.*

Πρὸ.

§ 185. Præpositio πρὸ significat i. q. *ante, præ, vice* vel *in gratiam alicujus.*

Ante (de tempore); ut ταῦτα πρὸ τῆς Πεισιστράτου ἡλικίης ἐγένετο, *hæc ante Pisistrati ætatem evenerunt.* Herod. v. 71.

Ante (de loco); ut πρὸ θυρῶν *ante fores.* Arist. Vesp. 273.

Præ; ut οὐδεὶς - - οὕτω ἀνόητός ἐστι ὅστις πόλεμον πρὸ εἰρήνης αἱρέεται, *nemo ita amens est ut bellum præferat paci.* Herod. i. 87.

Vice (i. q. ἀντὶ); ut ἥτις ἤθελε θανεῖν πρὸ κείνου, *quæ volebat pro eo,* sive *ejus vice, mori.* Eur. Alcest. 17. *Conf.* ibid. 434.

In gratiam vel commodum (i. q. ὑπὲρ); ut οὐκ ἐτολμήσας

θανεῖν τοῦ σοῦ πρὸ παιδός, non ausus es mori tuo pro filio. Eur. Alc. 644. *Conf.* ibid. 701.

In Compositis porrò significat quid *palam agere*, vel *vulgare*; ut *προιέναι in publicum prodire, προκηρύττω publicè denuntio.*

(*b.*) Ἐν et σὺν cum Dativo solo construuntur.

Ἐν.

§ 186. Præpositio *ἐν* significat i. q. *in, inter, penes.*

In (de loco); ut *ἐν ἀγορᾷ in foro, ἐν Πλαταιαῖς Platæis.*

In (de tempore); ut *ἐν τῷ νῦν χρόνῳ præsenti tempore. Conf. suprà*, § 131. a. *Obs.* 1.

Ponitur etiam Græcè præpositio *ἐν* ubi Latinè *in* rariùs habet, imprimis de *indumentis* vel *instrumentis*; ut

ὁ δ' εἰσῄει - - ἐν τῇ Περσικῇ στολῇ, ille verò intravit Persicâ veste indutus. Xen. Cyr. ii. iv. 4.

ἐν πέλταις διαγωνίζονται, clypeis armati pugnant. Xen. Mem. iii. ix. 2.

Inter, vel Apud vel Coram; ut *ἧστο ἐν μνηστῆρσι, sedebat inter procos.* Hom. Od. i. 114.

ἐν τοῖς Μήδοις ταῦτα ἐγένετο, hæc apud Medos, h. e. *in Mediâ, evenerunt.* Xen. Cyr. iv. 25.

ἐν τοσούτοις ἀνδράσιν, coram tantis viris. Arist. Plut. 1061.

Penes; ut *ἐν σοὶ νῦν ἐστι - - καταδουλῶσαι Ἀθήνας, penes te est Athenas ad servitutem redigere.* Herod. vi. 109.

ἐν σοὶ γάρ ἐσμεν, in te enim posita est omnis spes nostra. Œd. Tyr. 314.

Obs. 1. Notabilis locutio est *ἐν ἑαυτῷ* (vel *ἑαυτοῦ*) *γίγνεσθαι, sui compotem esse;* ut *ἀλλὰ νῦν ἔτ' ἐν σαυτῷ γενοῦ.* Soph. Phil. 950.

Obs. 2. Etiam hæc Præpositio locutionibus adverbialibus inservit; ut *ἐν τάχει*, i. e. *ταχέως, celeriter.* Sic

ἐν ἡσύχῳ quietè	*ἐν δίκῃ justè*
ἐν τούτῳ } *intereà*	*ἐν μέρει vicissim*
ἐν μέσῳ } *intereà*	*ἐν κεφαλαίῳ summatim*
ἐν ὥρῃ (Herod.) *tempestivè*	*ἐν καιρῷ opportunè.*

Quibus adde formulas ejusmodi, ubi Præpositio cum casu suo pro simplici Nomine accipiatur; ut *ἐν ἴσῳ, ἐν ὁμοίῳ par, simile esse; ἐν*

εὐμαρεῖ facile, ἐν ἡδονῇ jucundum, ἐν νόσῳ, æger; ἐν ἐλαφρῷ ποιεῖσθαι, parvi pendere; ἐν αἰσχύναις ἔχω (pro *αἰσχυντικῶς*) *pudibundus sum.*

In COMPOSITIS porrò nonnullis *minuendi* vim habet; ut *ἐνδιδόναι remittere.*

Σὺν.

§ 187. Præpositio *σὺν* (Atticè *ξὺν*) significat i. q. *cum;* ut *σὺν στρατῷ, cum exercitu.*

Ponitur etiam ubi Latina præpositio locum non habet, imprimis ubi *consensus, favor, auxilium* indicatur; ut *σὺν νόμῳ, consentiente lege,* seu *secundùm legem, σὺν Θεῷ, Deo juvante.*

Obs. 1. Etiam hæc Præpositio nonnullas genuit formulas, quæ adverbialiter accipiendæ sunt; ut *σὺν τάχει celeriter.* Sic

σὺν νόμῳ legitimè | *σὺν χρόνῳ tandem.*

Obs. 2. Præpositio *σὺν* aliquando deest. *Conf. suprà,* § 137.

In COMPOSITIS porrò nonnullis *augendi* vim habet; ut *συντεταμένως, enixè,* sc. *conjunctis viribus.*

(*c.*) Ἀνὰ et *εἰς* vel *ἐς*, rarò *ὡς*, cum Accusativo solo construuntur.

Obs. De *ἀνὰ* etiam cum Dativo apud Poëtas constructâ, *vide infrà,* § 188. *Obs.* 2.

Ἀνὰ.

§ 188. Præpositio *ἀνὰ* significat i. q. *per,* de loco, vel propriè *sursum per, passim per, inter.*

Per (de loco); ut *ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα, per Græciam.*

ἀνὰ τὸν ποταμὸν πλέειν, adverso flumine navigare. Herod. i. 194.

ἐσκεδάσθησαν ἀνὰ τὰς πόλιας, passim per urbes dispersi sunt. Herod. v. 102.

Inter; ut *ἀνὰ τοὺς πρώτους ἔσαν, inter primos erant.* Herod. ix. 86

In numeris *distributivam vim* habet; ut

ἀνὰ πέντε παρασάγγας τῆς ἡμέρας, in quinos parasangas diem. Xen. Anab. iv. vi. 4.

ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν, quotidie. Xen. Cyr. i. ii. 8.

ἀνὰ πᾶν ἔτος vel *πάντα ἔτεα, quotannis.* Herod. i. 136. viii. 65.

Indicat etiam *intervallum* temporis; ut

ἀνὰ χρόνον, interjecto tempore. Herod. i. 173.

Obs. 1. Etiam hæc Præpositio interdùm Nominibus ita jungitur, ut adverbialiter reddi possit; ut *ἀνὰ κράτος, vehementer,* sive *totis viribus, ἀνὰ μέρος, alternatim,* sive *per partes.*

Obs. 2. Apud Ionicos et Doricos Poëtas Præpositio *ἀνὰ* cum Dativo quoque construitur, et significat i. q. *super* vel *cum;* ut

εὕδει δ' ἀνὰ σκαπτῷ Διὸς αἰετὸς,
dormit vero in sceptrum Jovis aquila. Pind. Pyth. i. 10.

In Compositis porrò significat i. q. *sursum, re —, retro* vel *retrorsum.*

Sursum; ut *ἀνέχειν τὰς χεῖρας, attollere manus, ἀναβοάω, elatâ voce clamo.*

Re —; ut *ἀναβλέπω, visum recipio, ἀνατίθεμαι, retracto,* inde *corrigo, ἀναβάλλω, rejicio* sive *differo.*

Retrorsum; ut *ἀναχωρέω, retrorsum cedo.*

Εἰς.

§ 189. Præpositio *εἰς,* vel *ἐς* significat i. q. *in* cum Accusativo constructa (*into*), *ad* vel *usque ad,* de loco et tempore, *ad,* de fine, *quod attinet ad,* inde *ob* vel *propter, erga,* et in numeralibus *circiter.*

In; ut *ἐμβαλοῦ μ' εἰς ἀντλίαν, injice me in sentinam.* Soph. Phil. 481.

Ad (de loco); ut *εἰς Τροίαν μολεῖν, ad Trojam venire.* Ib. 112.

εἰς τοῦτο συμφορᾶς προκεχωρήκαμεν, eò usque calamitatis processimus. Thuc. iii. 57.

Ad et Sub (de tempore); ut *ἔτι καὶ ἐς τόδε, ad hoc usque tempus.* Herod. vii. 123.

εἰς ἠέλιον καταδύντα, sub solis occasum. Hom. Od. iii. 138.

Ad (de fine); ut *ἐς χλαῖναν .. πόκον .. δωρήσομαι, ad* vel *in lænam* (sc. faciendam) *vellus dabo.* Theoc. v. 98.

Quod attinet ad; ut *κάμηλοι ἵππων οὐκ ἥσσονες ἐς ταχύτητά εἰσι, cameli equis, quod ad celeritatem attinet, non inferiores sunt.* Herod. iii. 102.

Ob vel Propter; ut εἰς τί μ' ἱστορεῖς τόδε; *quamobrem hoc me interrogas?* Eur. Phœn. 642.

Erga, in; ut τῇ ὀργῇ χαλεπῇ ἐχρῆτο ἐς πάντας, *iracundiâ gravi in omnes utebatur.* Thuc. i. 130.

ὑπέρκοπον μηδέν ποτ' εἴπῃς αὐτὸς εἰς Θεοὺς ἔπος,
cave ne quid unquam superbè in vel *adversùs Deos dicas.* Soph. Aj. 128.

Circiter; ut εἰς δισχιλίους, *circiter duo mille.*

Obs. 1. Etiam hæc Præpositio inservit Periphrasi, et cum Nomine suo quandoque adverbialiter redditur; ut εἰς καιρὸν, *opportunè.* Sic

εἰς κενὸν *frustrà*	εἰς τὸ ἀκριβέστατον *accuratissimè*
εἰς δέον *rectè*	ἐς τὸ παραχρῆμα *statim*
εἰς ἅπαντα *omninò*	εἰς εὐτέλειαν *viliter*
ἐς τὰ πρῶτα *imprimis*	εἰς ἀφθονίαν *copiosè.*

Obs. 2. Si quando Præpositio εἰς Genitivo præponitur, subauditur Accusativus alterius Nominis, scilicet οἶκον, ἱερὸν, vel tale aliquid; ut εἰς Ἅιδου (sc. οἶκον) *in Plutonis domum,* εἰς Ἀσκληπιοῦ (sc. ἱερὸν) *in Æsculapii templum.*

Obs. 3. Interdùm pro εἰς legitur altera forma ὡς, sed ibi tantùm ubi *motus* imprimis *ad personas* significatur; ut ἔπεμπον πρέσβεις ὡς τοὺς Ἀθηναίους, *miserunt legatos ad Athenienses.* Thuc. v. 44. ὡς τὸν Δί' ἐς τὸν οὐρανόν, *ad Jovem in cœlum.* Aristoph. Pac. 104. *Vide* Herm. ad Soph. Trach. 365.

PRÆPOSITIONUM SECUNDA CLASSIS.

In secundâ Præpositionum classe continentur διὰ, κατὰ, ὑπὲρ et μετὰ, quæ cum binis casibus, Genitivo scilicet et Accusativo, construuntur.

Obs. De μετὰ etiam cum Dativo apud Poëtas constructâ, *vide infrà,* § 193. *Obs.* 2.

Διά.

§ 190. (*a.*) Præpositio διὰ (Poëticè διαὶ), cum Genitivo constructa significat i. q. *per,* de causâ *efficiente* vel *instrumentali,* de loco, de tempore, *inter* vel *in.*

Per (de causâ efficiente—*by means of*); ut αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ πάντ' ἐποίει, *ipse per se,* h. e. *suâ unius operâ, omnia faciebat.* Isæ.

Per (de spatio loci transeundo); ut ὑπάξας διὰ θυρῶν, *elapsus per fores*. Soph. Aj. 301.

Per (de tempore continuo, sive duratione); ut δι' ἡμέρης, i. q. δι' ὅλης τῆς ἡμέρης, *per totum diem*. Herod. i. 27.

Per (de temporis intervallo); ut διὰ τρίτου ἔτεος, *tertio quoque anno*. Herod. ii. 4.

διὰ μακροῦ χρόνου, *post longum tempus*. Æsch. Pers. 741.

Inter vel in; ut φλέγει λαμπὰς διὰ χερῶν, *lampas fulget inter manus*, vel *in manibus*. Æsch. Sept. 433.

Obs. 1. Præpositio διὰ cum Genitivis Nominum Substantivorum Verbisque constructa, imprimis cum verbis ἰέναι, ἔρχεσθαι, εἶναι, γίγνεσθαι, ἔχειν, λαμβάνειν, inservit Periphrasi ita ut Nomen additum ferè positum sit pro Verbo cujus significationem cognatam habeat; ut διὰ πόθου ἐλθεῖν, i. q. ποθεῖν *desiderare*, Eur. Phœn. 385; δι' ἡσυχίης εἶναι, i. q. ἡσυχάζειν, *quietum esse*. Herod. i. 206.

Obs. 2. Apud *Herodotum* Præpositio διὰ cum Genitivo constructa porrò *eminentiam* significat; ut διὰ πάντων ἄξια θαυμάσαι, *præ omnibus digna admiratione*. Herod. viii. 37.

Obs. 3. Etiam hæc Præpositio cum Nomine suo interdùm adverbiascit; ut διὰ τάχους *celeriter*. Sic

διὰ κενῆς *temerè*	δι' ὀργῆς *iracundè*
διὰ μέσου *intereà*	διὰ τέλους *perpetuò*.

(*b*.) Præpositio διὰ cum Accusativo constructa significat i. q. *per* vel *propter*, de causâ meritoriâ, rarius de loco.

Per (de causâ meritoriâ—*on account of*); ut ἔχω γὰρ ἅχω διὰ σέ, *habeo quæ habeo per te*, h. e. *tuo beneficio*. Soph. Œd. Col. 1129.

Per (de loco); ut διὰ πόντον, *per mare*. Pind. Isth. iv. 10.

Obs. Cæterum διὰ non rarò cum Accusativo construitur, etiam tum, cum *causam efficientem* vel *impellentem* indicat; ut Δί' ἐννέπετε ... ὅντε διὰ βροτοὶ ἄνδρες ὁμῶς ἄφατοί τε φατοί τε, *Jovem celebrate, per quem mortales homines* sunt *pariter obscurique clarique*. Hes. Op. i. 3.

In Compositis porrò significat i. q. *dis* —, *trans*, *valdè*, *penitus*.

Dis; ut διαγινώσκω *dignosco*, διατέμνω *disseco*.

Trans; ut διαβάλλω *trajicio*.

Valdè; ut διϊσχυρίζομαι *valdè* vel *obnixè contendo*.

Penitus; ut διαπράττω *rem totam facio*, διαχράομαι *conficio*, *interficio*, *perdo*.

Κατὰ.

§ 191. (*a*.) Præpositio κατὰ cum Genitivo constructa significat i. q. *de* vel potiùs *deorsum a* in loco, rarius *de* vel *super* (i. q. περὶ) in re, *contra, sub.*

De, deorsum per (in loco—*adown*); ut

βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα,

ivitque deorsum ab Olympi verticibus concitato motu. Hom. Il. ii. 167.

De vel super (in re—i. q. περὶ); ut ταῦτα κατὰ πάντων Περσῶν ἔχομεν λέγειν, *hæc de omnibus Persis dicenda habemus.* Xen. Cyr. i. ii. 16.

Contra (de re *infenso animo*, et *nocendi causâ* susceptâ); ut κατά τινος εἰπεῖν, *contra aliquem dicere.*

Sub (sæpiùs cum significatione *motûs deorsum* instituti); ut

προὖπτον ἐς Ἅιδαν στείχω κατὰ γᾶς,

vado manifestam ad mortem sub terram. Eur. Hipp. 1366.

οἱ κατὰ χθονὸς Θεοὶ, *Dii qui sub terrâ sunt,* h. e. *Inferi.* Eur. Alcest. 75.—κατὰ νώτου est *a tergo.* Herod. i. 9.

Obs. In formulis precandi, vel vovendi κατὰ cum Genitivo ita ponitur ut *votum* significet; ut τῇ δ' Ἀγροτέρᾳ κατὰ χιλίων παρῄνεσα εὐχὴν ποιήσασθαι χιμάρων, *auctor fui ut Dianæ mille capellæ voverentur.* Arist. Eq. 660.

(*b*.) Præpositio κατὰ cum Accusativo constructa significat i. q. *per* vel *in* de loco et tempore, *e regione*, *secundùm*, *quod attinet ad*, *ob* vel *propter*, et in numeralibus *circiter*.

Per (de loco—propriè cum significatione motûs *deorsum* facti); ut κατὰ ῥόον *secundo flumine.* Hom. κατ' ἄστυ *per urbem.* Eur. Alc. 430. κατ' ἴχνος *sequens vestigia.* Soph. Aj. 32.

Et, contracto sensu, simpliciter *in* loco, vel *apud, circa, juxta* locum; ut κατ' οἶκον *domi.*—Sed κατὰ γῆν *sub terrâ.*

Etiam interdùm significat i. q. *adversùs* (de loco), *e regione*; ut κατὰ μὲν Λακεδαιμονίους ἔστησε Πέρσας, i. q. ἀντίον Λακεδαιμονίων, *adversùs Lacedæmonios collocavit Persas.* Herod. ix. 31.

Per (de temporis duratione); ut κατ' εὐφρόνην *per noctem,* et contractiori sensu simpliciter noctu; ut κατὰ τὸν κατὰ

Κροίσου χρόνον, *Crœsi ætate.* Herod. i. 67. *Conf.* ibid. 91. οἱ καθ' ἑαυτὸν *æquales.* Thuc. i. 127. κατὰ φῶς, *cum adhuc luceret.* Xen. Cyr. iii. iii. 13.

Secundùm; ut κατ' ὀμφὰς τὰς Ἀπόλλωνος, *secundùm vaticinia Apollinis.* Soph. Œd. Col. 102. κατὰ νόμον, *ex more.* Herod. vii. 41. κατ' ἀξίαν, *pro dignitate,* κατὰ δύναμιν, *pro viribus,* κηδεῦσαι καθ' ἑαυτὸν, *parem sibi conjugem conjungere.* Æsch. Prom. 890. οὐ κατ' ἄνθρωπον φρονῶν, *non, ut hominem decet, sentiens.* Soph. Aj. 777. τὸ κατ' ὑμέας, *quantum in vobis est.* Herod. v. 109.

Hoc ferè sensu comparationibus inservit; ut

τί γὰρ τὸ μεῖζον ἢ κατ' ἄνθρωπον νοσεῖς;

quonam enim graviori quàm pro humanâ sorte, laboras malo? Soph. Œd. Col. 598.

Quod attinet ad; ut κατὰ τὸν Μασίστεω θάνατον τοσαῦτα ἐγένετο, *quod attinet ad Masistis mortem talia evenerunt.* Herod. ix. 113.

Hinc *separandi,* atque adeò *partiendi* sive *distribuendi* vim asciscit; ut καθ' ἑαυτὸν, *seorsim, solus;* κατ' ἄνδρα, *viritim;* κατ' ἐνιαυτὸν, *singulis annis.* Herod. ii. 109. κατὰ κώμας, *per pagos.* Id. i. 96.

Ob, Propter; ut οἱ Φωκέες οὐκ ἐμήδιζον κατ' ἄλλο μὲν οὐδὲν, κατὰ δὲ τὸ ἔχθος τὸ Θεσσαλῶν, *Phocenses Medorum partibus non favebant ullam aliam ob causam, quam propter Thessalorum odium.* Herod. viii. 30.

Circiter; ut ἀπέθανον τῶν βαρβάρων κατὰ ἑξακισχιλίους, *occisi sunt Barbarorum circiter sex millia.* Herod. vi. 117.

Obs. Ponitur etiam κατὰ cum Nomine suo interdùm adverbialiter; ut καθ' ἡσυχίαν *otiosè.* Sic

κατὰ μοῖραν *rectè*
κατὰ καιρὸν *opportunè*
κατὰ μικρὸν *paulatim*
κατὰ τύχην *fortè*
κατὰ κόσμον *rectè*
κατὰ μέρος *vicissim*
κατὰ στόμα *coram*

κατὰ τὸ καρτερὸν *summis viribus*
κατὰ κράτος *vehementer*
κατὰ τὸ ἰσχυρὸν *vi et armis*
κατὰ συντυχίην *casu.* Herod.
κατ' ἐξαίρετον *imprimis.* Id.
κατὰ πόδα *illicò*
κατ' ἀρχὰς *initio.*

Est ubi Nomen solum ponitur, subauditâ Præpositione; ut καιρὸν op-

portunè. Pind. Pyth. i. 157. *μᾶκος procul.* Id. Ol. x. 86. *τέλος tandem.* Xen. Mem. ii. vii. 12. *Conf. suprà*, § 173.

In Compositis porrò simplicis Verbi significationem intendit; ut *καταπράττω perficio, καθοράω clarè video, κατακαίω comburo, καταλιθόω saxis obruo.*

Inde significat ita agere ut *penes* nos sit id in quo versabamur; ut *κατεργάζομαι acquiro.* Interdùm etiam *consumere, perdere;* ut *κατακυβεύω aleâ perdo.*

Obs. In formulis quæ ad exsilium spectant *κατὰ* in compositis idem significat quod Latinè *re—;* ut *κατάγειν exsulem reducere, κάθοδος reditus, κατιέναι redire, κ.τ.λ.*

Ὑπὲρ.

§ 192. (*a.*) Præpositio *ὑπὲρ* cum Genitivo constructa significat i. q. *super* vel *supra, pro, de,* et rariùs *propter.*

Supra; ut *πῶς οὖν ὑπὲρ γῆς ἐστι κοὐ χθονὸς κάτω; quomodo igitur supra terram est et non subter humum?* Eur. Alc. 45.

Pro (cum significatione *commodi*); ut *μὴ θνῆσκ' ὑπὲρ τοῦδ' ἀνδρὸς, οὐδ' ἐγὼ πρὸ σοῦ, neque tu morere pro me, neque ego moriar tui causâ.* Eur. Alc. 701.

De (i. q. *περὶ*); ut *τὰ λεγόμενα ὑπὲρ ἑκάστων, quæ de quâque re memorantur.* Herod. ii. 123.

Propter; ut *βραδυτῆτος ὕπερ, propter tarditatem.* Soph. Ant. 932.

(*b.*) Præpositio *ὑπὲρ* cum Accusativo constructa significat i. q. *supra* vel *ultra,* plerumque de rebus modum excedentibus.

Ultra (de loco); ut Παρνησίαν *ὑπὲρ κλιτὺν, Parnassium ultra clivum.* Soph. Antig. 1131.

Ultra (de eo quod *excedit*); ut *ὑπὲρ ἐλπίδα, ultra spem.* Ibid. 366. *ἔπεσον ὑπὲρ τεσσεράκοντα ἄνδρας, ceciderunt plusquam quadraginta homines.* Herod. v. 64. *ὑπὲρ μόρον, præter fatum.* Hom. Od. i. 34. *ὑπὲρ ὅρκια, contra fœdus.* Id. Il. iv. 67. *ὑπὲρ Θεὸν, invito Deo.* Ibid. xvii. 327.

Ante (de tempore); ut *ὑπὲρ τὰ* Μηδικὰ, *ante Persicum bellum.* Thuc. i. 41.

In Compositis ferè significat i. q. *per-* vel *præ-* hoc est, *majus quid* aut *valdius,* atque adeo *abundantiam, eminentiam, præstantiam* indicat; ut *ὑπερμεγέθης permagnus, ὑπερμήκης prælongus, ὑπερήδομαι* vehementer lætor, ὑπερβάλλω *excello.*

Μετὰ.

§ 193. (*a*.) Præpositio μετὰ cum Genitivo constructa significat i. q. *cum* de quâlibet ferè *societate* vel *conjunctione*, inde *ope*, *juxta*.

Cum; ut μετὰ νεκρῶν κείσομαι, *mortua cum mortuis jacebo*. Eur. Hec. 209. μετὰ κινδύνων τὰς μελετὰς ποιεῖσθαι, *cum periculis*, h. e. *mediis in periculis exercitationes facere*. Thuc. i. 18. μετά τινος εἶναι, πολεμεῖν, *a partibus alicujus stare, pugnare*. Thuc.

Ope vel auxilio; ut Θεῶν μέτα (i. q. σὺν Θεοῖς), *ope divinâ*. Soph. Aj. 950.

Juxta; ut μετὰ τῶν νόμων, *juxta leges*. Demosth. Lept. § 90. p. 490, 13.

Obs. Interdùm cum Nomine suo ita ponitur ut adverbii vice fungatur; ut μετὰ παρρησίας *liberè*, μετ' ἀληθείας *verè*.

(*b*.) Præpositio μετὰ cum Accusativo constructa significat *a tergo sequi*, atque adeò *petitum ire*, hinc i. q. *post*, cum de ordine vel loco, tum de tempore, et *secundùm*.

A tergo sequi; ut ἀΐσσων ὥστ' αἰγυπιὸς μετὰ χῆνας, *ruens tanquam vultur insequens anseres*. Hom. Il. xvii. 460.

Petitum ire; ut τὸ χρύσειον ἔπλει μετὰ κῶας Ἰήσων, *Jason navigavit ad arcessendum aureum vellus*. Theoc. xiii. 16.

Post (de ordine); ut ποταμὸς μέγιστος μετὰ Ἴστρον, *fluviorum maximus post Istrum*, h. e. *excepto Istro*. Herod. iv. 53.

Post (de tempore); ut μετὰ Σόλωνα οἰχόμενον, *post Solonis decessum*. Herod. i. 34.

Secundùm; ut νόον μετὰ σὸν καὶ ἐμόν, *secundùm tuam et meam voluntatem*. Hom. Il. xv. 52.

Obs. 1. Rariùs et vix extra Homerum significat i. q. *ad*, h. e. *motum ad*, *inter*, vel *apud*; ut Ζεὺς μετ' Αἰθιοπῆας χθιζὸς ἔβη κατὰ δαῖτα, *Jupiter ad Æthiopas heri epulandi causâ ivit*. Hom. Il. i. 423. μετὰ πάντας ὁμήλικας ἔπλευ ἄριστος, *inter omnes æquales eras optimus*. Ibid. ix. 54. μεθ' ἡμέραν, *interdiu*. Eur. Orest. 58. μετὰ χεῖρας ἔχειν, *apud manus*, sive *in manibus habere*, h. e. *occupatum esse in re aliquâ*. Herod. i. 14 et 16. Thuc. i. 138.

Obs. 2. Apud Poëtas, imprimis Epicos, etiam cum Dativo construitur et significat i. q. *cum* vel *inter*; ut μετ' ἀθανάτοις, *inter immortales*. Hom. κισσύβιον μετὰ χερσὶν ἔχων, *poculum in manibus tenens*. Hom.

Od. ix. 346. κραταιαῖς μετὰ χερσὶν, *non sine validâ manu.* Soph. Phil. 1110.

In Compositis porrò ferè *mutationem* significat, interdùm *communionem*, atque adeò *id quod inter duo intervenit.*

Mutationem; ut μεταγινώσκω *sententiam muto,* μεταβαίνω *decedo;* hinc mutationem retrò vel in pejus; ut μεθίημι *remitto, omitto, negligo.*

Communionem; ut μετέχω *particeps sum,* μεταδίδωμι *communico.*

Quod intervenit; ut μεθόρια, *confinia.* Thuc. iv. 91.

PRÆPOSITIONUM TERTIA CLASSIS.

In tertiâ Præpositionum classe continentur ἀμφὶ, περὶ, ἐπὶ, παρὰ, πρὸς et ὑπὸ, quæ cum Genitivo, Dativo et Accusativo construuntur.—Ex his ἀμφὶ et περὶ, ut constructione, sic ferè significatione conveniunt.

'Αμφὶ.

§ 194. (*a.*) Præpositio ἀμφὶ (Poëticè ἀμφὶς, quæ forma semper post nomen ponitur), cum Genitivo constructa, significat i. q. *circa, de,* vel *quod attinet ad.*

Circa; ut ἀμφὶ πόλιος οἰκέουσι, *circa urbem habitant.* Herod. viii. 104.

De, quod attinet ad (i. q. περὶ); ut τοιάδ' ἀμφὶ σῆς λέγω παιδὸς θανούσης, *talia dico de filiæ tuæ morte.* Eur. Hec. 580. *Conf.* ibid. 72.

(*b.*) Præpositio ἀμφὶ cum Dativo constructa significat i. q. *circa, de* vel *propter,* vel *quod attinet ad.*

Circa; ut πέπλους ῥήγνυσιν ἀμφὶ σώματι, *vestes lacerat circa corpus.* Æsch. Pers. 199.

Obs. Hinc apud Poëtas interdùm significat ferè i. q. *juxta, in* vel *apud;* ut ἀμφὶ δίναις Εὐρίπου, *juxta* vel *apud Euripi vortices.* Eurip. Iph. Taur. 6. ἀμφὶ τραπέζαις κρέα διεδάσαντο, *in mensis partiti sunt* (i. e. upon the tables). Pind. Ol. i. 80.

De vel propter; ut τί δή ποτ', ὦ ξέν', ἀμφ' ἐμοὶ στένεις τάδε; *cur, quæso, hospes, meâ causâ ita ingemiscis?* Soph. Elect. 1180. φοβηθεὶς ἀμφὶ τῇ γυναικὶ, *de salute mulieris metuens.* Herod. vi. 62.

Quod attinet ad; ut ἀλλ' ἀμφὶ μὲν τούτοισιν εὖ σχήσει, *sed de his jam satis.* Soph. Aj. 684.

Hinc cum significatione causæ; ut ἀμφὶ φόβῳ, *præ metu.* Eur. Orest. 825. θέλγει φρένας ἀμφὶ Λατοίδα σοφίᾳ, *mulcet mentes per Apollinis artem.* Pind. Pyth. i. 12.

(*c.*) Præpositio ἀμφὶ cum Accusativo constructa significat *circa*, in tempore et numero *circiter*, *de* vel *super*, in negotiis *occupatum esse.*

Circa; ut ἀμφὶ ῥέεθρα, *circa* vel *propter flumina.* Hom. Il. ii. 461.—Hinc *ad* vel *apud*, ut ἱκέτις ἀμφὶ σὸν πίτνω γόνυ, *supplex ad tua genua cado.* Eur. Hel. 894.

Circiter (de tempore); ut ἀμφὶ Πλειάδων δύσιν, *circiter occasum Pleiadum.* Æsch. Ag. 826. ἀμφὶ δείλην, *sub vesperam.* Xen. Cyr. v. iv. 16. Circiter (de numero); ut ἦν ἀμφὶ τὰ τριάκοντα ἔτη, *erat annos circiter triginta natus.* Xen. Anab. ii. vi. 14.

De, super; ut ἀμφὶ Ἴλιον . . . ἄεισον ᾠδάν, *de Ilio dic carmen.* Eur. Troad. 511.

Occupatum esse in; ut πότ', εἰ μὴ νῦν, ἀμφὶ λιτὰς ἕξομεν; *quandò, nisi nunc, in precibus occupabimur?* Æsch. Sept. 102.

Obs. De locutione οἱ ἀμφί τινα, *vide infrà* § 195. (*c.*) *Obs.*

In Compositis porrò significat *in utroque latere, ab utrâque parte;* ut ἀμφιλέγειν, *in utramque partem disputare.* Xen. Anab. i. v. 11.

Περὶ.

§ 195. (*a.*) Præpositio περὶ (*Ion.* περὶξ) cum Genitivo constructa significat i. q. *de*, vel *quod attinet ad*, *pro* vel *propter*, rariùs *circa* (i. q. ἀμφὶ) de loco.

De; ut τί βούλει μανθάνειν; πότερα περὶ μέτρων, ἢ περὶ ἐπῶν; *Quid vis discere? Utrum de metris, an de versibus?* Arist. Nub. 636.

Quod attinet ad; ut ἀριθμοῦ πέρι, *quod ad numerum attinet.* Herod. ii. 102.

Pro (i. q. ὑπὲρ); ut θνήσκειν περί τινος, *pro aliquo mori.* Eur. Alcest. 178.—Sed περὶ ἔριδος μάχεσθαι, *præ rixâ pugnare.* Hom. Il. vii. 301.

Circa (de loco); ut τετάνυστο περὶ σπείους γλαφυροῖο ἡμερὶς, *extensa erat circa speluncam cavam vitis.* Hom. Od. v. 68.

Obs. Apud Homerum Pindarumque etiam *dignitatem* vel *præstantiam* significat, ut ἐθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων, *vult se esse omnibus aliis superiorem.* Hom. Il. i. 287.

Hinc locutiones passim obviæ apud recentiores ποιεῖσθαι vel ἡγεῖσθαι περὶ πολλοῦ, πλείονος, πλείστου, μικροῦ, ἐλάττονος, ἐλαχίστου, οὐδενὸς, κ.τ.λ., *æstimare magni, pluris, plurimi, parvi, minoris, minimi, nihili,* &c.

(*b.*) Præpositio περὶ cum Dativo constructa significat i. q. *circa,* hinc *in* vel *apud, de.*

Circa; ut στέφανον περὶ κρατὶ φυλάσσων, *coronam circa caput servans.* Theoc. vii. 64.

In; ut περὶ δουρὶ ἤσπαιρε, *incumbens in hastile palpitabat.* Hom. Il. xiii. 571. περὶ ἑαυτῷ σφάλλεσθαι, *in se offendere,* hoc est *suâ stultitiâ res male gerere.* Thuc. i. 69.

De (i. q. ἀμφὶ) post verba *timendi* et similia; ut ταρασσόμενος περὶ παιδί, *turbatus de puero* vel *propter puerum.* Theoc. xiii. 55. δεδιότες περὶ τῷ χωρίῳ, *metuentes ne locus caperetur.* Thuc. i. 60.

Obs. Adde *præ* et *pro* apud Poëtas; ut περὶ φόβῳ, *præ metu.* Æsch. Choëph. 33. περὶ ᾗ πατρίδι μαρνάμενος, *pro suâ patriâ pugnans.* Tyrt. 1. 2.

(*c.*) Præpositio περὶ cum Accusativo constructa significat i. q. ἀμφὶ, *circa* (de loco), *numero,* et *tempore, de, erga* vel *quod attinet ad.*

Circa (de loco); ut θώραξ περὶ τὰ στέρνα, *thorax circa pectus.* Xen. Cyr. ii. 1. 6. Hinc *apud* locum vel alicubi *in* loco, ut περὶ Πιερίην διέτριβε ἡμέρας συχνὰς, *aliquammultos dies in Pieriâ est commoratus.* Herod. vii. 131.

Circa (de numero); ut περὶ μυρίους, *circa decem mille.*

Circa (de tempore); ut περὶ τούτους τοὺς χρόνους, *circa hæc tempora,* vel *hoc ferè tempore.*

De; ut περὶ σιτία λέγειν, *de frumento dicere.* Plat. Gorg. p. 490 E.

Erga, adversus; ut εὐσέβει περὶ ξένους, *pius esto erga hospites.* Eur. Alcest. 1148.

Quod attinet ad; ut αἱ περὶ σῶμα ἡδοναὶ, *voluptates corporis, sive quæ ad corpus attinent.*

Obs. Præpositiones ἀμφὶ et περὶ cum Accusativo, præcedente Articulo, inserviunt periphrasi; ut τὰ ἀμφὶ τὸν πόλεμον, i. e. τὰ πολεμικὰ, *res bellicæ.* Xen. Cyr. ii. 1. 8. οἱ περὶ τοὺς λόγους, *oratores.* Isocr. Et imprimis in personis, ita ut modò asseclæ, modò persona ipsa cum asseclis indicetur; ut οἱ ἀμφ' αὐτὸν ὑπηρέται, *adjutores ejus.* Xen. Cyr. v. iii. 19. οἱ περὶ 'Αρχίδαμον, *Archidami comites.* Id. Hist. Græc. vii. v. 12. οἱ ἀμφὶ Θράσυλον καὶ 'Ερασινίδην, *Thrasylus et Erasinides cum suis collegis.* Id. Mem. i. i. 18. οἱ περὶ τὸν Θρασύβουλον, *Thrasybulus ejusque milites.* Thuc. viii. 105. Etiam interdùm ita ut persona sola indicetur, sine asseclis, sed ferè tantum apud recentiores. *Vide* S. Johan. xi. 19.

In Compositis porrò significat i. q. *per—, admodum, valdè*—cum notione *abundantiæ* vel *excellentiæ*; ut περικαλλὴς *perpulcher,* περίλυπος *admodum tristis;* περιγίγνομαι *superior sum;* interdùm verò, h. e. cum verbis videndi juncta, *contemptûs* et *negligentiæ*; ut περιόπτεσθαι *negligere.*

'Επὶ.

§ 196. (*a.*) Præpositio ἐπὶ cum Genitivo constructa significat i. q. *super, in* (*on, upon*), de loco, *versus, in,* de tempore, de personis, *coram, super,* de potestate, curâ, munere; denique quibuslibet ferè nominibus præfigitur quæ notionem continent rei *suppositæ* vel *præcedentis,* quæque adeo *originem, causam, subsidium, materiam, cogitationis* sive *sermonis* indicant.

Super, In (de loco—*on, upon, at*); ut τὰ ἄχθεα οἱ μὲν ἄνδρες ἐπὶ τῶν κεφαλέων φορέουσι, αἱ δὲ γυναῖκες ἐπὶ τῶν ὤμων, *onera viri capitibus ferunt, mulieres humeris.* Herod. ii. 35. ξεῖνος ἐπὶ ξένης, *peregrinus peregrinâ in terrâ.* Soph. Œd. Col. 184. ἐπὶ τῶν θυρέων, *juxta* vel *ad fores.* Herod. v. 92. προσκεψάμενος ἐπὶ σεωϋτοῦ, *re diligenter tecum deliberatâ.* Herod. vii. 10. οἰκέωμεν ἐπ' ἡμέων αὐτῶν, *vivamus soli nobiscum, nostrisque rebus solis fidentes.* Herod. iv. 114. Huc pertinent locutiones τέταχθαι ἐφ' ἑνός, *singulis singulos subsequentibus,* ἐπὶ τεττάρων, *in quaternos.* Xen.

Versus (de motu ad locum); ut πλεῖν ἐπὶ Σάμου, *Samum versus navigare.* Thuc. i. 116.

In (de tempore); ut ἐπ' εἰρήνης, *in pace.* Hom. Il. ii. 797. ἐπὶ Κύρου βασιλεύοντος, *regnante Cyro.* Herod. ἐφ' ἡμῶν, *nostrâ memoriâ.*

Coram, imprimis juramenti testibus; ut ἐπωμόσαντο ἐπὶ τῶν στρατηγῶν, *juraverunt coram ducibus.* Demosth.

Super (de potestate, curâ, &c.); ut ἐπ' οὗ ἐτάχθημεν, *super quâ re constituti sumus,* h. e. *cui rei præfecti sumus.* Herod. v. 109.

Refertur variè ad rem quæ subest vel præcessit; ut εἶπον ἐπ' ὅρκου, *jurati* sive *juramento fulti dixerunt.* Herod. ix. 11.

Hinc refertur ad originem; ut ἐπὶ Λυδοῦ τοῦ Ἄτυος ἔσχον τὴν ἐπωνυμίην, *ex Lydo Atyos filio habuerunt cognomen.* Herod. vii. 74. ἐπ' ἐμοῦ, *exemplo meo.* Plat.

Causam; ut ἐπ' ὅτευ; *quare?* h. e. *quâ de causâ?* Herod. ἐπ' ἑωυτοῦ, *suâ sponte.* Id.

Subsidium; ut ἐπὶ προσπόλου μιᾶς, *unâ famulâ comitatus et adjutus.* Soph. Œd. Col. 746.

Materiam cogitationis vel sermonis; ut ὅπερ ἐπὶ τῶν δούλων ἐλέγομεν, *quod in servorum sorte considerandâ diximus.* Plat. Leg. p. 793 E.

(*b.*) Præpositio ἐπὶ cum Dativo constructa significat i. q. *super, in, apud* de loco, *in* de tempore, *post* de ordine, *penes, adversus, super* de imperio, denique *consilium, causam, pactum ex quo,* et *pretium propter quod* quid fit.

Super, in, apud (de loco); ut ἄγγος ἐπὶ τῇ κεφαλῇ ἔχουσα, *vas super caput habens.* Herod. v. 12. οἰκέοντες ἐπὶ Στρυμόνι, *habitantes in ripis Strymonis.* Herod. vii. 75. θεῶν ἐπὶ βωμοῖς, *super* vel *apud aras Deorum.* Eur. Alcest. 134.

In (de tempore); ut ἐπὶ νυκτὶ, *noctu.* Hom. Il. viii. 529.

Post (de ordine); ut ἀνέστη ἐπ' αὐτῷ, *post eum surrexit.* Xen. Cyr. ii. iii. 4.

Hinc de eo quod accedit; ut ἐσθίουσι ἐπὶ τῷ σίτῳ ὄψον, *edentes carnem ad panem adhibent.* Xen. Mem. iii. xiv. 2. ἐπὶ τούτοις, *prætereà.* Xen. Cyr. iv. v. 38. *Conf.* Soph. Antig. 556.

Penes; ut τὸ ἐπὶ σοὶ *quod te penes est,* vel, cum significatione officii, *quod tuum est, quod tu potes, et debes facere.*

Adversùs; ut ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι, *adversùs Trojanos pugnare. Conf.* Eur. Phœn. 1379.

Super (de imperio); ut ἐπὶ τοῖς πράγμασιν εἶναι, *reipublicæ præesse.* Demosth.

Consilium vel finem; ut ἐπὶ θήρᾳ ἐξιέναι, *venatum exire.* Xen. Venat. vi. 5. et cum significatione incommodi; ut συνιστὰς τοὺς Ἀρκάδας ἐπὶ τῇ Σπάρτῃ, *Arcadas, eo ut Spartam aggrederentur, sollicitans.* Herod. vi. 74.

Causam; ut χαίρειν ἐπί τινι, *gaudere ob aliquid;* μέγα φρονεῖν ἐπί τινι, *superbire de aliquo.*

Pactum; ut ἐπ' ἐλευθερίᾳ, *eâ conditione ut liberi essent.* Xen. Cyr. vii. iv. 2. ἐπὶ τοῖσδε, *hâc conditione.* Eur. Alc. 375. Sic ἐφ' ᾧ vel ἐφ' ᾧτε, *eâ conditione ut.*

Pretium; ut ἐπὶ μόσχῳ ᾄδειν, *pro vitulo canere.* Arist. Acharn. 13.

(c.) Præpositio ἐπὶ cum Accusativo constructa significat i. q. *super, in* de loco, propriè cum motûs significatione, *versùs, ad, usque ad,* de loco et tempore, item de numeris, *penes* vel *quod attinet ad, ad,* ita ut *finem, consilium* indicet, inde *adversùs* et *secundùm.*

Super, in; ut ἀναβαίνειν ἐφ' ἵππον, *equum ascendere;* ἐπ' ἐννέα κεῖτο πέλεθρα, *jacebat super novem extentus jugera.* Hom. Od. xi. 577.

Versùs, ad; ut ὁρόων ἐπὶ οἴνοπα πόντον, *spectans ad nigrum pontum.* Hom. Il. i. 350. ἀπῆλθον ἐπὶ τὸ στρατόπεδον, *redibant ad exercitum.* Xen. Cyr. iii. ii. 1. ἐπὶ δεξιὰ, ἐπ' ἀριστερὰ, *dextrorsum, sinistrorsum.* Hom. Hinc τετάχθαι ἐπὶ πολλοὺς, i. q. ἐπὶ πολλῶν. *Conf. suprà.* (*a.*) De tempore. ἐπὶ χρόνον, *aliquamdiu.* ἐπὶ δύο ἡμέρας, *per biduum.* Thuc. ii. 35. ἐπ' ἐμὲ, *usque ad meam ætatem.* De numeris. ἐπὶ τριηκόσια, *ad* vel *circiter tercentum.* Herod. iv. 198.

Penes, vel quod attinet ad; ut τὸ ἐπί σε, *quantum in te est.* Eur. Hec. 514. Hinc ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, *ut plurimum, generatim.*

Ad (de fine vel consilio); ut ἐπὶ τί; *quare? quorsum?* Arist. Nub. 256. ἐπὶ θήραν ἰέναι, *venatum ire.* Herod. i. 37. πρὸς σὲ ἦλθον ἐπ' ἀργύριον, *ad te veni ut pecuniam peterem.*

Adversùs (cum motûs significatione); ut στρατεύεσθαι ἐπὶ Λυδοὺς, *bellum gerere adversùs Lydos.* Herod. i. 71.

Secundùm; ut ἐπὶ στάθμην, *ad amussim.* Hom. Od. v. 245.

Obs. Præpositio ἐπὶ cum Nomine suo omnium casuum adverbiascit; ut ἐπ' ἀληθείας, *verè*. Demosth. ἐπ' ἀληθείᾳ. Æsch. Suppl. 628. ἐφ' ἑξῆς, *deinceps*. Xen. ἐπ' ἐλαφρῷ, *facile*. Theoc. ἐπίπαν, *omnino*. Thucyd. ἐπὶ πολὺ, *longè*. Xen. ἐπ' ἴσα, i. q. ἴσως, *æquè*. Pind. ἐπὶ πόδα, *pedetentim*. Xen.

In Compositis porrò significat *insuper*, ita ut *additamentum*, *accessionem* indicet; ut ἐπιγαμέω, *mortuâ uxore alteram duco*. Eur. Alcest. 316.

Παρὰ.

§ 197. (*a.*) Præpositio παρὰ cum Genitivo constructa significat propriè *motum a latere*, hinc i. q. *a*, *ab*, *de*. Scilicet jungitur Genitivo eorum a quibus quocumque modo aliquid proficisci significatur, ita ut omnino *causam* et *originem* indicet.

A, ab; ut φάσγανον ἐρύσσατο παρὰ μηροῦ, *ensem strinxit a femore*. Hom. Il. i. 190.

ἀγγελίη ἥκει παρὰ βασιλῆος, *nuntius venit a rege*. Herod. viii. 140. οἱ παρ' ἡμῶν, *qui a nostrâ erant parte*. Eur. Phœn. 1189.

De; ut παρ' ἑωϋτοῦ διδόναι, *dare de suo*. Herod. viii. 5.

Obs. Apud Poëtas interdùm significat i. q. *apud*, *juxta*; ut τὰ πὰρ ποδὸς, *præsentia*. Pind. Pyth. x. 97. *Conf.* Soph. Antig. 966. 1123.

(*b.*) Præpositio παρὰ cum Dativo constructa significat i. q. *apud*; ut αἰσχρὸν παρὰ κλαίουσι θοινᾶσθαι ξένοις, *turpe est apud lugentes hospites*, sive *in ædibus lugentium hospitum epulari*. Eur. Alcest. 542. παρ' ἑωϋτῷ, *secum*. Herod. iii. 74. παρ' ἐμοὶ, *meo judicio*. Herod. i. 33.

(*c.*) Præpositio παρὰ cum Accusativo constructa significat *ad*, propriè *ad latus*, *juxta*, *penes*—*per* de tempore—*præter*—*propter*.

Ad, apud; ut ὁ παρὰ τὸν 'Αχέροντα θεὸς ἀνάσσων, *Deus qui apud Acherontem imperat*. Soph. Elect. 184.

ἀπίκοντο παρὰ Κροῖσον, *ad Crœsum venerunt*. Herod. i. 56.

Hinc comparationem vel proportionem designat; ut παρὰ τὰ ἄλλα ζῶα, ὥσπερ θεοὶ οἱ ἄνθρωποι βιοτεύουσι, *præ reliquis*

animalibus homines ut Dii vivunt. Xen. Mem. i. iv. 14. παρ' οὐδὲν, *pro nihilo.* Soph. Œd. Tyr. 983.

Penes; ut ἡ νῦν παρ' ἐμὲ ἐοῦσα δύναμις, *potentia quæ nunc mea est.* Herod. viii. 140.

Per, de tractu et duratione temporis; ut παρ' ὅλον τὸν βίον, *per totam vitam.* Plat. proximè post, una cum, inter, παρ' αὐτὰ τὰ ἀδικήματα, *flagrantibus criminibus.* Demosth. παρὰ τὴν πόσιν, *inter potandum.* Anacr. xxii. 1. Sed παρ' ἡμέραν, modo *in diem,* Demosth., modo *alternis diebus,* Soph.

Præter; ut παρὰ πόλιν - - ἄγειν, *præter urbem ducere agmen.* Xen. Cyr. i. vi. 19. Hinc παρὰ δόξαν, παρὰ φύσιν, *præter opinionem, contra naturam, &c.*

οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα, *non sunt alia præter hæc.* Arist. Nub. 698.

παρὰ ἓν πάλαισμα ἔδραμε νικᾷν 'Ολυμπιάδα, *prætermisso,* h. e. *excepto uno luctationis certamine, erat in eo ut Olympicâ victoriâ potiretur.* Herod. ix. 33.

παρ' ὀλίγον διέφευγον, *parum aberat quin evaderent.* Thuc. vii. 71.

Propter; ut οἱ δὲ εὐέλπιδες εἰσὶ παρὰ τὴν ἐμπειρίαν, *hi verò bonâ spe sunt propter experientiam.* Arist. Eth. Nic. iii. 9.

In Compositis porrò significat *a scopo aberrare,* atque adeò quid *male, perperam, negligenter facere;* ut παραφρονέω *desipio,* παρακούω *perperam audio.*

Πρὸς.

§ 198. (*a.*) Præpositio πρὸς (*Doricè* ποτὶ) cum Genitivo constructa significat i. q. *a, ab* variis notionibus, quæ exemplis optimè dignoscentur; item *per* in obtestationibus.

a, ab (de loci situ); ut πρὸς μεσαμβρίης 'Αραβίη ἐστὶ, *ab oriente,* h. e. *versus orientem* vel *a latere orientali, est Arabia.* Herod. iii. 107. Sic πρὸς μητρὸς, *a matre,* i. e. *relations on the mother's side.* Æsch.

a, ab (de origine, auctore vel mancipe); ut πρὸς γὰρ Διός εἰσιν ἅπαντες ξεῖνοί τε πτωχοί τε, *a Jove enim sunt omnes hospitesque et egeni.* Hom. Od. vi. 207. πρὸς ἄλλης ἱστὸν ὑφαίνειν, *alius jussu telam texere.* Hom. Il. vi. 456. οὔτοι πρὸς ἡμῶν ὤλετο, *nequaquam a nostrâ manu periit.* Eur. Alc. 718. *Conf.* ὑπὸ.

Hinc quod cui *proprium, conveniens,* vel *ex officio* est; ut τὸ μεταστρέφεσθαι δεξιοῦ πρὸς ἀνδρός ἐστι, *se ad varias res convertere ingeniosi hominis est.* Arist. Ran. 540. ἄτοπα λέγεις, ὦ Σώκρατες, καὶ οὐδαμῶς πρὸς σοῦ, *inepta dicis, O Socrates, et te prorsus indigna.* Xen. Mem. ii. iii. 15.

Deinde ponitur ubi quid fit *pro aliquo,* vel *in alicujus gratiam aut commodum;* ut πρὸς τῶν ἐχόντων, Φοῖβε, τὸν νόμον τίθης, *e re divitum, O Apollo, legem ponis.* Eur. Alc. 58. εἶναι πρός τινος, *stare ab aliquo,* h. e. *ab ejus parte.* Herod. i. 124.

Per (in jurejurando et obtestationibus); ut πρὸς Θεῶν, *per Deos,* et, interposito pronomine, quod sæpiùs fit in hujusmodi formulis; ut πρός σε δεξιᾶς ἱκνοῦμαι, *per te dextram oro.* Eur. Iph. Taur. 1068.

(*b.*) Præpositio πρὸς cum Dativo constructa significat i. q. *juxta* vel *apud, præter.*

Juxta, apud; ut οὐχ ἑκὰς ἀλλὰ πρὸς τῷ λιμένι ὄντος, *cum non procul sed juxta ipsum portum sit.* Thuc. viii. 98. Hinc πρὸς πράγματι εἶναι vel γίγνεσθαι, *versari in aliquâ re.*

Præter (de accedentibus); ut πρὸς τούτῳ, *prætereà.* Xen.

(*c.*) Præpositio πρὸς cum Accusativo constructa significat i. q. *ad, versùs, adversùs.*

Ad (de loco); ut προτὶ ἄστυ δύω κήρυκας ἔπεμπε, *ad urbem duos præcones misit.* Hom. Il. iii. 116.

Sic de domo; ut πρὸς ἡμᾶς, *in nostras ædes.* Arist. Plut. 398. πρὸς τὸν Θεὸν, *in templum Dei.* Ibid. 653. λέγειν πρός τινα, *dicere ad aliquem.* Plat. σκοπεῖν πρός τι, *spectare ad aliquid, considerare.* Ibid. Hinc

Quod attinet ad; ut τέλειος πρὸς ἀρετήν, *perfectus quod ad virtutem attinet.* Plat.

Relativè ad, si spectes ad, ita ut comparationibus inserviat; ut σκοπεῖτε τὰ ὑμέτερα αὐτῶν πρὸς τὰ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, *considerate res vestras cum rebus aliarum gentium collatas.* Demosth. Et cum notione non modo æquiparandi, sed etiam superandi, imprimis apud Herodotum; ut Ἰνδοὶ φόρον ἀπαγίνεον πρὸς πάντας τοὺς ἄλλους, *Indi tributum afferebant supra quam reliqui omnes.* Herod. iii. 94. *Hinc,* i. q. propter; ut πρὸς ταῦτα, proptereà. Soph. πρὸς

οὐδὲν, nullâ de causâ. Ibid. Et secundùm, congruenter, accommodatè; ut *πρὸς τὰς τύχας γὰρ τὰς φρένας κεκτήμεθα, secundùm eventus enim sapere aut non sapere putamur.* Eur. Hipp. 698. *πρὸς τοῦτον ἐποιοῦντο τὴν εἰρήνην, ad ejus voluntatem pacem fecerunt.* Demosth.

Ad, versùs; ut *ἀνατείνων τὰς χεῖρας πρὸς τὸν οὐρανὸν, tendens ad sidera palmas.* Xen. Cyr. vi. i. 3. Hinc i. q. erga; ut *Χαιρεφῶντα ποιῆσαι πρὸς ἐμὲ οἷον δεῖ, facere ut Chærephon erga me animatus sit qualem eum oportet esse.* Xen. Mem. ii. iii. 10. Adversùs, cum bono tum malo sensu; ut *σπονδὰς ποιήσασθαι πρὸς τοὺς στρατηγοὺς τῶν Ἀθηναίων, inducias facere cum ducibus Atheniensium.* Thuc. iv. 15. *μάχεσθαι πρός τινα, pugnare adversùs aliquem.* Thuc. i. 18. *πρὸς κέντρα λακτίζειν, adversùm stimulos calcare.* Æsch. Ag. 1207. *Conf.* Terent. Phorm. i. ii. 28.

Ad, i. q. sub vel circa (de tempore); ut *πρὸς ἡμέραν ἦν, erat sub, circa lucem.* Xen. Anab. iv. v. 21. Item i. q. circiter (de numeris); ut *πρὸς ἑκατόν, circiter centum. Conf. εἰς.*

Ad, i. q. apud; ut *πρὸς δεξιὰν, ad dextram.* Eur. Orest. 475.

Obs. 1. Præpositio *πρὸς*, præcedente Articulo, cum omnibus casibus constructa, inservit Periphrasi; ut *οἱ πρὸς αἵματος, consanguinei.* Soph. *οἱ πρὸς ταῖς κύλιξι, pincernæ.* Herod. *τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς, res divinæ* Isocr.

Obs. 2. Præpositio *πρὸς* cum Accusativo constructa in quibusdam formulis adverbiascit; ut *πρὸς βίαν*, i. q. *βιαίως, violenter.* Sic

πρὸς φιλίαν amicè	*πρὸς ὑπερβολὴν egregiè*
πρὸς χάριν spontè	*πρὸς εὐσεβίαν piè*
πρὸς ἡδονὴν lubenter	*πρὸς τὸ ἀνδρεῖον viriliter*
πρὸς τὸ καρτερὸν violenter	*πρὸς τὸ ἀναιδὲς impudenter.*

In Compositis porrò significat i. q. *insuper*, ut *προσερωτάω, insuper interrogo.* Xen.

Ὑπὸ.

§ 199. (*a.*) Præpositio *ὑπὸ*, Poëtice *ὑπαὶ*, cum Genitivo constructa significat i. q. *sub*, sæpiùs cum notione *motûs ab infra, a, ab,* de auctore, vel causâ.

Sub; ut *κρήνη ὑπὸ σπείους, fons subter e specu labens.* Hom. Od. ix. 141. *τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὔατος, hunc percussit sub malâ et aure.* Il. xvi. 606.

A, ab (de agente—cum Verbis Passivis, vel passivam notionem indicantibus); ut *κτείνεσθαι ὑπό τινος*, vel *ἀποθανεῖν ὑπό τινος, ab aliquo interfici.*

A, ab (de causâ—i. q. præ vel propter); ut *ὑπὸ μέθης μαίνεσθαι, præ vinolentiâ insanire.* Plat. Hinc de remotiore causâ, vel re quâpiam præeunte sive deducente et adjuvante; ut *ἐστρατεύετο ὑπὸ συρίγγων, expeditionem fecit ad cantum fistularum.* Herod. i. 17. *ὑπὸ κήρυκος προηγόρευε, præconis voce proclamavit.* Herod. ix. 98. *ὑπ' εὐκλείας θανεῖν, bonâ cum famâ mori.* Eur. Hipp. 1299.

(*b.*) Præpositio *ὑπὸ* cum Dativo constructa significat i. q. *sub*, ita ut etiam notionem causæ, ferè similiter ac Genitivo juncta, indicet.

Sub; ut *καλῇ ὑπὸ πλατανίστῳ, pulcrâ sub platano.* Hom. Il. ii. 307.

Causam (imprimis de eo, qui subdit alterum); ut *ὑπὸ Πέρσῃσι ἄρχεται, sub imperio est Persarum.* Herod. iii. 95. *ὑφ' αὑτῷ ποιεῖσθαι τοὺς φίλους ταῖς εὐεργεσίαις, devincire sibi amicos beneficiis.* Xen. Cyr. i. x. 4. *πέπληγμαι δ' ὑπαὶ δήγματι φοινίῳ, perculsus autem sum morsu cruento.* Æsch. Ag. 1164. Quo in loco, ut sæpiùs alibi (præsertim apud Homerum), præpositio ferè nullam sibi vim obtinet, quæ non in Dativo solo continetur. Hinc *ὑπὸ βαρβίτῳ χορεύειν, saltare ad barbiton.* Anacr. vi. 4. *Conf. suprà* (*a.*)

(*c.*) Præpositio *ὑπὸ* cum Accusativo constructa significat i. q. *sub*, de loco, tempore, ac personis.

Sub (de loco—imprimis cum notione motûs); ut *ὑπ' Ἴλιον ἦλθον, sub Trojæ mœnia venerunt.* Hom. *λῦπαι φίλων τῶν ὑπὸ γαῖαν, dolores amicorum qui mortui sunt.* Eur. Alc. 895.

Sub (de tempore); ut *ὑπὸ νύκτα, sub noctem.* Herod. i. 31. *ὑπὸ τὴν νύκτα, sub nocte.* Herod. ix. 5.

Subjectum esse, sc. alicujus imperio; ut *ἦν ὑπὸ βασιλῆα δασμοφόρος, erat regi tributarius.* Herod. vii. 108.

In Compositis porrò significat i. q. *clam, furtim;* ut *ὑπεκπέμπω, clam emitto.* Eur. Item quod *leniter*, vel *imperfectiùs fit; ut ὑποδείκνυμι subindico,* ὑπόλευκος subalbus.

INDEX.

A

Δ.

Θ.

M.

N.

Π.

Υ.

Form of Parsing a Greek Verb.

τυφθήσεται is a *Verb* from τύπτω:—

Passive *voice;* Indicative *mood;* First Future *tense;* Singular *number;* Third *person.*

τύπτω is a *Verb in* ω, of the *first Conjugation.*

The *First Future* is formed from the *Present*, by changing the last syllable in the first conjugation into ψω; as τύπτω, τύψω.

The *Perfect Active* is formed from the Future, by changing, in the first conjugation, ψω into φα; as, τύψω, τυφα; and by prefixing the Reduplication (or the Augment for Reduplication;) as, τυφα, τέτυφα.

The *Perfect Passive* is formed from the Perfect Active, by changing, in the first conjugation, φα, pure, into μμαι, μ being doubled; as, τέτυφα, τέτυμμαι; τέτυψαι; τέτυπται.

The *First Aorist Passive* is formed from the third person singular of the Perfect Passive, by changing αι into ην: as, τέτυπται, τετύπτην; and by changing the tenues π, τ, into the aspirates φ, θ; as, τετύπτην, τετύφθην; and by taking away the letter of reduplication; as, τετύφθην, ἐτύφθην.

The *First Future Passive* is formed from the First Aorist Passive, by changing ην into ησομαι; as, ἐτύφθην, ἐτυφθήσομαι; and by casting off the augment; as, ἐτυφθήσομαι, τυφθήσομαι τυφθήσει (or -ῃ), τυφθήσεται; the word.

Shorter Form for the Higher Classes.

τυφθήσεται is a *Verb* from τύπτω:—

Passive *voice;* Indicative *mood;* First Future *tense;* Singular *number;* Third *person.*

τύπτω is a *Verb in* ω, of the *first Conjugation.*

Future, τύψω; Perfect Active, τέτυφα; Perfect Passive, τέτυμμαι; First Aorist Passive, ἐτύφθην; First Future Passive, τυφθήσομαι, τυφθήσει (or -ῃ), τυφθήσεται; the word.

If the Verb be Anomalous, parse as follows.

εὑρεῖν is a *Verb* from εὑρίσκω:—

Active *voice;* Infinitive *mood;* Second Aorist *tense.*

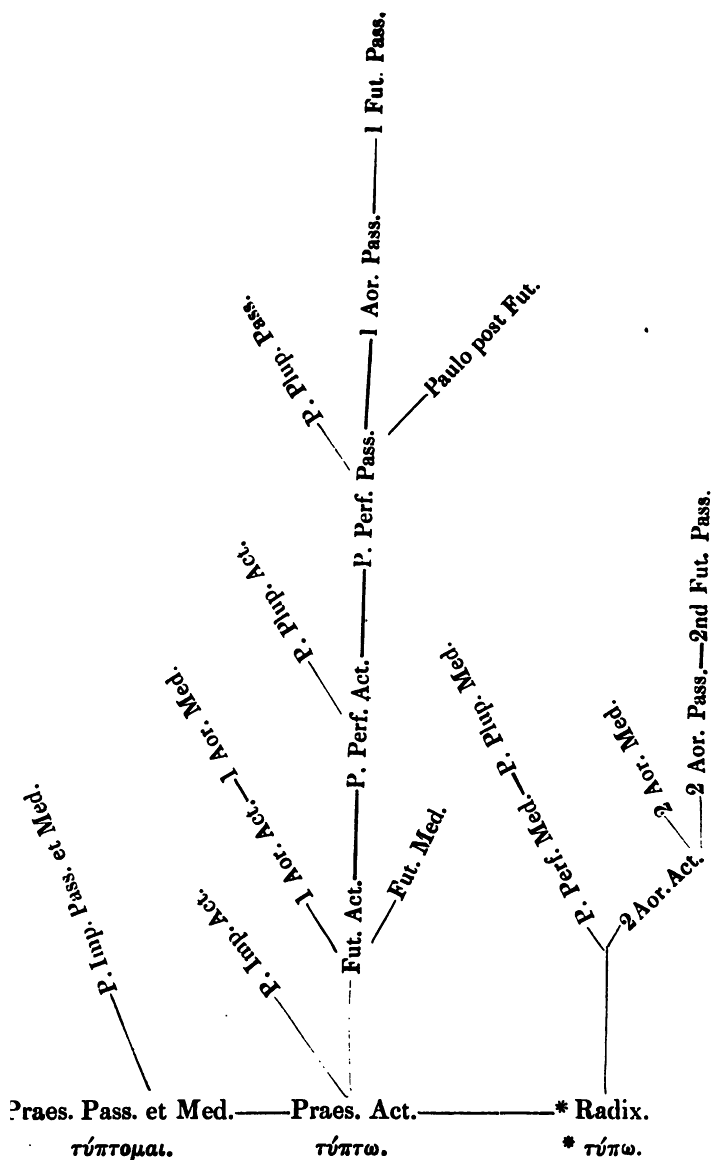
εὑρίσκω is an Anomalous Verb of the *Second Class* (see p. 106); throw out the inserted letters ισκ: root εὕρω; Second Aorist, εὗρον, εὗρε, εὕρω, εὕροιμι, εὑρεῖν; the word.

If the Verb be Defective, as follows.

ἦλθον is a *Verb* from ἔρχομαι:—

Active *voice;* Indicative *mood;* Second Aorist *tense;* Singular *number;* First *person.*

ἔρχομαι is a Defective Verb, borrowing part of its tenses from the root * ἐλύθω, (see p. 102); Second Aorist, ἤλυθον; by Syncope, ἦλθον; the word.


1 Fut. Pass.
1 Aor. Pass.
Paulo post Fut.
P. Plup. Pass.
P. Perf. Pass.
P. Plup. Act.
P. Perf. Act.
1 Aor. Act.
1 Aor. Med.
Fut. Act.
Fut. Med.
P. Imp. Act.
P. Imp. Pass. et Med.
P. Perf. Med.
P. Plup. Med.
2nd Fut. Pass.
2 Aor. Pass.
2 Aor. Med.
2 Aor. Act.
Praes. Pass. et Med.
τύπτομαι.
Praes. Act.
τύπτω.
* Radix.
* τύπω.

Form of Parsing a Greek Verb.

τυφθήσεται is a *Verb* from τύπτω:—

Passive *voice;* Indicative *mood;* First Future *tense;* Singular *number;* Third *person.*

τύπτω is a *Verb in* ω, of the *first Conjugation.*

The *First Future* is formed from the *Present*, by changing the last syllable in the first conjugation into ψω; as τύπτω, τύψω.

The *Perfect Active* is formed from the Future, by changing, in the first conjugation, ψω into φα; as, τύψω, τυφα; and by prefixing the Reduplication (or the Augment for Reduplication;) as, τυφα, τέτυφα.

The *Perfect Passive* is formed from the Perfect Active, by changing, in the first conjugation, φα, pure, into μμαι, μ being doubled; as, τέτυφα, τέτυμμαι; τέτυψαι; τέτυπται.

The *First Aorist Passive* is formed from the third person singular of the Perfect Passive, by changing αι into ην; as, τέτυπται, τετύπτην; and by changing the tenues π, τ, into the aspirates φ, θ; as, τετύπτην, τετύφθην; and by taking away the letter of reduplication; as, τετύφθην, ἐτύφθην.

The *First Future Passive* is formed from the First Aorist Passive, by changing ην into ησομαι; as, ἐτύφθην, ἐτυφθήσομαι; and by casting off the augment; as, ἐτυφθήσομαι, τυφθήσομαι τυφθήσει (or -ῃ), τυφθήσεται; the word.

Shorter Form for the Higher Classes.

τυφθήσεται is a *Verb* from τύπτω :—

Passive *voice*; Indicative *mood*; First Future *tense*; Singular *number*; Third *person*.

τύπτω is a *Verb in* ω, of the *first Conjugation.*

Future, τύψω; Perfect Active, τέτυφα; Perfect Passive, τέτυμμαι; First Aorist Passive, ἐτύφθην; First Future Passive, τυφθήσομαι, τυφθήσει (or -ῃ), τυφθήσεται; the word.

If the Verb be Anomalous, parse as follows.

εὑρεῖν is a *Verb* from εὑρίσκω :—

Active *voice*; Infinitive *mood*; Second Aorist *tense*.

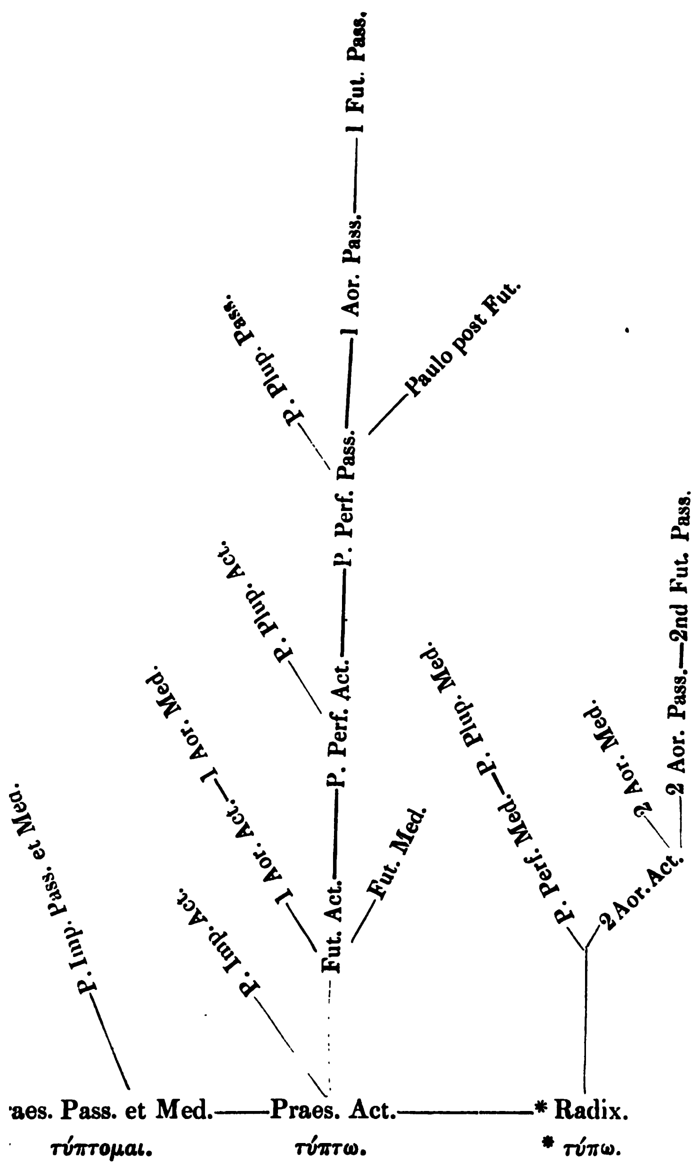
εὑρίσκω is an Anomalous Verb of the *Second Class* (see p. 106); throw out the inserted letters ισκ: root εὕρω; Second Aorist, εὗρον, εὗρε, εὕρω, εὕροιμι, εὑρεῖν; the word.

If the Verb be Defective, as follows.

ἦλθον is a *Verb* from ἔρχομαι :—

Active *voice*; Indicative *mood*; Second Aorist *tense*; Singular *number*; First *person*.

ἔρχομαι is a Defective Verb, borrowing part of its tenses from the root * ἐλύθω, (see p. 102); Second Aorist, ἤλυθον; by Syncope, ἦλθον; the word.



1 Fut. Pass.
1 Aor. Pass.
P. Plup. Pass.
Paulo post Fut.
P. Perf. Pass.
P. Plup. Act.
P. Perf. Act.
2nd Fut. Pass.
2 Aor. Pass.
P. Plup. Med.
2 Aor. Med.
1 Aor. Med.
1 Aor. Act.
Fut. Act.
Fut. Med.
P. Perf. Med.
2 Aor. Act.
P. Imp. Pass. et Med.
P. Imp. Act.
aes. Pass. et Med.
Praes. Act.
* Radix.
τύπτομαι.
τύπτω.
* τύπω.

April, 1875.

BOOKS

PRINTED AT

THE CLARENDON PRESS, OXFORD,

AND PUBLISHED FOR THE UNIVERSITY BY

MACMILLAN AND CO.,

29 & 30, BEDFORD STREET, COVENT GARDEN, LONDON.

LEXICONS, GRAMMARS, &c.

A Greek-English Lexicon, by Henry George Liddell, D.D., and Robert Scott, D.D. *Sixth Edition, Revised and Augmented.* 1870. 4to. *cloth,* 1*l.* 16*s.*

A Greek-English Lexicon, abridged from the above, chiefly for the use of Schools. *Sixteenth Edition, carefully revised throughout,* 1874. square 12mo. *cloth,* 7*s.* 6*d.*

A copious Greek-English Vocabulary, compiled from the best authorities. 1850. 24mo. *bound,* 3*s.*

Graecae Grammaticae Rudimenta in usum Scholarum. Auctore Carolo Wordsworth, D.C.L. *Seventeenth Edition,* 1870. 12mo. *bound,* 4*s.*

A Practical Introduction to Greek Accentuation, by H. W. Chandler, M.A. 1862. 8vo. *cloth,* 10*s.* 6*d.*

Scheller's Lexicon of the Latin Tongue, with the German explanations translated into English by J. E. Riddle, M.A. 1835. fol. *cloth,* 1*l.* 1*s.*

A Practical Grammar of the Sanskrit Language, arranged with reference to the Classical Languages of Europe, for the use of English Students, by Monier Williams, M.A. *Third Edition,* 1864. 8vo. *cloth,* 15*s.*

A Sanskrit English Dictionary, Etymologically and Philologically arranged, with special reference to Greek, Latin, German, Anglo-Saxon, English, and other cognate Indo-European Languages. By Monier Williams, M.A., Boden Professor of Sanskrit. 1872. 4to. *cloth,* 4*l.* 14*s.* 6*d.*

An Icelandic-English Dictionary. By the late R. Cleasby. Enlarged and completed by G. Vigfusson. With an Introduction, and Life of R. Cleasby, by G. Webbe Dasent, D.C.L. 4to. *cloth,* 3*l.* 7*s.*

GREEK AND LATIN CLASSICS.

Aeschylus: Tragoediae et Fragmenta, ex recensione Guil. Dindorfii. *Second Edition*, 1851. 8vo. *cloth*, 5s. 6d.

Sophocles: Tragoediae et Fragmenta, ex recensione et cum commentariis Guil. Dindorfii. *Third Edition*, 2 vols. 1860. fcap. 8vo. *cloth*, 1l. 1s.

Each Play separately, *limp*, 2s. 6d.

The Text alone, printed on writing paper, with large margin, royal 16mo. *cloth*, 8s.

The Text alone, square 16mo. *cloth*, 3s. 6d.

Each Play separately, *limp*, 6d.

Sophocles: Tragoediae et Fragmenta cum Annotatt. Guil. Dindorfii. Tomi II. 1849. 8vo. *cloth*, 10s.

The Text, Vol. I. 5s. 6d. The Notes, Vol. II. 4s. 6d.

Euripides: Tragoediae et Fragmenta, ex recensione Guil. Dindorfii. Tomi II. 1834. 8vo. *cloth*, 10s.

Aristophanes: Comoediae et Fragmenta, ex recensione Guil. Dindorfii. Tomi II. 1835. 8vo. *cloth*, 11s.

Aristoteles; ex recensione Immanuelis Bekkeri. Accedunt Indices Sylburgiani. Tomi XI. 1837. 8vo. *cloth*, 2l. 10s.

Each volume separately, 5s. 6d.

Catulli Veronensis Liber. Recognovit, apparatum criticum prolegomena appendices addidit, Robinson Ellis, A.M. 1867. 8vo. *cloth*, 16s.

Catulli Veronensis Carmina Selecta, secundum recognitionem Robinson Ellis, A.M. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 3s. 6d.

Demosthenes: ex recensione Guil. Dindorfii. Tomi IV. 1846. 8vo. *cloth*, 1l. 1s.

Homerus: Ilias, ex rec. Guil. Dindorfii. 1856. 8vo. *cloth*, 5s. 6d.

Homerus: Odyssea, ex rec. Guil. Dindorfii. 1855. 8vo. *cloth*, 5s. 6d.

Plato: The Apology, with a revised Text and English Notes, and a Digest of Platonic Idioms, by James Riddell, M.A. 1867. 8vo. *cloth*, 8s. 6d.

Plato: Philebus, with a revised Text and English Notes, by Edward Poste, M.A. 1860. 8vo. *cloth*, 7s. 6d.

Plato: Sophistes and Politicus, with a revised Text and English Notes, by L. Campbell, M.A. 1866. 8vo. *cloth*, 18s.

Plato: Theaetetus, with a revised Text and English Notes, by L. Campbell, M.A. 1861. 8vo. *cloth*, 9s.

Plato: The Dialogues, translated into English, with Analyses and Introductions. By B. Jowett, M.A., Master of Balliol College, and Regius Professor of Greek. 4 vols. 1871. 8vo. *cloth*, 3l. 6s.

THE HOLY SCRIPTURES.

The Holy Bible in the Earliest English Versions, made from the Latin Vulgate by John Wycliffe and his followers: edited by the Rev. J. Forshall and Sir F. Madden. 4 vols. 1850. royal 4to. *cloth*, 3*l.* 3*s.*

The Holy Bible: an exact reprint, page for page, of the Authorized Version published in the year 1611. Demy 4to. *half bound*, 1*l.* 1*s.*

Novum Testamentum Graece. Edidit Carolus Lloyd, S.T.P.R., necnon Episcopus Oxoniensis. 1869. 18mo. *cloth*, 3*s.*

The same on writing paper, small 4to. *cloth*, 10*s.* 6*d.*

Novum Testamentum Graece juxta Exemplar Millianum. 1868. 18mo. *cloth*, 2*s.* 6*d.*

The same on writing paper, small 4to. *cloth*, 6*s.* 6*d.*

Evangelia Sacra Graece. 1870. fcap. 8vo. *limp*, 1*s.* 6*d.*

Vetus Testamentum Graece secundum exemplar Vaticanum Romae editum. Accedit potior varietas Codicis Alexandrini. Tomi III. 1848. 18mo. *cloth*, 14*s.*

ECCLESIASTICAL HISTORY, &c.

Baedae Historia Ecclesiastica. Edited, with English Notes, by G. H. Moberly, M.A. 1869. crown 8vo. *cloth*, 10*s.* 6*d.*

Bingham's Antiquities of the Christian Church, and other Works. 10 vols. 1855. 8vo. *cloth. Price reduced from* 5*l.* 5*s. to* 3*l.* 3*s.*

Eusebius' Ecclesiastical History, according to the Text of Burton. With an Introduction by William Bright, D.D., Regius Professor of Ecclesiastical History, Oxford. Crown 8vo. *cloth*, 8*s.* 6*d.*

The Orations of St. Athanasius against the Arians. With an Account of his Life. By William Bright, D.D., Regius Professor of Ecclesiastical History, Oxford. Crown 8vo. *cloth*, 9*s.*

Patrum Apostolicorum, S. Clementis Romani, S. Ignatii, S. Polycarpi, quae supersunt. Edidit Guil. Jacobson, S.T.P.R. Tomi II. *Fourth Edition*, 1863. 8vo. *cloth*, 1*l.* 1*s.*

ENGLISH THEOLOGY.

Butler's Works, with an Index to the Analogy. 2 vols. 1874. 8vo. *cloth*, 11*s.*

Greswell's Harmonia Evangelica. *Fifth Edition*, 1856. 8vo. *cloth*, 9*s.* 6*d.*

Hooker's Works, with his Life by Walton, arranged by John Keble, M.A. *Sixth Edition*, 3 vols. 1874. 8vo. *cloth*, 1*l.* 11*s.* 6*d.*

Hooker's Works; the text as arranged by John Keble, M.A. 2 vols. 1865. 8vo. *cloth*, 11*s.*

Pearson's Exposition of the Creed. Revised and corrected by E. Burton, D.D. *Sixth Edition*, 1870. 8vo. *cloth*, 10*s.* 6*d.*

Waterland's Review of the Doctrine of the Eucharist, with a Preface by the present Bishop of London. 1868. crown 8vo. *cloth*, 6*s.* 6*d.*

ENGLISH HISTORY.

A History of England. Principally in the Seventeenth Century. By Leopold Von Ranke. 6 vols. 8vo. *cloth*, 3*l.* 3*s.* *Just Published.*

Clarendon's (Edw. Earl of) History of the Rebellion and Civil Wars in England. To which are subjoined the Notes of Bishop Warburton. 7 vols. 1849. medium 8vo. *cloth*, 2*l.* 10*s.*

Clarendon's (Edw. Earl of) History of the Rebellion and Civil Wars in England. 7 vols. 1839. 18mo. *cloth*, 1*l.* 1*s.*

Freeman's (E. A.) History of the Norman Conquest of England: its Causes and Results. Vols. I. and II. 8vo. *New Edition, with Index*, 1*l.* 16*s.*

Vol. III. The Reign of Harold and the Interregnum. 1869. 8vo. *cloth*, 1*l.* 1*s.*
Vol. IV. The Reign of William. 1871. 8vo. *cloth*, 1*l.* 1*s.*

Rogers's History of Agriculture and Prices in England, A.D. 1259—1400. 2 vols. 1866. 8vo. *cloth*, 2*l.* 2*s.*

MATHEMATICS, PHYSICAL SCIENCE, &c.

An Account of Vesuvius, by John Phillips, M.A., F.R.S., Professor of Geology, Oxford. 1869. Crown 8vo. *cloth*, 10*s.* 6*d.*

Treatise on Infinitesimal Calculus. By Bartholomew Price, M.A., F.R.S., Professor of Natural Philosophy, Oxford.

Vol. I. Differential Calculus. *Second Edition*, 1858. 8vo. *cloth*, 14*s.* 6*d.*

Vol. II. Integral Calculus, Calculus of Variations, and Differential Equations. *Second Edition*, 1865. 8vo. *cloth*, 18*s.*

Vol. III. Statics, including Attractions; Dynamics of a Material Particle. *Second Edition*, 1868. 8vo. *cloth*, 16*s.*

Vol. IV. Dynamics of Material Systems; together with a Chapter on Theoretical Dynamics, by W. F. Donkin, M.A., F.R.S. 1862. 8vo. *cloth*, 16*s.*

MISCELLANEOUS.

A Course of Lectures on Art, delivered before the University of Oxford. By John Ruskin, M.A., Slade Professor of Fine Art. 1870. 8vo. *cloth*, 6*s.*

Bacon's Novum Organum, edited, with English Notes, by G. W. Kitchin, M.A. 1855. 8vo. *cloth*, 9*s.* 6*d.*

Bacon's Novum Organum, translated by G. W. Kitchin, M.A. 1855. 8vo. *cloth*, 9*s.* 6*d.*

Smith's Wealth of Nations. A new Edition, with Notes, by J. E. Thorold Rogers, M.A. 2 vols. 8vo. *cloth*, 21*s.*

The Student's Handbook to the University and Colleges of Oxford. *Second Edition.* Extra fcap. 8vo. *cloth*, 2*s.* 6*d.*

Clarendon Press Series.

The Delegates of the Clarendon Press having undertaken the publication of a series of works, chiefly educational, and entitled the **Clarendon Press Series**, have published, or have in preparation, the following.

Those to which prices are attached are already published; the others are in preparation.

I. GREEK AND LATIN CLASSICS, &c.

A Greek Primer, in English, for the use of beginners. By the Right Rev. Charles Wordsworth, D.C.L., Bishop of St. Andrews. *Fourth Edition.* Ext. fcap. 8vo. *cloth,* 1*s.* 6*d.*

Greek Verbs, Irregular and Defective; their forms, meaning, and quantity; embracing all the Tenses used by Greek writers, with reference to the passages in which they are found. By W. Veitch. *New Edition.* Crown 8vo. *cloth,* 10*s.* 6*d.*

The Elements of Greek Accentuation (for Schools): abridged from his larger work by H. W. Chandler, M.A., Waynflete Professor of Moral and Metaphysical Philosophy, Oxford. Ext. fcap. 8vo. *cloth,* 2*s.* 6*d.*

The Orations of Demosthenes and Aeschines on the Crown. With Introductory Essays and Notes. By G. A. Simcox, M.A., and W. H. Simcox, M.A. Demy 8vo. *cloth,* 12*s.*

Aristotle's Politics. By W. L. Newman, M.A., Fellow of Balliol College, Oxford.

Arrian. Selections (for Schools). With Notes. By J. S. Phillpotts, B.C.L., Head Master of Bedford School.

The Golden Treasury of Ancient Greek Poetry; being a Collection of the finest passages in the Greek Classic Poets, with Introductory Notices and Notes. By R. S. Wright, M.A., Fellow of Oriel College, Oxford. Ext. fcap. 8vo. *cloth,* 8*s.* 6*d.*

A Golden Treasury of Greek Prose; being a Collection of the finest passages in the principal Greek Prose Writers, with Introductory Notices and Notes. By R. S. Wright, M.A., Fellow of Oriel College, Oxford; and J. E. L. Shadwell, M.A., Senior Student of Christ Church. Ext. fcap. 8vo. *cloth,* 4*s.* 6*d.*

Homer. Iliad. By D. B. Monro, M.A., Fellow and Tutor of Oriel College, Oxford.

Also a smaller edition for Schools.

Homer. Odyssey, Books I–XII (for Schools). By W. W. Merry, M.A., Fellow and Lecturer of Lincoln College, Oxford. *Fourth Edition.* Ext. fcap. 8vo. *cloth,* 4s. 6d.

Homer. Odyssey, Books I–XII. By W. W. Merry, M.A., Fellow and Lecturer of Lincoln College, Oxford; and the late James Riddell, M.A., Fellow of Balliol College, Oxford.

Homer. Odyssey, Books XIII–XXIV. By Robinson Ellis, M.A., Fellow of Trinity College, Oxford.

Plato. Selections (for Schools). With Notes. By B. Jowett, M.A., Regius Professor of Greek; and J. Purves, M.A., Fellow and Lecturer of Balliol College, Oxford.

Sophocles. The Plays and Fragments. With English Notes and Introductions. By Lewis Campbell, M.A., Professor of Greek, St. Andrews, formerly Fellow of Queen's College, Oxford.

Vol. I. Oedipus Tyrannus. Oedipus Coloneus. Antigone. 8vo. *cloth,* 14s.

Sophocles. The Text of the Seven Plays. For the use of Students in the University of Oxford. By the same Editor. Ext. fcap. 8vo. *cloth,* 4s. 6d.

Sophocles. In Single Plays, with English Notes, &c. By Lewis Campbell, M.A., Professor of Greek, St. Andrews, and Evelyn Abbott, M.A., Fellow of Balliol College, Oxford.

Oedipus Tyrannus. Ext. fcap. 8vo. *cloth,* 1s. 9d.
Oedipus Coloneus. Ext. fcap. 8vo. *cloth,* 1s. 9d.
Antigone. Ext. fcap. 8vo. *cloth,* 1s. 9d.

The others to follow at intervals of six months.

Sophocles. Oedipus Rex: Dindorf's Text, with Notes by the present Bishop of St. David's. Extra fcap. 8vo. *cloth,* 1s. 6d.

Theocritus (for Schools). With Notes. By H. Kynaston, (late Snow,) M.A., Head Master of Cheltenham College. *Second Edition.* Ext. fcap. 8vo. *cloth,* 4s. 6d.

Xenophon. Selections (for Schools). With Notes and Maps. By J. S. Phillpotts, B.C.L., Head Master of Bedford School.

Part I. *Second Edition.* Ext. fcap. 8vo. *cloth,* 3s. 6d.
Part II. By the same Editor, and C. S. Jerram, M.A. *Preparing.*

Fourth Greek Reader. Part I, Poetry, containing specimens of Greek Dialects. By W. W. Merry, M.A., Fellow and Lecturer of Lincoln College. *In the Press.*

Fifth Greek Reader. Part I, Selections from Greek Epic and Dramatic Poetry, with Introductions and Notes. By Evelyn Abbott, M.A., Fellow and Tutor of Balliol College. *Just ready.*

A graduated Series of Greek Readers is in course of preparation.

An Elementary Latin Grammar. By John B. Allen, M.A., formerly Scholar of New College, Oxford. Extra fcap. 8vo. *cloth,* 2s. 6d.

A First Latin Exercise Book. By the same Author. *In the Press.*

A First Latin Reader. By T. J. Nunns, M.A. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 2*s*.

A Second Latin Reader. By the same Author.

A Third Latin Reader, or Specimens of Latin Literature. Part I, Poetry. By James McCall Marshall, M.A., Dulwich College.

A graduated Series of Latin Readers is in course of preparation.

Caesar. The Commentaries (for Schools). Part I. The Gallic War, with Notes and Maps, &c. By Charles E. Moberly, M.A., Assistant Master in Rugby School; formerly Scholar of Balliol College, Oxford. Ext. fcap. 8vo. *cloth*, 4*s*. 6*d*.

Part II. The Civil War. Book I. By the same Editor. Ext. fcap. 8vo. *cloth*, 2*s*.

Cicero's Philippic Orations. With Notes. By J. R. King, M.A., formerly Fellow and Tutor of Merton College, Oxford. Demy 8vo. *cloth*, 10*s*. 6*d*.

Cicero. Select Letters. With English Introductions, Notes, and Appendices. By Albert Watson, M.A., Fellow and Lecturer of Brasenose College, Oxford. *Second Edition.* Demy 8vo. *cloth*, 18*s*.

Cicero. Select Letters (Text). By the same Editor. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 4*s*.

Cicero. Select Letters (for Schools). With Notes. By the late C. E. Prichard, M.A., and E. R. Bernard, M.A., Fellow of Magdalen College, Oxford. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 3*s*.

Cicero pro Cluentio. With Introduction and Notes. By W. Ramsay, M.A. Edited by G. G. Ramsay, M.A., Professor of Humanity, Glasgow. Ext. fcap. 8vo. *cloth*, 3*s*. 6*d*.

Cicero de Oratore. With Introduction and Notes. By A. S. Wilkins, M.A., Professor of Latin, Owens College, Manchester.

Cicero. Selection of interesting and descriptive passages. With Notes. By Henry Walford, M.A., Wadham College, Oxford, Assistant Master at Haileybury College. In three Parts. *Third Edition.* Ext. fcap. 8vo. *cloth*, 4*s*. 6*d*.

Each Part separately, in limp cloth, 1*s*. 6*d*.

Part I. Anecdotes from Grecian and Roman History.
Part II. Omens and Dreams: Beauties of Nature.
Part III. Rome's Rule of her Provinces.

Cornelius Nepos. With Notes, by Oscar Browning, M.A., Fellow of King's College, Cambridge, and Assistant Master at Eton College. Ext. fcap. 8vo. *cloth*, 2*s*. 6*d*.

Horace. With Introductions and Notes. By Edward C. Wickham, M.A., Head Master of Wellington College.

Vol. I. The Odes, Carmen Seculare, and Epodes. Demy 8vo. *cloth*, 12*s*.

Also a small edition for Schools.

Livy, Books I–X. By J. R. Seeley, M.A., Fellow of Christ's College, and Regius Professor of Modern History, Cambridge. Book I. *Second Edition.* Demy 8vo. *cloth*, 6*s*.

Also a small edition for Schools.

Livy. Selections (for Schools). With Notes and Maps. By H. Lee Warner, M.A., Assistant Master at Rugby School. *In Parts.* Ext. fcap. 8vo. *cloth*, 1*s*. 6*d*. each.

Part I. The Caudine Disaster.
Part II. Hannibal's Campaign in Italy.
Part III. The Macedonian War.

Ovid. Selections for the use of Schools. With Introductions and Notes, and an Appendix on the Roman Calendar. By W. Ramsay, M.A. Edited by G. G. Ramsay, M.A., Professor of Humanity, Glasgow. *Second Edition.* Ext. fcap. 8vo. *cloth*, 5*s*. 6*d*.

Persius. The Satires. With a Translation and Commentary. By John Conington, M.A., late Corpus Professor of Latin in the University of Oxford. Edited by H. Nettleship, M.A. 8vo. *cloth*, 7*s*. 6*d*.

Pliny. Select Letters (for Schools). With Notes. By the late C. E. Prichard, M.A., formerly Fellow of Balliol College, Oxford, and E. R. Bernard, M.A., Fellow of Magdalen College, Oxford. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 3*s*.

Fragments and Specimens of Early Latin. With Introduction and Notes. By John Wordsworth, M.A., Tutor of Brasenose College, Oxford. Demy 8vo. *cloth*, 18*s*. *Just Published.*

The Ancient Languages of Italy. By Theodore Aufrecht, Phil. Doct. *Preparing.*

Selections from the less known Latin Poets. By North Pinder, M.A. Demy 8vo. *cloth*, 15*s*.

Passages for Translation into Latin. For the use of Passmen and others. Selected by J. Y. Sargent, M.A., Fellow of Magdalen College, Oxford. *Third Edition.* Ext. fcap. 8vo. *cloth*, 2*s*. 6*d*.

II. MENTAL AND MORAL PHILOSOPHY.

The Elements of Deductive Logic, designed mainly for the use of Junior Students in the Universities. By T. Fowler, M.A., Fellow and Tutor of Lincoln College, Oxford. *Fifth Edition*, with a Collection of Examples. Ext. fcap. 8vo. *cloth*, 3*s*. 6*d*.

The Elements of Inductive Logic, designed mainly for the use of Students in the Universities. By the same Author. *Second Edition.* Ext. fcap. 8vo. *cloth*, 6*s*.

Selections from Berkeley. With an Introduction and Notes. For the use of Students in the Universities. By Alexander Campbell Fraser, LL.D., Professor of Logic and Metaphysics in the University of Edinburgh. Crown 8vo. *cloth*, 7*s*. 6*d*.

A Manual of Political Economy, for the use of Schools. By J. E. Thorold Rogers, M.A., formerly Professor of Political Economy, Oxford. *Second Edition.* Ext. fcap. 8vo. *cloth*, 4*s*. 6*d*.

The Principles of Morals. By J. M. Wilson, B.D., President of Corpus Christi College, Oxford, and T. Fowler, M.A., Professor of Logic, Oxford. *In the Press.*

III. MATHEMATICS, &c.

Figures made Easy: a first Arithmetic Book. (Introductory to 'The Scholar's Arithmetic.') By Lewis Hensley, M.A., formerly Fellow of Trinity College, Cambridge. Crown 8vo. *cloth*, 6*d*.

Answers to the Examples in Figures made Easy. By the same Author. Crown 8vo. *cloth*, 1*s*.

The Scholar's Arithmetic. By the same Author. Crown 8vo. *cloth*, 4*s*. 6*d*.

The Scholar's Algebra. By the same Author. *In the Press.*

Book-keeping. By R. G. C. Hamilton, Financial Assistant Secretary to the Board of Trade, and John Ball (of the Firm of Quilter, Ball, & Co.). Co-Examiners in Book-keeping for the Society of Arts. *New and enlarged Edition.* Ext. fcap. 8vo. *limp cloth*, 2*s*.

A Course of Lectures on Pure Geometry. By Henry J. Stephen Smith, M.A., F.R.S., Fellow of Corpus Christi College, and Savilian Professor of Geometry in the University of Oxford.

An Elementary Treatise on Quaternions. By P. G. Tait, M.A. *Second Edition.* Demy 8vo. *cloth*, 14*s*.

Acoustics. By W. F. Donkin, M.A., F.R.S., Savilian Professor of Astronomy, Oxford. Crown 8vo. *cloth*, 7*s*. 6*d*.

A Treatise on Electricity and Magnetism. By J. Clerk Maxwell, M.A., F.R.S., Professor of Experimental Physics in the University of Cambridge. 2 vols. Demy 8vo. *cloth*, 1*l*. 11*s*. 6*d*.

An Elementary Treatise on the same subject. By the same Author. *Preparing.*

IV. HISTORY.

A Constitutional History of England. By W. Stubbs, M.A., Regius Professor of Modern History, Oxford. Vol. I. Crown 8vo. *cloth*, 12*s*.

Select Charters and other Illustrations of English Constitutional History from the Earliest Times to the reign of Edward I. By the same Author. *Second Edition.* Crown 8vo. *cloth*, 8*s*. 6*d*.

Genealogical Tables illustrative of Modern History. By H. B. George, M.A., Fellow of New College. Small 4to. *cloth*, 12*s*.

A History of France, down to the year 1453. With numerous Maps, Plans, and Tables. By G. W. Kitchin, M.A., formerly Censor of Christ Church. Crown 8vo. *cloth*, 10*s*. 6*d*.

A Manual of Ancient History. By George Rawlinson, M.A., Camden Professor of Ancient History, Oxford. Demy 8vo. *cloth*, 14*s*.

A History of Germany and of the Empire, down to the close of the Middle Ages. By J. Bryce, D.C.L., Regius Professor of Civil Law, Oxford.

A History of Germany, from the Reformation. By Adolphus W. Ward, M.A., Professor of History, Owens College, Manchester.

A History of British India. By S. J. Owen, M.A., Tutor and Reader in Law and Modern History, Christ Church.

A History of Greece. By E. A. Freeman, M.A., formerly Fellow of Trinity College, Oxford.

V. LAW.

Elements of Law considered with reference to Principles of General Jurisprudence. By William Markby, M.A., Judge of the High Court of Judicature, Calcutta. Crown 8vo. *cloth*, 6*s*. 6*d*.

An Introduction to the History of the Law of Real Property, with Original Authorities. By Kenelm E. Digby, M. A., formerly Fellow of Corpus Christi College, Oxford. Crown 8vo. *cloth*, 7*s*. 6*d*. *Just Published.*

Gaii Institutionum Juris Civilis Commentarii Quatuor; or, Elements of Roman Law by Gaius. With a Translation and Commentary. By Edward Poste, M.A., Barrister-at-Law, and Fellow of Oriel College, Oxford. 8vo. *cloth*, 16*s*.

The Institutes of Justinian, edited as a Recension of the Institutes of Gaius. By Thomas Erskine Holland, B.C.L., Chichele Professor of International Law and Diplomacy, and formerly Fellow of Exeter College, Oxford. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 5*s*.

The Elements of Jurisprudence. By the same Editor.

Select Titles from the Digest of Justinian. By T. E. Holland, B.C.L., Chichele Professor of International Law and Diplomacy, and formerly Fellow of Exeter College, Oxford, and C. L. Shadwell, B.C.L., Fellow of Oriel College, Oxford. *In Parts.*

Part I. **Introductory Titles.** 8vo. *sewed*, 2*s*. 6*d*.
Part II. **Family Law.** 8vo. *sewed*, 1*s*.

VI. PHYSICAL SCIENCE.

Natural Philosophy. In four volumes. By Sir W. Thomson, LL.D., D.C.L., F.R.S., Professor of Natural Philosophy, Glasgow; and P. G. Tait, M.A., Professor of Natural Philosophy, Edinburgh; formerly Fellows of St. Peter's College, Cambridge.

Elements of Natural Philosophy. By the same Authors. Part I. 8vo. *cloth*, 9*s*.

Descriptive Astronomy. A Handbook for the General Reader, and also for practical Observatory work. With 224 illustrations and numerous tables. By G. F. Chambers, F.R.A.S., Barrister-at-Law. Demy 8vo. 856 pp., *cloth*, 1*l.* 1*s.*

Chemistry for Students. By A. W. Williamson, Phil. Doc., F.R.S., Professor of Chemistry, University College, London. *A new Edition, with Solutions.* Ext. fcap. 8vo. *cloth*, 8*s.* 6*d.*

A Treatise on Heat, with numerous Woodcuts and Diagrams. By Balfour Stewart, LL.D., F.R.S., Professor of Physics, Owens College, Manchester. *Second Edition.* Ext. fcap. 8vo. *cloth*, 7*s.* 6*d.*

Forms of Animal Life. By G. Rolleston, M.D., F.R.S., Linacre Professor of Physiology, Oxford. Illustrated by Descriptions and Drawings of Dissections. Demy 8vo. *cloth*, 16*s.*

Exercises in Practical Chemistry. By A. G. Vernon Harcourt, M.A., F.R.S., Senior Student of Christ Church, and Lee's Reader in Chemistry; and H. G. Madan, M.A., Fellow of Queen's College, Oxford.

Series I. Qualitative Exercises. *Second Edition.* Crown 8vo. *cloth*, 7*s.* 6*d.*

Series II. Quantitative Exercises.

Geology of Oxford and the Valley of the Thames. By John Phillips, M.A., F.R.S., Professor of Geology, Oxford. 8vo. *cloth*, 1*l.* 1*s.*

Crystallography. By M. H. N. Story-Maskelyne, M.A., Professor of Mineralogy, Oxford; and Deputy Keeper in the Department of Minerals, British Museum.

Physiological Physics. By G. Griffith, M.A., Jesus College, Oxford Assistant Secretary to the British Association, and Natural Science Master at Harrow School.

VII. ENGLISH LANGUAGE AND LITERATURE.

A First Reading Book. By Marie Eichens of Berlin; and edited by Anne J. Clough. Ext. fcap. 8vo. *stiff covers*, 4*d.*

Oxford Reading Book, Part I. For Little Children. Ext. fcap. 8vo. *stiff covers*, 6*d.*

Oxford Reading Book, Part II. For Junior Classes. Ext. fcap. 8vo. *stiff covers*, 6*d.*

On the Principles of Grammar. By E. Thring, M.A., Head Master of Uppingham School. Ext. fcap. 8vo. *cloth*, 4*s.* 6*d.*

Grammatical Analysis, designed to serve as an Exercise and Composition Book in the English Language. By E. Thring, M.A., Head Master of Uppingham School. Ext. fcap. 8vo. *cloth*, 3*s.* 6*d.*

An English Grammar and Reading Book, for Lower Forms in Classical Schools. By O. W. Tancock, M.A., Assistant Master of Sherborne School. *Second Edition.* Ext. fcap. 8vo. *cloth,* 3*s.* 6*d.*

Specimens of Early English. A New and Revised Edition. With Introduction, Notes, and Glossarial Index. By R. Morris, LL.D. and W. W. Skeat, M.A.

Part I. *In the Press.*

Part II. From Robert of Gloucester to Gower (A.D. 1298 to A.D. 1393). Ext. fcap. 8vo. *cloth,* 7*s.* 6*d.*

Specimens of English Literature, from the 'Ploughmans Crede' to the 'Shepheardes Calender' (A.D. 1394 to A.D. 1579). With Introduction, Notes, and Glossarial Index. By W. W. Skeat, M.A. Ext. fcap. 8vo. *cloth,* 7*s.* 6*d.*

The Vision of William concerning Piers the Plowman, by William Langland. Edited, with Notes, by W. W. Skeat, M.A., formerly Fellow of Christ's College, Cambridge. *Second Edition.* Ext. fcap. 8vo. *cloth,* 4*s.* 6*d.*

Chaucer. The Prioresses Tale; Sire Thopas; The Monkes Tale; The Clerkes Tale; The Squieres Tale, &c. Edited by W. W. Skeat, M.A., Editor of Piers the Plowman. Ext. fcap. 8vo. *cloth,* 4*s.* 6*d.*

Shakespeare. Hamlet. Edited by W. G. Clark, M.A., and W. Aldis Wright, M.A., Trinity College, Cambridge. Extra fcap. 8vo. *stiff covers,* 2*s.*

Shakespeare. The Tempest. Edited by W. Aldis Wright, M.A. Extra fcap. 8vo. *stiff covers,* 1*s.* 6*d.*

Shakespeare. King Lear. By the same Editor. *In the Press.*

Milton. Areopagitica. With Introduction and Notes. By J. W. Hales, M.A., formerly Fellow of Christ's College, Cambridge. Extra fcap. 8vo. *cloth,* 3*s.*

Addison. Selections from Papers in the Spectator. With Notes. By T. Arnold, M.A., University College. *In the Press.*

The Philology of the English Tongue. By J. Earle, M.A., formerly Fellow of Oriel College, and Professor of Anglo-Saxon, Oxford. *Second Edition.* Ext. fcap. 8vo. *cloth,* 7*s.* 6*d.*

Typical Selections from the best English Authors from the Sixteenth to the Nineteenth Century, (to serve as a higher Reading Book,) with Introductory Notices and Notes, being a Contribution towards a History of English Literature. Ext. fcap. 8vo. *cloth,* 4*s.* 6*d.*

Specimens of Lowland Scotch and Northern English. By J. A. H. Murray. *Preparing.*

See also XII. below for other English Classics.

VIII. FRENCH LANGUAGE AND LITERATURE.

Brachet's Historical Grammar of the French Language. Translated by G. W. Kitchin, M.A. *Second Edition.* Ext. fcap. 8vo. *cloth*, 3*s*. 6*d*.

An Etymological Dictionary of the French Language, with a Preface on the Principles of French Etymology. By A. Brachet. Translated by G. W. Kitchin, M.A. Crown 8vo. *cloth*, 10*s*. 6*d*.

Corneille's Cinna, and **Molière's** Les Femmes Savantes. Edited, with Introduction and Notes, by Gustave Masson. Ext. fcap. 8vo. *cloth*, 2*s*. 6*d*.

Racine's Andromaque, and **Corneille's** Le Menteur. With Louis Racine's Life of his Father. By the same Editor. Ext. fcap. 8vo. *cloth*, 2*s*. 6*d*.

Molière's Les Fourberies de Scapin, and **Racine's** Athalie. With Voltaire's Life of Molière. By the same Editor. Ext. fcap. 8vo. *cloth*, 2*s*. 6*d*.

Selections from the Correspondence of **Madame de Sévigné** and her chief Contemporaries. Intended more especially for Girls' Schools. By the same Editor. Ext. fcap. 8vo. *cloth*, 3*s*.

Voyage autour de ma Chambre, by **Xavier de Maistre**; Ourika, by MADAME DE DURAS; La Dot de Suzette by FIEVÉE; Les Jumeaux de l'Hôtel Corneille, by EDMOND ABOUT; Mésaventures d'un Écolier, by RODOLPHE TÖPFFER. By the same Editor. Ext. fcap. 8vo. *cloth*, 2*s*. 6*d*.

Regnard's Le Joueur, and **Brueys** and **Palaprat's** Le Grondeur. With Notes. By the same Editor. *In the Press.*

IX. GERMAN LANGUAGE AND LITERATURE.

Goethe's Egmont. With a Life of Goethe, &c. By C. A. Buchheim, Phil. Doc., Professor in King's College, London; sometime Examiner to the University of London. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 3*s*.

Schiller's Wilhelm Tell. With a Life of Schiller; an historical and critical Introduction, Arguments, and a complete Commentary. By the same Editor. Ext. fcap. 8vo. *cloth*, 3*s*. 6*d*.

Lessing's Minna von Barnhelm. A Comedy. With a Life of Lessing, Critical Analysis, Complete Commentary, &c. By the same Editor. Ext. fcap. 8vo. *cloth*, 3*s*. 6*d*.

Goethe's Iphigenie auf Tauris. A Drama. With a Critical Introduction, Arguments to the Acts, and a complete Commentary. By the same Editor. *In Preparation.*

Selections from the Poems of Schiller and Goethe. By the same Editor. *In Preparation.*

X. ART, &c.

A Handbook of Pictorial Art. By R. St. J. Tyrwhitt, M.A., formerly Student and Tutor of Christ Church, Oxford. With coloured Illustrations, Photographs, and a chapter on Perspective by A. Macdonald. 8vo. *half morocco*, 18s.

A Treatise on Harmony. By Sir F. A. Gore Ouseley, Bart., M.A., Mus. Doc., Professor of Music in the University of Oxford. 4to. *cloth*, 10s.

A Treatise on Counterpoint, Canon, and Fugue, based upon that of Cherubini. By the same Author. 4to. *cloth*, 16s.

A Treatise on Form in Music, and General Composition. By the same Author. *In the Press.*

A Music Primer for Schools. By J. Troutbeck, M.A., and R. F. Dale, M.A., B. Mus. Crown 8vo. *cloth*, 2s. 6d.

The Cultivation of the Speaking Voice. By John Hullah. *Second Edition.* Extra fcap. 8vo. *cloth*, 2s. 6d.

XI. MISCELLANEOUS.

Dante. Selections from the Inferno. With Introduction and Notes. By H. B. Cotterill, B.A., Assistant Master in Haileybury College. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 4s. 6d.

A Treatise on the Use of the Tenses in Hebrew. By S. R. Driver, M.A., Fellow of New College. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 6s. 6d.

Outlines of Textual Criticism applied to the New Testament. By C. E. Hammond, M.A., Fellow and Tutor of Exeter College, Oxford. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 3s. 6d.

The Modern Greek Language in its relation to Ancient Greek. By E. M. Geldart, B.A., formerly Scholar of Balliol College, Oxford. Extr. fcap. 8vo. *cloth*, 4s. 6d.

A System of Physical Education: Theoretical and Practical. By Archibald Maclaren, The Gymnasium, Oxford. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 7s. 6d.

XII. A SERIES OF ENGLISH CLASSICS

Designed to meet the wants of Students in English Literature: under the superintendence of the Rev. J. S. Brewer, M.A., *of Queen's College Oxford, and Professor of English Literature at King's College, London.*

It is especially hoped that this Series may prove useful to Ladies' Schools and Middle Class Schools; in which English Literature must always be a leading subject of instruction.

A General Introduction to the Series. By Professor Brewer, M.A.

1. **Chaucer.** The Prologue to the Canterbury Tales; The Knightes Tale; The Nonne Prestes Tale. Edited by R. Morris Editor for the Early English Text Society, &c., &c. *Third Edition.* Extra fcap. 8vo. *cloth*, 2*s*. 6*d*.

2. **Spenser's Faery Queene.** Books I and II. Designed chiefly for the use of Schools. With Introduction, Notes, and Glossary. By G. W. Kitchin, M.A., formerly Censor of Christ Church.

    Book I. *Fifth Edition.* Extra fcap. 8vo. *cloth*, 2*s*. 6*d*.

    Book II. *Third Edition.* Extra fcap. 8vo. *cloth*, 2*s*. 6*d*.

3. **Hooker.** Ecclesiastical Polity, Book I. Edited by R. W. Church, M.A., Dean of St. Paul's, formerly Fellow of Oriel College, Oxford. *Second Edition.* Extra fcap. 8vo. *cloth*, 2*s*.

4. **Shakespeare.** Select Plays. Edited by W. G. Clark, M.A., Fellow of Trinity College, Cambridge; and W. Aldis Wright, M.A., Trinity College, Cambridge. Extra fcap. 8vo. *stiff covers.*

    I. The Merchant of Venice. 1*s*.

    II. Richard the Second. 1*s*. 6*d*.

    III. Macbeth. 1*s*. 6*d*.

5. **Bacon.**

    I. Advancement of Learning. Edited by W. Aldis Wright, M.A. *Second Edition.* Extra fcap. 8vo. *cloth*, 4*s*. 6*d*.

    II. The Essays. With Introduction and Notes. By J. R. Thursfield, M.A., Fellow and Tutor of Jesus College, Oxford.

6. **Milton.** Poems. Edited by R. C. Browne, M.A., and Associate of King's College, London 2 vols. *Third Edition.* Ext. fcap. 8vo. *cloth,* 6*s.* 6*d.*

Sold separately, Vol. I. 4*s.*, Vol. II. 3*s.*

7. **Dryden.** Stanzas on the Death of Oliver Cromwell; Astraea Redux; Annus Mirabilis; Absalom and Achitophel; Religio Laici; The Hind and the Panther. Edited by W. D. Christie, M.A., Trinity College, Cambridge. Extra fcap. 8vo. *cloth,* 3*s.* 6*d.*

8. **Bunyan.** Grace Abounding; The Pilgrim's Progress. Edited by E. Venables, M.A., Canon of Lincoln. *In the Press.*

9. **Pope.** With Introduction and Notes. By Mark Pattison, B.D., Rector of Lincoln College, Oxford.

I. Essay on Man. *Second Edition.* Extra fcap. 8vo. *stiff covers,* 1*s.* 6*d.*

II. Satires and Epistles. *Second Edition.* Extra fcap. 8vo. *stiff covers,* 2*s.*

10. **Johnson.** Rasselas; Lives of Pope and Dryden.

11. **Burke.** Edited, with Introduction and Notes, by E. J. Payne, M.A., Fellow of University College, Oxford.

Vol. I. Thoughts on the Present Discontents; the Two Speeches on America, etc. Extra fcap. 8vo. *cloth,* 4*s.* 6*d.*

Vol. II. Reflections on the French Revolution. Extra fcap. 8vo. *Nearly ready.*

12. **Cowper.** Edited, with Life, Introductions, and Notes, by H. T. Griffith, B.A., formerly Scholar of Pembroke College, Oxford.

Vol. I. The Didactic Poems of 1782, with Selections from the Minor Pieces, A.D. 1779-1783. Ext. fcap. 8vo. *cloth,* 3*s.*

Vol. II. The Task, with Tirocinium, and Selections from the Minor Poems, A.D. 1784-1799. Ext. fcap. 8vo. *cloth,* 3*s.*

Published for the University by

MACMILLAN AND CO., LONDON.

The DELEGATES OF THE PRESS *invite suggestions and advice from all persons interested in education; and will be thankful for hints, &c., addressed to the* SECRETARY TO THE DELEGATES, *Clarendon Press, Oxford.*



